

چاپی دووهم

رومان

منتدی إقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

کریمستی

که ریم کاکه

کریمستی

کہریم کاکہ

-
- ناوی کتیب: کریمستی
 - نویسنده: کهریم کاکه
 - نه‌خسته‌سازی ناوهندی: ناوهندی مهم و زین
 - نه‌خسته‌سازی به‌رگ: په‌پووله یوسفی
 - بابیت: رومان
 - نوبه‌تی چاپ: دووهم - ۲۰۲۲
 - تیراژ: ۵۰۰ دانه
 - نرخ: ۶۰۰۰ دینار
-

له به‌رینه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان
ژماره‌ی سپاردنی (۱۹۱) ی سالی (۲۰۱۳) ی پیدراوه.
سهرجه‌م ماله‌کانی ئەم کتیبه پاریزراوه بۆ ناوهندی روشنایی مهم و زین ©

ديارى

کريمستى دياريه بؤ بام، ئه و پياوهى به رستىک
رستهى له تهمن رستراو، له گيرانه وهى کريمستى
به شداره.

کافکاف

چاپى يه کهم: ۲۰۱۳

کریمستی له نیتوان په نجه کان، په نجه ی وردیله ی خرپن
ده تویته وه. مژیک له و مژیک له م، کریمستی ده تویته وه و
لایویان دهنه خشینئ. به یه کتر ده لین:

ئه ها وینه یه کی جوان به لیوته وه!

له بن داربیه که، داری کریمستی له که لینی په نجه کانه وه
چوړاو که یه کی سووری به سهر گردندا به ستووه. به
یه کتر ده لین:

نابینی، گردنیشست بوو ته وینه!

چوړاو که یه ک دنیا هزار سهرمه قولاتی دا، ئه و ههر به
لالیو و سهر گردنه وه یه. که په ک گوړانی دنیای به سهر دا
هات، به لام چوله که کانی داربی ههر ئه و چوله کانه ن که به
سهر دوو مندالی کریمستی له ده ست ده یانجریواند. کی
هه یه دهنکی چوله که ی مندالی نه تاسیته وه!

کوړ مژیک له کریمستی دها و ده پرسی:

ئه و چوله کانه چیان لیتمان ده وی؟

کچ کریمستی له سهر لینه:

حه زیان له کریمستییه.

خانوویکی قور روو له روژهلالات، روو له زوورگ و چیا. داربیهکی بهژن زراف له وهرزی کهسکایی، دانی سبهینان سیبهریکی چر و فیتک به کولان و سهر هوشه ی مالی کوردا بلاودهکاته وه. له و دهمه ی روژ هیشتا به قهه بهژنی داربی له زوورگهکان بهرز نه بوته وه، سیبه ره که ی دهگاته سهر ده رگای مالی کچ، به لام کچ به و سیبه ره ی مالی خویان رانه ده گیشته، تا له خو هه لده ستا، سیبه ر نه ده ما. دانی ئیوارانیش مال که ی نه و بهر، مالی شه له ی شامینوکفروش خه نی ده بی له سیبه ری داربی. کور ده لیته کچ:

حه زنده کرد مالی ئیوه به رانه برمان با.

کچ ده لی:

منیش هه زمنه ده کرد، مالمان له پشته وه با.

خانوو که وتوته سهر که ندیک، زستانان، به هاران، به بارینی زور، که ند هه لده ستی. جاری وایه ئاو ده رگای مالی کور ده گری و ده گاته بن داربیه که و سه کو خه ریکه بن ئاو ده که وئ. جار هیه ئاو به و دیودا ده سووریته وه. چ خانوو به سهر خانووی مالی کور هوه نیه. له و ده مانه دا له دووره وه خانوو له شیوه ی دوورگه یه ک خوی پیشانی چاوی گه رکه ده دات.

دایکی کوړ له گهڼ هه ستانی کهند، مشه مایه کی شینی له
 خوی هه لکیشاوه، نایلونیکي سپی کردوته کلاو، پیلایوکی
 لاستیقي رهشی له پیته. هه تا سهر چوک خوی هه لکردوه،
 خاکه ناسی به دهسته وه و به دهوری خانووه وه، پتر قوړ و
 خول دهخاته بن دیواره وه و ناو دورتر دهخاته وه. دوو
 سی ژن و پیاویش دین به هانایه وه.

گولئ که مالیان لهو سهری گهړه که، به خو و
 خاکه ناسه قوته وه گیشته، تاکه کهس و تاکه منداله به
 خاکه ناسه وه به هاناوه بیته. خانزاد کچه
 تازه پیگه یشته وه کهش گیشته. کوړ به دیتنی خانزاد
 دلخوش دهی، دهزانی به هاتنی خانزاد پیاوی گهړه که
 هه موو په یاده بن و دهگنه هانای دایکی.

پیری گهړیده ش لهو لاره، له بن ساقویه کی رهشی
 دریژ، له بهر باران، خوی به سهر گزچانه کی داداوه و
 په کوو په کوویه تی، قایشی رادیو که به ملیه وه دیاره. پیری
 گهړیده له ساتی لافاو پیلانو له بیربکات، رادیو و دهنگره
 گچکه که که له بهر کی جیگه ی ده بیته وه له بیرناکات. چهند
 کاسیتیکیش له نایلون ده پیچی و دهیخاته گیرفانی
 ساقوکه یه وه. پیری گهړیده جار جار په پیته شه له که ی له
 عهرد دهکاته وه، قوړی زور گرتوه، باش بوی بلند نابی.
 له بن قوړی ساقوکه شیه وه له دوو په نجه له جووله
 که وتوه که یه وه ناو چوړاوگه ی به ستوه. پیری گهړیده له
 بن چاویلکه وه به تاکه چاوئ له خانووی ناو لافاو راماره.

ژنه که ی شه له چەند ههولئى له گه‌ل د‌ه‌دا ب‌ی‌ی‌اته م‌الئى خ‌ۆ‌یان،
خ‌ۆ‌مان‌د‌وو‌ک‌رد‌نئى ب‌ه‌لاشه، ناچئى، بو‌وک‌ه‌ک‌ئى له ناو ئاوى
ب‌ه‌ج‌ین‌ا‌ه‌ی‌ئى.

دایک ناوه ناوه سەر هه‌ل‌ده‌برئ و چاو له ئاسمان
ده‌برئ، کور‌ه‌ش له‌گه‌ل وئ س‌ه‌ر‌به‌ر‌ز‌ده‌ک‌اته‌وه، ت‌ی‌ده‌گ‌ات
دایکى له ئاسمان ده‌خ‌وا‌زئى، خ‌ۆ‌ش‌ى ب‌ک‌اته‌وه، ه‌ه‌ور‌ه‌که
د‌وو‌ر‌ب‌خ‌اته‌وه و بنى روون ب‌ک‌اته‌وه. ک‌و‌ر‌ که دایکى له‌و
بار‌ه‌ ده‌ب‌ینئى، ر‌ک‌ى له‌و ه‌ه‌ور‌ه‌ ده‌ب‌یت‌ه‌وه که بارانى ز‌ۆ‌ر پ‌ن‌یه.
ئ‌ه‌و ه‌ه‌ور‌انه‌ى خ‌ۆ‌ش‌ده‌وئى که با‌یى ئ‌ه‌وه بارانى پ‌ن‌یه، ئ‌او
نه‌گ‌اته بن دار‌ب‌ی‌یه‌که، شه‌وان ه‌ه‌ر‌ک‌اتئى گ‌و‌نئى له گ‌رم‌ه‌ى
ه‌ه‌ور‌ ده‌بئى، ده‌پ‌ار‌یت‌ه‌وه:

خودایه، کهم ببارینه، با که‌ند هه‌ل‌نه‌ستئى، دایکم
ماندوو‌مه‌که.

یان ده‌لئى:

خودایه که‌نده‌که هه‌ندیک له م‌الئى ئ‌یم‌ه‌ د‌وو‌ر‌ب‌خ‌ه‌وه.

که‌ر‌ه‌تئى واش ه‌یه‌ ده‌لئى:

خودایه، م‌الئى ئ‌یم‌ه‌ش وه‌ک‌ م‌الان وه‌ک‌ م‌الئى شه‌له‌ ب‌ل‌ند
ب‌که، تا ئ‌او نه‌ی‌گ‌اتئى.

ه‌ه‌ر‌چه‌نده‌ لاف‌اوئى گ‌ه‌ور‌ه‌ به‌ به‌ره‌که‌ته، چه‌م به‌رد و
ور‌ده‌ چه‌وئى ره‌نگ‌او‌ره‌نگ‌ د‌ی‌ئئى، د‌وا‌ى ن‌ی‌ش‌ته‌وه‌ که‌چه‌ و

کورپه به چه م وهرده بهن و چ بهردی جوانه خرنده که نه وه،
مالئیان پرکردووه له بهرد، دایکی زۆر جار پتیانده لئێ:

ئێوه مال به بهرد ده کهن.

به وهی باشه دیوی پشته وه ته نکاوه، ئه ها کچ به دیوی
ته نکاودا، پنی خۆی هه لکردووه، غارده دا. پیلاره که ی له
قور به جیده میتی، ده خوازی به جیبه یلی، په ژوانده بیته وه،
ده گه ریته وه، تا خاوینی ده کاته وه و له پنی ده کات و
ده گات، کهند له سه ر نیشته وه یه.

ده نیشیته وه، یه که یه که وا پنی خویان داده ده نه وه. له و
ده مه کور چاوی ده که ویته سه ر پتی هه لکراوه کان، ده بین
هی دایکی زۆر سپیه له هه مووان سپیتر، مه گه ر هی کچ
هیند سپی بی. کورپه له پنی هه لکراوه کانه وه، وینه
رووته کانی ناو گه رماوی هاتنه وه بهر چاو. ئه و ده مه ی
دایکی سه ری ده شووشت، له بن که فه وه چاوی ده گتیرا،
ژووریک له شولاری رووتی ده دیت، له شی ژن و مندال، له
چاوی وی له شی کچه له هی هه موویان سپیتر بوو، له هی
خانزادیش.

به رته یان لیکرد، کچ نه رویشت. چاوه زیده کهن بن
بیه که کزربیته وه، تا گه مه ی خویان ده ستپیکه نه وه، تا
لافاو بنیشیته وه و بهردی رهنگا ورهنگ خرپکه نه وه.

له ناو کهندی ریزه بهردیکی گه وره، به دوورایی
 شه قاوی منداڵ دانراون و بهو بهردانه دهگوتری
 بهرده بازی کولانی داربیه که. خه میان نیه، ئاویش ههستی،
 ریی قوتابخانه ناگیرئ، به سهر ئه و بهردانه دهپه پنه وه.
 له و دهورو به ره، بۆ ناسینه وهی کولانیک، مالیک، که سیک،
 شتیک، داربیه که نیشانه یه، به داربی ده بیینه وه،
 دهیناسنه وه. منداڵ بزر بووه له و دووره وه، دهرویش برام
 له مزگه فته وه بانگه وازی کردووه:

بییه ئنه وه مزگه فته، یان بییه نه وه کن داربیه که.

داربیه که ی پیش مالی کوپ یان پیش مالی پیری گه پیده
 له چ داربیان ناچئ، که سک که سک، که سکیه که کهس له
 چاوی کهس نه دیدیتیه، مه گه پیری گه پیده له چاوی سته
 دیتیتی قه د بلند و ریک، چ ژن به ژن و بالایی وای نه بووه،
 مه گه دایکی کوپ. په لک پان ودریژ زور دریژ، ده تگوت
 په رچه می کچه یه به سهر چاویه وه. داربی هه میسه بالنده ی
 به سهر وه یه، له چ وهرزیک بی جریوه و گمه گم نه بووه.
 داربی به شیوه یه که ده خوینی، پیری گه پیده گوته نی:

چ دره ختیک وای نه خویندووه.

زور کهس داربیان به و داربیه ی هه میسه ده خوینی
 ناوده برد، خویندنی سهر له سبه یان، له هی نیوه پویان و
 ئیواران نه ده چوو، خویندنی شه وان هه زور تاییه ت بوو،
 دایک ده یگوت:

ئەوانەى مالىان لىزە دوورە و گۇرانى دارىى نابىستن،
چۇن خەويان لىدەكەوئىت؟

وينەى بن دارىى كە دوو مندالى كرېمستى لە دەستە،
دواتریش وينەكە لە زۆر جىى بىلاوكرايەو، لە پېش دەرگای
سىنەما، لە كىتېبى قوتابخانە، لە گۇفارى مندالان، لە فىلمە
كارتۇنيەكان. لە ھەر جىيەكېش بە ناوئىشانىكى جيا، بەلام
ناوئىشانى بنجى و راستىنەى وينەكە (كرېمستى لە كەلىنى
پەنجەكانەو) يە.

ئەو وينەيە كۈنترىن وينەى مندالىيە، نەبوونى و
ھەژارى ئەو وينەيەى كېش، ئەگەر پارەكە دوو كرېمستى
پېھاتبا، پەنجە وردىلەكان تىكەل نەدەبوون، لىوھەكان تامى
جىى يەكترىان نەدەكرد، كچ دەلى:

جىى لىوى تۇ زۆر شىرىنە.

كۆر دەلى:

ھى تۇش.

ئەودەمانى ھىچيان تامى لىويان نەكردبوو، شتىكىان لە
لىو و تامى لىو نەدەزانى، بەلام لەو كرېمستىيەو زانىان
جىى لىو، ئەو شتەى لىوى پىدەكەوئىت، چ تامىك دەدا. دوو
مندالى وردىلە، ھىشتا نەچوونەتە قوتابخانە، لە وەرزی
كرېمستى لە سەر سەكۆى سىبەرى دارىى بۇ يەكەم جار
كرېمستىيەكىان بە يەكەو خوار، دواتریش چەند جار

ئەو دەووبارەبۆۋە، بەلام تەنھا يەكەميان بووۋە وينە و
بلاوبۆۋە.

ئەو دوو مندالە كرىمستى لە دەستە، لە دلراگرتنى
يەكتر يەك لە يەك گەورەترن. كچ دلى خۆى دەشكىنى،
بەلام ھى كور نا. كوريش لە دلراگرتن لە كچ كچترە. ئەو
دوو مندالە ھىند ھۆگرى يەكترن، ساوا ھىندە ھۆگرى
مەمكى دايك نىيە. مالىيان ھىندە لىكتر دوور نىيە. لە
وەرزەكانى سىنبەرى داربى ھەمىشە لە سەر سەكۆيەكەن و
گەمەى ساپساپانى و پىنجووكانى دەكەن، مىرووانى
دەكەن، ئەو كچە نەبا پىننەدەچوو كورە فىرە گەمەى كچانە
با. لە بن داربى كەلايانى و زۆرانى دەكەن، كچە تەنھا
لەگەل ئەو كورە گەمەى كورپانە دەكات. لە بن داربى لە
كۆلانى ھەردوو كۆلان، ھەرچى گەمەى مندالان ھەيە لە
مندالانى داربىيەو تەماشايان بكە. ھاوپىيەتى ئەو دوو
مندالە لەگەپەكى دەنگىداپۆۋە، كاتى دوو مندال بە شەپ
دەن، داكيان دەلنى:

دافەتەن، دە ۋەك گولنار و ھاوار بن، چاۋ لەوان بكەن.

كەس نەيدىتوۋە، نەيىستوۋە ئەو دوو مندالە داربىيە لە
يەكتر تۇرابن، ئا لە كۆلانى بەو كور و كچەيان دەگوت:

مندالەكانى داربى.

ھەبوو دەيگوت:

ئەو دوو منداڵە دەلێنی لە داربی لە دایکبوون.

کەرەتەن تەنھا کەرەتەن کچی داربی لە کورپی داربی دلی
رەنجا، لێ هێ لە خۆیان کەس بەو دلەرەنجانەیی نەزانی،
رەنگبێ دایکی کورەش شتیکی لێ زانیبێ. کچی داربی لە
رستەیهکی کورپی داربی زویر بوو، گەمەیی بەجێهێشت،
کورپی داربی سەد جار پتر چوو بەر دەرگایان، کچی
داربی یەک هەفته نەهاتەو بەن داربی، کاتی هاتەو
پێیگوت:

جارێکی دی ئەو قسەییە نەکەیتەو.

کورپی داربی دەلێتە دایکی:

+ دایە، بۆچی گولنار بە قسەییەک توو پرە دەبی کە
(کەر)ی تیدا بی؟

- تو چیت گوت؟

+ تۆپانیمان دەکرد، گولنار تۆپیکی هاویشت بە سەری
پیاویک کەوت، پیاوێ تۆپەکەیی گرت و بە قەلەمبەر تەقاندی،
منیش گوتم:

ئەگەر لە کەر کەرتر نەبی، تۆپ دەدرین!

- ئۆی ئەو رۆژەیی گولنار هاتە دنیا کە تۆ تەمەنت
سالتیک پتر، کەمتر دەبوو، بابی لە سەر قسەییەکی ئەو
کوژرا، دیارە دایکی بۆی گێراوەتەو؟

+ ئۆي! چانه بوو من نه كوژرام.

- راوهسته، تو ناكوژري، ئه روژهي گولنار هاته دنيا،
سال سالي كه رگيران بوو، پوليس كه ريان دهگرت و له
زيندانيان دهكرد. بابي گولنار دهچيت به دوي مامان، ربي
به جادهي زينداني كه ران دهكهوي و له بهر خويهوه دهلي:
ئهوهي له كه كه رتر نهبي، چون كه ر زينداني...

قسه كه ي ته واو ناكات، گولله يه كه به سينگيه وه دهنين،
ئيدي گولنار بي باب له دايك دهبي.

+ كه ريان لو دهگرت؟

- فيشهك و شهكريان بو بابت دهگواسته وه.

+ لو كينده ري؟

- لو ئه و چيانيه.

+ بابم ئيستاش له وييه؟

دايكي په نجهي خوي دهگهزي، قسه دهباته لايه كيدي.

كوپي داربي داده ميتني، چاو داده خات و دهيكاته وه.
كوپي داربي ده بيتني، له و كهنده وه كه له روژه لاتيه وه
زستانان رووباريكي ده رژانده شاره وه، كه ندي ته نيشته
مالي خويان نا، كه نده دووره كه، ده بيتني شهش هفت كه ر
له تاريكايي ئنواره دا كه نده و كه نده هله دهكشيني، سه ره و

زوورگه‌کان، سه‌ره‌و چیا هه‌لده‌کشین، هه‌ستده‌کات باری
 هه‌ندیکیان قورسه، ده‌بی فیشه‌ک بی، باری هه‌ندیکیان
 سووکت، دیاره‌شه‌کر و چاو ئارد و ئه‌و شتانه‌یه، له‌خودا
 ده‌پارپته‌وه، که‌ره‌کان ماندوو نه‌بن، که‌ره‌کان
 په‌ژیواننه‌بنه‌وه، که‌ره‌کان نه‌گیرین و بگه‌نه‌لای بابی.
 له‌هیکه‌وه هاوارده‌کات، ده‌بینی ره‌وه‌که‌ریک له‌ناو
 ته‌لبه‌ندن، دایکی ده‌گاته‌سه‌ری:

چ بوو! کوپم بۆ هاوارت کرد؟ هانی ئاو بخووه.

جامه‌ئاوه‌که له‌دایکی وه‌رده‌گرت:

دایه، که‌ره‌کان زیندانی کران.

له‌و رۆژه‌وه‌کۆپی داربی که‌ری خوشویست و رقیشی
 لیڤۆوه، سویندیشیخوارد له‌کن کچی داربی وشه‌ی (که‌ری)
 به‌زاردا نه‌ی.

من‌الانی داربی ناوه‌ناوه‌به‌داربییه‌که‌به‌ژنی خویان
 ده‌پتوا، کچی داربی له‌ته‌نیشته‌بییه‌که، ریک له‌بییه‌که
 ریکتر راده‌وه‌ستا، کوپی داربیش به‌پارچه‌گه‌چن
 به‌رزیه‌که‌ی نیشانده‌کرد. ئه‌وجا نۆره‌ی کوپه‌یه‌راوه‌ستی،
 فیلیشیان له‌یه‌کتر نه‌ده‌کرد، نه‌پتلاویان له‌پی بوو، نه
 پاژنه‌یان بلند ده‌کرد. قه‌دی بیه‌که‌شیان له‌ئاستی ته‌وقی
 سه‌ر نیشانده‌کرد، به‌موو بلند و نه‌وی تیدا نه‌بوو. ئه‌و
 هاوینه‌ی وینه‌ی (کریمستی له‌که‌لینی په‌نجه‌کانه‌وه) گیرا،

به پټوانه‌ی داربې، کوږې داربې سئ په‌نجه له کچې داربې دريژتر بوو، به‌لام نه‌و هاوینه‌ی خویان بو چوونه قوتابخانه ئاماده‌ده‌کرد، داربیه‌که جیاوازی نیوانیانی ته‌نھا په‌نجه‌یه‌ک پیشاندا، کوږ که‌میک نیگه‌ران بوو به‌و هه‌لنه‌دانه‌ی خوی، به‌لام له دلی نه‌گرت و له دلی خوی گوتی:

قه‌یناکه، خو هه‌لنه‌دانم به‌رانبه‌ر خه‌لکی نیه، به‌رانبه‌ر کچې داربیه.

مندالانی داربې پټکه‌وه ده‌چنه قوتابخانه، کوږ به چوونه قوتابخانه دلی زور خوښه، ده‌بوو دوو سال پیشتر چووبا. ئاوزه‌کانی نه‌و ئیستا خوینده‌وارن، که‌یشتوونه‌ته پولي سیته‌م، کوږ له بیریه‌تی، دایکی ده‌یگوت:

کوږم، ته‌سکه‌ره‌ت نیه، وه‌رتناگرن.

نه‌و سالیښ نه‌ده‌چووه قوتابخانه، نه‌گه‌ر پیری که‌پیده به‌کوږې خوی ناوونوسی نه‌کردبا. کوږ له بیریه‌تی کچ سالیښ و شتیښ دره‌نگتر چووه قوتابخانه، به‌لام دواکه‌وتنی وی په‌یوه‌ندی به‌ته‌سکه‌ره‌وه نه‌بوو، له بیري نیه ه‌زیه‌که چی بوو، هر له خووه ده‌لی:

له‌گینه له‌سه‌ر من راوه‌ستا‌یت!

جان‌تا له‌شان، شان به‌شانی یه‌ک ده‌چن و دینه‌وه، قوتابخانه‌یان دیوار به‌دیواره‌وه نا، به‌لام له‌ریزیکه و لیک

نزيك. هه ندى كه رت گويان له زهنگى يه كتر ده بى،
قوتابخانه كان له و سهر جاده يه ن كه ده چيته وه مزگه فته كى
دهرويش، دهرويش، كچى داربى زور خوشده وى، ههر
جارى تووشى ده بى، توند له باوه شى ده گرى، ماچى
دهكات و چوكلىتى ده داتى، كچه چوكلىته كه كه رت دهكات و
بۇ كورپى راده گرى:

ئەو كهرته بۇ تۇ.

كورپه دهستى بۇ نابات و ده لى:

ناخۇم.

كچه له دلوه ده لى:

نه يخۇيت، منيش ناخۇم.

دهرويش براده رى بابى كچه بوو، به دهستى خووشى
تهرمه كهى شووشتووه، جاريك، كچى داربى ده لىته
دهرويش:

مام دهرويش، هاواريش ماچ بكه، براده رمه.

له و رۇژه وه دهرويش هه ردووكيان ده گريته وه باوه ش
و دوو په نهجه تووكنه كانيش دوو چوكلىت له گيرفانى
دهرده يئن، كه پهرتئ سه ربازيكش دوو چوكلىتى بۇ
راگرتن، به لام وه رياننه گرت، دايكى كورپ گوتبووى:

له سهربازهكان و له گولينگدارهكان نزیکهبنهوه و
شتیان لئ وهرنهگرن.

مندالانی داربی له قسهی دایک دهرنهدهچوون، تا بویان
کراږا، دوور له سهربازهكان دهرپوښتن و دههاتنهوه ساکه
گوږهکهی ئه و بهری کهندی که تا نزیک قوتابخانه و نزیک
مالي گولينگداران دريژدهبوو، ههمووی سهرباز بوو،
چادريان هلدابوو. له مندالانی گهړهک تنها گولئ له
سهربازهكان نه دهگهړاوه و به قسهی کهسی نه دهکرد،
چوڼی ویستبا، وای دهکرد، چی ویستبا، دهیبرد، کوڼی
ویستبا، دهچوو. روژانه دهچووه ناو سهربازهكان و
کهرتکه سهموون و خواردنی دههیناوه بو بزن و
قازهکانیان، گولئ زور جار به مندالانی داربی دهگوت:

وهرن بچینه ناو سهربازان، مه ترسن، چمان لیناکه ن،
نه گهر قسهش بکن، من چه قوم پییه.

به کوږی داربی دهگوت:

تو دارلاستیت هه یه، له چی ده ترسیت؟

گولئ هه میسه چه قویه کی له بهر کی کراسه دريژه کهی
بوو، تاقه کچی گهړه کیش بوو که کراسه کهی گیرفانی
هه بوو. نه گهر دایکی کراسی کی بی بهر کی بو کرپیا، له
بهری نه دهکرد، تا گیرفانی کی بو تینه گرتبا.

سەربازەکان سەبەینان بە (حای و حوو) گەپەک و
شاریان بە ئاگادەهینا، منداڵانی داربی شین و واوہیلا و لە
خۆدانی ئەو سەربازانەیان دیوہ، دەرسان، زۆر دەرسان،
کوڕ جارێک گویی لە پیری گەریدە بوو دەیگوت:

بۆ حوسین دەگرین و حوسینەکانی ئیمەش راودەنین و
دەکوژن.

کوڕی داربی لە (حوسینەکانی ئیمە) تینەگەیشت، دەبی
یەک لە حوسینەکان بابی وی نەبی! شەرمیکرد لینی بپرسی.

سەربازەکان بە زنجیر لە خۆیان دەدا و هاتوہاواریان
دەگەیشتە ناو سەرشۆرکی مائی کوڕی داربی و گەری
پەلەمیزی دەبری، کوڕ دەیگۆتە کچ:

گریانی سەربازەکان لە دەنگی پەلەمیز گەورەترە، لە
ناو سەرشۆرک گویم لە شین و رۆپۆیان بوو.

کچی داربی دەلی:

ئەوانە کێیان مردووہ، وا بەو شتوہ شین دەگیرن؟

کوڕی داربی دەلی:

حوسین مردووہ.

کچی داربی دەلی:

حوسین! ئەھا ئەو حوسینە نەبی، ئەوہی:

حه سه ن و حوسين كوژرانه

له كه نده كي فريدرانه...

كوپي داربي:

وا بزانم.

مندالاني داربي هر له سه رباز نا له مندالي
گولينگدارانين دهرسان، نه وانه ي پياو و كوپه كانيان
كلاوي گولينگداريان له سه ربوو، گولينگ به سه ربو يياندا
شورپو بو بووه، مندالاني گولينگدار ناوه ناوه به به رده قاني
په لاماري گه په كي داربييان ددها. كه په تيك به رديك كه
دواي چهند جار به عه رد كه وتن و هه لبه ز و دابه ز به
سه ري كوپي داربي كه وت و خوين هات، هر نه و به رده
به گوزينكي يوسفيش كه وت و زيړه ي گه يانده ئاسمان.
يوسف ماليان له خوارئ له كولاني موسكو بوو، له گهل
كوپي داربي هاوپول بوون، كچي داربي به دهسته
نهرمه كاني خوي دهسته سپره كه ي خوي له سه ربينه كه ي
كوپي داربي دانا و ده يگوت:

خه مت نه بي، تو له ي تو له و سه گبابه ده كه مه وه،
ده يناسمه وه، به رده قاني ره شه كه بوو، زرته زه لامه چلمنه
پيسه كه، ناوي هه سويه.

گولئ به سه رداهات، گوتي:

بائی کئی سهری شکاندوویت؟ نه گهر میری
گولینگدارانیش بیت، چه قویه کی لیده م.

گولئی نازا بوو، هرچی ویستبای له دهستی ده هات،
تاقه چه قوکیشی گهرهک بوو، له هه ندی جی گهرهک به
گولئی ده ناسرایه وه، ده یانگوت گهرهکی کچه چه قوکیشه که،
تاقه گهرهک بوو له شار که چه قوکیشی کوپی تیدا نه بیت،
گولئی و به س.

به گولییان نه گوت و سهر شکانه که یان شارده وه و
نه یانه بیشت مائی بزانی.

مندالانی داربی تا فیره خوینده واریش بوون، روژی
جاریک زورانییان ده کرد، سهره تا به زوری بای کوپی
داربی بوو، دواتر بای کچی داربی، که م مندال هه بوو له
زورانی لیکدی تووړه نه بن، مندالی بنکه وتوو، رقیکی له دل
هر هه لده گرت، به لام مندالانی داربی له وه دا مندال نه بوون.
به ر له وهی واز له زورانی بیتن، شلوکوت ده بوون، به لام
که س پستی به عهر د نه ده که وت، بووهی گه مه کوتایی بی،
هه رجاره یی یه کیان ده یگوت:

دهی برده ته وه، من وا که وتمه به نه وه.

به قسه ی شه له وازیان له زورانی هیتا، به لام چه زی
زورانی هر ما، زور که رهت به نیازی زورانی باوه شیان

ده كـرده وه، ساردده بوونه وه، قسه ی شه له ی
شامینو كـفرۆشیان بیرده كه وته وه:

نه كه ن، نابئ كچ و كوړ زۆرانی بكن.

چ تینه گه یشتن بۆچی نابئ كوړ و كچ زۆرانی بكن،
له گه ل شه وهش وازیانهینا.

سبه ینانیک له ری قوتا بخانه، شامینو كـفرۆش به
ته وسه وه ده لئته مندانانی داربی:

ئیه چه ند له یه ك دین! یه كتان ده لئیی شامینو ك و
یه كتان لۆبیا.

سه ره تا له شامینو ك و لۆبیا تینه گه یشتن، كچی داربی
نازانم، به لام كوړی داربی شه ورۆژه چ ناگای له وانه نه بوو،
هر بیرى له و قسه یه ده كرده وه. له پر كوړ هه ستیكرد
پرسیاری لئكراوه، به لام تینه گه یشت چ پرسیاریکه و له
لایه ن كئوه. بیده نگ بوو، پرسیاره كه دووباره بۆوه، هیتشتا
به شوینی خوی نه كه وته وه، نه یزانی له كوئیه و پرسیار
چیه. ده بوو شتیک بلئ، كه وته باریکه وه شه گهر شتیک نه لئ،
تووشی كئشه یه ك ده بئ. بۆ ده رچوون له و كئشه یه ته نها
وه لامة. كوړ چه ندی سه ری هیتا و برد جگه له دوو وشه،
وشه یه كیدی نه دیته وه. كوړ وشه ی پینه ما، له دنیا وشه
نه ما، هه یه و نیه ته نها شه دوو وشه یه كه له سه ر
زاریه تی و له سه ر فرینن. هه ستیكرد قوتا ببیه كه ی ته نیشتی

دهيه وئ يارمه تى بدات، به لام پټرانه گيشت، ئيدى چار نيه
وشه كانى فراند:

شامينوك و لوبيا.

پوليك پيكنه نين و زلله يهك كورپى داربى هيتايه وه ناو
پول. زلله كه توند بوو، بن گوڤى قاوه يى هه لگه پراند، به لام
سه يربوو، هاوار هاوارى ليته لنه ستا، نه شگريا، سه رى
خوى داخست. به خيال سه رى خسته ناو مهنجه لى
شامينوك و لوبيا وه تا زهنگ ليدرا كه سى نه ديت. كورپى
داربى له گهل زهنگ، له ناو مهنجه لى خيال يى شامينوك و
لوبيا وه له مبه ستي شه له تيگه يشت كه كچى داربى
شامينوكى سپيه و خوښى لوبياى ره شه لگه پراو.

كورپه ست په ست، كر كپ، تا گه يشتنه وه مال كچ مينا
خولخولوكه له ده وري ده سووپايه وه، له پيشى راده وه ستا،
رئى ليده گرت، جانتا كه ي راده كيشا. كورپ زلله ي ماموستاى
بو كچ نه گيرايه وه.

هاوار، هاوارى دنيا له هه ناوى په نكيخواردوته وه، كچى
داربى رهنگه هه ر له ده رگاوه جانتا كه ي تيه لداين، پيناچى
تيكه نانكي خواردين، هاته مالى كورپى داربى. كورپ له كن
دايكى به سه ر خوى ناهينن.

باران نم نم ده بارى، داربى كه سكه چيته وه، به لام زور
پر نيه. مندالانى داربى له بن داربى دلويه باران ده گرنه وه،

کچ زور له کوږ دهکات، کوږ پشت له کچ دهکات و به
شهرمه وه سهرهاتی زلله ی بڼ دهگیرپته وه. کچ به بازئ
دپته پیش کوږ و ته ماشای روومه تی دهکات:

سه گباب ماموستا.

هه زار جوین بڼ ماموستای زلله ده نیرئ، له گهمه ی بن
داربی کوږ هه ندئ هتور بڼ وه، به رویشتنی کچ هینوریش
رځی.

شه و درهنگه، هاوار له بهر هاواری هه ناوی خهوی
لیناکه وئ، دایکی ده زانی شتیک بووه، به لام هاوار چ نالی.
کوږ بیر له بابی دهکاته وه، ئه گهر لیره با، زلله که ی بڼ
دهگیرپه وه، تا توله ی بکاته وه. پیری گه پیده ش پیره و
توانای توله کردنه وه ی نیه.

شه و درهنگه، له ده رگا دهرئ، پیری گه پیده هاوار
دهکات:

کچم، ده رگایه ...

پیاویک سهره تا ئامیز به پیری گه پیده دا دهکات، دپته
ژوورئ، کوږی داربی ته نها له وینه دیتوویه تی، پیاویکی
که له گه تی ره شتاله ی چاو و برؤ ره ش، بهر له وه ی دایکی
پینیناسینئ، دهیناسیته وه:

+ تو بابهی؟

- من بابەم.

+ سبەى تا له قوتابخانە دیمەوه، نارۆی؟

- ئیدی بەجێتانناهیتم و هەموو شەوئى له مالم.

كوپ چەند رستهیهكى له گفتوگۆى ئەو شەوهى پیری
گهڕیده و بابى تا ئیستاش له گوێیه، رستهیهك هەینی
شتیکى ئەوتۆى تینهگەیشت، پیری گهڕیده:

بیستمەوه ترک بە دامرکانەوهى ئەو ئاگرە نیگەرانه،
من بە نیگەرانی ئەوان دلخۆشم.

باب:

دوژمنانت هەمیشە نیگەرانی بن.

كوپ له باوهشى بابى زللهى لهبیردهچیتەوه، دهچیتە
خەویكى قوولهوه. سبهینى زووتر له رۆژان دهچیتە دووی
کچی داربى، تا هەوالى هاتنهوهى بابى پێراگەیهنن، بەلام
له سەر دەرگا، هیشتا دەنگى لیوهنههیناوه، شتیکی
بیردهکهویتەوه، پەژيواندهبیتەوه له گوتنى هەوالى بابى.

دلخۆش دلخۆش دهچنه قوتابخانه، هەر كوپى داربى
نا، چەند مندالیکیدیش دوینى بابیان هاتبوو، دوینى رۆژى
هاتنهوهى بابەکان بوو، مامۆستای زلله گوتی:

مافمان وەرگرت، باب و براکان دینه‌وه مالی خویان،
جهنگ نه‌ما.

مندالیک که له پشت کوپی داربی داده‌نیش، دهستی
هه‌لیری:

ماموستا، توش به دار و زلله لیمان ناده‌ی؟

ماموستای زلله، تا زلله‌یه له بن گوپی دا، مندال له
هه‌لیری دا، روومه‌تی سوور سوور وینه‌ی گولاله سووره
هه‌لگیرا. مندالیک له و سه‌ره‌وه له تهنیش یوسفه‌وه که له
هه‌موویان باخوشتی بوو، به چریه، به لام ماموستا گوپی
سووکه:

جهنگ ماوه.

ماموستای زلله، منداله‌ی بانگکرده پیش ته‌خته‌په‌ش،
یازده راسته‌ی له سه‌ر تی له دهستی دا و گوتی:

یازده‌ی ئازار بو میلیله‌ت، یازده راسته‌ش بو تو،
که‌رباب.

مندالانی داربی سه‌یوانیان هه‌لداوه و به بن باراندا
به‌ره‌و مال دینه‌وه، کچ هه‌سته‌کات، دوو سه‌یوان لیکیان
دوورده‌خاته‌وه:

+ سه‌یوانه‌که‌ی خوت هه‌لگیره، وهره بن هی من.

- نا، تو وەرە بن سەيوانى من.

به قسه‌ی دهکات، له بن سەيوانیک ورد ورد سويسکه
ئاسا به‌ريوه‌ن و بارانیش له پشتين بۆ خواره‌وه ته‌ريان
دهکات، کچ ده‌لئ:

+ ئه‌ورۆ ئيمه‌ ئه‌ی ره‌قيمان گوت.

- ئيمه‌ش گوتمان.

تا ئه‌و روژه منداڵانى داربى له قوتابخانه گوييان له ئه‌ی
ره‌قيب نه‌بووبو، کچ ده‌لئ:

+ له پۆلى ئيمه‌ چوار کچ دوينى بابيان هاتبووه.

- له پۆلى ئيمه‌ش.

+ ئه‌گه‌ر ئيمه‌ش بابمان بمایه، دوينى ده‌هاتنه‌وه.

كوپى هاته سه‌ر زارى بلّى بابى من نه‌مردووه وهه‌وکه
له مالىيه، گي‌رايه‌وه. له‌په‌ر له‌په‌رمه‌ی گريانى دا، کچ
سه‌يوانه‌که‌ی له‌ ده‌ست وه‌رده‌گرئ و ده‌لئ:

+ نه‌مزانى، مه‌گرئ، ئى خو منيش بام نيه و ناشگریم.

- بۆ خوّم نا، بۆ تو ده‌گریم.

+ بۆ من مه‌گرئ، من گريانم ناوئ.

کوږ به کوټر گریا، له کچ دوورکته وه. باران و فرمیټسک له سهر رووی کوږ ټیکه لېوون. کچ خوۍ پیرانه گیرا، فرمیټسکی خوږ خوږ ټیکه لۍ باران بوو. منډالانی داری له گه ل بارانی ده گرین، له پیش دهرگا فرمیټسک وشکده بیته وه.

کوږ له سهر دهرگاوه ژنیک ده بینۍ، به شیوه یه که رازاوه ته وه، بووکی به و رازاوه ییه نه دیتووه. تا ورد لینی وردنه بووه نه یناسیه وه. دایکی ده لینی له بهرگی فریشته یه، زور جاحیلتر بوته وه، ده لینی له تمه نی خانزاده. کوږ هه سته دکات، دایکی له هه موو دایکان که تمه منتره، له جوانیش چ کچ و ژنیک شان له شانی نادهن. پیش په یدابوونه وهی باب، دایک جلکی جوانی له بهر نه ده کرد، کوږ له بهر خوۍ وه ده یگوت:

خوۍ بابم زووتر ده هاته وه.

کچ دوا پارووی هیشتا له زاره، به جلکی قوتا بخانه وه، دیته وه بن داری. چوله، سهر به حه وشه دا داده گری. کوږ رانه مریشکیکی به ده سته وه، ده یداته کچی داری، هه تا وهریگرت ماندووبوو. کچ له په نجه ره وه پیاوینک ده بینۍ، ده پرسۍ:

+ نه و پیاوه کینه له مالتان؟

- دایکم ده لۍ ده یکه مه بابت.

دياره ئه و رسته يه وا به ئاساني به ميشتكي كورې
 داربيدا نه هات، تا ريكيخست و برياري گوتني دا. زوري
 ويست. باشبوو كچي داربي پيش بيستني، گوشته كه ي
 خوار دبوو، دنا دوور نه بوو له دهستي به ريته وه. داما،
 زور داما. كور هينده ي نه مابوو باوه شي پيدا بكات. كچ
 هه لات، كـوړ كه وته دواي، پيښه گيـرا، گه پايه وه،
 شه رميده كرد بچي ته ماليان، رهنگي سي جار نه چووبيته
 مالي كچي داربي، هر له سهر دهرگاوه بانگيده كرد، روژي
 دوايي له سهر سه كزي بن داربييه كه:

منيش گوتمه دايكم:

بابم دهوي.

گوتی:

بابی چی!

گوتم:

هاوار بابی په یدا کرد.

گوتی:

ئه وها نيه، كچم.

كچي داربي دهليته كورې داربي:

ئه وها نيه كچم، چيه؟ تيڼه گه یشتم.

کور به دلته نگییه وه:

نازانم، له دایکت بپرسه.

چهند روژیک دواى هاټنه وهى باب، کهند ههستا. کور دهستی به پارانه وهکانى کرد، هه رچهند وهک پيشان نه ترسا. ديتى بابى پيمه پرهى هه لگرت و په پرييه وه، له وه بهر وه روخواو روخى کهند که وته هه لکه ندنى عه رده که، دوو سى پياویش چوونه يارمه تى. کور چهندي سهر ديتنى و دهبات له کارى بابى تیناگات، له بابى پرسى، به لام له بهر دهنگى رووبار و باران دهنگى له رووباره که نه په پرييه وه و نه گه یشت، له دایکى پرسى، دایک گوتى:

بابت کهنده که دوورده خاته وه.

کور ئاسووده بوو، يه کيک له پارانه وهکانى گه یشتو وه، باب و دوو سى پياو، دوو سى روژ دريژهيان به پيمه پره کارى دا، ئيدى لافاو دوورکه وته وه، چيدى ئاو نه گه یشته سهر سه کوى بن داربى.

دهمه و ئيواره يه، ئه گهر له سهر بانه وه بهرئ خو بدهيتى، ويده چى تازه روژ گه یشتي ته سهر مناره، هيتستا به قه ديدا دانه به زيوه. له وه بهرئ کهنده که، له گوپاييه که، جيتى توپانى، ئاگرينگ کراوه ته وه، گه رکه ئاگرى وای به خو وه نه ديوه. سالانى پيشتریش ئاگر ده کرايه وه، به لام ئاگرى ئه و ئيواره يه جيايه. له چاوى مندالانى داربييه وه

بلیسه‌ی له داریتله که بلندتره، دووکه‌لش گه‌یشتوته ئاقاری
ئه‌ستیره، به دیار ئاگر و دووکه‌له‌وه، چاو له ئاسمان:

+ ئه‌وشه‌و ئه‌ستیره هه‌لنايه.

- له‌به‌ر چی؟

+ له ترسی دووکه‌ل.

- ئه‌ستیره به دووکه‌ل کویر ده‌بی!

وردو درشتی گه‌ره‌ک به ده‌وری ئاگره‌وه، له هه‌موو
لایه‌کیشه‌وه (ئه‌مرۆژی سالی تازه‌یه) ده‌بیستری و
ده‌گوتریته‌وه. منداڵان به ده‌وری ئاگردا ده‌خولینه‌وه. له
خولانه‌وه‌ی ده‌وری ئاگریش منداڵانی داربی به ته‌نیشت
یه‌که‌وه‌ن و له هه‌ر خولانه‌وه‌یه‌کیش ده‌ستیک له پشتینی
بابی کوپی داربی ده‌ده‌ن، به‌بیری دینه‌وه:

+ سبه‌ی زوو ده‌مانبه‌یه نه‌ورۆژ!

- زوو زوو ده‌چین.

باوکانه ده‌ست به سه‌ر هه‌ردووکیاندا دادینی، ئه‌و پیاوه
له ناو پیاوان ده‌لێتی داریتله راوه‌ستاوه. له ته‌نیشت پی‌ری
گه‌پیده‌ی بابیه‌وه که خۆی به سه‌ر گۆچاندا داوه و چاوی
زیتی له ئاگر بریوه، جگه‌ره به لایویه‌وه، ده‌مانچه به
نیکیه‌وه، تیلاک خوار، پۆشته، ئه‌و پیاوه له گه‌ره‌ک
له‌میژبوو، هیشتا هه‌ر له چیا بوو به تۆله‌ستین ناوی

رۆيشتبوو. كوپى داربىش بىستبووى، به لّام تا نه هاته وه نه يزاني تۆلستين باوكيه تى. كوپ ده بىسته وه، له مندا لاني گه رهك سه رهاتى تۆلستيني ده بىسته وه، به لّام تا كچى داربى له رىي قوتا بخانه تۆلستيني نه هيتايه ناو قسانه وه، كوپى داربى لىي نه بووه مهراق. ئه و رۆژى ئاگر كردنه وه كه يه خه ي داىكى گرت، بابى بوى نه ده گىرايه وه، بۆ كه سى نه ده گىرايه وه، داوا لى كرد كه به وردى بوى بگىرته وه و لىي پرسى:

+ دايه، ئه وه ي خه لك ده لىي راسته؟

- راسته، زورى راسته، تۆ گچكه بووى، جاشىكى گه و ره هه بوو، چ جاش، جه رگى چهن دان ژنى سوتاندبوو، چهن دان ژنى بىوه ژن ئىخستىبوو، چهن دان مندا لى بى باب كردبوو.

+ ئى، ده زانم جاش چيه.

- چيه؟

+ جلك و چه كيان وه كو و هى بابمه، به لّام دوژمنى بابم بوون، پيشان له سه ر جاده ده مدىتن، ئىستا بزر.

- ئا، رۆژىك ده سته يهك له قه راخ شار رىي لىنده گرن چهن د جاشىكى لىنده كوژن، به لّام خوى به ر ناكه وى و ده رده چى.

+ بابم له گهل ئه و دهسته يه ده يئ؟

- نا، قسه م پيمه بره.

كوپى داربى دهستى له سه ر زارى خوئى نا، دايكى
پينكه نى و دهستپيكرده وه:

جاشه كه شيت و هار دهبيت، سبه يئى له مال ديت
دهرئ، سويتند دهخوا هه ر كه سيك رانكوچوخه ي له به ر
بئ، جگه له جاش، بيكوژئ. له بن ئه و پرده وه دهستپيكرده كات
كه گاميشه كه بوئ هات و زيراندت، تا دهگاته سه ر ئه و
پرده گچكه كه ي شووشه له پيت راجوو و خوئين
نه ده وه ستا، حه قده گه نج له خوئين دهگه وزينيت. شه ش روژ
گه په كى نيوان دوو پرد شينيان گيڤا، شار ره شى پووشى،
روژى حه فته م بابت توئه ي گه په ك و شارى ستاند،
جاشه كه ي له خوئين گه وزاند.

ئيدى كوپى داربى له خوشيدا، له سه ر زهوى
جيينه ده بووه، دهيويست بفرئ و له ئاسمانه وه هاواربكات:

من كوپى توئه ستينم.

دهيويست به ماموستاي زلله ش بلئ:

بابم توئه ستينه!

به لام بابى زوو ئاموژگارى كرد كه له هيچ جيبه ك، له
كن كه س نه ئينى توئه ستين بابى منه و خوت به من

هه‌لمه‌کێشه، ئه‌گه‌ر منداڵانیش باسیان کرد، تۆ گوییان
لێرامه‌گه‌ره. کوڕ نه‌یزانی مه‌به‌ستی بابی له‌مه‌چه، به‌لام به
قه‌سه‌ی کرد.

روژ له‌ سه‌ر ئاوابوونه، ئاوابوو. له‌ لا و له‌ لا بووه
ته‌قه، هه‌شتا تارێک دانه‌هاتوو، ئاگر جوانتر بڵێسه‌ ده‌دا،
ته‌قه پتر بوو، ئاسمان پرپوو له‌ گردار، تۆله‌ستێن ده‌لێ:

با بچینه‌وه‌ مالێ.

ده‌ستی له‌ ده‌ستی باب، که‌شه‌ ده‌ستی له‌ ده‌ستی بابی
وی، په‌نجه‌کانی کوڕ نه‌رم ده‌گوشی، ره‌نگه‌ په‌نجه‌کانی
کچی داربیش بگوشی. چ ئارامبه‌خشییه‌ ده‌ست له‌ ده‌ستی
باب، له‌ ساته‌ ئارامبه‌خشییه، کوڕ هه‌سته‌ده‌کات، ده‌ستی
بابی شل ده‌بێت، ئای! بابی ده‌که‌وێت، به‌ هه‌واشی پشتاو
پشت ده‌که‌وێت، خوێن به‌ سینگیه‌وه، گویی له‌ بابیه‌تی:

ئای له‌ ته‌قه‌ی خو‌شی!

کوڕ خوێن ده‌بینی، هه‌نده و ته‌واو.

روژ بو‌ته‌وه، کوڕ چاوه‌لده‌گلوئی، خوێن له‌ سه‌ر
سینگی بابی ده‌بینی، هاوارده‌کات:

+ بابه، بابم، له‌ کو‌تیه‌؟

- مه‌ترسه، له‌ خه‌سته‌خانه‌یه، دیته‌وه.

دایکی به خۆیه وه دهگوشی و سويندی بۆ دهخوات که
باوکی نامری و چاکدهبیته وه، بهلام کور باوه به دایکی
ناکات. له باره ی بابیه وه درۆی زۆر له دایکی دیوه، پیش
هاتنه وه، بۆ پرسیری:

دایه بابم له کویتیه؟

هر جاره ی جیه کی دهگوت.

که ی دیته وه؟

ئه و جیژنه نا، جیژنه یه کیدی.

زۆر جیژنه هاتن و چون، باب نه هاته وه، کور ی داربی
دوا درۆی دایکی له بیره:

+ بابت چۆته هه جی.

- له گهل حاجیه کان دیته وه؟

- نا، درهنگتر دیته وه، بابت هه زی لیه زۆر له هه جی
بمینیته وه.

کور له بیریه تی، دایکی درۆی بۆ دهکرد و درۆی
پنده کرد، دهگوت:

کورم، له کن کهس نه لئی بابم له هه جیه، بلێ ده مینکه
مردوه.

کوړ کهړه تی پرسپاری بابی له پیری گهړیده
 باپیریښی کرد، ئویش هر به پیری گهړیده گازیده کرد، له
 گهړه کئی، له شار ورد و درشت، یار و نه یار، خزم و بیگانه
 به باپیری کوړی داربییان دهگوت پیری گهړیده، که م
 که سیش دهیزانی ئو (گهړیده) یه که ی و چوڼ به و پیاوه
 به ته مه نه وه نووساوه:

پیری گهړیده، بام دیته وه؟

پیری گهړیده:

بابت روژیک دی په یدابیته وه، به لام نازانم که ی.

پیری گهړیده دروی له گهل نه کردبوو، چووه لای،
 لپرسیه وه، گوتی:

دلنیا به، بابت چاکه بیته وه.

به لام کوړ دلنیا نه بوو، دوو روژ دواتر چووه
 خسته خانه، بابی له سهر پشت راکشابوو. که وتنی کن
 ئاگره که ی بیرکه وته وه، قسه ی له گهل بابی کرد، به لام
 هیشتا له قسه ی دایکی دلنیا نه بوو. پیوا بوو له وهش
 دروده کات و بابی چاکنا بیته وه، به بابی گوت:

+ باب، دایکم دروناکات؟

- دروی چی؟

+ ده لئ تو چاكده بېته وه.

- نا، دايكت له باره ي منه وه زور درؤى بوټ كړدو وه،
به لام له وه يان راسته كات، من نامرم.

ئو نه ورؤزه گهړهك هه مووى له رىي خه سته خانه
بوو، كه س نه چوو ه نه ورؤن، مالېك له و سه ر نه بى، كه
پياوه كه ناوى به هرام هه مه دانى بوو. گهړهكى توله ستين
هه مووى خه فتا مالېكه، له گهل دوو حه سارى گه وړه ي
به رانه ر يه كتر، ماله كانيش په رتن، كه ميان بانيان به سه ر
يه كه وه يه، به لام هه موويان سه ردانى يه كتر ده كهن، كچى
داربى ده لئ ته كوړى داربى:

+ بابټ چاكده بېته وه، خه م مه خو.

- ئا، چاكده بېته وه.

+ كاتى هاته وه منيش ده بمه كچى وى، بابى ديم ناوى.

- چه ند خو شه.

تا توله ستين له خه سته خانه نه هاته وه، كوړى داربى
باوه پى نه بوو چاك بېته وه. وا چوو بووه ميشكيه وه كه
خه سته خانه جى مردنه، زورى بيستبوو كه فلان كه س له
خه سته خانه گيانى سپارد. ئو رؤژه ي توله ستين
گه يشته وه مال، ئيدى كوړى داربى نه ك هه ر له درؤكانى
دايكى خو ش بوو، بگره گه يشته ئو باوه پره ي دايكى

هەرگیز درۆی نهکردوو. بابیشی به راستگویی ناسی،
به لām له هه‌مووی پتر به راستگویییه‌که‌ی کچی داربی
سه‌سام بوو، پیتیگوت.

+ چۆنت زانی بابم چاک‌ده‌بیته‌وه؟

- خه‌ونم دیت، له خه‌ونی ئه‌تو گۆتت بابم نامری.

مندالانی داربی له دوا‌ی په‌یدا‌بو‌نه‌وه‌ی تۆ‌له‌ستین،
هه‌ستیان به زۆر گۆرانکاری کرد. به سه‌ر قوتابخانه و
گه‌رک و ده‌وربه‌ر و سه‌روود و گۆرانیدا هات. پینشت
سه‌رووده‌کان قاچاخ بوون، ته‌نها له رادیۆ‌که‌ی پیری
گه‌ریده‌وه به خشه‌خش و هانی هانییه‌وه ده‌بیستران، به
ده‌نگی نزم و نه‌ده‌بوو بگه‌نه ده‌ری. داک ده‌یگۆته کوپ:

له کن که‌س نه‌لێی گۆی له‌و گۆرانیا‌نه ده‌گرین.

ئێستا ئه‌وه (پیشمه‌رگه) ده‌ستی (شه‌هیدان) ی گرتووه و
به (ئهی ره‌قیب) ه‌وه به گۆره‌پانی قوتابخانه و ناو پۆل و
کۆلان و جاده و هه‌ربو‌نه و ورد و درشت ده‌یان‌لێنه‌وه.

پاش په‌یدا‌بو‌نه‌وه‌ی تۆ‌له‌ستین، سه‌روودی نوێ په‌یدا
بوو، گۆرانیی تازه، چه‌ند خانوویکی دی له گه‌رک
قیتبو‌نه‌وه و مائی تازه هاتن، مندال زیادی کرد،
گۆلینگداره‌کان که‌س نه‌یزانی ئاسمان هه‌لیکیشان، زه‌وی
قووتیدان، کتوپ و ندابوون. له رینی که له مالنیه ده‌چیه
قوتابخانه، به لای چه‌پدا یه‌ک پارچه که‌سکاییه، گه‌نم و

جۆیه و به ژنیان کردووه، کچی داربی که ده لئی برکه جۆیه
راوه ستایه، ده لئی:

گولینگداره کان له پپر بزر بوون، تۆله م له چلمنه که
نه کرده وه.

کوری داربی به برکه گهنم ده چی، ده لئی:

لینگه پئی، لو خومی لینگه پئی، هر ده بیبنمه وه.

کچ ده لئی:

حه زنده کرد من تۆله بکه مه وه.

کور ده لئی:

بابم به ده مانچه تۆله ی کرده وه، من به دارلاستیق
ده یکه مه وه.

کوپی داربی به دارلاستیق خوی باده دات، وا ده بیبنی
چه کیکی باشه بو خۆپاراستن و تۆله، نه و رۆژه ی پیری
گه پیده رییدا دارلاستیقی هه بن، خه نی بوو، گوتی:

مه رجه که ت له سه ر چاوم.

پیری گه پیده به و مه رجه مۆله تی هه لگرتنی دایه کوپی
داربی که به گالته ش رووی دارلاستیق نه کاته داربی و
یه ک به رد چیه نه یگریته بالداران، پیری گه پیده ده لیته
کوپی داربی:

ئەو داربىيە پىرۋزە، بابت بە دەستى خۇي چاندى،
دايكت ئاويدا، من دەپپارىزم لە بەردى مندالە ورتكە، توش
لە سىتپەرەكەي گەمەدەكەيت.

پىرى گەپىدە ئىشكگىرى داربىيە، بۇيە فېندە بى ترس
لە سەرى دەنىشەنەو و بە ئاسوودەيى دەخوئىن.
بالندەكانى ناو داربى لە تەقەي سەربازەكانىش ناترسن، تا
داربى مابىن لە خوئىندن ناكەون.

بابىش كە بىستى كوپ بە مۆلەتى پىرى گەپىدە
دارلاستىقى ھەلگرتو و مەرچەكەشى نەشكاندو و، رىي
لىنەگرت. تەماشاي دەست و دارلاستىقىشى دەكرد كە زۆر
جار دارتيلەكەي ئەو بەرى كەندىي دەكردە نىشانە و كەم
جار ھەبو وە زىنگەي لىتو نەھىنى. بابى تا دارلاستىقى
لىنەرنەگرت و سىزەي لە دارتيل نەگرت، نەيزانى
كوپەكەي يەككە لەو نىشانىكىنانەي نە مندال و نە گەورە
باي نابەن. باب دە بەردى دەھاويشتە دارتيل ئەگەر
بەردىكى پىكەوتبا، بەلام كوپ لە دە بەرد نۆيانى مسۆگەر
بوو. كوپ دەلئىتە باب:

ئەوجا دارتيل چىە! راوہستە لە تىلەكەي بەدەم.

دارتيلەكە دوا دارتيل لە سەرى رۆژھەلاتەو، تىلىكى
بارىك لە سەرى دارتيلەو بە لارى ھاتبو وە ناو ەرد،
كوپى داربى دارلاستىقى ھاويشتى، دەنگى نەھات بەلام

بەرد ھەلقۆزىيەو، باب كۆپى گرتە باوھش و ماچبارانى
كرد، كۆپ دەلىتە باب:

ئەگەر بەردىك لەو تەلەى سەر سەرھوھ بەدەم، لە كاتى
گەرپانەوھ نابتە كارەبا؟

باب دەلى:

نا، لىيدە...

چوونە بن تىلەكان، ھاويشتى، بەرد رۆيشت، رىك بە
تەلى سەرھوھ كەوت و لە تەنيشت خۆيان كەوتەوھ.

پىرى گەپىدە دەلى:

بىرئۆى بەدەيتى، دەرزى ھەلدەگرئ.

رۆژنىك لەو بەرى كەندى پىاو نىشانەيان دانايەوھ،
مندالى گەرەك لە پشتيان راوھستابوون، كچى داربىش
لەوئ بوو، بە زور تۆلەستىنيان برد، ئەو پىاوھ دەيگوت:

من باوھرەم نە بە تەقەى خوشيىە، نە بە نىشانەدانانەوھ.

ئەو رۆژە نىشانە جگەرە بوو، ھەموو ھاويشتيانى،
جگەرە بەلاى نەگەيشتى. تۆلەستىن نىشانەى لىگرت،
ھەلاھەلاى كرد، بووھ چەپلە و فىكەكىشان، دەنگى كۆپى
داربى لە ناويان ديارە (بژى بابە، بژى بابە)، كۆپى داربى
دەلى:

منیش تئیدەگرم.

پیاویک دەلی:

دانیشه بەرخم، تۆ چوزانی تەقە بکەیت.

باب دەلی:

چەکی وی دارلاستیقه.

پیاوەکە دەلی:

ئافەرىن، ئەگەر لیتدا، نیو دینارت دەدەم.

باب جگەرەیهکی بۆی دانایەو، کوپ بەردیکی رهشی
خری له گیرفانی دەرھینا، سێرەى لینگرت، تۆزى لیھەستان،
تەماشادەکەن جگەرە ھەلا ھەلا بوو، مندالان کردیانە
چەپلە لیتدان و درووشم ھەلدان:

بژی ھاواری کوپی تۆلەستین.

مندالان ھەموو کۆبووبوونەو ھیشتا (بژی) ی کچی
داربی دەھات، پیاوەکان دەلینە تۆلەستین:

وہلا ئەگەر کوپەکەت بتگاتی.

کوپ زۆر دلخۆش بوو، پیاوەکە دەستی لە بەرکی
راکرد، نیو دیناری دەرھینا، چەندی کردی کوپی داربی

وهرينه گرت، بابيشى و كچى داربش پتيان خوش بوو كه
وهرينه گرت.

سهربازه كان چادريان ده پچايه وه و له زيليان
بارده كرد. كوپ به باركردنى سهربازه كان خهنى بوو، ناخر
ريى تاقه دارخورماكه يان گرتبوو، كى دهويړا لتيى نزيك
بيته وه، رووى گولله كان له و بوون، هر كاتى له ناو
سهربازه كانه وه دهنگى ته قهيه ك هاتبا، پيرى گه پريده
دهيگوت:

ئو ترستوكانه ديسان دارخورمايان كرده نيشانه.

دارخورمايه ك له سهر باني مالى كوپه وه جوان ديار
بوو، چند حه زى ده كرد له نزيكه وه ديتباى، كوپ ديتى:
دوو سهرباز فهرده ئارديكيان هه لگرتووه، هاتن، هاتن له
پيش ده رگا له نزيك دارببيه كه يان دانا و روښتن، پيرى
كه پريده چاوى ليتبوو، ته ق ته ق به گوچانه وه هات، گوچانى
كه يانده فهرده، پرسى:

+ ئه وه چيه، ئو سهربازانه چيان هيتا؟

- ئارد.

+ نه كهن، ئو ئارده نه كهنه نان، سهربازى عاره ب وه ك
هى ترك و عهجه مانه، جيى متمان نهين، هيچيان
ليوهرمه گرن.

له دواى په يدا بوونه وهى ټوله ستين، قوتاخانه كهى
كوړى داربش به قوتاخانه يى نه ما، بووه مالى
به پرسيكى گه وره وهك دهيانگوت زور له جاشى گه وره
گه وره تر، له ټوله ستينش گه وره تر. قوتاخانه بووه مال و
چهنه تغه نكچيه ك له پيش دهرگا و سهر ديواره كان
پاسه وانيان لنى ده كرد. كوپ له وه تووړه بوو، چون ده بى
له سهرده مى باوك، سهرده مى ټوله ستين، قوتاخانه كهى
بيته مالى كه سيك، به بابى گوت:

+ باب، لؤ قوتاخانه بووه مالى نه و پياوه؟

- چ بلنم، منيش نازانم.

+ من دمه وي له قوتاخانه كهى خوم بم.

- قهينا، قوتاخانه ي ئيستا شتان نزيكه، له هى گولنار
هينده دووړ نيه، تو له وه گه پړئ، با بزانم.

كوړ هه سنده كات باب ديه وي بابته بگورئ، خوئ
قسه ي به لايه كى دى برد:

باب، له بهر تو كه س له گه رهك نه چوونه سهرانى، ته نها
مالي هه مه داني چوون.

بابى گوتى:

منيش له جى وان بام، ده چووم.

کور دهلته بابی:

لؤ؟

باب چ وه لامناداته وه، به لام دایک، هرچهنده باب به
چاو پینده لی که چ نه لی، خوی پیناگیری:

کورم، کاتی خوی ئه و پیاوه له ترسی بابت هه لئی و
هه تا هه مه دان گیرنابن، هر له وه شه وه بۆته هه مه دانی،
ده نا خه لکی گه ره کی خومانه.

کور دهلئی:

له بهرچی راوی ده نی؟

دایک دهلئی:

هه مه دانی کاتی خوی زور براده ری بابت بووه، به لام له
پر ده بیته دوژمنی.

کور دهلئی:

له پر....

باب دهلئی:

چیدی نامه وی گویم له و سه ربرده یه بیت.

دایک قروقه پی لیده کات، کور هرچی دهلئی و ده پرسنی،
دایک وه لامناداته وه.

باب دهلیته کوپ:

له باتی نه ورژه که بته مه کوئ؟

کوپ که میک بیرده گاته وه، دهلی:

بمبه کن شه مه نده فەر.

باب دهلی:

تا ئیستا نه تدیتیته؟

کوپ:

له دووره وه دهنگیم بیستوه، له نزیکه وه به
راوه ستاوی دیتومه، به لام حه زده کم له رویشتنی بیبینم.

چیشتانیکی درهنگه، گه یشتنه لای یاریگا که، له دووره وه
دهنگی شه مه نده فەر دئ، کوپ دهلیته کچ:

خیرا برۆ، ئیستا دهگات.

دایک دهلی:

غارمه دهن، گه یشتین.

شه مه نده فەر به دیار که وت، مندا لانی داربی هه لده پهن و
چه پله لیده دهن، شه مه نده فەر هات و تینه پی، وا به جی پی
شه مه نده فەر دا، به سهر هیلای ئاسنین، ههنگاو دهنن رووه و
مالی شه مه نده فەر. کوپ ئاو پرده داته وه، دهبینی دایک و

باوک، هەر یه که یان به سهر هیلیکه وه و جار جارهش دهستیان دهگاته دهستی یه کتر، وهک بلنی یه کتر دهگر نه وه، نه و گهمه ی دایک و باوک سهرنجی راده کیشی، چاویان لیده کات. دهستی کچ دهگریت و فیزی گهمه که ی دهکات، به گهمه ی سهر هیلکی ئاسنینه وه له مائی شه مه نده فهر نزیکه بانه وه، گوئی لینه، دایک له دایکبونی خوی بو باب دهگریته وه:

من ههر جاری که گویم له دهنگی شه مه نده فهر ده بی،
له دایکبونی خوم بیرده که ویتته وه، دایکم ده یگو:

نه و روژه ی تو هاتیه دنیا، شار بو یه که م جاری گوئی
له دهنگی شه مه نده فهر بوو.

باب ده لی:

وایه، تو سالی شه مه نده فهر له دایک بوویت، من نه و
ساله م له بیره، وا بزانه م، نه، ههر له و سهر و به نده بوو، بایم
به دلشکاو ی و برینداری له مه هاباد گه رایه وه.

له گه پانه وه دهنگی (یازده ی ئازار) هات، دایک بانگی کرد،
مندالانی داربی که سهر یان به سهر ته په دۆره که دا گرت،
ههر دووکیان یازده ی ئازاری رهنگ سووریان هه لگرت،
کورپی داربی چه زیده کرد کریمستی با، یه ک کریمستی و
داره که ی له که لیتی په نه کهانه وه...

دایک و باوکیش سهرو یازدهی ئازاریان به دهستهوه،
کور گونی لینه دایک دهلی:

یازدهی ئازار بۆته ناوی ساردهمهنی مندالانیش.

باب دهلی:

ئهگەر تالی تینهکهویت، یازدهی ئازار وهک ئه و یازده
ئازارهی دهستمان شیرینه.

کور له ئهگەر و تالی تینهکهویش.

له گهڕانهوهش به خهیاڵ هه ر لای گهمه ی سه ر هیل ی
شه منه دهفه ر بوو، دهستی له دهستی کچی داربی بوو، ئه و
دهستگرتنهشی له بیرناچیته وه.

به هاتنه وهی تۆله ستین، به لوو عه ی ئاویش هاته مالی
مندالانی داربی، پیش تۆله ستین دایکه کان ده بوو به ستل و
ته نه که بچن له و به لوو عه یه ئاو بیسن که له نزیک
حه ساره که، له بن دارتووکی گه وره زۆر کات یه ک قامک
ئاوی لینده هات، جار جارهش ده تگوت په لامیزه یه تا
ته نه که یه ک پر ده بوو، ده چوو یه لای حه سه ناغا و
ده هاتیه وه. ئاوی گه ره ک له دهستی ئه و حه سه نه بوو،
بیست ته نه که ش ریزیان به ستبوو، بیره که زۆر دوور بوو
نزیک مالی یووسف، ژنیک ده یگوت:

تا گونی بۆ نه شیلن، ئاوه که به رناداته وه.

به راکیشانی به‌لوووعه بۆ‌حه‌وشه، کورپی داربی
 نه‌یده‌زانی نه دلخۆش بی، نه خه‌فته بخوات، ده‌بوو
 دلخۆش بیت. دایکی له کۆلی ئاوکیشان بۆوه، چوار
 وه‌رزهی سال له ریی ئاوکیشان بوو، جگه له‌وه‌ش
 هه‌زیده‌کرد سۆنده‌ی ئاوئ به ده‌سته‌وه بگری و پیش
 ده‌رگا برشینئ و ئاو بۆ داربییه‌که هه‌لدا. ده‌بوو خه‌فته‌تبار
 بیت، گه‌مه‌ی رینی ئاوکیشانی له ده‌ستچوو. چهند خۆش
 بوو که له‌گه‌ل کچی داربی به جووته ستلیکی گچکه‌یان به
 ده‌سته‌وه ده‌گرت و...

به هاتنه‌وه‌ی تۆله‌ستین، نه‌نه خانیش هاته گه‌ره‌ک، له
 نزیک ئاوکه خانوویکیان قیتکرده‌وه، نه‌نه‌خانیش به پیری
 گه‌ریده ده‌لئ پیری گه‌ریده. ته‌مه‌نیان ره‌نگه لیک نزیک بی،
 نه‌نه خان ژنیکی تا ده‌ست هه‌لبپی که‌له‌گه‌ت، که‌میک کوو
 بۆته‌وه، کراسیکی ره‌شی ئاودامه‌نی له‌به‌ره، ژنیکه
 ره‌شتاله‌یه، ره‌شتاله‌یه‌کی روون، ده‌یانگوت پیری گه‌ریده
 گوتوو‌یه‌تی:

ره‌نگی له ره‌نگی میوژ ده‌چئ.

نه‌نه خان زوو له‌گه‌ل پیری گه‌ریده بوونه هاوپی، زوو
 زوو ده‌هاته بن داربی، مندا‌لانی داربی له لایه‌ک و پیری
 گه‌ریده و نه‌نه خانیش له لایه‌ک، کورپی داربی گویی لێیه،
 باسی کۆن بۆیه‌کتر ده‌که‌ن، باسی شار و جینیان ده‌که‌ن،

شەرى ترک و ئینگلیز، باسى مەھاباد و دەرسىم و گرانى
و...گوئی لىيە نەنە خان دەلى:

من لىرە لەو بن داربىيە، بە بىستى دەنگى ئەو بالندانە
زۆر ئاسوودەم.

پىرى گەرىدە دەلى:

ئەو داربىيە زۆر تايىبەتە.

نەنە خان بى چوگلىت نايەتە بن داربى، چوگلىت بۇ
مندالانى داربى، بە ھاتنەوہى تۆلەستىن، چوگلىتەکان
شىرنتر بوون.

بە ھاتنەوہى تۆلەستىن مندالانى داربى گۆرانی جوانيان
بە سەرداھات، تۆلەستىن تۆلەى زۆر شتى بۇ کردنەوہ،
پووشكاخەزەكە لە بىرناچىتەوہ. پىش پەيدا بوونەوہى باب،
كچ و كور ھەرچيان دەکرد، دايكەکان بۆيان
درووستەکردن، خۆيان درووستياندەکرد، جۆرەھا
كاخەزيان بەكارھىنا، پووشكەى باريك و ئەستورىيان
تاقىكردەوہ، دايانە دەست ھەموو بايەك، ھەر جارەى لە
جىيەكەوہ ھەلياندەدا، پووشكاخەز سويىندى خوارد لە
دارتيلەكەى ئەو بەرى كەند بلندتر نەبىتەوہ، لە بن داربىيەكە
تۆلەستىن بە تەنىشت پىرى گەرىدەوہ بە دەم گىرەنەوہى
سەرهاتان، لە گژ درووستکردنى پووشكاخەزە. مندالانى
داربى بە دەورىەوہ، چاويان لە دەست و پەنجەى

تۆلەستىن بېيۈە، كىچى داربى نازانم، بەلام كوپى داربى
لەو ساتە تەنھا ھەستى بىننى لە كارە، چاۋ لە سەر پەنجە
و پووشكاخەز ھەلناگرى، گوۋى لە سەرھاتان نىيە، ئى، بە
رستەيەك ھەستى بىستىشى بۇ گەپايەو:

تەواۋ، با ھەلىدەين.

پەپىنەو ھە ئەو بەر، لە نىزىك دارتيلەكە تۆلەستىن
سەرىك بۇ لاي چەپ سەرىك راست، دواتر بۇ دواۋە
نەرمە غارى كرد، ھىندەي بلىي يەك و دوو، پووشكاخەز
گەيشتە سەر تىلى دارتيل، باب دەلىتە كوپ:

بىرۇ چەند خرىلە لە مالى ھەيە ھەموويان بىنە.

رۇيشت تا ھاتەو، پووشكاخەز لە ئاسمان بوو، داويان
لە دووى دا، پووشكاخەز سەرەو ئاسمان و بە ئاراستەي
قەلات ھەلكشاۋ رۇيشت، پووشكاخەز پىش ھەلدان كە
ھىشتا خەلكى سەر زەوى بوو، لە جانتاكەي كىچى داربى
گەرەتر بوو، جگە لە كلكىكى درىژ كە لە چاۋى كوپى
داربىيەو زۆر لە كەزى كىچى داربى دەچوو، لە ساتى
ھۈننەو.

ئىستا كە پەيوەندى بە زەوييەو نەماۋە و خەلكى
ئاسمانە، لە چاۋى كوپى داربىيەو ھەر ھىندەي ناو لەپى
كىچى داربى ديارە. لەو ساتە چاۋى لىبوو، كىچ ھەر دوو
دەستى روو ھە ئاسمان كردبۆۋە، ھەك بلىي دەپارپتەو

پووشکاخه زه که به لایه کی به سه ردا نه یهت و به ساخی
بگه ریته وه. مندالی گه رهک رژاونه ته نه و ساکه گوره و
چاویان به ئاسمانه وه، کوپ هر هر گیز هیتده دلخوش
نه بووه، هیتده له خوبایی نه بووه، دهیه وی هاواربکات، بلن
ئه ها بابی من چتو پووشکاخه زی دروستکردوه، بابی
ئیوه ئه وه ده زانی؟ نه یگوت.

په له هه وریک له پووشکاخه ز نزدیکه که ویته وه، دهیه وی
سینه ری لیبکات، له سه ر ئه وه یه له چاو بزر بی، باب
ده لیته کوپ:

خیرا دووربینه که بیتنه.

یه کپی رویشت و هینای، تا چاو له دووربین به
پووشکاخه ز ده که ویته وه، کاتی ده ویت، مندالانی داربی به
نوره چاو به دووربینه وه ده نین، باب جار جار ده لی:

دیاره؟ چهن دی لی ماوه ته وه؟

کچی داربی ده لی:

هیتده ی چاو یک.

کوپری داربی ده لی:

هیتده ی لیو یک.

مندالانی داربی ده لیتی خه مبار دیارن، کچی داربی ده لی:

نايه ته وه؟

تۆله ستين دهلى:

نا، زه حمه ته بېته وه، به لام ئه گهر ئه وهش رۆيى،
پووشكاخه زىكى دى...

باب ده بن خه مبارىي له سيماي مندا له كان خويند بېته وه،
بۆيه گوتى:

برۆ پينووس و كاخه ز بينن، نامه بۆ پووشكاخه زه كه
بنووسن.

سهريان له و قسه يه سوورما، نامه چۆن ده گاته ئاسمان!
باب بۆي روونكر دهنه وه، هيتايان نووسييان:

وه ره وه بېرت ده كه ين.

به قسه ي باب ئه وه شيان نووسى:

به هه ره كه بلى نه رمه بارانك بيار پته.

كونيكى خشتيان له ناوه راستى په په كاخه زه كه كرد و
به داوه كه يانه وه كرد. كاخه ز به و رنيه دا رويشت كه
پووشكاخه ز پيدا رويشت بوو، مندا لاني داربي ده يان پرسى:

كه يشت؟ كه نكي ده گات؟ وه لامنا داته وه؟

پاش ماوهیهک داو له دهست سووک بوو، داویکی بی
پووشکاخن و نامه به دهستهوه ما. زوری نهبرد تاوه
بارانیک دایکرد، مندالانی داربی له بن باران هاواریان
دهکرد:

نامهکه گه‌یشته پووشکاخن، هه‌وریش به قسه‌ی کرد.
له‌و ده‌مه کوپ له سیمای بابی سه‌رسوورمانی
خویندهوه، تینه‌گه‌یشت بۆ!

به هاتنه‌وه‌ی تۆله‌ستین، مندالانی داربی به سه‌ر
قه‌لاتیش که‌وتن، به کۆلانه ته‌سک و تریسکه‌کاندا گه‌ران، له
سی چوار لاره ته‌ماشای شار و چیا و ده‌شت و دنیا‌یان
کرد. له هاتنه‌ خواریشدا گرناگیان گرت، به قسه‌ی
تۆله‌ستینان نه‌کرد، به خشخشۆکه هاتنه‌ خوارئ. کوپ
ئیس‌تاش ریی خشخشۆکه ده‌ناسیته‌وه.

به هاتنه‌وه‌ی تۆله‌ستین چوونه سینه‌ماش، چه‌ندان
شه‌و خه‌ونیان به فیلمه‌که‌وه ده‌دیت و بۆیه‌کتریان
ده‌گیرایه‌وه. ئه‌دی بن له‌یلووکان!

کچ روژ دوا‌ی روژ پتر هوگری بابی کوپ ده‌بی، جینی
بابی بۆ گرتۆته‌وه، هه‌ر ماوه پینیلئ بابی، له دووره‌وه
بیبینی غارده‌دا و خوی داو‌یته باوه‌شی. کوپ کاتئ مندالیک
له باوه‌شی بابی ده‌بینئ، زوری پیناخۆشه، به‌لام بۆ کچی
داربی هیچی له دل نه‌ی، پیکه‌وه ده‌چنه باوه‌شی بابی، هه‌ر

یه‌که‌یان له سەر رانیکی دادەنیشن، باب زۆر جار کچ به
(دنگه هەنارەکه‌م) بانگ دەکات و کۆری داربیش
به (هەنجیره‌که‌م)، کۆر هەرگیز ئەوهی له‌بیرناچیت‌وه که
جاریک میوه‌یان له پێش بوو، باب قله هەنجیریکی ره‌شی
بۆ دایک راده‌گرێ و ده‌لی:

تامی بکه، بزانه چەند له ماچی هاوار ده‌چن.

دایک گه‌زه‌یه‌کی لێده‌دات:

ئۆی چەند شیرینه، کتومت روومه‌تی هاواره.

باب هەنجیریک ده‌داته ده‌ستی، له‌و ده‌مه کچی داربی
به‌سه‌ردا دی، باب ده‌لێته کۆر:

ئه‌گەر ده‌ته‌وێ بزانی چەند شیرینی، ئەو هەنجیره ره‌شه
بخۆ.

ده‌یخوات، شیرینه، باب ده‌لێته کچ:

وه‌ره دنگه هەنارەکه‌م، هەنار و هەنجیر بخۆ.

هەنجیره‌که ده‌یخوات و ده‌لی:

ئۆی، چەند شیرینه ئەو هەنجیره ره‌شه.

له‌و ده‌مه کۆری داربی هه‌ست به شیرینی خۆی
ده‌کات.

تۆلەستىن يەك مىندالى ھەيە، بەلام لەو ھەتەي ھاتۆتەو،
جاريك نەبى، ھەر جارەي بە ديارى مىندالانە گەرايىتەو
مال، دوو ديارى بە دەستەو بوو. كورپىش ھەر ئەو ھەي
ويستو، بى كچى داربى ھىچى وەرنەگرتو. ئەو جارەي
بابى بە بۆنەي يەكەم بوونى، پايسكى بۆ كرى، سويندى
خوارد پى ناخاتە سەرى، تا بۆ كچى داربىش نەكرى، كور
دەلى:

گولنارىش وەك مىن يەكەم بوو.

باب بە سەر خويدا شكاو، بە كورپى گوت:

تەوا، دلنبا بە لەمەودا ھەرشىك بۆ تۆ بىكرىم، بۆ
گولنارىش دەكرىم.

تا پايسكى بۆ كچى نەھات، كورپى پايسكى خوي
نەھىتايە دەرى. زوو زوو ديارى بۆ مىندالانى داربى دەھات،
خۆ لە جەژنان و لە كۆتايى سالان ديارى گەورەيان بۆ
دەھات، ئاخر مىندالانى داربى ھەموو سال بە يەكەم
دەردەچوون.

كورپى داربى چى بۆ خوي ويستبا، بۆ كچى داربىشى
دەويست، ئەو رۆژ و مانگانەي كە دەيدىت زكى دايكى
بەرەبەرە گەورە دەبوو، تىگەيشت كە خوشكىك، برايك بە
رئوھە، تىگەيشت ئەو ھەش لە سايەي ھاتنەو ھەي تۆلەستىنە،

له دله وه دهخواست كه دايكي كچي داربش زگي گه وره
با، جارېك كچ گوتي:

نه گهر منيش بابم مابا، دايكم زگي ده بوو.

كوړي دانه ما، وه كات:

نه وه نيه تو برايه كت هه يه.

كچي داربي:

وايه، به لام...

نه و سهر له ټنواړه يه ي دايك به ره ژاني هاتي و باب
چوو به دووي مامان، دايكي كچي داربي به ده وره وه
بوو. كوړ زراوي چوو، قسه ي دايكي له باره ي كوژراني
بابي كچي داربيي بيركه و ته وه، ترسا بابيشي به دهردي
بابي كچه بچي. پارايه وه، به دزي له پهنای دهرگاي
حه وشه له خودا ده پارايه وه و نزاي ده خويند كه باوكي
تووشي به لايه ك نه بي و به زوويي به مامانه وه بينه وه.
پيري گه پریده دياره هه ستي به نيگه رانيي كوړ كړدبوو،
بانگي كرده لا خوي، ماچي كړد و پني گوت:

هيچ نيه، كه ميكي دي خوشكيك يان برايه كت بو پيدا
ده بي.

كوړ ده يويسټ بلئ، من خه مي بابممه. له و دهمه باب به
ژنيكي به ته مه نه وه هاته ژوورئ، كوړ خه ني بوو، ئوخه يش

باب به ساخی هاته وه. نها باب و کوپ له هۆده که ی پیری
گه پیده دانیشتون و چاره پوانی رزگار بوونی دایک
ده که ن. زۆری پینچوو، زیره ی مندا له هات، پیری گه پیده.
ناهیکی قوولی هه لکیشا:

ئاخ! ستی نه ما، وه رنا ده می رزگاری کرد بوو.

باب که زور شله ژابوو:

وايه، مامان نه بوو بگاته دایکم.

کوپ ئیستا له خه می دایکیدایه، بیستبووی که ژن هه بوو
به سه ر مندا له وه چوه، ترسا، زور ترسا، چۆوه لای
دهرگا و دهستی به نزا و پارانه وه کرد، پارانه وه بۆ دایک.
هاواری دایکی ده بیستی، ئۆقره ناگرئ، له وده مه کچی
داربی هات، به هاتتی وی که میک ئارامبۆوه، باب بانگی
دایکی کچی داربی ده کات، پتیده لیت:

نه یه یه نه خهسته خانه؟

وه لاهمه که (نا) بوو، ده چنه وه هۆده که ی پیری گه پیده،
زور نابا، قیزه یه کی ناسک، خوشی به مالد ده پزینی، کوپ
گوئی له دهنگی دایکی کچی داربییه:

کچیکی جوان زور جوان...

کوپ له خوشیدا جی به خوی ناگرئ، کچ له و دلخوشتیه
و ده لئ:

خۆشه، خوشكت ههيه.

دايك له قيزه وهاوار ناكهويٽ، ژان بهري نادات، كوپ له
بيري نه ماوه چهندي برد، گوئي ليني ژنيك دهلي:

خوشك پيش برا كهوت.

كوپ نه گهر پيري گهريده نه يگرتبا، له خوشيدا بالي
دهگرت، نهو شهوه چ شهويكي تاييهت و دهوله مهنده له
ته مهنی كوپي داربي، شهويكه دووباره نابيتهوه، لهو
شهوه دا خوشك و براييه كي له ئاسمانه وه بۆ هات، ئا هه
ته ماشاي ئاسمان و ئهستيره ي دهكرد، واي ههستدهكرد
دوو ئهستيره رژاونه ته هه وشه كهيه وه، كوپي داربي
دهبينی كچي داربيش چه پله لیده دا و له خو هه لده دا، له پر
كوپ گوئي له دهنگيكي سهير بوو له چ دهنگان نه دهچوو، نه
دهنگي مروف نه هي ئاژهل و بالندان، نه هي گياندار نه هي
بيگيان، دهنگه كه له شيوه ي پرسيار به كوپه ي گوت:

هه ردوو ئهستيره كه بۆ خوت؟

كوپ ترسا، له دهنگي ئاسمانی له هيچ دهنگ نهچوو،
ترسا، له رزي، بابي له باوهشی گرت:

چيته كوپم! دهبيت دلت خوش بي خوشك و برات بۆ
بوو.

كوپ به دهم له رزه وه:

ئەستىرەى دووھم با بۇ گولنار بى

باب بەپەشكاوى:

چى دەلىلى تو؟! ھا ئاۋ بخۆۋە و بخەۋە.

كوپ دواتر چەند كەپەتتى بە كچى دەگوت كە من خوشكىكم بەسە، ھەزەكەم براكەم بۇ تو بىت، بەلام كچ بەۋە رازىكرد كە براى وى بى، بەلام با ھەر لای ئىۋە بىت. كچ برا ساۋەكەى كوپى داربىى زور خوشدەۋىست، رۆزى چەند جارى دەچۈۋە سەر لانكەكەى تىر تىر ماچى دەكرد و بە برا جوانەكەم بانگىدەكرد، خۇ لە سەيرانەكانىش ھەر لە باۋەشى وى بو.

باب نەۋرۆزان تپومبىلىكى گەۋرەى سەر كراۋەت دەھىنا، ھەتا دەىگرت دەر و دراوسى تىدەكرد. پىرى گەپىدە لە پىشەۋە دادەنىشت، نەۋرۆزىك نەتە خانىش ھات، گولتیش بە چەقۋە ھەر لەگەل بوو، ھەموو پىياندەگوت:

نېرە ھەيتە.

مندالانى داربى بە تەنىشت يەكەۋە دادەنىشتن، براكەى كوپى داربى لە كۆشى كچى داربى بو، مندالانى داربى لە ناۋ گز و گىاى نەۋرۆزدا بە دۋاى يەكدا رايانەكرد، راكە راكى ئاقارى تا چاۋ بېدەكا كەسك، لە چاۋى كوپى داربى ھەر كەسكە و ناچىتەۋە.

وهرزه‌كان گه‌مه به داربی ده‌كهن، گۆپكه ده‌كات، په‌لك ده‌كات، پړ پړ، كه‌سك كه‌سك. شنه بايه‌كى ليوه دى فېنك فېنك. زه‌رد هه‌لده‌گه‌پړ، بايه‌ك دى گه‌لاى وهریو به كۆلانا‌ندا وهرده‌كات. نه‌رمه بارانېك داربی رووتده‌كات‌ه‌وه، جاروبارېش به‌فر ده‌گرئ. من‌دالانى داربی له بن په‌لكى وهریوى بى، سه‌ريان به سه‌ر كټېبه‌وه، په‌نجه‌ى ورديله به سه‌ر وینه‌كانه‌وه:

+ ئه‌ها ئه‌و كچه به تو ده‌چى.

- ئه‌و كورپه‌ش ده‌لىئى توى!

+ نا، ئه‌و كورپه سپيه.

- تو له‌و جوانترى

+ ئه‌دى شه‌له نه‌يگوت...

- به‌لام لؤبيا خو‌شه، من زور سبه‌ينان لؤبيا ده‌خۆم،

لؤبيا و هه‌نجير زور خو‌شن.

كوپ قسه‌ى شامينو‌كفرۆشه‌كه زور كاريتي‌كردبوو، له دلى ده‌رنه‌ده‌چوو، نه شيريني هه‌نجير نه‌هه‌زى كچ بۆ لؤبيا و هه‌نجير، له دلى ده‌رنه‌ده‌كرد، ئازازى ده‌دا. به‌و هۆيه‌وه و به‌وه‌شه‌وه كه زۆرانتي لى قه‌ده‌غه كردبوون، زور رقى له شه‌له ده‌بۆوه، به‌و با مه‌نجه‌لى شامينو‌ك و لؤبىاي له ده‌ست به‌رده‌بۆوه و هه‌ر قله‌ نو‌ك و لؤبىايه‌ك

دەكەوتنە سووچىكى كۆلان. كوپ ھەستىدەكرد، شەلە غەدرىكى گەورەى لىكردووە، دەبى تۆلە بىكاتەو، ھەك چۆن بابى تۆلەى لە جاشى گەورە كردهو، كوپىش ئاوا دەبى تۆلە لە شەلەى گەورە بىكاتەو. لە دیدى كوپەو، شەلە ھەك جاشى گەورە گەورە بوو، ھەك جاشى گەورە گوناھبار بوو. زۆر جار دەھاتە سەرى بە بابى بلن و بچن بە گوللەىەك لە خوینی بگەوزینی، پەشیماندهبۆو، قسەى بابى بىردەكەوتەو:

خۆت بە من ھەلمەكىشە.

جگە لەوھش بىرىدەكردووە لەوھى ئەگەر شەلە بمرئ، ئەدى كئ شامینۆك و لوبیا بفروشی؟ ئەگەر لوبیا نەما، كچ سبەیانان چى بخوات! ئەدى خۆى چى بخوات! دەزانى چەند تامەزروى شامینۆكە. كوپ یەك لوبیا فروش و شامینۆك فروشى لەگەرەك دیتبوو ئەویش شەلەىە، ئەگەر شەلە بكوژرئ، نە لوبیا دەمىنى نە شامینۆك. بەلام دەبوو تۆلە لە شەلە بىكاتەو، بە رزانى شامینۆكىش بئ، دەبى تۆلە بىكاتەو. لوبیا نا، نابى لوبیا بپژئ، كچ حەزى لە لوبىایە، دەبى تۆلە بىكاتەو، ئەگەر بە سەر شكاندنكىش بئ، دەبى تۆلە لە شەلە بىكاتەو.

سبەینىیەكى باراناوى، كەمىك زووتر لە وادەى رویشتن، جانتای ھەلگرت و ریی قوتا بخانەى گرتە بەر. نەدەبوو كچەى لەگەل بئ. دەیزانى لەو ساتانە لە كوئ

تووشی شامیتۆكفرۆش ده‌بی، دارلاستیقه‌كه‌ی له به‌ركی
 گچكه‌ی جانتاكه‌ی نابوو، رێك له‌و سه‌ره‌ كۆلانه، تووشی
 به‌ تووشی شه‌له‌وه‌ بوو كه‌ له‌ نه‌خشه‌كه‌ی خۆی بوو، ئه‌و
 سه‌ره‌ كۆلانه‌ی به‌ سه‌ر ساكه‌گۆره‌كه‌دا ده‌پروانی،
 ساكه‌گۆری ئه‌و دیوه‌ی مزگه‌فت. كو‌پ به‌ دیتنی شه‌له،
 ده‌ستی به‌گیرفانیدا كرد، مابوون، سێ به‌رده‌كه‌ مابوون،
 دایناوه‌ له‌و سێ به‌رده، ئه‌گه‌ر ده‌ستیشی شكابێ،
 به‌ردیكیان به‌ سه‌ری ده‌كه‌وێ و ده‌شكێ. كو‌پ دایناوه
 نیشانه‌ له‌ بن كۆله‌كه‌ی بگرێ، شه‌له‌ كۆله‌یكه‌ی له‌ سه‌ره،
 هه‌ر ئه‌وه‌تا ته‌وقی سه‌ری گرتووه، سی‌به‌ری له‌ لووتی
 كردووه‌ و ریی له‌ باران گرتووه‌ چاوی ته‌پ بكات، ده‌یه‌وێ
 له‌ شه‌له‌ ره‌ت بێ و له‌ دواوه‌ له‌ په‌نای دیواره‌وه، نیشانه‌ له
 پشته‌ی سه‌ری بگری‌ت، شه‌له‌ ده‌لیی به‌وه‌ی زانیوه‌!
 رووده‌كاته‌ كو‌پی داربی:

+ئای! كو‌پی تۆله‌ستین، ئه‌وه‌ به‌ ته‌نیای، ئه‌دی كچه‌
 جوانه‌كه‌ت به‌جیه‌شتووه‌؟!

-نا، ئیستا دی.

كو‌په‌ ساردبووه، خاوبۆوه، په‌شیمانبووه، به‌رده‌كانی
 به‌ركی فرێدا، یه‌كپێ غار، غار، ده‌یویست بگاته‌وه‌ كچه‌،
 ده‌یویست دارلاستیقه‌كه‌ی بیاته‌وه‌ مانی. كچه‌ی دیت، له
 ده‌و چه‌مه‌كه‌، له‌و شوێنه‌ی پێچده‌كاته‌وه‌ راوه‌ستایه،
 چه‌تره‌كه‌ی هه‌لدايه، رهنه‌گه‌ لچکی چه‌تره‌كه‌ش كو‌پی

لینشارد بیت‌هوه و زوو نه‌یدیت، له‌و دهمه‌ش دایکی وا له
سیله‌ی خانووه راوه‌ستاوه، له‌و دورره‌وه:

+ کوږم، ئه‌وه له‌کوئ بووی؟ چما نه‌چوو په‌دوای
گولنار؟

-با، نا..

زمانی تیکنالا، به‌لام کچ فریای که‌وت و گوتی:

به‌و دیوه‌دا هات، من نه‌مدیتوو.

له‌رییی، کچ وازی لیناهیتی و سه‌د جار پتر ئه‌و
رویشتن و بانگنه‌کردن و هاتنه‌وه‌ی لپرسی، کوږ:

نازانم، چووم، هاتم، لو؟

ی ده‌گوت‌ه‌وه، وه‌ها شیوابوو، زاری تیکنالابوو، ده‌هاته
سه‌ر زمانی راستیه‌که‌ بلئی، ده‌گیرایه‌وه، نه‌یده‌گوت.
پینوابوو ئه‌وه نه‌ینیه‌کی ترسناکه و نابین که‌س که‌س
بیزانی، به‌کچی داربیشه‌وه. زور نه‌مایه‌ بگه‌نه‌ قوتا‌بخانه،
دارلاستیقی بیرده‌که‌وئته‌وه، ناکرئ بیباته‌ قوتا‌بخانه، چما
ماموستای بیبینی‌ه‌سیرمه‌یدانی ناکات، هه‌لوه‌سته‌یه‌ک
ده‌کات، کچ ده‌پرسی:

+ چ بوو، چیت له‌بیرکردوه؟

- دارلاستیق.

+ دهتهوئى دارلاستىق بهينيه قوتابخانه؟

- نا، له ناو جانتاكه مه.

+ ئۆى! بيتنه لىزه له بن خۆل بىشارينه وه.

ئوها مندا لانی داربى، له دهو رى دانىشتوون و به دارووچكه زهوى ههلهكوژن و چاويكىشيان له دهو روبه ره، نهك كه سىك چاوى لىبى، شارديانه وه.

ئهو رۆژه ههست و هوڤى لای كچه بوو، ههستیده كرد درۆى له گهه كردووه، شتىكى لى شاردۆته وه كه پىويست به شاردينه وه ناكات، به لام له ناو پۆل ده بوو ئاگای له خۆى بى، دهترسا به دهردى گورين بچى.

له هاتنه وه، به جى دارلاستىق نهكه وتنه وه، زور چاويان گىرا، بلندايهك ببينه وه، نه يانديته وه، ئهو ناوه يه كپارچه قور و ئاوه، باران بارىبوو، كچ دهلى:

+ ده بوو جيه كهى نيشان بكهين.

- وازى لىبينه، نايىبينه وه.

لهو دهمه گولئ پهدابوو، به پىكه نىنىكى شىرينه وه
گوتى:

چهند جوان لىكىدى دىن.

کور به وه شاگهشکه بوو، له و روزه وه گولنی پتر به
دلدا چوو.

دوو به هار به سهر شارندنه وهی دارلاستیق تپیه ریوه،
کچ له بیرچوووه ته وه، به لام کور له گهل نه وهی
دارلاستیقکی باشتی هیه، که چی هر که پرتی له و جینه
نژیکه بڼه وه، چاوی لی ده گیرئ، ده لپته کچ:

حه یف، دارلاستیق که م نه دپته وه.

کچ ده لی:

نهرئ دارلاستیق بچینی ناروئ؟

کور ده لی:

نه گهر بروئ، به رده دا؟

کچ ده لی:

نه گهر به ر بدا، له گینه به رد بگرئ.

له گه رانه وه له ده و کهنده که، نژیک مالی شتیکیان له
ئاسمانی دیت، پیشتر نه یانددیتوو، ویده چی دیتیبتیان، لی
وهک نه و جاره نه بووبی و چاویانی به ئاسمانه وه
گرینه دای. مندا لانی داری چاویان به ئاسمانه وه به ستر و
لپنه ده بووه، له سهر که ندئ که که می ئاوی پيدا ده روات، به

ته نیشته یه که وه، جانتا له شان، چه تر له دهست، روو له
چیا، برژانگیان به ئاسمانه وه داکوتراوه، کچ دهلی:

ده بیینی، چه ند جوانه!

کوړ دهلی:

پیشتریش ئاسمان شتی وای هه بووه؟

کچ دهست ده بات بو سهری و قردیله که ی لیده کاته وه،
دهست به قزی ته پری دادینی:

نازانم، له وانه یه.

کوړ ته ماشایه کی کچه دهکات و دهلی:

زور جوانه، زور.

له و ساته دایکی کوړ دیته ده ری و له و به ره وه
ته ماشایه کی ئاسمان دهکات و دواپی له مندالانی داربی
ده پوانی و دهلی:

ئه وه بو راوه ستاون و ناپه پنه وه، ته ماشای پرچی
ئایشه و فاته ده که ن!

کوړه پیشتر (پرچی ئایشه و فاته) ی له زاری
دایکیه وه بیستبوو که جوانترین پرچن و تاسه ت هه ر
رهنگی بکه ی، له و پرچه ده یان بیینه وه، به لام نه یدیتبوو، یان

بهو جوړه‌ی نه‌یدیتبوو، پتر له نایشه و فاتمه وردبڼوه، کچ
ه‌لیدایی:

چما پرچی نایشه و فاتمه له ئاسمانییه؟

دایکی کورپ ده‌لی:

پرچی نایشه و فاتمه له ع‌رد بوو، دوا‌یی چووه
ئاسمانی.

کورپ له و دهمه تیچاویکی ده‌که‌و‌یت‌ه س‌ه‌ر پرچی کچ،
ده‌بینی ئه‌و ره‌نگانه‌ی له ئاسمانی ه‌ن، ه‌ه‌مان ئه‌و
ره‌نگانه‌ن که له پرچی کچه‌ش ه‌ن. جوانتر وردده‌بیت‌ه‌وه،
وا‌یه پرچی نایشه و فاتمه له ئاسمانی نا، له س‌ه‌ر زه‌ویشن،
له ده‌و که‌نده‌که، به‌ته‌نیش‌ت خ‌و‌یه‌وه، ه‌ه‌یه. ورد‌تر
ده‌بینته‌وه، لی‌تی تی‌کده‌چی، ئایا ئه‌وه‌ی له ئاسمانه‌ پرچی
نایشه و فاتمه‌یه یان هی ئه‌وه‌ی له ته‌نیش‌تیه‌وه پرچی کچی
داربی! ده‌بینی که‌زیه‌که له‌وه‌ی ئاسمان شو‌ر‌ده‌بیت‌ه‌وه،
چاوی لی‌ته دئ دئ، س‌ه‌ری ده‌گاته س‌ه‌ر کچ، له که‌زیی کچ
ده‌ئالی، به‌به‌ر چاوییه‌وه کچ به‌ر‌زده‌بیت‌ه‌وه.

ده‌په‌شو‌کی، خ‌و‌ی ه‌ه‌لده‌دات، ده‌ستی بگاته جی‌ته‌کی کچ
و نه‌ه‌یل‌یت بفریت، ده‌ست نه‌گه‌یش‌تی. زاری داپ‌چ‌ری هاوار
بکات، ده‌نگ نه‌ه‌اته ده‌ری، ئه‌وه کینه‌ قورگی گرت‌وه‌و!
ده‌ست ده‌بات، قورگ هیچی پ‌ت‌وه‌ نیه. له چاوی کورپ‌وه کچ
ه‌ه‌و‌که بو‌وه‌ته ئام‌یز‌ی که‌زی، بو‌وته به‌ش‌یک له نایشه و

فاتمه‌ی ئاسمانی. کور و اقور ماوه، له جی خوی چه قیوه، نه
جووله‌ی هه‌یه نه ده‌نگ، هیچ نابییستی، ته‌نها کچی بوو به
که‌زی له ئاسمانی ده‌بینی. هه‌ستده‌کات ده‌ستیک له سه‌ر
شانیه‌تی، به ئاسته‌م ده‌بیستی:

ها، چیت به‌سه‌ره‌ات!

ده‌نگی کچه‌ی ناسیه‌وه، به هه‌ناسه‌برکته‌وه:

که‌ی هاتیه‌وه؟

کچ:

من؟

کور به شه‌رمدا که‌وت، سه‌ریه‌له‌بری دایکی
به‌رانبه‌ریان وه‌ستاوه، تفی قووتدا، ده‌لێته دایکی:

دایه، ئه‌وه پرچی ئایشه و فاتمه نه‌ه؟

دایک ده‌لێ:

با، په‌لکه‌زیرینه‌شی پیده‌لێن.

دایک له مه‌به‌ستی کور تینه‌گه‌یشته، کوریش وه‌ک بلینی
شه‌رمیکرد، نه‌یگوت پرچی گو‌لناره. کور ده‌لێنی گو‌یی له
ده‌نگی دایکيه‌تی بانگیانده‌کاته‌وه، به‌لام تیکه‌لی په‌لکه‌زیرینه
بوونه و دابراون. کچ دوو چاوی به ئاسمانه‌وه‌یه و له
ده‌نگ، له پرچی ئایشه و فاتمه‌ بزره‌بووه، به‌لام کور که

سهره تا دوو چاوی به ئاسمانه وه بوو، دابوویه رهنگه کانی
پرچی ئایشه و فاته، دواتر چاویکی له ئاسمان به جتهیشت
و چاوه که ی دی خسته سهر پرچی کچه، ئیستا دوو چاوی
تیکه لی پرچی کچه، ئاسمان نابینی، کچ ده لی:

نه ما، ئاسمان پرچی ئایشه و فاته ی پیوه نه ما، با
بروین.

کوړ راده چله کئ، به لام چاوی له سهر پرچی کچه یه، به
شله ژاوی ده لی:

نا، هیشتا ماوه، من ده بینم.

کچ حریت حریت پیده که نی:

تو شیت بووی! کوا پرچی ئایشه و فاته؟

کوړ چ نالی، دووریش نیه له و ساته په لکه زیرینه ییه، له و
ساته ی له گه ل پرچی کچه و ئایشه و فاته تیکه ل بوو بوو،
تیکه ل شیتایه تیش بووین، کوړ ده بینن دایک له و به ره وه
چاوی له سهر یانه، ورد لیان ده پوانی، دایک ده لی:

چهند جوانن، خوژگه کامیتراکه ی بابت لیره ده بوو،
وینه یه کم ده گرتن.

کچ پرچی راده وهشینن و ده لی:

ئەگەر لە وینەكە پرچی ئایشه و فاتمه دەر بچووايه، زور
جوان دەبوو.

دایك دەلی:

ئای گولناری گول چەند جوانی لێ دەزانی!

كوپ بېدەنگە، هېمان لە ناو رەنگەكانە، وینەكە ئەوێ
دایكی و كچی داربی حەزیانكرد بېگرن، بە قسەى هینا،
بەلام تەنها خۆى گویى لە قسەى خۆى بوو:

ئەگەر بابم لە دواوه وینەى گرتباين، ئیمە و ئاسمان
جوان دەر دەر چووین.

لەو رۆژەوه لە هزرى خۆى وینەیهكى واى كیشا، زو
زووش پیشانى خۆى دەداتەوه، جار لە دواى جاریش لە
چاوى كوپ وینەكە جوانتر و پر رەنگترە. ئەو تا دوومندال
بە تەنیشت یەكەوه، بە دیار خۆر و لە ناو نمەى باران بە
شێوێك تێكەلى رەنگەكانى پرچ بوونە، نانسریتەوه، هیچ
شێتێك نانسریتەوه، وەك بلیى زەوى و ئاسمان
تێكەلاو بووبن. لە چاوى كوپەوه ئەو وینەیه بى هاوتایە،
وینەیهك نیه لەو بچى. دواتریش وینەكەى لە زور جى بە
هەلواسراوى دیوه، دەبینى بە پانییه و بە قەلاتەوهیه، لە
سەر باریكى بە منارەى چۆلییهوه هەلواسراوه، بە منارەى
مزگەفتەكەى دەرویشەوه بینویهتى، جارێكیش بە بەرۆكى
مامۆستای فیزیاه دیتى. كوپ لەو رۆژەوه، لە رۆژى

په لکه زېږینه وه، هوگری پرچی کچی داربی بوو، له یاری، له رینی قوتاخانه، له نژیک، له دووره وه تیچاویکی له سهر پرچی کچه، ویده چی کچه ش ههستی کړدې.

له روژی پرچی نایشه و فاته وه، کوړ روژ روژ پتر هوگری پرچی کچه بوو، بهو با هه میسه له پېش چاوی با و دهستی لیدایا. زور که پرت له ده می گه مه دهیو یست دهست بگه یه نیته پرچی، دهی کتشیاه وه. سهر له سپیده یه ک له درزی دهر گای هوشه وه دیتی، پرچی کچه له ناو دهستی دایکی کچه و نهرم نهرم دایده مینې، لهو سپیده وه هزی پرچ داهیتانی چووه دلی، له دلی خویه وه دهیگوت:

یه ک جار پرچی کچی گولنار دابهینم به سمه.

هه ریتی به خوی دا شانیه ک به پرچی کچه دا دابهینې، زور که پرت که کچ دهاته مالیان دهچوو شانیه کی دهیتنا، به دیار کچه وه پرچی خوی ددهیتنا، له کچه نژیکه که و ته وه، ئیستا نا ئیستا شانیه که دهگه یه نیته پرچی خاوی، دهچووه پېشن، زاخی نه ده کړد، دهستی دهله رزی، دهکشایه وه، نه سته مه.

کوړ داخی له روژانی پېش شهرم دهخوارد، نهو روژانه ی به ئاسانی دهیتوانی دهست به قزی کچه دا دابهینې. بۆ وای نه ده کړد؟ ئه دی نهو جارانه ی له گهرماوی خانزادی، خو به تهنیشت یه که وه ئاویان به خویاندا دده کړد، بۆچی دهستی به ناو پرچیدا نه ده گیرا؟ هه یف!

ئەوپۇر رۇژى چوونە گەرماو، دنیا گەرما، لە ھاوینان
ژنان حەفتەى رۇژى دەچنە گەرماوى دەرى، بەلام بە کوپ
چى! ئەوھتا ژن و منداڵ بەرىكەوتن، كچ دەستى بە دەستى
خانزادەو. ماوھىكە دايك كوپ لەگەل خۆى ناباته
گەرماوى، كوپ لەوھ تىنەگەيشت، دەيوست لە دايكى
بېرسى، شەرمىدەكرد، چووھ بن داربى، دەيوئ لە پىرى
گەپىدە بېرسى، گوئى بە رادىوھ ناوھ:

دايكم من ناباته گەرماوى بازائى، لو؟
پىرى گەپىدە دەنگى رادىوكە پتردەكات:

چى چى!

كوپ دەلى:

دەلىم...

پىرى گەپىدە دەستى لە رادىوكە شل دەبى:

پەكوو، ئاى، نابى...

كوپ دەبىنى پىرى گەپىدە زور تىكچووھ، لە
پرسىارەكەى پەژىواندەبىتەوھ؟

قەيناكە، ناچم ناچم.

لەو ساتە لە رادىوكەوھ گۆرانى:

هه‌لمبگرن به سى و چوار
 بمبهن بۆ گه‌ره‌كى لای خوار
 شينم بۆ بکه‌ن ناسک و نازدار
 هه‌ی به ناز به ناز به ناز...
 پیری گه‌پیده ده‌لایته‌ کوپ:
 کوپم بیستت! مرد...

کوپ گه‌رما و پرسىارى له‌بیرچۆوه، بووه‌هاوبه‌شى
 خه‌مى پیری گه‌پیده و تا کچ له‌گه‌رماو هاته‌وه به
 ته‌نیشتی‌هه‌ دانیشت و گوئیان به‌ رادیۆوه‌ نا. کوپ له
 بیریه‌تى پیری گه‌پیده نا، هه‌موو گه‌ره‌ک خه‌فه‌تبار بوون،
 زۆر که‌س هه‌نسکیان ده‌دا، فرمیسکی به‌ چاوی خانزاده‌وه
 دیت. کوپ له‌ بیریه‌تى بابی و چوار پینچ پیاو ده‌وریان له
 پیری گه‌پیده دابوو، نه‌نه‌ خانیش دانیشتبوو. له‌ بیریه‌تى
 پیری گه‌پیده قسه‌ی هینابوو هه‌ر کۆمار، هه‌ر یه‌که‌و
 هه‌له‌یه‌ک له‌ هه‌له‌کانی کۆمارى ده‌ژمارد، جوانی له‌بیره‌ که
 پیری گه‌پیده گوتی:

+ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌تان له‌ بیرکرد.

- چیه‌ ئه‌و هه‌له‌یه‌؟

+ کۆمار ئەو دەنگەى لەدەستچوو، نەناسى، بستیك لىنى
دووربوو نەیدیت و نەیناسى، دەبوو زیرەك له کۆمارهوه
ئەى رەقیبى چریبا، ئەگەر ئەو چریباى، كورد هینده له
رەقیبهكهى نەدەترسا و پتر بهرگرى له کۆمار دهکرد،
هەینى منیش لهوى بووم، منیش بهشى بووم له کۆمار،
بۆیه نەمناسى.

كوپ له بیریهتى پیاویك گالتەى بهو قسهیهى پیری
گهپیده هات و گوتى:

تەح! کۆمار به دەنگى وى دەپاریزرا!

پیری گهپیده بزهیەكى ژەقن ئاسای بۆ کرد:

تۆ چ له گۆرانی دەزانى! جارى وا هیه گۆرانییهك
كارى سەد سیتیر و بپتۆ دهكات.

پیری گهپیده گوتى:

من حەفتهیهك پرسه بۆ ئەو دەنگه دادەنیم.

كوپ چاوهپۆ بوو بچنه مزگهوتى نزیك گۆرستانهكه،
بهلام وا نهكهوتهوه، ئەو حەفتهیه شـهـو و روژ له
دەنگرهكهى پیری گهپیدهوه دەنگى ئەو دەنگه هات.

پیری گهپیده گوتى:

دەنگى جادوویى پرسەى لهو شیوهى دهوى.

لهو هفتهیه کچ زوو زوو دههاته بن داربی، لهگهل
کور گوئیان دهاده گورانی، نه نه خانیش لهوی بوو،
گویش به چهقوه دههات، براکهی کچی داربی دیتبای له
دهریه بانگی دهکردهوه، دهبوو بجیتهوه مالی، به قسهی
نه کردبا لئی دهدا.

وای لیتهات کور چهزیده کرد قوتابخانه زوو بیتهوه،
هه رنا له ریئی له ههردوو سهر پیکهوه دهبوون و تیر
قسانیان دهکرد. جاریک به بهر چاوی کورهوه تیتکی
راکیشا، کچ گریا، کور بهوه تیکچوو، بریاریدا توله
بکاتهوه. له چاوی کورهوه گریانکهی کچ له هی نه نه خان
دهچوو، روژی پیشتر، دیتی وا له بن داربی به ته نیش
پیری گه ریدهوه به کول دهگری، سهر مهچهکی نیشان دهدا
و دهلی:

ئه ها ئه وه سولتانه شیتی کچم لییدام.

پیری گه ریده ته ماشای دهستی دهکات:

به کوو! له سه رچی لییدای؟

نه نه خان به دهم هه نسکهوه:

دهلی، نابیت بجیته لای...

کور له بن داربی هر هیندهی بیست، به لام دوايي له
دایکي بیست که کچه که ی پینوایه نه نه خانی دایکي حه ز له
پیری گه ریده دهکات.

کور توله ی کچی کرده وه، ئینواریه که هینشتا تاریک
دانه هاتبوو، له سیله ی خانووی خویانه وه بوسه ی بو برا
دانایه وه. دیتی جله وی چیلکی به دهسته وه یه، سیره ی له
سهری گرت، دارلاستیقی تیگرت و ریک له گوئی برای دا،
به لام له ترسی ئاشکرا بون نه یویرا وه لامی وجوینه که ی
بداته وه:

ئه وه کی بوو؟ هه ی له

کور به توله یه زور دلی خوش بوو، به وهش که
نیشانه ی راسته، ئه وه یه که م به ردی کور بوو که له پیناوی
کچدا هاویشتی.

سبه یینکه ی کچ به هه له داوان هات و گوته کور:

ئیمه چیلمان کریوه، ماستمان ده بی، هه موو روژیک
جامینکی گچکهش بو تو دینم.

کور ویستی بلئ: له پیش تو دیتم.

گیرایه وه، ویستی بلئ: براکهت سهری نه شکا.

گیرایه وه، ترسا له وه ی به رده که ئاشکرا بی، هر
هینده ی گوت:

منیش دەلیمە بابم چیل بکری.

کور بریاریدا تۆلەى نەنەخانىش بکاتەو، دەبینى
کچەکەى لە پيش دەرگای مالى گولنار لە سەر روښتنە،
خۆى دەگەيەنیتە پشت مالیان، لە سیلەى خانوووە
نیشانەى لیدەگرئ، تەنگى تۆلەستین ھەلە بکات
دارلاستیکی کور ھەلە ناکات، ریک لە سەر چۆکی چەپی
دەدا، سولتان دەست بە چۆکیەو دەگرئ و بە ئای و
وايەو:

ئەو چ توخمە سەگیک بوو، بە دەستی خۆم ئاوی بو
گەرم بکەم.

کور لە توخمەکە تیگەشت، بەلام لە ئاو گەرمکردنەکە
نا، دواتر دایکی بۆی روونکردەو.

منارە چیلە لە بیرى کورى داربى بردەو، باب گوتیە
کور:

تو چوویتە ناو منارەى چۆلى؟

کور بە سەرسامییەو:

چما، منارە ناوی ھەيە؟ من ھەر لە دەریوہ دیتووومە.

دایک دەلئ:

وہ لا منیش ھەر جارى گۆرین.

كوپ ويستی بلن، با گولناريش بى، دهنگوت شهرمى
كرد گتپايهوه، باب به هاناياهوه هات:

هر ئيستا هر چوارمان دهچين.

دايك دهستى به زگى خويدا هينا، باب بزهيهكى شيرنى
هاتى.

هر سيكيان به ريكهوتن، دايك نهچوو، لهو جادهيهى
كه پيش هاتنهوهى تولهستين سنوورى نيوان سهربازخانه
و گولينگدارهكان بوو، سواری پاس بوون، ههرسيكيان به
تهنيشت يهكهوه سوار بوون، كوپ و كچ و خويان
كورژدهكردهوه، نهياندههنيشت لهشيان بهر يهكتر بكهوييت.
دابهزين، كوپ و كچ به دهنگى نزم تابلوى سهر فروشكا و
بالهخانهكانيان دهخويندهوه، له دووكانيك خوشاوى ميوز
دهخونهوه، له سهرى به خهتيكى درشت نووسراوه:

مام زوراب

كچ گوتى:

واى، دهليى مام زورابى ناو كتييه!

كوپ ديتى سهرى كهپووى كچ به ئاوى ميوزه،
جوانييهكى واى دابووه كهپوو، له بيرى نهچيتهوه، به دهم
ريى منارهوه له نيوان مندالانى داربى باس هر باسى
خوشاوى مام زورابه، باب گوتى:

من زور جار له چياش بيرم لهو خوشاوه دهكردهوه.

گه‌يشتن، پيش چوونه ژووره‌وه، به ده‌وری دا
سوورانه‌وه، دوو ده‌رگای بی ده‌رگای هه‌یه، ده‌رگایه‌ک
روو له رۆژه‌لات، ده‌رگایه‌ک رووه‌و رۆژاوا، ناوی پيس
دياره، پر ريخ و قشپله. له رۆژه‌لاته‌وه چوونه ژوورئ،
پيبلکه ده‌لئی ماری پټچاو پټچه، به ئاسماندا چووه، کور به
حه‌په‌ساويه‌وه ده‌لئته باب:

ئه‌وه چیه! کئ ئه‌وه‌های کردیه؟

باب به پيکه‌نينه‌وه ده‌لئ:

ئه‌وه پيبلکه‌ی شه‌يتانه، ده‌وێرن پيندا سه‌رکه‌ون؟

من‌دالانی داربی داده‌میتن، وه‌لام ناده‌نه‌وه.

باب ده‌لئ:

من يارمه‌تيتان ده‌ده‌م، ده‌چينه سه‌رئ، پيبلکه تا سه‌ر
سه‌رئ ده‌چئ.

من‌دالانی داربی دياره ده‌ترسن، به‌لام چ قسه ناکهن.

باب ده‌لئ:

دوو ريگا هه‌یه بو چوونه سه‌ری، ئیوه يه‌ک ريگا
ده‌بين.

مندالانی داربی هەر یەک ری دەبین و چ لە قسە ی باب
تیناگەن، چاویان مۆلەقە و دەمیان داچپریوە، باب بە کچ
دەلی:

تۆ لێرە بە، هەوکه دیمە خوارەو.

کوپ پیش خۆی دەدات و سەر دەرکەون، تەواویک
سەردەرکەون، تۆلەستین دەلی:

لێرە نەجوولنی هەتا دەجم گولناریش دینم.

کوپ خۆی بە دیوارەو گرتوو و جوولە ی لە خۆی
بریوە، چاوەپوانە بابی بە کچەو سەرکەوێتەو، باب بە
تەنی هاتەو، کوپ بە شلەژاویەو دەلی:

ئەدی گولنار!

باب بە پیکەنینەو:

خەمت نەبی، بەر لە تۆ دەگاتە سەری.

کوپ سەری سوپمایە و نازانی چ بلی، دەستیان بە
هەلگەپان بە پێبلکە ی شەیتان کردەو، ری ناخۆشە،
پێبلکەکان لە زۆر جی شکان و رووخاون، دەبیت زۆر
ئاگات لە خۆت بیت، کوپ دەرستی زۆر دەرستی، بەلام
زۆر بە سەر خۆی ناهیتی.

سەرکەو، سەرکەو، باب گوتی:

لیره دانیشه و مهجوولی، دهچم گولنار سهردهخه.

کور دهلی:

بابه، ئه و جاره به جیمه هیله بیهنه.

باب به پیکه نینه وه:

کورم به خوا تو به جیبهيلم، ئه و به جیناهيلم.

کور به و سوینده باوه پی به بابی کرد، چاوه پینه، ئه و جاره له جاریدی درهنگتری پنچوو، هاته وه، دیسانه وه به تهنی هاته وه، کور تووره بوو، دهویست به بابی بلت تو دروژنی، گتراهه وه، به لام هیچ گومانی له وه نه ما که باوکیشی دروژنه.

ئی، هه لکشی، هه لکشی، ریگا سهخته، دهترسی، بیری لای کچه یه، چی لیهات! دهییمنه وه؟ هاوار نازانی بابی بوچی به و دردهی دهبات! بوچی به پینلکه ی شهیتاندا سه ری دهخات و گولناریشی به جیهیشت، هیند تووره یه دهیه وی یه ک به دهنگی خزی یه ک به گهرووی مناره به سه ر باییدا بقیرینی و پینلی بمبه وه خواری، بمبه وه کن گولنار، گتراهه وه، گومانی بو ئه وه چوو، که ئه وه ی دهیینی خه ونه.

نهیده ویرا دهستیشی له دیوار بهردا، چاوی هه لگوفی، تا ئه گه ر خه ون بی، به ئاگابینه وه و له پینلکه ی شهیتان بینه

خواره وه و کچهی له دهست نه چي. ئای ده لینی به
 ئاگاهاته وه، ده بیینی وا کچ له سهر سهری منارهیه له
 تهنیشت یهک دانیشتون، کوپ ترسا ئه وه یان خهون بی،
 پارایه وه ئه گهر خهونه به ئاگانه هیته وه. تا باب سهرهاته که ی
 بو نه گیرایه وه باوه پری نه ده کرد، که مناره دوو ریگی
 ههیه، ئه دوو ریبه له هیچ جیگهک ناگه نه وه یهک و له
 هیچ جیگه یهک لیکتر به دیار ناکهون، تا نه گه یته سهر
 سهری ریپوارانی دوو ری یه کتر نابین.

کوپ گوته کچ:

توش نه ترانی دوو ری ههیه؟

کچ:

با، بابت به منی گوت.

کوپ دواتر ناوی له و دانیشتهی سهری مناره نا،
 ژوانیک له ئاسمان.

دابه زین، ترومبلیک هه لیگرتن، له چاخانه یهک دابه زین،
 له سهر لا دیواریکی به خه تیکی درشتی ناریک نووسرابوو:

چاخانه ی بایز

باب ده لی:

له سه‌ری سه‌فینی له دواى نان خواردن چه‌زم
ده‌چووه چایه‌ی ئه‌و چاخانه‌یه، بخونه‌وه چایه‌ی ئیره زور
به تامه، دواى چل سالی‌دیش تامی هه‌ر ده‌مینى.

كوپ تا ئیستا تامی چایه‌كه‌ی له زاره.

گارانیک به پیش چایخانه‌كه‌دا تیپه‌ری، باب خوی
گه‌یاندی، كوپ چاوی لینه باب كومه‌لێك پاره‌ی له گیرفانی
ده‌ره‌ینا، دیتی چیلێکیان گرت، گولکێك لینی نه‌ده‌بووه، تا
نزیك ئاوی كه‌سكوسور له‌گه‌ل گاران هاتن، له‌وئ به‌خو و
چیل و گولكه‌وه له‌ گاران دا‌بران، له‌وئ ده‌نگی:

کریمستی، کریمستی، شه‌کر و شیره‌ کریمستی.

باب سه‌رو کریمستی بۆیان کړی، کریمستی سپی
ده‌رچوو، كوپ چه‌زیده‌کرد ره‌نگی سوور با، له‌ جیاتی دوو
کریمستیش یه‌ک با، چاوی دایه‌ ده‌ست و کریمستی کچ.
گه‌یشته‌وه بن داربیه‌كه، په‌نجه‌کان تیکه‌لبوونه‌وه.

به‌ پێیان له‌و سه‌ری شاره‌وه هاتنه‌وه مال، نازانم کچ
به‌لام كوپ هه‌ستی به‌ ماندووبوون نه‌کرد، له‌ خوشیی چیل
بوو! خه‌یالی کریمستی بوو!

ئو شه‌وه له‌ مالى كوپ باس هه‌ر باسی مناره و
پێپلکه‌کانی شه‌یتان بوو. پرسیار له‌ دواى پرسیا‌ری له‌ باب
و دایک و پیری گه‌‌پیده‌ ده‌کرد، له‌ هه‌مووانی پرسى:

تو یه کهم جار که پیتلکه‌ی شه‌یتاندا سهرکه‌وتی، گه‌وره
بوویت؟

پیری گه‌پیده چاویلکه‌کی داده‌گری، چاوه له
ده‌ستچووه‌کی ده‌سری:

زه‌لام بووم، ژنی یه‌که‌مم هینابوو، له‌گرانیی گه‌وره
که‌وتمه‌ دوی که‌رویشکیک، چووه‌ ناو مناره، له‌دوی
چووم، به‌پیتلکه‌کاندا هه‌لگه‌را، له‌دوی نه‌بوومه‌وه، له‌دوا
پیتلکه‌گرتم.

باب له‌بن‌جه‌مه‌دانیه‌که‌یه‌وه‌سهری ده‌خورینی:

من‌هه‌ر له‌ته‌مه‌نی تو ده‌بووم، ده‌سالتیک، بایم‌وا‌بزانم
له‌لای مه‌هاباد‌بوو، له‌گه‌ل‌خالم به‌پیتلکه‌ی شه‌یتاندا
سهرکه‌وتم.

دایک په‌نجه‌ده‌خاته‌سهر لیوی خواره‌وه‌ی:

ئه‌و‌ساله‌ی بابت به‌چیا‌که‌وت، هیشتا‌تۆم نه‌که‌وت‌بووه
زگ، له‌گه‌ل‌بابت‌هه‌ر یه‌که به‌لایه‌کدا سهرکه‌وتین، له
سهره‌وه‌یه‌کترمان دیته‌وه

کور به‌شهرمه‌وه:

وه‌ک‌من‌و‌گولنار.

دایک به‌دوو په‌نجه‌گونای کور ده‌گوشی:

ئا، ئا...

كوپ دهستي دهخاته سهر راني دايك:

دايه، تو چه ند مانگ له بابم گچكه تري؟

باب نه يهيشت دايك وه لامبداته وه، به پيگه نينه وه:

كوپم، دايك ههشت نو ده ساليك له من گچكه تره.

كوپ:

ئوي!

پيري گه ريده كوخييه كي كرد:

من بيست ساليك له دايكي بابت گه وره تر بووم.

كوپ به چه پوك له سهرى خوئ دا:

وهي! وهي!

دايك قسه ي به لاي چيله كه دا راكيشا، دنا كوپ

پرسياى له باره ي مناره و ته منه وه نه ده بريه وه.

چيله كان بو كوپ خيريان داوه، له گه ره كي سى چوار

مال چيل و مالاتيان هه بوو، مندا لان ده يانبر دنه له وه پاندى،

گوئيش جار جار سى چوار بزنه كه ي ده هيتايه له وه پاندى،

هه ميشه چه قوشى به دهسته وه يه. كوپ و كچى داربى جار

نا جار سهر له سپيدان زوو، يان عه سرائيكي درهنگ

چیلان دهبورده دهورو بهری تاقه دارخورما، ئه و ناوه
 هاوینان سهراپا قه سهر و پووش و په لاش بوو، به هارانش
 که سک که سک، ته پ ته پ، ده تگوت میرگی که له به هه شت.
 نه گهر کوپ به هه له دا نه چووبی، رهنگبی پتر له هاوین و
 به هاریک و شتیکی که له پایز، ناوه ناوه به چیله وه هاتبه
 ئه و ناوه، هه موو جاریکی که له بن دارخورما که به ته نی یان
 له گهل ئاوزه ی خویان گه مه ی قاقایانیان ده کرد، به لام
 چهندی بویان کرابا، تیکه لی مندالان نه ده بوون، دوو به دوو
 ده مانه وه، دوو به دوو به سهر دیواری که لاوه که دا که
 شه قاویک به رین ده بوو، غار غارانیان ده کرد. ئه و که لاوه یه
 به گوته ی پیری گه ریده سهر ده مانیک کوشک و ته لاری پر
 له باخ و باخچه بووه، له بن زوورگه کانه وه جوگی ئاوی
 بو هاتووه، جیتی جوگه ئاوه که ئیستاش دیاره. له و بهری
 مالی کوپی داربیشه وه ئه و شوینه ی سهر بازه کان لیان
 هه لدا بوو، جوگه که شوینه واری ماوه، پیری گه ریده زور
 جار ده لی:

ئه و ته لاره زوری ویست تا بووه ته لار و پادشا
 سهر دانی ده کرد.

توله ستین ده لی:

ئه و روژه ی ئاگری گرت و تالان کرا، با په پری نیوه
 سووتاوی کتیبه کانی له شار ده گنرا.

نیستاش تهنه چهند لا دیواریکی ماوه و مندالانی داربی
به سهریدا غارغارینی دهکن.

دارخورما تا سهرهلهدهبری بلنده، کوپ هر که ره تی
لنی دهروانی، قسه که ی پیری گه پیده ی بیرده که ویتته وه:

ئه و دارخورمایه پیره ته مهنی منی هیه، ئه وه یه من
کووپ بوومه ته وه، به لام ئه و وهک سهرده می لاوی به قیتی
ماوه ته وه.

قه دی دار خورما ئه ستووره، زور ئه ستوور، کچ له و
دیو، کوپ له و دیوه باوهشی پیدا دهکن. کوپ چهند
حه زده کات، دار خورما هینده ئه ستوور نه با، بووه ی سهر
په نجه ی ده گه یشته په نجه ی کچ، نه گه یشتی. ویستی فیلک
بکات، به لای راستا هه ندیک بخزی، نه خزی، شهرمیکرد،
ئاشکراده بوو، ئه وه یه که م گه مه ی مندالانی داربییه له بن
دارخورما.

قه دی خورما کون کونه، پنده چی هه مووی جینی گولله
بی، مندالانی داربی له یه که م دیداری دارخورمایان کونی
گولله یان ده ژمارد:

یه ک، دوو، ده...

لینان تیکده چوو، نه ده ژمیردرا، پیاویک که مالیان هینده
له دارخورما که دوور نه بوو، جاریک به سهردا هات، لنی
پرسین:

ئەو ە چى دەژمىرن؟

كچ وە لامىدايەو:

جىنى گوللە دەژمىرىن.

پىاو ەكە بە پىكەننەو:

خۇ ماندوو مەكەن، ناژمىردى، ئەو ە لاي خوارەو ەتان
ژمارد، ئەدى لاي سەرەو ە خۇ نايگەنى.

كوپ خۇ كىر كىردوو، كچ پرسى:

توش نە تژماردوو، نازانى جىنى چەند گوللە پىئو ە؟

پىاو ەكە:

كچم كى دەزانى! ەئندە گوللە بۇ ئەو دارە ەاتوو،
مەگەر پىرى گەپىدە ەئندە بۇ ەاتى!

كوپ بە سەر سوپمانەو:

تۇ پىرى گەپىدە ەناسى؟

پىاو ەكە:

كەس ە ە پىرى گەپىدە نەناسى!

كوپ لى بوو ە ەراق، دەبىت بزانىت جىنى چەند گوللە بە
دارخورماو ە. كچ رى بۇ دانا، بە پىنى قسە پىاو ەكە

ئەگەر بزائیت پیری گەپیدە چەند گوللەى بۆ ھاتوو، ئەوا جى گوللەى دارخورماکە دەزانئى، کوپ رىنيەکەى کچى بە باش زانى، لە پیری گەپیدەى پرسى، پیری گەپیدە شتىكى وای گوت:

نازانم، ویدەچى ھىندەى پەلکى داربى گوللەم بۆ ھاتبى، بەلام تەنھا ھەفتیانم بەرکەوتوو.

وہلامى پیری گەپیدە مەراقەکەى پتر کرد، کچ لە کوپى داربى پتر تامەزرۆى ژماردنى کەوتە سەر، پەلکى داربى ناژمىردئى، کچ و کوپ بپاریاندا کونەکانى دارخورما بژمىرن، سەریان ھىنا و برد ئەو ھەموو کونە چۆن بژمىرن؟ لە بەھاریکدا رىنيەکى باشیان دیتەو، ھەرجارەى ھەندىکیان دەژمارد، بە قەلەمىر خەتیکیان لە نیوان ژمىردا و نەژمىردراو دەکیشا، ژمارەکەیان ھەر لە قەدى دار خورماکە لە بن خەتە کیشراوہکە دەنووسى، روژى یەکەم نزیکەى گەزىک لە قەدى دارخورمایان خستە ناو خەتى ژمىردراوہو. پىندەچى ئەو گەزەى بەژنى دارخورماکە خواوہوہى، سەر زەویيە، لە ھەموو جىيەک کەمتر گوللەى بەرکەوتبى، لەو گەزە بۆ سەرہوہ پتر جىنى نیشانەى سەربازەکان بوو.

بن دار خورما بۆ کوپ پرپرە لە سەرھاتى ناسک ناسک، وەک دەنگى کچ ناسک، کوپ لە بىريەتى کچ لە بن داربى مەمكى کرد، بەلام لە بن دارخورما پریکرد.

رۇژىكى پايزى بۇنى باران كۆلانى پىرىدبوو، كوپ
 پىشتى بە داربى داو، ديارە لە چاوەپوانى كى راوہستاوہ!
 بە بن تاوہ بارانىك كە چ لە بارانى پايز نەدەچوو، كچ تەر
 تەر گەشت، كراسەكەى بە لە شيەوہ نووسابوو، چاوى
 كوپ كەوتە سەر سىنگى كچ، دىتى دوو شتى خىر بە
 دوورايى سى چوار پەنجەيەك لە يەكتەر دوور، بە بن
 كراسى نارنجيەوہ. قىت بوونەتەوہ، شىوہيان لە ھەنارى
 گچكەى دەکرد، سەرى داخست، شەرمى لە ھەنار كرد،
 ئىدى لەوہدوا بە تىچاوەنەبا، چاوى نەدەدايە سىنەى كچ.

ويەدەچى بەھارى نوای پايزى مەمكردن بووبى، لە بن
 دارخورما، دوو بە دوو بە بەردى بەستى قاقايانىيان
 دەکرد. كوپ و كچى داربى ھەميشە بە بەردە جوانەكانى
 بەستى ئەوانەى رووبار دەيھىتان، قاقايانىيان دەکرد كە
 تەواویش دەبوون، دەيانخستە پەپۇكتەوہ و لە بن
 خۇليان دەشاردەوہ، تا كەس نەياندى. بەردەكان زۆر
 جوانن، كەس بەردى وا جوانى نى، لە ھەلبژاردن و
 دىتنەوہى بەردى جوان، كى دەگەيشتە مندالانى داربى. لە
 ساتى قاقايانى، بەردىك لە بەردە جوانەكان لە دەستى كوپ
 دەرچوو، نەگىراوہ، بە توندى سىنگى كچ گرتىەوہ:

وہى سىنگم!!

كوپ پەشوكا:

ئەى، نەمزانى.

کچ له بهر ئیشی سینگی نه یزانی چی بکات، کور چاوی
 لینی، کچ دوو دوگمه له سئ دوگمه ی یه خه ی کرده وه،
 کراسیکی سووری له بهر بوو، په نجه ی به جیی به رددا
 داده هیتا که نیوان هه ردوو مه مکی گرتیوو، هه سستیکرد
 هه ناره کان ته وایک گه وره بوونه، نیوان هه ناره کان سپی
 بوو زور سپی، کور له هیچ شتیک سپیتی وای نه دیتوو،
 له به فری سه رلق و پۆی داربیش سپیتی وای نه دیتوو.
 سه ری داخست، چه زیده کرد وهک سه رده می زور مندالی
 جیی به رده که ماچ بکات، تا ئازاره که که م بکاته وه.
 هاته وه بیری جاریک به هه له به ردیکی هاویشته و به
 راستی به قولی کچ که وت، گریا، به لام به ماچیکی کور که
 له جیی به رده که ی کرد، گریان نه ما. خوژی خواست
 هه وکesh وهک هه ینی با، تا به ماچیک ئازاری سینگی
 شکاندبا و چی له دل نه هیتشتبا، کچ دواي نه مانی ئازار به
 پتکه نینه وه:

تۆله ی چه سو ی گولینگدارت له من کرده وه.

کور هینده ی نه مابوو، بگریی:

ها، سئ به رد م لینده وه.

کچ:

دلّم نایه، ده ی با گه مه بکه ین.

لهو رۆژهوه کوږ به تیچاویش شهرمیده کرد له سینهای
کچ بروانی.

دهژمیرن، ئەو رۆژانهی به تهنین، کونهکانی قەدی
دارخورما دهژمیرن، دهستیان ناگاتی، دهبی پینداهه لگه پرین،
هه لگه پان به دارخورما ئاسان نیه، په تکی دهوئ، چه ند
بزماریکی گه ورهش پیویسته، لهو جینییه دهست دهیگاتی،
په تک به توندی له بهژنی دارخورما دهئالینن، دوو سنی
بزماریشی لیده کوتن، په تک نابزوئ، به سهری شوږبووهی
په تکدا هه لگه پرئ، ئیستا تا ئاستی په تک و بزماره کان
کونه کان ژمیردراون، ئەو ئاسته بووه جیگهی پی، له گز
ژماردنی سهره وه ترن، په تیکیدی له سهره وه دهئالینن،
مندالانی داربی به نۆره به دارخورمادا سهره ده کون. ئیستا
نۆرهی کچه، کوږ له خواره وه له سهر پشت راکشاهه،
ماندوو دیاره، ته ماشای کچ دهکات دهلنی سمۆریه
هه لده گه پرئ، چاو، وای له چاو، جینی سهیر ده بینیته وه،
چاویش له سمۆره ده چئ، به جینی ترسناکدا هه لده گزئ،
چاوی کوږ ئیستا له نیتوان رانهکانی کچه، زوو دایخست،
نه یهینشت چ ببینن.

کوږ ترسا، له رزی، تۆبهی کرد که جاریکیدی له ساتی
هه لگه پانی کچ به دارخورمادا، له سهر پشت رانه کشن.

وینه یهک له وینهکانی بن دارخورمای به شیوه یهک له
دیده و خه یالی پاراستووه، مه گهر وینهی کریمستییهکی وا

پاراسستی، عه‌سرانیکي دره‌نگه، کچ چووه چیله‌کان
 بگټړېته‌وه، کوږ له بن دار خورما له سهر پشت راکشاوه،
 سهری به به‌ردیکي دريژکو له کردووه، نه‌گه‌ر به‌رگی
 تېه‌لکیشی، شپوه‌ی بالیفیکي باریکه‌له ده‌دات، دنیا که‌میک
 گهرمه، دوو قوږچه‌ی له کراسه‌که‌ی کردوته‌وه.

گوږی له ده‌نگی پټی کچه، وه‌ک بلنی پنی شهرمه
 سینگی روت بڼ، قوږچه‌کانی داده‌خاته‌وه، چاوی لینه کچ
 دی دی، له تېنیشتی راده‌کشنی و سهر ده‌خاته سهر
 سهرینه به‌ردینه‌که، سهرین جیتی دوو سهری لینده‌بیته‌وه،
 کچ ده‌ست به قسه‌ده‌کات، به‌لام کوږ چ له قسه‌کانی
 تیناگات، له شهرمان ده‌له‌رزیت، کوږ که تېنه‌شانی به‌ر
 شانی کچ که‌وتووه، چهند تاله قژیکیش په‌ریونه‌ته سهر
 شانی، له شانه‌وه گهرمایي له‌شی کچ ده‌رژینه له‌شیه‌وه،
 نه‌و گهرمی زور تایبه‌ته، کوږ جاری په‌که‌مه گهرمی له‌و
 شپوه‌یه هه‌ست پښکات، به‌رگه ناگرئ، ده‌یه‌ویت رابکات،
 ناتوانیت، وه‌ک بلنی به داوه قژه‌کان به‌سترابیته‌وه، کچ
 قسان ده‌کات کوږ هر ده‌نگ ده‌بیستی و وشه‌یه‌ک چیه
 تینه‌گه‌یشت، کوږ به‌ستراوه‌ته‌وه و خوی راده‌پسکیننی، هیز
 ده‌داته خوی هه‌لده‌ستی و که‌مینک دوور ده‌که‌ویته‌وه، کچ
 هر راکشاوه، کوږ ناویرئ ته‌ماشای بکات، ده‌چیته لای
 چیله‌کان، تا کچ قیت نه‌بزووه، کوږ نه‌هاته‌وه بن
 دارخورماکه.

ئەو رۆژەى چوونە شیرین بە ھارەش بە تەنیشت
 یەكەوہ دانیشتبون، كوپ خۆى كورژكردبۆوہ دەرسا
 جینەكى بەر جینەكى كچ بكەوئیت، بەلام لە ساتى
 چەپلەلیدان قۆل و باسكیان لە یەكتر دەخشا، كوپ
 دەیویست چەپلە لینەدا، بەلام شیرین بە ھارە بەردى
 دەھینایە جۆش و خرۆش، پیری گەپیدە بەو تەمەنەوہ
 ھەلەستاوہ سەر پى و چەپلەى لیدەدا كوپ گوئى لینیە
 دەلى:

ئای! زیرەكیش لیرە با، ئەوجا خۆش دەبوو.

دایك و باوك رانەدەوستان، كوپ دەبینى لەو لاوہ
 خانزاد دەسمال رادەوہشینی. دەبینى، گولئ تەزبیتكى
 قەزوانى درىژ بە سەرى پەنجە ھەلەسوورینی. دیدار
 ھەستاوہتەوہ و فیکە لیدەدات. سەلاح كە لە پۆل لە
 تەنیشتى دادەنیشت، زۆر كەس بە بویر گازیانەكرد، چۆتە
 سەر شانى پیاویك و دەست ھەلەشەقینی. كوپ یەكەم
 جارى بوو شیرین بە ھارە ببینی، ھەر لەوہ رۆژەوہ مندالان
 ناویان لەو پیاوہ نا شیرین بە ھارە، ئەو پیاوہى ھەندى
 كەس بە پیاوى ئاسمانى ناوى دەھینن، ئەو پیاوہى شارى
 ھیناوتە خرۆش. شیرن بە ھارە جەمەدانىكەى لە شتوہى
 تۆلەستین بەستوہ، بە دەنگىك دەلینى لە ئاسمانەوہ
 ھاتوہ، دەچریكىتى:

شیرین بە ھارە، بە ھارە، بە ھارى شادان...

کوپری داربی له نیتوان شیرین به هاره و کچی داربی،
 دی و دهچی، ده میک له گهل نه ودا ده پوات و ده میک دیته وه
 لای کچ، جار جاره تیچاویکی ده داتی، ناویزی له سه ری
 رابگریټ، وه ک بلیی به رگهی سه یرکردنی ده م و لیتو و
 رومهی ناگریټ که له پیکه نین و شادی شیوهی دنکه
 هه ناریان گرتبوو، پتر ته ماشای ده ست و په نجهی ده کرد،
 چه ند ناسک بوون، چه پله ناسکتری کردبوون، به ئاسته م
 گوئی له باب:

من له و شیرین به هاره تیر نابم.

ده بینی، دایک بزه یه ک ده کات:

چوونکی ناوی منی تیدایه!

باب به پیکه نینه وه:

هر وایه.

له هه ستاندا وینه یه ک له گهل شیرین به هاره ده گرن، له
 وینه که مندا لانی داربی له پیشه وه له ته نیشته یه کتر
 راوه ستاون، گولیش له وینه که دا ده رده چیت.

که ره ک روژ دوی روژ ئاوه دانتر ده بی، مالی گوئی
 دوورتر ده که ویته وه، که متر ده بینری، به لام هه والی ده گات،
 حه فته یه که وازی له قوتا بخانه هیناوه، ده لین، ماموستایه ک
 لیتی توورپه ده بیت و ده لیت:

قاحبه هينده دهمدریژی مه‌که.

گولئی بئ و وه‌لام نه‌داته‌وه! ده‌لئ:

به داکت بلئ دهمدریژی نه‌کات و خوشت قاحبه‌ی.

ماموستا به داره‌وه بۆی ده‌چیت، قوتابییه‌که‌ی ته‌نیشتی
ئاگای لینی، گولئی خیرا ته‌نورره‌که‌ی که‌میک هه‌لده‌داته‌وه،
ده‌ست به ناو رانی خویدا ده‌کات و چه‌قویه‌ک ده‌رده‌هینئ
و بۆ ماموستا ده‌چیت، ماموستا ده‌قیژینئ و هه‌لدئ،
ده‌رده‌په‌پئ، ده‌رگای هه‌وشه‌ داخراوه، گولئی به‌سه‌ر
دیواردا ئاودیو ده‌بی، هه‌ر ئه‌و ئاودیو بوونه‌یه و
ناگه‌ریته‌وه.

له‌ پشت مالی کچ، له‌و به‌ری که‌ندئ به‌لای خواره‌وه‌دا
هه‌فته‌ نیه‌ چه‌ند خانووێک قیتنه‌بیته‌وه، ئه‌و خانووانه‌ی
خواره‌وه، ئه‌وانی نزیک جاده‌ قیره‌که، که‌ ده‌لئ زیا‌ده‌پۆنه،
تیک‌ده‌درئ و خاوه‌نه‌کانیان دئ‌ن له‌و ده‌ورو به‌ره‌ خانوو
درووستده‌که‌ن. ئه‌وها بر‌وا، سالیک نابا، له‌ گه‌ره‌ک پارچه
زه‌ویه‌ک به‌ به‌تالی نامینیته‌وه، کو‌ر خه‌می ئه‌وه‌یه‌تی
ته‌نیشته‌ مالی ئه‌وانیش بک‌ریته‌ خانوو، جیگه‌ی تو‌پانیان لی
بگیرئ. ئیستا له‌ له‌ پشت مالی کچ بناخه‌ی خانووێک
لیده‌دریت، هیشتا ته‌واو نه‌بووه، هیشتا مالی نه‌هاتۆتی، کو‌ر
له‌گه‌ل کو‌ره‌که‌یان بووه‌براده‌ر، قه‌ت کو‌ری داربی نه‌بووه،
وا زوو له‌گه‌ل که‌س ببیته‌ براده‌ر، به‌لام دیاره‌ چاوی دیدار
نه‌ینییحکی تیدایه‌ رایکیشا و بوونه‌ براده‌ر، ره‌نگه‌ له‌ رینی

دیدار و کوپی داربیشه‌وه بووینت، بابیان بوونه برادر،
بابی دیداریش له چیا بووه، به‌لام کوپ کچ به کهس نادا،
ساته‌کانی بی کچی داربیی له‌گه‌ل دیدار ده‌برده سهر.

داربی ئاوه‌دانه، جگه له پیری گه‌پیده و نه‌نه خان،
مندالانی داربی، جارجاره‌ش دیدار، خوشک و براکه‌ی
کویش که سهرپنکه‌وتوون، خوویان به بن داربی گرتووه،
تا ده‌گه‌نی خویان له قور و چلپاو وه‌رده‌دن، دین وه‌ک
دوو کوتر له سهر سه‌کویه‌که هه‌لده‌نیشن، دهمه‌و به‌هاره
زوری نه‌ماوه نه‌وروز بیته‌وه، ده‌نگی ترومبیله‌که بی و
سوار بن و بچه نه‌وروزی.

کوپ له سیمای پیری گه‌پیده خه‌فه‌تیک ده‌بینی، نازانی
چی و ناشپرسی، به سیمای نه‌نه‌خانیسه‌وه خه‌فه‌ته‌که
دیاره، دواتر خه‌فه‌ت په‌پیه‌وه سیمای دایک و باوکیشی.
که‌وته گومان له چاوی خوی، پیتیوابوو چاوی که‌وتوته
هه‌له‌یه‌که‌وه، ده‌یویست بپرسی، ده‌یگپراوه. به خوی
نه‌وه‌ستا له کچه‌ی پرسى، وه‌لامی ویش زور روون نه‌بوو،
کوپ چیدی به‌رگه‌ی نه‌گرت، له پیری گه‌پیده‌ی پرسى:

+ هه‌موو خه‌فه‌تبار دیارن...

- هیچ نیه، رادیو قسه‌ی ناخوش ده‌کات.

+ رادیو!

ئىۋارەيەك لە چاۋى كۆر مال و گەرەك بە شىۋەيەك
پەشۋكان دەتگوت لە گەردەلۇلدا گىژدەدەن، ھەموو
تىكەدە سوۋپان بى ئەۋەي شىتېك لىزە ھەلگىرن لەۋى دانىن.
بى ئەۋەي قسەيەكى روون بىكەن. مالى كچش ھاتبوونە
ماليان، تۆلەستىن، تەنگەكەي خاۋىندە كەدەۋە، چاۋى لە
سەر ژن و مندالەكانى ھەلنەدەگرت، پىرى گەپىدە چاۋى لە
تۆلەستىن بىرېۋو، دەيگوت:

دەمزانى ۋاي لىدى، خۆزگە منىش لە سەر شىگ و تىن
دەبووم.

دايك ئەۋ دايكە سوور وسىپىيە لە ھەنار ھەنارتىبوو،
ئەۋ شەۋ رەنگى خۆلەمىشى گرتوۋە، چاۋ لە سەر
تۆلەستىن ھەلناگرى، لە دەۋرى دەسوۋپى، كەنتۆرەكە
دەكاتەۋە، سى چۈار كراسى بۆ دىنى، نازانى كاميانى بۆ
دانى، گۆريەي بۆ دىنى، پىلاۋى بۆ خاۋىندەكاتەۋە.

باب دەبىت بىروات، خوا دەزانى ئەۋ جارە چەندى
پىدەچىت، جارىدى ھەشت سالىك بو، باب سەرەتا ئامىزى
بە پىرى گەپىدەدا كىرد، مندالانى داربىي پىكەۋە لە ئامىز
گرت، مندالە گچكەكانى گوشىە خۆيەۋە، دايك لە پىشى
راۋەستا و گوتى:

خەمى مندالەكانت نەبى، ئاگات لە خۆت بىت.

يەكتىريان ماچ كىرد، دايك گىيا، بە كول گىيا.

باب دەلى:

مەگرى، زوو يەكتر دەبىننەو.

باب رۆيى، ھەر باب نا، براكەى گولنارېش رۆيشت. ھەمەدانېش ھات و لەگەل تۆلەستىندا رۆيشت. گولېش كورتەك و شەرۋالېكى لەبەركردبوو، پرچى لە ناو جەمەدانىيەكەى خېركردبۆو، دەتگوت كۆرە، چەندى خەلك ھەولياندا نەروات، رۆيشت، گولن خۆى كرده پياو و لەگەل پياوان رۆيشت. پياو لە گەرەك نەما، كۆپى سەرەوھى شازدە و خەقدە لە گەرەك نەما، ھەموو ھاتن و بەگەل تۆلەستىن كەوتن و بەو رىيەدا رۆيشتن كە بە تەنىشت جى جۆگەى ئاۋەكەوھ بوو، ئەو جۆگەيەى زوو لە بن زوورگەكانەوھ ئاۋى دەھىنايە شارەوھ، ھەموو رۆيشتن. ئەوھى لە گەرەك مایەوھ تەنھا پىرى گەپىدە و شەلەى شامىنۆكفرۆش بوو.

ئەو شەوھ نەنووست، لە پىش دەرگا تەماشای رىيى ئەو بەرى كەندىيى دەكرد، دەيدىت شار ھەر ھەموو شار بەو رىيەدا شار بەجىدىلن و رووھو زوورگەكان رووھو چيا رىيانگرتوۋە. كاتى رۆژبۆوھ، تىگەيشت شار پياۋى تىندا نەماۋە، بە چەكدار و بى چەكەوھ، بە پىشمەرگە و پۇلىس و كرىكار و بىكار و فەرمانبەر و زۆر مامۇستاۋە، ھەر ھەموويان رىيى چىايان گرتوۋە و لە شار نەماون.

مندالانى داربى لەرىنى ئەو بەرى كەندى شتى سەپريان
 دەدیتەو، كالاوى پۇلىس، كاسكىت، كاسىت، پاكتى جگەرە،
 پاكتى پەنیر، پاكتى فېشەك، جلكى بنەو، پېنوس، زۆر
 شت، دەفتەرىكى كچگەى بەرگ قاوھىيش، كوپ لە شتە
 كەوتووھەكانى سەر رى و دەو رى تەنھا دەفتەرەكەى بە
 لاوھ گرنىگ بوو، بردیەو، ھەندىكى بو پىرى گەپىدە
 خويندەو.

كوپ دەپىنى شار خامۆشە، دەلىنى خۆل و دۆى بە
 سەردا كراو، شار چۆلە، تۆلەستىن رۆىشت و شارى
 لەگەل خۆى برد. رۆژى دواتر دەىدیت خەلك قل قله
 دىنەو. مندالانى داربى لەبن گەلاى تەپرى داربىيەكەو،
 دەیانژماردن، يەك دوو سى... وردە وردە شار پىاوى
 تىكەوتەو، پىاو پەىدابوونەو، ژيان جۆرىك جوولەى
 تىكەوتەو، كوپ گولنى دىت، بە توورەى ھاتەو و لە
 كۆلانى بە دەنگى بلند دەىگوت:

پىكىان نەكردم، چەكىان نەدامى.

پىرى گەپىدە كە گولنى زۆر خۆشەوېست، گازىكرد و
 دلىدايەو:

گولنى، كچە ئازاكەم، قەىناكە، گەرەك پىاوى تىدا نەماو،
 تو ئاگات لىمان بىت.

چاوه‌ریی باب و برا بوون به دیارکه‌ون، به‌لام پیری
گه‌پیده زوو کوپی داربیی له باری چاوه‌روانی ده‌ره‌ینا:

کوڤم، بابت زوری پیده‌چیت، له‌گه‌ل نه‌و خه‌لکه
نایه‌ته‌وه.

کوڤ باوه‌پی به قسه‌ی پیری گه‌پیده هینا، به رویشتنی
تۆله‌ستین و زوریدی، زور شت گۆڤا، هه‌ر زوو نه‌ی
ره‌قیب و نه‌وانه له قوتابخانه و و کۆلان و بازار کۆکرانه‌وه
و به پچ‌پچ‌پی و پر له غزه‌غز چوونه‌وه رادیۆکه‌ی پیری
گه‌پیده. شه‌وان به دزیه‌وه گوئیان لیده‌گرتن، کوڤ یه‌که‌م
روژی چوونه قوتابخانه‌ی دوا‌ی بزر‌بوونه‌وه‌ی تۆله‌ستینی
بیرن‌اچینه‌وه، له‌گه‌ل کچ به ترس و له‌رزه‌وه، به
خه‌فه‌تباریه‌وه، ری قوتابخانه‌یان گرت، له‌و جینه‌ی لیکدی
جودابوونه‌وه، پتر ترسان، وه‌ک جاری جاران له
گۆڤه‌پانه‌که ریزبوون، به‌ریوه‌به‌ر قسه‌ی کرد:

له‌مه‌ودوا نه‌و س‌روودانه نالینه‌وه که پیش‌تر
ده‌مانگوته‌وه.

له لایه‌که‌وه نه‌ی ره‌قیب به‌رزبووه، به‌لام به‌ریوه‌به‌ر
وجیگره‌که‌ی به دار بینه‌نگیانکرد، له‌و ده‌مه کوڤ گوئی له
مامۆستایه‌ک بوو:

نه‌ی ره‌قیب بی ده‌نگ ناکرئ.

کور چاوی له برادره کانی گیرا، هه ندیکیان نه مابوون،
ماموستای زللهش دیار نه ما، له هاتنه وه دیتی کچ به کول
دهگری:

+چ بووه؟

-دوو هاوړیم چیدی نایه نه قوتابخانه.

مندالانی داربی له ری له نیوان خویان گفتوگیان له
ئه گهری هاتنه وه سهرباز و گولینگداره کان ده کرد.

به چوونی توله ستین زور شت چوو، ئه وه نه ورؤز هات
و کهس له مال دهر نه چوو، کهس دیاریه کی نه هینا. کور
هه سته دکات دهشت و دهریش، ئاقاری ئه وه بهری کهند تا
دارخورماکهش کهسکایی به هاره کانی پینشووی نیه، دایکیش
خوی نارازینیته وه جلکه جوانه کانی هه لگرته وه. نه نه خانیش
ترس دایگرتووه و بهرده وام له چۆکی خوی دها و وهیش
وهیشیه تی. پیری گه پیده دلیده داته وه، به لام به لاشه. زوری
نه برد چیله کانیش نه مان، دارخورماکه وهک سهرده می
سهربازه کان به دووری مایه وه، کور ده یگوته کچ:

+ئه ری کونه کانمان تا چه ند ژمارد؟

- بیرمناکه ویته وه، به لام هیشتا زوری مابوو.

دوای بزربوونه وهی توله ستین چی وهک خوی مایه وه؟
له چاوی کورپی داربی ته نهها داربی وهک خویه تی گوپانی

به سهردا نايه، بالندهكان له خویندن ناکهون، په لکه کان
که سک که سک، له ناو په لکهانه وه بارانیک دینه خورای،
ده لینی له پرچی کچی داربیه وه دئ، کوړ هه سته دکات،
پرچی کچ پرچیکه چ پرچ نایگاتی، نه پرچی دایکی، نه
پرچی خانزاد، نه پرچی نایشه و فاته...

بن داربی هیشتا ناوهدانه، چول چول بن شهش کهسی
لییه. خوشک و براکهی هاوار که به دهوری داربی
دهخولینه وه و دهکون و هه لده ستنه وه، پیده که نن و
دهگرین، نهوانیش پیده چی هه ستیان به و گورانده کردبی که
به سهر مال و کولاندا هاتووه. نه وه نیه هر (بابیه
بابیه) یه لانه و کهس وه لامیانته ادا ته وه. له دوی
نه شقیابوونه وهی توله ستین خالی هاوار که به موسکوی
ناوی ده رکردبوو، زوو زوو سهرده دات، هیچ جاریکیش
ده سته تال نایه، ده ست به سهر منداله کانداده هینی، له
باوه شیان ده گری، چوکلیتیان ده داتی، به لام کی جی باب
ده گریته وه؟ هاوار هینده حز له چاره ی خالی ناکات، دینه
بیری جاریک باب و خال بووه قره قریان و هینده نه مابوو
ده مانچه لیکدی راکیشن، باب ده یگوت:

تو به کریگیرای رووسیا و ...

خال ده یگوت:

تو به کریگیرای نه مریکا و

مؤسکویی به توورپیی هستا و نه هاته وه، تا توله سستین نه ریشیت، پچی نه نایه ئه و ماله وه. هاوار ئه وده مانی له و هموو به کریگیراوانه تینه ده گیشیت، به لام بی چهند و چون لایه نگیری بابی گرت و له وده مه وه حز به چاره ی خالی ناکات.

له چاویان دیاره دایک و پیری گه پریده له سهر ئاو و ئاگرن. کوپیش هه میشه چاوی له و رییه یه که توله سستین پیتدا ریشیت، له و شه وه ی دهرچوو هه والی نیه، به لام تا نزیک دلنایایی دلنایه که باوکی زیندوو. هه که سسی شه وان گوئ بداته رادیوکه ی پیری گه پریده ده زانی کی گه شمرده بووه، ناوی گه شمرده ده خویندریته وه، ژماره و زور جار ناوی کوژراوانی دوژمنیش ده خویندریته وه. کوپ دلی زور خوشه به ژماره کان، به رانبهر یه که گه شمرده بیست و پتریش کوژراو هه یه. له و ساتانه ی رادیو ده بیته وه تا ناوه کان ده خویندرینه وه، دهستی له سهر دلیه تی و ده پارپته وه که ناوی باوکی تیدا نه بی، کچ له نیگه رانیی کوپ تیده گات، پیتده لیت:

خه می بابت نه بیت، ناوی ناخویندریته وه.

به و قسه یه ئاهیکی دیته وه بهر، قسه ی کچی داربی بو کوپری داربی وه که دهرمانه.

ئیتستا وا له کهنده که به دوا ی بهردا ده گه پین، پیش که مینک، که مینک پرووشاندی، هه وره که ی ره واندده وه. روژ

به دهره وهيه، له ناو كهندي، كهندي وشك، له بهران بهر
 يه كتر له سهر دوو بهردي ته واويك گه وره دوو شه قاوي
 مندا لانه ليكي دوو دانيشتونه. ديار نيه كچ خيالې بؤ
 كوئ چووه، به لام كور گه راوه ته وه سهرده مي توله ستين،
 سهر كه وتني سهر مناره و پياسه ي نيوان هيلي ئاسنين و
 غار غاراني سهرانه كان، خشخشو كه ي سهر قلات، كچ به
 رسته ي:

كه ند بي ئاو جوان نيه.

دهيه نيته وه ناو كهندي، له هه ستاندا چ ببين! به پانايي
 كه ند و به بلندي ئه و بهردانه ي له سهر ي دانيشتبوون،
 ئاوي شيلو له سهر چنگ به نهرمه غار ديت، پي به پي
 وشكايي داده پوشي. ئه وان يه كه م جاره شتي وا ببين،
 رووبار به بي باران هه ستي و سهره تاكه ي له دووره وه و
 له بهر چاوانه وه ده ستييكات. ترسان و هه لاتن، تا
 گه يشته وه بن دار بيه كه رووبار تيپه پي، رووبار له
 هه لاتني ئه وان تيزتر بوو، پيري گه پيده گوتي:

مه ترسن چ نيه، دياره له زوورگه كان بارانه.

زوري نه برد ئاو گه يشته بن ديوار، هاوار ترسا، له بهر
 خويه وه ده يگوت:

خوزيا بابم لي ره با.

زوو به بیړی هاته وه کهند دوور خراو ته وه، ترسه که ی
رهویه وه. ژن و منډال رڅانه دهو که ندی، چاوی گیرا
خانزاد نه بوو، سهری سورپما، چوڼ دهبی رووبار ههستی
و خانزاد به دیاریه وه رانه وهستی، پیشتو شتی وا نه بووه،
دهبی له بهر نه وه یو بی که لافاوه که له خووه ههستا! دواتر
کور ناوی له وه نا: نه و لافاوه ی له خووه ههستا.

کهند بهر بهر نه نیسته وه، نه وان په له یانه له نیستنه وه،
چندی زووتر بنیستنه وه زووتر دهگه نه برده جوانه کان،
گه یشتن، کور دهگوت:

با زور خړبکهینه وه له وانه یه نه وه دوا رووبار بی، تا
سالیکی تر نه ییینه وه.

کچ به پیکه نینه وه:

خودا نه و رووباره ی له بهر خاتری من نارد، چوونکه
ههزم لیبوو.

له و قسانه بوون له لای هه ساره که وه دهنگی دوو سی
گولله هات، زوری نه برد گهړهک رڅانه هه ساره
گه وره که وه، نه و هه ساره ی مالی خانزادی تیدابوو.
منډالانی داریسی ناویان له و هه ساره نابوو هه ساری
خانزاد، چ بوو، چ بوو؟

خانزاد خو ی کوشت.

ٺه رسته به بووه رسته ي گهړهک، هه موو گهړهک
دهيگوت هوه، تنها گولي رسته به کي جيا له و رسته به ي
هه بوو:

خانزاد خو ناکوژيت.

دهيانگوت خانزاد دوو گولله ي به نيوان هه ردوو
مه مکي خو به ووه ناوه و گولله به کيش به ناو ده ميه ووه.
حه سار سوور بوو له خويني خانزاد، خانزاد خانزاد،
گهړهک هه موو خانزاد خانزاد ي بوو. کوپ له بن
فرميسکه ووه ته ماشاي هر کي ده کرد، ده گريا، کچ گريا،
دايک گريا، پيري گه پريده گريا، نه نه خان گريا، کي نه گريا!
گهړهک هه مووي بو خانزاد گريا. تهرمي خانزاديان له و
گوړستانه ناشت که ده که ويته سهر ري دارخورماکه و له
سهر کيله که شي هيچيان نه نووسي، پرسه شيان بو دانه نا.
حه مه د و جهباري قورئانخوين له سهر خانزد بووه
شه پريان، به ثايه ت و فهرمووده به ربوونه گياني به کتر،
جهباري قورئانخوين ده لي:

خانزاد دوزه خييه، چوونکه خوي کوشتووه.

حه مه دي قورئانخوين ده لي:

وا نيه، دوور نيه به هه شتي بي، چوونکي کوشتنه که
ديار نيه.

که سيان نه به زين.

دهرویش لیکي کړدنه وه و به رسته ی:

نیوه چین تا خه لک بو به هشت یان دوزخ بنیرن!

داریکي به نیوانیاندا هینا، هاوار له و روزه وه دوزمنی
بووه جهباری قورئانخوین.

مندالانی داربی چندی سهر دینن و سهر ده بن،
سهردهری له خوکوشتنی خانزاد دهرناکه ن، بوچی خوی
کوشت؟ چون ویرای ته قه له خوی بکات؟ چی وای کرد...
پرسیاریان له یه کتر ده کرد، وه لامي چی! له دایکیان پرسى،
خانزد بوچی خوی کوشت؟ له پیری گه ریده و نه نه خانیان
پرسی، له کتییان نه پرسى، کچ له قوتاخانه له
ماؤستایه کیشی پرسى بوو، خانزاد بوچی خوی کوشت؟
وه لامینکیان ده ستنه که وت.

دوای چهند روژئ، کور له ریی نانه واخانه له ژنانی
پیش دهرگا رسته یه کی ترسناکی بیست:

خانزاد به دهستی براکه ی کوژرا.

ئو رسته یه هه ژاندی، له بیریه تی نسانه که ی که
خستبووه سهرنانه وه له دهست که وت و که وته ناو
چلکاوکه و هه لینه گرتنه وه، گه پایه وه مال، به پرسیاریک
ریی له دایکی گرت له نان و سهرنان پرسى:

دایه، براکه ی بوچی خانزادی کوشت؟

دایک گرتیه باوه‌شی:

ئه‌وه‌ت له کئ بیست؟

مندالانی داربی تا پینکه‌وتن خانزاد بۆچی به‌ده‌ستی
براکه‌ی کوژرا، ماوه‌یه‌کی ویست، کچ له پیش کوپ پینکه‌وت،
له ریی قوتابخانه مه‌یله‌و به شه‌رمه‌وه بۆی گیرایه‌وه:

ده‌لین خانزاد زگی پرپوهه، له کوپه‌کی هه‌ساری، لویه
براکه‌ی کوشتی، کوپه‌که هه‌لاتووه، چووه‌ته چیا، ده‌لین
براکه‌ی خانزادیش به چیا که‌وتووه.

کوپ که‌مینک بیرى کرده‌وه تا له واتای زگی‌پرپوون
تیگه‌یشت، تووپه بوو، هه‌لچوو، جوینی دا به کوپه‌که‌ی
هه‌ساری، به براکه‌ی خانزاد.

کوپ جارێکی دی شه‌پى دوو قورئانخوینه‌که‌ی دیت، له
پیش ده‌رگای مزگه‌فتی، مزگه‌فتی نزیک گۆرستانه‌که،
جه‌بارى قورئانخوین دوو سى ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ی
ده‌خوینده‌وه و ئه‌وجا ده‌یگوت:

خانزاد دۆزه‌خیه، ئیستا به پرچی خویه‌وه له ناو ئاگر
هه‌لواسراوه، زیناکه‌ر جینی دۆزه‌خه، من ئاماده‌نیم له سه‌ر
گۆپه‌که‌ی ئایه‌تینکیش بخوینم.

حه‌مه‌دی قورئانخوینیش دواى خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ت و
فه‌رمووده:

سەر له ئىوارەيەك ژنيك ھاتە مالىان، كور پيشتەر چەند
جاري ديتبووي ناوي خاتون بوو، نامەي بابي پيپوو، له
نيوان پيري گەريده و دايك دانىشتوو، چ ھەوالتيكى
خوشە، نامەكە بە دەستی دايكەوھە، كور له پشتيەو
تەماشاي ديزەكان دەكات، دەستخەتي باب چەند خوشە،
باب له چيايە، له ناوەرەستى لاپەرەكە خەتيك له ھەموو
خەتان درشتەر:

ھەر ديتتان بە سەرکەوتويى ھاتينەو و تا
ھەمرينمان له بينگانە پاكردەو.

خاتون نامەيەكي له ھەمەدانيەكشەو ھينابوو كە
ئەويش له قوئي تۆلستينە، دايك بۆي بردن. دەبوو نامە بۆ
تۆلستين بنووسريتەو، دايك نووسي، قسەي خۆي و
پيري گەريدەي نووسي، دايك رووي له كور كرد:

تۆ دەتەوي چي بۆ بنووسي؟

گوئي:

ئەدي بە گولنار نالين؟

دايك بە زەرەدەخەنەيەكي شيرينەو:

با، بەويش دەلیم، بەلام تۆ ھی خۆت بلي.

كەميك دام:

بابه، ئه و دوو كه سه بكوژه، كه له ههساری خانزاده وه
هاتوونه ته لات.

كوپ دیتی دایک فرمیتسکی هاته خواری، پیری گه پیده
داما، خاتوون هه په سا.

خاتوونی له بیرناچیته وه، كه هات زگی لووس، له هی
نیستای دایکی لووستر، کاتیک بو ماوهیهك له گهل دایک له
ژووره که ی پیری گه پیده دوو به دوو مانه وه، له هاتنه
دهری، زگی گه وره زور گه وره، له زگی ئه و کاته ی
دایکیشی گه وره تر كه دوو مندالی تیدابوو. سهیره، به و
کتوپره، زگ چۆن و له چی پر بوو! ئیدی خاتوون به
زگپری رویشت. كوپ به چاو له دایکی پرسى، دایک هه ر به
چاو تییگه یاند كه واز له پرسیارکردن بهینى، وازی هینا و
نه پیرسیه وه.

ههفته وهرنه سووپایه وه خاتوون په یدابوو، زگه که ی
دانا بوو، كوپ چاوه ری بوو نامهیهك بداته دهست دایکی،
نه بوو، شه و مایه وه، هه ردووکیان چوونه هۆده که ی پیری
گه پیده وه و ده رگیان له سه ر خویان داخست، دیسان به
زگپری هاته ده ری و به زگیکی له جاری پیتشی
گه وره تره وه رویشت. تینه ده گه یشت، كوپ له نهینی
زگپر بوونی خاتوون تینه ده گه یشت، ده بی چ جانوویهك له
چاوه که ی پیری گه پیده له جووله بی و به سانایی و له
چه ند چرکه ساتینکدا زگی خاتوون پرېکات! دایکی و پیری

گه پیده ئه و نهینه یان لئی شارده وه، ئه ویش شارده وه که ی
ئه وانی له کچی داربی شارده وه، خۆی گرت و هیچی
پینه گوت.

له هاتنه وه ی جاری سینه می خاتوون که دوا جار بوو،
خۆی پینه گیرا، ویستی به زۆر له گه ل دایکی و خاتوون
بچیته هۆده که، به لام پیری گه پیده دهستی گرت و برديه
بن داربیه که و پینگوت:

+ په له مه که دوا یی، ئیستا نا، من هه موو شتت پیده لیم.

- باشه.

بی ئارامه، خۆی پیراناگیرئ بو دوا یی. خاتوون به زگی
پرپه وه رویشت، کوپ لای خۆی بریاریدا کون و قوژبنی
ژووره که ی پیری گه پیده بپشکنی، له دوا ی هه لیک ده گه را.
هه ر ئه و روژه باش ریککه وت، دایک له مال ده رچوو، پیری
گه پیده و نه نه خانیش سه رگه رمی قسان بوون، وه ک دزیک
خۆی کرد به ژووره که ی پیری گه پیده، خۆ به لای که می
روژی جاریک هاتوته ئه م ژووره، به لام ئه مجاره جیا یه،
هه ست به ترس و له رز ده کات، ده له رزی، وه ک بلئی ئیستا
ده یگرن و تیر ده یکو تن، یان رادهستی پۆلیسی ده که ن، زۆر
ده ترسی. ژووره که شتیکی وای تیدا نیه، کانتۆرپکی
گچکه ی سی ده رگا که هیچیان کلیل نه دراون، هه ندی
بزگور، له و لایه وه هه ندی قاپ و قاچاخ و دۆلکه یه ک و
چه ند په رداخیک، لبادیک به درێژایی ژووره که، جیی

خه وتنى پيرى گه پریده ش که دوشه کیکی ته نکه که وتونه به رانبر دهرگاه که وه، لای دهرگاش به لای چه پ و له بن په نجره که به رماله هه میشه راخراوه که ی پیری گه پریده، که م به رماله که هه لده گریده وه، به دیواره کانیشه وه سى چوار وینه و هه ندی گولینگ و ته زبیخ و دوو سى خه نجره ی گچکۆکه هه لواسراون و ته واور. ئیدی کوئ بگه پى و به دواى چیدا بگه پى؟ هیچی نه دیته وه، له ژووره که خول خول ده خولیده وه، نازانى به دواى چیدا ده گه پى، هینده گه پرا و سوورپا، سه ری گیژی خوارد، چهند جار به سه ر به رماله که ش که وتبوو، پیسی کردبوو، باشبوو هه ستیپیکرد، دایکی ده یگوت:

گوناھى گه وره ت ده گاتى ئه گه ر به پیلاره وه به سه ر به رمال بکه ویت.

هه لیگرته وه، خاوینیکرده وه، ماچی کرد و سى جار له سه ر یه ک تۆبه ی کرد. ده یویست به رماله که له جنى خوى دابنیده وه، له نیگایه کدا جینی به رماله که ی جیا هاته پیش چاو، جنى بنه مه نجه لیک له عه ردی بن به رمال و عه ردی چاوه که نه ده چوو، وه ک بلئی تازه هه لکه ندرابى و پر کرابیته وه و ابوو، سه ریکى به ده رى داگرت، پیری گه پریده و نه نه خان وه ها چوونه ته ناو قسانه وه، تا ئیواریش لینابنه وه، وینده چى قسه ی سولتانه شینت راست بى!

به شیشه یه ک که و ته هه لکۆلین، نه رم بوو، هه لکه نه
هه لکه نه خیرا خیرا هه لکه نه. دهنگی ده رگای حه وشه هات،
تیکه وه، پرکه وه، پیرانه گه یشت، کچ له سه ر سه ری
راوه ستا:

+ نه وه چی ده که یه؟

- هیچ، نه وه... تو له ده رگا راوه ست، نه گه ر که سیک
هات پیمبلی، پاشان تینه گه یه نم.

+ باشه

قورت گه یشته ساخه و هیچی نه دیته وه، به خیرایی
پرپر کرده وه، به رماله که ی له سه ری راخسته وه. وهک هه رینی
به کچ دابوو، سه رهاتی زگیربوونی خاتوونی بو گیرایه وه،
به لام هه رینی لئ وه رگرت که بو که سی نه گیریته وه، کچش
سه ری سوورما و هیچی تینه گه یشت.

چاوی لێیه، پیری گه پریده هه ر له گه ل پێ خسته سه ر
ده رگا، هه سته دکات هژده که پشکناوه، چووه ژووری،
ژووری نه برد هاته ده ری و رووی کرده کوپ:

په له ت کرد!

کوپ:

په له م کرد، به لام چ تینه گه یستم.

پیری گه‌پیده:

خاتوون به بن به‌رماله‌که زگی پر ده‌بوو، ئیدی دووگیان
نابئ.

کوڤ:

به چی؟

پیری گه‌پیده:

به فیشه‌ک، ئەو فیشه‌کانه‌ی بابت له شه‌وی رو‌یشتن
بو‌ی ده‌رنه‌چوون.

دایک سه‌رکۆنه‌ی کوڤی کرد، شکایه‌وه و هه‌ستی‌پێکرد
هه‌له‌ی کردووه و نه‌ده‌بوو له ژووره‌که‌ی پیری گه‌پیده به
دوای شتدا بگه‌ریت. دایک کوڤی تیگه‌یاندا که خاتوون و
فیشه‌ک رازه و نابئ که‌س بزانی، گولناریش نابئ بزانی،
ئاشکرا‌بوون ویرانکردنی مال و گرتن و کوشتنی به
دواوه‌یه. دایک گو‌تی:

له سه‌رمانه نزا بکه‌ین له بازگه گومان له خاتوون
نه‌کرئ و ده‌ست له زگی نه‌ده‌ن، ئاشکرا‌بئ ئیتمه‌ش
تیده‌چین، نازانم بو ئە‌وه‌جاره دلم ده‌ترسی؟

کوڤ له ترسی دایکی ترسا، هه‌بئ نه‌بئ ترسی له رینه‌،
وه‌رنا دایک له خۆوه ناترسی. ئە‌و روژه کچ پینه‌کی هه‌ر له
مالی کوڤ بوو، کوڤ به چریه ده‌یگوت:

پنویسته نزابکهین شتی خراپ روونه‌دا.

کچ پرچی له سهر چاوی لاده‌دات:

نزای چی، به من نالئی چ له رښه رووبدات؟

هه‌ناسه هه‌لده‌کښن:

نازانم، هیچ نازانم، به‌لام با ههر بپارښینه‌وه تا هیچ
به‌لایه‌ک روونه‌دات.

تاریک داهات، به‌فهرمانی پیری گه‌پیده‌دایک و ههر
سئ مندا‌له‌که‌ی له مال دهرچوون، گوئی لښه پیری گه‌پیده
ده‌لښته‌دایکی:

کچم، کښه‌که خاتوون نیه، بیستومه هه‌لده‌کوته‌سهر
ماله به‌چیاکه‌وتووان، کچه‌که‌ی نه‌نه‌خانیش خوئی
شاردوته‌وه.

چوونه مالی دهرویش که به‌مزگه‌فته‌که‌وه بوو، مالیکه
کوږ هه‌ستده‌کات بوئی قورئانی لښی، دیواره‌کان به‌ئایه‌ت
رازاونه‌ته‌وه، جوړیک له‌ئارامی خسته دهروونیه‌وه.

ئو شه‌وه هه‌موو بییری به‌دهوری زگړبووندا
ده‌خولښته‌وه، دایکی گولنار ئه‌گهر له‌و ساله زگی پر نه‌با،
بابی نه‌ده‌کوژرا. خانزاد ئه‌گهر زگی پر نه‌با، نه‌ده‌کوژرا.
خاتوون ئه‌گهر زگی خوئی به‌فیشه‌ک پر نه‌کردبا، بازگه
چیان لښی ده‌ویست؟ چهند شه‌ویک له‌مالی دهرویش

مانه وه، ئۆقره ی نه ده گرت، ده یویست سهر له مال، له پیری
گه پیده بداته وه، سهر له داربی بداته وه، دایکی ریینه دا.
به وه ی باشبوو له پیتش قوتابخانه گولناری ده دیت، له هاتن
و رویشتنه وه یه کتریان ده دیت و له یه کتریان ده پرسى.
گولنار پیده چوو بزانیته بۆچی نایه نه وه مال، بۆیه له و
باره وه پرسى یاری نه ده کرد، هاوار پرسى یاری داربی ده کرد،
گولنار ده یگو:

پیری گه پیده و نه نه خان کز و مه لوول له بنی
دانیشتون.

ده گه پینه وه مالی، کوتایى سالی خویندن هات و وه ک
سالان مندا لانى داربی به یه که م ده رچوون، به لام کوا
تۆلستین جوانترین دیاریان بۆ به ینى؟ کچ دوو کریمستی
سوورى له دهسته، کوپ گوتى:

یه ک کریمستیمان به سه.

کچ پیکهنی، کوپ که مى به سهر خویدا شکایه وه، لینی
وه رگرت و...

ئو هاوینه نه چیل مابوو، نه رینی ئه وئ وه ک جاران
بى کیشه بوو، تا بچنه بن دار خورماکه، گه مه ی
دارخورمایى ده ستپیکه نه وه، ژماردنه که ته واوبکه ن که
ئیتا رهنگبى کونی نویشى تیکه وتبى، زۆر جار ده بیستن
رووی گواله له دارخورماکه یه، به لام تا داربی مابى

مندالانی داربی خه میان نیه، گه مه کانی سیبهری داربی له
گه مه جوانه کائن.

ژیر به ژیری هه والی مردنی خاتوون هات، کوپ
سه رهاتی مردنه که ی له زاری پیری گه پیده وه بیست:

له بازگه کان ده رچوو، فیشه که کانی گه یاند بووه
به چیا که وتووان، فیشه که کانی نیمه نا، هی مالیکی دی. له
گه پانه وه، له هیلای تخووبی شورش و حکومهت ده بیته
ته قه، گولله یه که به سینگى خاتوون ده که ویت، له وئ گیان
ده سپیری و ده نیژری.

هر له و سه روبه نده له رادیووه هه والی له سیداره دانی
له یلیته که بلاو بووه، خه لک هه موو فرمیسیان بوئ رشت،
سه رت به هر کولانی که به هر مالی که ده کرد (له یلی،
له یلی) بوو، به لام کوپ له یلی نه ده ناسی، گریانی وی بو
خاتوونه، ده یویست هاوار بکات: خه لکینه بو خاتوونیش
بگرین. حه یفی هات که کهس نازانی خاتوونیش
گه شمرده یه، حه یفی هات که له رادیووه ناوی خاتوون
نه خویتندرا وه ته وه.

ده بیینی، دایک هیتند گریا وه هیتند گریا وه، چاوه کانی
بوونه ته دوو گۆمیلکه ی خوین، سه رهتا وای زانی ئه ویش
بو له یلی ده گریی. به لام گوئی له دایکی بوو، له نیوان
هه نسکه کانی خاتوون خاتوونی بوو. کوپ به کول بو
خاتوون گریا، دوا وینه ی خاتوونی هه وکهش له ناو

چاويه‌تى، ژنىكه له تهمەن له دايكى گه‌وره‌تره، به به‌ژن
هەندىك كورت‌تره، كراسىكى مەيلەو شىنى درىژى به
باخەلى له به‌ره، كه‌وينه‌كى ره‌ش، چه‌فيه‌كى سپى و ره‌ش،
زگى گه‌وره‌يه وه‌ك بلىي له سه‌ر مانگ و روژى خۆيه‌تى،
هيواش شه‌قاوان داوى، گران زور گران ده‌روات.

فرمىسك به چاوى كچه‌وه ده‌بينى و پىيده‌لى:

تو بۆ له‌يلى ده‌گرى يان بۆ خاتوون؟

كچ به شه‌رمه‌وه:

كاتى ده‌بينم تو ده‌گرى، فرمىسكم راناوه‌ستى.

چاوى خۆى ده‌سپى:

من بۆ خاتوون ده‌گرىم.

كچ خاتوونى نه‌ده‌ناسى، به‌لام وه‌ك كور بۆى گريا،
گريان وه‌ك چۆن بۆ خانزاد گريان، ئاواش بۆ خاتوون
گريان، پىرى گه‌پىده له چۆكى خۆى ده‌دا:

حه‌يف، هه‌يف بۆ ئه‌و ژنه قاره‌مانانه، به راستى
قاره‌مان بوون، ئىدى شو‌رشه، خاتوونىش گه‌شمردە ده‌بى
له‌يليش گه‌شمردە ده‌بى.

به هه‌نسكه‌وه ده‌لێته پىرى گه‌پىده:

خانزادىش گه‌شمردەيه؟

پیری گه پیده که میک دام:

ئه ویش...

له و ساته ترومبیلک له و بهری که ندی ئیستوییکی گرت،
دهنگی تایه کانی دهنگی پیری گه پیده و چوله که کانی ناو
داربی خنکاند، هیندهی گه رده لولویک توز و خولی بو
کولان هینا، کومه لیک چه کدار دابه زین، به بی سلاو کردن
هاتنه بن داربی. کور زوو به کچی گوت بچینه وه مالی
خویان، به لام به قسه ی نه کرد، چه کداره کان که هه ندیکیان
جلکی سهر باز بیان له بهر بوو، به عاره بی چه ند قسه یه کیان
له گهل پیری گه پیده کرد و رویشان.

چه کداره کان له بیریان برده وه، نه یانه هشت پتیکه ویت
داخوا خانزاد گه شمرده یه یان نا، به لام ئه وه ی له
بیرنه برده وه که له گهل کچ هه رییان دابوو سهر دانی
گۆره که ی بکه ن. دووه هه فته ی جاریک ده چوونه سهر
گۆره که ی، ئه وړو رۆزی چوونه سهر گۆرستانه. رۆژانه ی
خویان بو ئه و رۆژه کۆده کرده وه و له مستی هه مه دی
قورئانخوینیان ده کرد، تا له سهر گۆره که ی خانزاد قورئان
بخوینی و خودا له به هه شت بیهیلینه وه. دیتیان له پیش
دهرگای مزگه فته لای گۆرستان، له نیوان هه مه د و جه بار
مشتومره، گوینیان لینه، هه مه د به هینواشی ده لی:

دووباره ی ده که مه وه هه ر که سیک له ریتی نیشتمان
بمری، شه هیده، چ ژن چ پیاو که ده کوژری شه هیده.

جەبار بە توورەییەو:

وا مەلئ، گوناھبار دەبیت، بەچیاکەوتوو خو له ریی
خودا شەر ناکات شەھید بیت، شەھیدی چی؟

لەو ساتە پتر لە جەبار بە رقدا دەچن و بریار دەدا
تۆلەئ لیبکاتەو، تۆلەئ پیتشریشی لیبکاتەو، حەمەد بە
دیتنی منداڵەکان جەبار بە جیدیلئ و بەرەو گۆرەکەئ
خانزادەهنگاوی گورج داوئ. حەمەد چەندی دەنگی بلندتر
دەکرد، کوپ دلخۆشتەردەبوو، وای دەبینی خانزاد
بەهەشتیترە.

کچ تیدەگات کوپ نیازی خراپە، دەیەوئ لەگەلئ
بمیتیتەو، رینادا، تیدەگەیهنئ ئەگەر لەگەلئ بیت،
ئاشکرا دەبن، تا دەرەوێ گۆرستان پیکەو دەن، کچ دەلئ:

بەلام نەکەئ لە ساتی قورئانخویندندا لیتیدەئ، گوناھت
دەگاتی.

تئ دەبیتەو و بە پشت مزگەفەکەو خۆئ
دەگەیهنیتەو گۆرستان. بە پێدزە و کوورە کوور بە نیوان
کیلەکاندا دئ و بە دەنگ جەبار دەبینیتەو، لە سەر گۆرپک
قورئان دەخوینئ. کوپ خۆئ لە پەنای کیلیک ناو، چاو
دەگیرئ، کەس لئ نزیک نیە و نابینرئ، باش ریککەوتوو،
لە نیوان کیلانەو لایەکی دەموچاوی قورئانخوین جوان
دیارە، هیندە دووریش نیە. بەردیکی رەشی لە لایەکەو

قرنجاو دهخاته ناو که ولى دارلاستيقه وه و سيړه
 ليده گري، سيړه له بن که پوو له لا لىوى ده گري. به نياز
 دداني قورئانخوين بشکيڼي قسه ي کچه ي بيرده که ويته وه،
 نابى له ساتي خوښنددا لى دا. جه بار ده لى زانيويه تي
 سيړه ي ليگيراه و چاوه رڼي لى وونه وه ده گري، لى نابيته وه،
 دريژي ده کاته وه، کوږ خوى پيناگري و ده شترسى له و
 چاوه پوانيه دا که سيک به سهريدا بى و ناشکرا بيت. ناوى
 خوداي ليده هيني، نزاده کات که لاي تيژي به رده که ي
 پيکه وي، که ميک ده ستي ده له رزي و ده يهاوي، به رد
 سهرده کا و به لى و نا به لا بروي ده که ويته، جه بار ي
 قورئانخوين هينده له خوى هله ددا، قورئاني له ده ست
 ده که ويته سهر گوږه که، هله ستيته سهر پي:

ئوه چ ديته سه گيک بوو؟

له بهر خويه وه ده لى:

ئوه ټوله ي خانزاد، راوه سته هينشتا ماوه.

به رديکي دى تيده گري و ريک له سهرى ئو په نجانده ي
 ددا که خستبوويه سهر جى به ردى خانزاد، دواتر کوږ
 ناوى له و جى به رده نا، به ردى خانزاد، جه بار به ده ننگي
 بلند:

هه ي قاحپه دايک، نابى بسميلات لى کرابيته.

کوږ به هيواشي گوتي:

ئەو ەش تۆلەي شەھيد، راو ەستە تۆلەي دايکيشم ماو ە،
دايکي مە قاقپەيە!

بەردى سينيەمى لە چەنەگەي گيرکرد، ئەگەر چاوى
ریشکە و پيشکەي نەکردبى، خويني بە دەموچاوى
قورئانخوينەو ە ديت. بە پشتەو ەدا کوورپە کوورپە ەلات و
گوڤى لە قورئانخوين بوو، جويني پيس پيسى دەدا، لەپر
پىلى کوورپە کەوتە ناو دەستىک، چاو ەلدەپرئ کوورپىکى
جايەلە پيشتر چەند جارى لە نزىک ەسارەکە ديتبووى:

ئەو بەردانەت بۆچى لە قورئانخوين دا؟

خۆي راپسکەند، بەلام لە ناو دەستىکى وادا نەبوو،
ەلە دەربازبوون لە ئارادابيت، کەمىک بىدەنگ بوو، گوئى:

ئەو قورئانخوينە، دەلئى خانزاد ناچيتە بەهەشت.

پىلى بەردا و پيشگوت:

زوو پرۆ با نەتبيني.

هاوينەکەي لە سالان گەرمتەر ديارە، بەلام ەەر کاتىک با
لە لاي چياو ەلدەکات، فینکدەبيتەو ە، بە خۆي دەلئيت:

بايەک لە لاي بابمەو ە بى، فینکە زۆر فینکە.

بەو با، با ەميشە لە سەفینەو ە ەلێکردبا و بە پيش
دەرگاي مالى گولنارەو ە بەرەو مالى و داربى ەاتبأ، بە کوورپ

با ھەموو بايەكان سەر بە سەفین بان. شەوان ئەگەر
تەقوتۇق نەبا لە سەر بان دەنووستن، تا خەوی لێدەكەوت،
چەند جار ھەلەدەستایەو ھەسەرپێ و دەپروانیە ھەوشە و
سەربانی مالى گولنار و بە تاريكاييشدا روو ھو چيا سەری
ھەلەدەپری.

شەوی لە شەوان کە ھەیو ھەشەوێک بوو دەرزیست لە
سەر عەرد ھەلەدەگر تەو ھ، چاوی کەوتە سەر زگی دایکی کە
لە سەر پشت راکشابوو. ئای، زگی گەورە ھ، دەلینی زگی
ھە ھە! باو ھەری بە چاوی خۆی نەکرد، چەند جار چاوی
داخست و کردیەو ھ، زگ گەورە ھ، لە جینی خۆی ھەستا،
سوورپایەو ھە ئو دیو، زگ گەورە ھ، بیرى بۆ خواردنی
ئێوارە چوو، خواردن چی بوو؟ وێدەچى دایکی نانی زۆر
خواردبى، خواردنی زۆر زگ گەورە دەكات، دەستی بە
زگی خۆشیدا ھینا بزانی گەورە نەبوو ھ، نا. رەنگبى دایک
تووشى نەخۆشى بووبى، نەخۆشى ھە ھە زگ
ھەلەدەپەنمىتى. کوپ ئەو شەو ھە چەندی ھینا و بردى
نەگەیشتە سەرەداوى. رۆژبۆو ھ، تیچاویکی لە سەر زگی
دایکیەتى، دواى ھەفتە ھەك پتر زگ گەورەتر بوو، رۆژ بە
رۆژ گەورەتر دەبوو، گومانی نەما کە دایکی زگپەر ھ، لە
خۆی دەپرسی چۆن دەبى؟ خو باب لیترە نیە، ترسا زۆر
ترسا، ئەو زگپەبوونە لە کوێو ھات؟

خۆ وەك و ھى خاتون نیە، پاشۆلیك فیشەكى
تییچاویت، نا، تیناگات. دەلى تو بلنى وەك زگەكەى خانزاد

بئ، كئى زگى دايكى پركرد! نا، شتى وا نابى، دادهما، كه متر
 گهمهئ له گهل خوشك و براكهئ ده كرد، كه متر ده چووه بن
 داربى. كچ زور كوشا شتىكى لئده ريتنى به لاش بوو. ده بى
 دايك هه ستى به نيگه رانىي كور كردبى، بؤيه، ئئواره يهك له
 سه ر بان، قسه ئ بؤ كرد، تا تئنگه ياند زگه كه ئ له باوكيه تى
 زورى ويست، ئيدى كور به ئاسووده ئى نووست.

سببه ئ له گهل داربى به كه ئاسايى بووه وه،
 پووشكاخه زىكى گه و ره ئ درووسى تكد، جوان
 درووس ته ده كات، له توله ستنه وه فير بووه. بانگى كچه ئ
 كرد، هه لئاندا بلند بوو، نزا يكد رووه و چيا هه ستن، نزا
 نه گيرا، با رووه و ئه وئ هه لئنه كرد. پووشكاخه ز
 به رزبؤوه، دوو سى دارتيل به رزبؤوه. چووه خه ياله وه،
 ئه ها توله ستن له سه ر دوندى كه وه به دوور بئنه كه ئ
 پووشكاخه زه كه ده بئنى و ده يناسي ته وه، ده زانى هى
 كور ه كه يه تى، ته نها ئه و پووشكاخه ز له شئوه ئ
 پووشكاخه زى توله ستن درووس ته ده كات، پئويسته
 نامه يه كى بؤ بئيرى، ده لئته كچ:

داوه كه بگره، پئىنوس وكاخه ز ده هئىم.

هئناى و نووسى:

بابه، دايكم دوو گيانه.

به داوهكه يه وه كرد و روښت، كچ شتيكي گوت،
نه يبيست، له بهر دهنگي بابي نه يبيست، گوني ليه له سهری
چياوه نامه كه ده خوښته وه!

سالی خوښدن دا هاته وه، ټوله ستين ديار نيه تا منډالانی
داربی ببا ته بازار و به دلی خوښان جانتا هه لېږن. پار نه و
ده مانه ی خو ی هاته وه بهر چاو و چاوی پر بوو له
فرميسك. باب هه ردووكيانی برد، له سهری نه و كولانه ی
كه رووی له مزگه فتی حاجی له قله قه كه بوو، له
جانتا فروشيك، كچ جانتايه كي رهنګ رهشی هه لگرت،
خویشی جانتايه كي سپی، باب دياربوو سهری سوړما له و
هه لېږار دنه وبه پيكنه نينه وه گوتی:

من چ له نيوه ناگه م

كچ گوتی:

من زور حه زم له رهنګی ره شه.

كوړ به شه رمه وه:

منیش رهنګی سپی.

قوتا بڅانه بڼی سرووده، بڼی سروودی گهرم و گوره،
هه نديك سروود به خاوی و پچر پچر ده گوتريته وه. كوړ
هه سته دکات كه س نه و سروودانه ی نه زبه ر نيه و حه زی
نه زبه ر كړدنيش له كه سدا نيه. خواخوايه تی زوو بچيته وه و

زوو ئىنوارە دابى، تا لە رادىئوكەى پىرى گەپىدەوہ گوى لە
ئەى رەقىب و ئەوانىدى بگريت.

روژ دواى روژيش چەكدار پتر دەبن و ناوہ ناوہ بە
ترومبيل بە كولانەكاندا جرت و فرت دەكەن. سەرباز لىرە
و لەوى بە دياردەكەون، بەلام چادريان ھەلنەداوہ و جىگير
نين. بىستى لە دوور زور دوور لە پشت دار خورماكە و
چەند جىگەيەك ھەليانداوہ، شەوانيش تەق و توق ھەيە،
نازانرى كى لە كىنى دەكات، دايكىش زوو دەلى:

مەترسە ئەو تەقانە روو لە ئىمە نين.

دەبينى پىرى گەپىدە روژ دواى روژ دلخوشتەر ديارە،
پتويست ناكات بىرسى، دەزانيت دلخوشيەكەى ھى
رادىويە، رادىو قسەى خوڤ بكات، پىرى گەپىدە دلخوشتە،
ناوہ ناوہ دەليتە كور:

كورم، زور نەماوہ بابت بيتەوہ، بە سەركەوتوويى
ديتەوہ، ھەر ديتت شار لە جاش و سەرباز و ئەمن
پاكبزووہ و پيشمەرگە ھاتنەوہ.

كور لە خوشيدا لە خوئ ھەلدەدا و كچى بە سەما
دەخست.

زستان داھات، لە سەر بانەوہ چاو دەداتى، چيا سڀى
سڀيە. بابى لە ناو بەفرىيە، بەفر ھات، گەيشتە لق و پوى
داربىيەكەش. ساقو قاوہيە دريژە توكنەكە لە بەردەكات،

که میک بۆی ته سکبۆته وه، ساقۆ په مبهیه که ی کچش توکنه و پر به به ریه تی. وه بیریدیتته وه زستانی پینشوو بایی ئه و دوو ساقویه ی بۆ هیتان و گوتی له شیوه ی رووسین. زستانی پار ههردووکیان پر به بهریان بوو. به خۆی دهگوت، دهبی کچ هه لینه دابی، یان من زۆر هه لمداب، به کچه دهلی:

دهمیکه خۆمان نه پیناوه.

کچ پیکه نینیکی کرد، کئ دهزانی تا که ی له گوئی کوپ به تازهی مایه وه! پیکه نینیکی کچانه و شیرن بوو، کوپ پیکه نینی وای نه له کهس و نه له کچه نه بیستبوو، چهند له میژه ئه و پیکه نینه ی له کوئ شار دبووه، پیکه نینیکی دریژ، زۆر دریژ له قژی کچد دریژتر، زۆری برد تا پیکه نینه که ی وهستا، نه وهستا، له که لینی پیکه نینی پساوه وه گوتی:

ئه وه دهنگت بۆ وا گر بووه؟

کوپ سه ری سورما! باشه دهنگی چی لیهاتووه، بۆ گر بووه، کچ به پیکه نینیکیدی دهنگگری له بیرى کوپ برده وه و گوتی:

ده ی با بچین خۆمان بیئوین.

چوونه بن داربیه ته په که، ئه و جاره بزماریان له بری گهچ به کارهیتا، له و پتوانه کوپ له ئاست کچ دوو په نجه

کورتي هينا، كه ميگ دلتهنگ بوو، كچ له چاويدا
دلتهنگيه كه خوينده وه، پيكنينكي دي بۆ كرد و گوتي:

تو دايتنه قه له وي، من به ژن، خه مت نه بي دهگه يته من.

به فر زه وي سپي كرد، پتر كه وت، ورد و درشت هاتنه
ده ري، له گشت لاوه شه ره به فره. خوشك و براكه ي
هاواريش به دهسته ورديلانه كانيان به فر هه لده گرن و
ده هاوين. نه نه خانيش هات، له گه ل پيري گه ريده دوو سي
توپه ليان بۆ يه كدي هاويشت. مندا لاني داربي شه ره به فريكي
جوانيان كرد، له و ده مه كوړ خانزادي بيركه وته وه كه پار
زستاني شه ره به فري له گه ل ده كردن، كچ له خه يالي
دهر هينا و گوتي:

وهره با بوو كه به فر...

قسه كه ي ته واو نه كرد، دا يكرده بارانيك هينده ي تا
بيست بژمي ري، عهد سپيتي پتوه نه ما، بووه يه ك ليتاو
مه پرسه. له و ده مه براكه ي گولنار هات و خوي لي تووړه
كرد و برديه وه.

((ته وړو ۱۲-۱۲-۱۹۷۴، دا يكم ژاني گرت، بابم ليړه
نه بوو مامان بيني، كاتر ميتر ۱۲ ي نيوه وړو كورپكي بوو،
پيري گه ريده ناوي نا گيفارا، نه گهر به دهستي من بي،
گيفارا ده ده مه مالي كچي داربي))

ئەو چەند رستەيە دەستپىكى نووسىنەوەى يادەوهرىي
كوپى داربىيە، كە دواتر لە ژيتر ناوى (كريمستى) نووسى
و بە دنياىا بلاويكردهو.

زورى نەماوە سال وەرسوورپتەو، لە رۇژمىرى كوپى
داربى سالى نوئ لە ۱۱ى ئازارەو دەستپىدەكات، چوونكى
لەو رۇژە بابى بۇ پەيدا بوو. لەو رۇژە بابى ھاتەو، ھەر
لەو رۇژە بابى رۇيشت و تا ئىستا نەگەرپاوتەو، بە
قسەى رادىۆكەى پىرى گەپىدە بى ناگاتە سالى نوئ
تۆلەستىن دىتەو و لە ھاتنەو دا تۆلەى سالىك دوورى و
ناخوشىەكان دەكاتەو و ئىدى دابراى كۆتايى دى.

چەند رۇژىكى ماوە بۇ سالى نوئ، كوپ دەبىنى پىرى
گەپىدە برۇكانى لىكناو و ئاگر لە چاوى دەبارى، تا ھىزى
تەداو رادىۆكەى بە دىوار دادا. كوپ لەرزى، گرىا، ھەبى
نەبى كۆتايى دنيايە، پىرى گەپىدە رادىۆ بشكىنى، نىشانەى
كۆتايى دنيايە. كوپ كۆتايى دنياى لە رادىۆ شكانەكە
خويندەو. دايك كزە و قسەى بۇ ناكرى، كوپ زراوى
چوو، گومانى نىە كە باب تووشى بەلەيكى گەورە بوو،
مردوو. ھاوار بە ھاواركردنەو دەپرسى، كەس وەلامىكى
روونى ناداتەو، لە ناو فرمىسك و ھاوارەكانى خوى تەنھا
گولنار دەبىنى، ئەويش دەگرى و دەيەوئ باوەشى
پىندابكات، شەرم دەيگرى. لەودەمە خال دەگاتى، دەست لە
ملى دەكات، ماچى دەكات، فرمىسكەكانى دەسپرىت و
پىندەلى:

ته‌واو، شتیک نه‌ما به ناوی شۆرش، چاوه‌پێکه بابت دیته‌وه.

قل قل ده‌هاتنه‌وه، پیاوه به چیاکه‌وتوو ده‌هاتنه‌وه، پیاوه رۆیشتوو ده‌هاتنه‌وه، براکه‌ی خانزادیش هاته‌وه، هاته‌وه پیاوه‌کانی ئه‌و به‌ری که‌ندی ه‌ی پشت مائی کچی داربی ه‌ی سه‌ره‌وه‌ی مائی شه‌له‌ی شامینۆکفرۆش، هه‌موو ده‌رکه‌وتنه‌وه، بابی دیداریش هاته‌وه. ئه‌وه‌ی دیار نیه‌ تۆله‌ستینه، ئه‌و کوپه‌ی زگی خانزادیشی پرکرد سۆراخی نیه.

دایک منداڵه‌کانی برده‌ مائی کچی داربی، له‌گه‌ڵ پیری گه‌پیده و کوپی داربی به‌ره‌و مزگه‌فته‌که‌ی ده‌رویش رۆیشتن. بیستیان مزگه‌فت دارماله‌ له‌ گه‌پاوه، ده‌یانیه‌تینه ئه‌وی و له‌ویوه ده‌یاننیرنه‌وه مائی. گه‌یشتن، کوپ کۆمه‌لێک پیاوی سه‌ر و ریش هاتووی چلکنی دیت، له‌ هه‌وشه‌ی مزگه‌فته‌که‌ له‌ سه‌ر چیچکان دانیشتبوون، سیمایان ره‌نگی مردووی گرتبوو، ده‌نگوت که‌پولالان، ورته‌یان لێوه نه‌ده‌هات. کۆمه‌لێک پۆلیسیشی له‌ پیش ده‌رگا دیت، به‌لام نایه‌ته‌وه بیری چیان ده‌کرد، له‌هیکرا دایکی به‌ ده‌نگیک چ له‌ ده‌نگه‌ی نه‌ده‌چوو که‌ له‌ لێیه‌وه بیستبووی:

کوپه‌ حوسین، ئه‌وه تۆی!

سه‌ر و ریش هاتوو، تژی له‌ داوی سپی، جهمه‌دانیه‌که‌ی له‌ مل ئالاندبوو، له‌ بن دیوار له‌ نیوان دوو

پیاوی وهک خۆی له سهر پارچه گوشیک دانیشتبوو، پنی لیراکیشابوو. دایک و پیری گه‌پیده غاریان دای، ری نیه کوپ بیگاتی، که‌لینکی کرده‌وه و خۆی به باوهشی دادا. هه‌و بوو، باب بوو، سه‌یره، باب بۆ هه‌لناستیه سهر پی؟ دایک ده‌گری، پیری گه‌پیده ده‌گری، باب ده‌گری، قیتیانکرده‌وه. ئای، دوو دارشەقی له بن پیلە. به دیتنی دارشەق له‌رزی، له هه‌نگاوی یه‌که‌مدا چاوی که‌وته سهر ده‌لینگی چه‌پی بابی که به بۆشی ده‌جولایه‌وه. له چۆکی بۆ خواره‌وه شه‌روال به به‌تالی ده‌جولایه‌وه. له هه‌رژنی دا، باب راوه‌ستا. به گریان‌وه بانگی‌کرد، له سهر دارشەقه‌وه له باوهشی گرت، گوتی:

مه‌گری هاوار، کوپم مه‌گری، شو‌رشیک چوو، پنی من هه‌ر هه‌چ نیه.

کوپ پتر هاواری‌کرد. باب هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا:

مه‌گری کوپه‌که‌م، به یه‌ک لاقیش ده‌توانم بابایه‌تیت بۆ بکه‌م و به سهر مناره‌ی چۆلش بکه‌وم.

که‌میک ئارام بۆوه و هیواش هیواش به پنی تۆله‌ستین، به‌ره‌و مال بوونه‌وه، هاوار له دواوه ده‌رویشیت و چاوی له سهر ده‌لینگه به‌تاله‌که‌ی تۆله‌ستین هه‌لنه‌ده‌گرت. ئه‌و شه‌وه‌ی بیرده‌که‌وته‌وه کاتی تۆله‌ستین خۆی به‌ست و ده‌مانچه له نیک، تفه‌نگ له شان، ریشی تراشی و قیت و قۆز به دوو پنی ساخه‌وه، گورج وهک شیر له مال

دهرچوو. ئیستاش به یهک پی و به دوو دارشهقهوه و به
بی چهک و رهخت، بهشهله شهل به بن نهمی باراندا بهروه
مال دهبیتهوه.

نهگهیشتبوونه دارتیلهکهی ئه و بهری کهنده. باران
توندی کرد، ریزنهیهک دایکرد نهبیتهوه، له و ساته پی و
پیمه‌ره‌ی بابی هاتهوه بهر چاو، هه‌ناسه‌یهکی له کزه‌بای
پایز سارتری هه‌لکیشا. ئیدی باب کاری پیمه‌ره‌کاری بۆ
ناکریت. به لای به‌رده‌بازه‌که په‌پینه‌وه، تا گه‌یشته ژووری،
ئاویان لیده‌چۆراوه. ده‌یویست له ساتی جلگه‌گۆپین پیتی
بابی ببینی، بزانی پیتی برآو چۆنه، به‌لام بابی له کاتی
شه‌روال گۆپین پییه‌کانی خسته بن لیقه‌وه و نه‌یه‌یشت
که‌س ببینی. مندا‌له‌کان له‌گه‌ل گولنار و دایکی هاته‌وه،
باب سه‌ره‌تا گولناری له ئامیز گرت و ماچی کرد و به
سینگی خۆیه‌وه نووساند، خوشک و برای له ئامیز گرت،
دایک ساواکه‌ی بۆ راگرت و گوئی:

ئه‌وه‌ش هی تویه، گیقارای ناوه.

باب ته‌ماشای دایک ده‌کات، چاوی زه‌ق ده‌بیتهوه، ده‌م
داده‌پچری، باوه‌ش ده‌کاته‌وه و قسه‌ی بۆناکری، پیری
گه‌ریده به پیکه‌نینه‌وه:

کورم ئه‌و کورمه‌مان له تو شارده‌بۆوه.

باب ماچیکی نهرم له ساوه که دهکات، له سهر کؤشی
خوی داده ننی و چهند دلۆپه رۆندکئی هه لده وه رینیته سهر
به روانکه که ی.

ئه و شه وه له خه یالی پښه رۆیشتو وه که ی بابی بوو،
بوچی نه ما! ده بی له کوئ که وتبی! کی هه لیگرتیته وه؟
بیریده کرده وه، په نه کهانی چیان لی هاتو وه، ئه دی
نینۆ کهکانی، بوچی له گهل خوی نه یهینا وه، به لکو
تیبخریته وه، پنی براو تیناخریته وه؟ فرییدا وه، یان له گوری
ناوه؟ ئای پښه که، پښه گه وره به هیزه که ی بابم، پښه پر
مووه که ی بابم، چیت به سه رهات! ئه دی پینا وه که ی! بابم
له مه ودا یه که لنگه پینا وه که ی! لنگی راسته،
پینا و فروشه که یه که لنگ ده فروشی! یان هه ردو و تاک
ده که ی و هی چه په فریده دا؟ بریا پښه برا وه که ی
ده هینایه وه، به شتیک تیمانده خسته وه، یان له مالی
هه لمانده گرت، نه مانده هیتشت سه رمای بی گه رمای بی،
نه مانده هیتشت شتیک پښه ی بدات، له کوئی پښه برا وه که ی
بابم له کوئی؟

ده هاته سهری پرسپاری پښه بزر بو وه که له بابی بکات،
په شیمانده بو وه.

هه سته دهکات به هار له گه ره که به بی به هاری تیده په ری،
چوونکی دلی که س به هاری تیدا نیه. نه که س ده چیته
دهشت و دهر، نه شایی به دۆل و زورنا ده گه ری، نه

دراوسنيگان هينده هاموشوی يه کتر دهکهن. بهوهی باشه
 داربی ههروهک خویه تی، کهسک کهسک، بالندهکان شه و
 روژ له خویندنی خویان ناکهون. کچهش هه کاتی هه بی،
 براکهی له مال نه بی دیت. خوشک و براش لهوی نابنه وه،
 ئیستا ئه و دوو منداله ناویان بۆته خوشک و برا، گه رهک
 به خوشک و برا ناودیری کردوون، ئه گهر تن به تهنیش
 بیابینن بکهن هه به خوشک و برا بانگیان دهکهن.
 دیداریش زوو زوو دئ، نه نه خانیش به لوژه لوژ دئ و
 تاوی داده نیشی. ده بیی پیری گه پیده پرزه ی لیپراوه،
 هه ندی قسه ی خوشی بۆ دهکات، به پیکه نینی دینی، به لام
 هه ر ئه و ده مه، نه نه خان ده روات پیری گه پیده وهک خوی
 لیدیته وه. داده مینی، ناوه ناوه سه ری گوچانه که ی له عه رد
 ده خشین، وهک بلایی عه رد خورشتی هه یه و بۆی
 ده خورینی. پیری گه پیده پیده چیت زور خه م له تۆله ستین
 بخوات.

زۆر هه ولی له گه ل ده ده ن بیته ده ری و بایه ک لینی بدا،
 نایه، تۆله ستین خوی له ژووری په ستایه و نابزوئی. هه موو
 ده لین تۆله ستین تۆله ستینی پیشان نیه، کوا نه قسه یه ک
 دهکات، نه بابه تیک ده کاته وه، نه وه لامی پرسیاران
 ده داته وه، ئه وه که ی وه لامدانه وه یه! (ئا، نا، وایه، نازانم)
 تۆله ستینی پیشان ده زانی چه ند خزم دۆست و میواندۆست
 بوو، ئیستا، هه ر ئه وه تا خوشه اتنت لی دهکات.

کورپ هه سته دکات، تۆله ستین ته ماشای کهس ناکات،
وهک بلینی چاوبه ره ژیری هه مووانه، ده لینی هه رینی زۆری
به خه لک داوه و هیچی نه که یاندوته جی، یان به رانه به
نه یار و ناحه زه کانی ده مکورت ده رها توه و قسه ی نه ماوه.

له بیریه تی که خالی هاته کنی و به پیزه وه سلاوی
لیکرد و بۆی نووشتایه وه و روومه ته کانی ماچکرد، به لام
باب سارد و سږ، به ناچاری دهستی ته وقه ی درێژکرد و
به خیره اته که شی له منگه یه ک زیاتر نه بوو، خال به سه
خۆی نه هیتا، گوتی:

حوسینی تۆله ستین، خه م مه خو، میله ت له
سه رکرده یه ک و دهسته یه ک و بزووتنه وه یه ک گه وره تره،
ئه وان دین و ده پۆن، به لام میله ت ده مینی.

باب ته ماشای بنمیچه که ی کرد و هیچی نه گوت، خال
ده ستی پیکرده وه:

خه م له قاچیشته مه خو، چوونکی له ریی میله ت به خت
کرد، هه موو خزمه تیکیش له منه وه.

باب مه قی له خۆی بریوو، وهک بلینی کهس له وی نه
و هیچی نه بیستوه.

مندالانی داربی کارتیا به دهسته وهیه و دینه وه، هی کچ
هه ر وهک سالانه (ده رچوو به یه که م) به لام هی کورپ
(ده رچوو به ستیه م)، قورگی پر گریان، کچ قسه ی بۆ

دهكات، دلیده داته وه، به لām کور له ناوه وه برینداره، وا
دیاره به قسه کانی کچ ساریژ نابئ، کچ له دهوری
ده سوورئ، چ نه مانه یلئ، پیده چی ئه وه دوا رسته ی
بووبئ:

به خودای بمزانیایه تۆ سییه م ده بوویت، منیش خۆم
سییه م ده کرد.

له و ساته ئه گهر شهرم نه ده بوو، له باوه شی ده کرد
ده می ماچده کرد، پیکه نی، له دلّه وه پیکه نی، وهک ئه وه ی
به و قسه یه یه که م بووبئ، گوئی:

کچی، به قهستی خۆم خهفته بار پیشاندا.

به پیکه نینه وه گه رانه وه مالی، باب روو له داک:

هر ئیستا برۆ بازار و سه رو دیاری جوانیان بو
بکړه.

له بیریه تی دایک به دیارییه وه گه رایه وه، بوو که له یه کی
جوان بو کچی داربی و توپیکش بو کوپی داربی،
قه مه رۆکش بو خوشک و برا، له گه ل میوه و حه لواو
دهرمان مشک و... له و ساته له ده ری دهنگی (یازده ی
ئازار) هات، باب پاره ی دا کوپ که سه رو یازده ی ئازاریان
بو بینئ، به دهم خواردنی یازده ی ئازاره وه، تۆ له ستین
چاوی له دهرمان مشکه که بریپوو ک ه له سه ر تاقه که ی
سه ره وه دانرابوو، به په نجه ئاماژه ی بو کرد، گوئی:

شیرین ئەوێ چیه؟

دایک سەری بۆ تاقەکە هەڵبێی:

مشکمان زۆربوو، ئەوێ دەرمان مشکە.

باب هەناسە ی هەلکێشا:

نا، دەرمان مشک نیە، پێیبلێ شەشی ئازار، دەرمانی
یازدە ی ئازار وەک ئەو یازدە ی ئازارە ی دەستمان شیرن
بوو، بەلام شەشی ئازار وەک ئەو دەرمان مشکە یە.

کوێ لە شەشی ئازارە کە تێنەگەیشت، بەلام زۆر
دەخۆش بوو بەو قسە یە ی بابی، ئاخر لەوێتە ی هاتۆتەو،
ئەوێ یە کەم جارە خۆی سەری قسە بکاتەو. دواتر
پێکەوت شەشی ئازار ئەو رۆژە یە کە شۆرشێ تۆلەستێن
بە ئاویدا چوو.

مانگی رەمەزان داها، پیری گەڕیدە هەر یە کەم رۆژ
رایگە یاند کە:

ئەو سال میللەتێ مە رۆژووی لە سەر نیە.

هەموو سەریان سوڕما، پیری گەڕیدە چیه لە خۆو
فەتوا دەدا! چما فەتوایان فەشە یە، گەمە ی مندالانە! هەبێ
نەبێ ئەو پیرە شیواو، خەرەفاو، دەرمان قسە ی ئەو
دەکات؟

پیری گه پیده گوی له کهس ناگرئ، له بن داربیه که وه
مژ له جگهره ده دات و به دهنگی بلند فه توای خوئی
ده لیته وه، تۆله ستین زوو گوتی:

وازی لیبینن، هینده له گه لی پیدامه چن.

به لام زور کهس گوینان نه دایه تۆله ستین. ئه و
رهمه زانه که که وتبووه وهرزی گهرماوه، سیبه ری داربیه که
همیشه جمه ی ده هات، ده هاتن گوینان ده دایه گۆته کانی
پیری گه پیده. مندالانی داربی جیی گه مه یان ته سکبووبۆوه
و نه یانده توانی به دلی خو یان گه مه بکه ن.

فه توای پیری گه پیده گه یشته وه قورئانخوینه کان، جه بار
گوتبووی:

ئه و پیاوه کافر بووه، ئه وی بیکوژی دهستی کهسک
ده بی.

ههرچی همه ده همه ده گوتبووی:

ئه و پیره رهنگه هۆشی له ده ستدابی، نهک ههر بۆ کهس
نیه بیکوژی، دوورنیه قسه کانی به گونا هیش بۆ
نه نووسری.

کوړ که بیستی جه بار وای گوتووه، له دلی خو یه وه
گوتی:

تۆله ی پیری گه پیده شت لیده که مه وه.

رهمه زان رویشست و جه ژن هات، پیری گه پیده نه
روژیکي گرت و نه شیوی جه ژنانه ی خوارد. سبه یینکە ی
وهک روژانی ئاسایی چایه و ماستی خوارد و جه ژنانه ی
له گه ل کەس نه کرد.

پیری گه پیده روژ روژ له کورتی ده داو که متر ده چیتە
بن داری و پتر له ژووری ده مینیتە وه. وازی له رادیو و
گۆرانی و هه وال هیناوه، به لام پتر له جاران هەزی له
قسه یه و سه رهاتی کۆنی خۆی ده گیریتە وه. خوا خواهیه تی
که سیتی ده سته که وئ تا سه رهاتی کۆن بگیریته وه.
تۆلەستین ناوه ناوه به شه له شه له ده چیتە ژووره که ی و
گویی بۆ شل ده کات، مندا لانی داربیش ده چن، کوپ چەند
رسته یه کی سه رهاته کانی پیری گه پیده ی له بیرماوه:

هێی دنیا، چاوێکم له پیناوی بزووتنه وه ی شیخی پیران
دانا، تیری تورک بردی. ده ستیکم له ریی کۆماری پیتشه وا
دانا، تیری عه جه می پیکه وت و سن په نه جه می له کار خست.
پینی چه پیشم عاره ب نیوه پینی کرد. کوپه که شم پینیه کی
ته واوی له و جوولانه وه یه دانا و عاره ب له بن چۆکه وه
فرانیدی. داخوا نه وه که م، چ ئەندامێکی له شی ده کاته
قوربانیی کئ و کئ ده ییات! بوومه گه پیده ی شاخ و
شاران، له هه ر هفت سال ئەگه ر سالیک به مال
که وتبمه وه. ته مه نیکم دوور له ژن و مندا ل به سه ربرد،
هیچیشم به هیچ نه کرد.

كوږ چه ند رسته يه كي پيري گه پريده ي وهك خو ي له
گوي دهرينگيته وه، كه پيډه چيت هي سره مەرگ بوو بن،
كچه شي له تهك بوو، پيري گه پريده زور به خاوي
دهيگوتنه وه:

كوږه كه م، تاقه كوږه پي براوه كه م، ناگات له خوت بيت،
ناگات له بووكه كه م بيت، منډاله كان به جيمه هيله، من له و
دنيايه بارده كه م، ستيه جوانه كه م، هاتم.

كوږ دينه پيري دايكي دهستي گرت و له ژووره كه ي
دوورخسته وه و نه يه شت چاوي له سر پيري گه پريده بي.
زوري نه برد، بووه گريان و زاني پيري گه پريده گياني
سپاردووه.

توله ستين له پرسه كه ي پيري گه پريده هاته وه ناوه داني.
كوږ له سر دهرگاي مزگه فتي كه له گز پيلاو ريزكردنه،
ده بيني بابي له بنه باني له تهنشت همه دي قورئانخوين
كه ناوه ناوه چند ثايه تيك ده خوينتيته وه، دانيشتووه.
ده لينه كه به تاله كه ي له پيش خوي خپر دوتته وه،
دارشه قه كانيشي له تهنشتي. خاليسي له و سره
راوه ستاوه، كوږ له ویش دارلاستيقه كه ي له بهر كي
شهرواله كه ي تي و ناوه ناوه ناوړ له لاي گورستانه كه
ده داته وه، ئي ئه وه خوايه، جهباري قورئانخوين بيني،
توله ي پيري گه پريده ي لينكاتو وه، چون ده بي پييلي كافره!

به بارکردنی پیری گه‌پیده بۆ گۆرستان، بۆ لای خانزاد،
کور هه‌ستده‌کات مال مه‌يله‌و چۆله، داربی ئەندامیکی
هه‌میشه‌یی خۆی له‌ده‌ستدا، نه‌نه‌خانیشت نایه، دوو سێ
جاریک هات له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌که‌ تاوی داده‌نیشت و ریزی
هورده‌ رۆندکانی داده‌باراند.

تۆله‌ستین ناوه‌ ناوه‌ دیت. تاوی له‌ سه‌ر کورسی
داده‌نیشتی. شیرینیشت زوو زوو سه‌ری ده‌دات، به‌ دیاریه‌وه
راده‌وه‌ستی. خوشک و براش له‌ ده‌وری خولده‌خۆنه‌وه،
دارشه‌قه‌کانی ده‌به‌ن، ده‌لینگه‌ به‌تاله‌که‌ی راده‌کیشتن.
هه‌رچی منداڵانی داربییه‌ بی داربی هه‌لناکه‌ن و هه‌لی هاتن
له‌ ده‌ستناوه‌ن و هه‌فتانه‌ش سه‌ر له‌ گۆرستان نابرن و ئەو
پاره‌ی ده‌یاندايه‌ هه‌مه‌دی قورئانخوین دوو هه‌ندیان
کردوو، له‌ ریی چوون بۆ گۆرستان، کور ده‌لی:

ده‌زانی ئەگه‌ر به‌ پیتی ته‌سکه‌ره‌ بیت، من نه‌بابم هه‌یه، نه
دایک، نه‌ خوشک و برا، نه‌ خال... زۆر بن که‌سم .

کچ به‌ پینکه‌نینه‌وه:

ئەدی براده‌ر!

ته‌ماشای ده‌کات و بزه‌یه‌کی بۆ ده‌کات .

کچ ده‌لی:

من له‌ هی پیری گه‌پیده‌ش به‌شداری ده‌که‌م.

كوپ رازی نه‌بوو، به‌لام كچ سویندی لیخوارد نه‌گه‌ر وا
نه‌كات، دووشك ده‌كات و له بنی قسه‌ی له‌گه‌ل ناكات،
ناچار ملیدا، له هاتنه‌وه‌دا ده‌لی:

نه‌وه‌تا جه‌باری قورئانخوین، لیم‌گه‌رئ، تا زووه‌ با
توله‌ی پیری گه‌ریده‌ی لیبكه‌مه‌وه.

كچ رازی ده‌بی، وه‌ك بلیی ده‌یه‌وئ ده‌ست و نیشانه‌ی
ببینی، ده‌میکه‌ نه‌یدیتووه، خویان خسته‌ په‌نای دیواری
مزگه‌فت، كوپ ده‌پرسی:

ئه‌تو بلی، چه‌زده‌كه‌ی له‌ کویی بده‌م؟

كچ دوودلی پیوه‌دیاره، ده‌لی:

له‌ سه‌ر چۆکی.

سیره‌ی لینده‌گرئ، باش هه‌لكه‌وتووه، قورئانخوین به
پیوه‌ راوه‌ستاوه‌ و رووی له‌ وانه. ده‌یه‌اوئ، به‌و جینه
ده‌كه‌وئ كه‌ چاوی كچی له‌ سه‌ره. قورئانخوین جوینتیکی
گه‌وره‌ ده‌دات. كچ ده‌لی:

به‌ راستی نیشانشکینی.

كوپ شایی به‌ خوی دیت، به‌و دیودا غارده‌دن،
ده‌گه‌نه‌وه‌ بن داربی. دایک بانگیان ده‌كاتو ژوورئ و
میوه‌یان له‌ پیش داده‌نی، له‌ ده‌رگا ده‌درئ، دایک ده‌یکاته‌وه:

فهرموو، فهرموو ماموستا.

ئای، ئهوه جهباری قورئانخوینه، دادهنیشی، مندالانی
داربی ژوورهکه بهجیدیلن، به ئاستهم گوییان
له قورئانخوینه به تولهستین دهلی:

کورپهکهت دارلاستیقیکی له سهر چۆکم دا، ئیستاش ژان
دهکات.

باب بانگی کوپ دهکات، کچهش له گهلی دهچیت، باب
دهلی:

کورپ تو دارلاستیقت له جهبار داوه؟

کوپ به شهرمهوه:

من بووم.

باب به سهرسامیهوه:

له بهرچی؟

کوپ بن ترس:

چوونکی گوتی پیری گهزیده کافره و ههرکه سینک
بیکوژی، دهستی کهسک دهبن.

باب دهلیته جهبار:

قسهی وات کردووه؟

قورئانخوین هیچ نالیت، باب به توور په ییه وه ته ماشای
دهکات و دهلی:

له سهر نهو قسه یه ههقت گولله یه نهک بهرد.

کوړ له و روزه وه هه سته دکات هه موو نهو بهردانه ی له
دارلاستیقه که یه وه ده رچوون، بهردی هه ق بوون، رهوا
بوون، بهردی نار په وای نه هاویشته وه.

جه بار باشی بؤ نه ده هات، ههر له و سهر و بهرندهش گولئ
چه قوی له سهر راگرت، چه قوکه ی گولئ له چا ویدا بریسکه
دهداته وه که له په نای چتورمه یه ک له سهر شانی جه باری
راگرتبوو، گویی لینه، چاوی لینه، گولئ ده لیته جه بار:

قورئانخوین بیړه وشتیت له من دیتیه؟

قورئانخوین به چه په ساو یه وه:

بیړه وشتی چی کچم، چ بووه.

گولئ به توور په یه وه:

نه دی لؤ من به بیړه وشت باس ده که یت؟

جه بار دهلی:

کچم قسه ی وام نه کړدووه، نه وه ی وای بؤ
گیراویه تیه وه، بوختانی کړدووه، خودا له دور دهوی بدا.

گولئى دەست بۆ گىرفانى دەبات، ویدەچى بیهوى چەقۇ
دەربىنى:

خۆم بیستم، چاودئ، سەرم کۆتە؟

جەبار:

بەلئى

گولئى:

لنڭم رووتە؟

جەبار:

ئەستەغفىروللا، بەلئى.

گولئى چەقۇكەى لە دەستە:

ئەدى تۇ نالئى ھەر ژنىك ھەر كچىك سەرى كۆت بئى،
لنڭى رووت بئى، بىرەوشتە، من بىرەوشتە؟!

جەبار دوو سى ئایەت دەخوینیتەو، گولئى چەقۇكە لە
سەر شانى دادەنى و بە دەنگىك كە چ لە دەنگى گولئى
ناچئ:

بە كوردى قسە بکە، بە كوردى بىرەوشتیم بسەلمیتە.

لەو ساتە ھەمەد دەگات و جەبار لە بن دەستى گولئى
دەردەھىنى، گولئى دەلئى:

جاریکی دی به من بلایی بپزهوشت به قوربانی دوو
چه قوت دهکم.

هر ئه روژ ههش بوو گولێ سهگ گرتی، که له پهی له
به له کی بردبووه خواری، سهگه کهش دوو چه قوی
خواردبوو. هه ندی کهس پینانوابوو، ئه وه خودای
قورئانخوین بوو وای به سه رهات، چون ده بیت چه قوی
لیه لکیشن، ده یانگو:

به لام ئه و نیره هه یته یه له چ ده ترسیت، ئه ها جیی
که له پهی سهگ به به له کییه وه دیاره، ده بوو له بهر ئه وه
لاقی داپوشی.

که چی گولی ده یگو:

ده بوو دوو چه قوش له جه بار بدهم، هر کی په لامارم
بدات، بهر چه قوی ده دهم.

کوڤ له بیریه تی هر له و روژانه دایک مه کینه یه کی
دروومان ده کړی، جلک بو خه لک ده دووری. تو له ستین که
ده بینن شیرین کار ده کات، ده نیږی هه ندی شووشه ی
ئه ستوور و که رهسته ی بو دینن، ده سته دکات به ته زیح
درووستکردن. ئیدی له مالیان دهنگی مه کینه ی دروومان و
ته زیح درووستکردن نابریته وه. کوڤ دلێ به و ته قه ته ق و
جینگه جینگه ده کرایه وه، چوونکی جووله ی خسته بووه
ماله وه و باب که و تپووه کار. وهک پیتشو نه ما که هه میشه

چاوی له پنتیکی نادیار دهبری، له مال داده‌برا و قسه‌ی نه‌ده‌کرد. ئیستا به دم ئیشکرده‌وه قسه ده‌کات، قسه‌ی خوش، به‌لام ئه‌وه‌ی تا ئیستا جینی نیگه‌رانیی کور، تاکه پیلاره رهنګ قاوه‌یه‌که‌یه که بابی له پشت سه‌ری خوی دایناره و له پیی نه‌کردوه. تاکه‌که‌ی دی له‌وه‌یه کون بیت، به‌لام ئه‌وه‌یان هر نرت و نوییه.

پی و پیلای باب له‌بیرناکات، زور شه‌وان خه‌ونی پیانه‌وه دیتوو. ده‌بینی باب به دوو پنه‌وه، به دوو تاکه پیلای قاوه‌یه‌وه قیت قیت ده‌روات، روژیک ئه‌وه‌ونه ده‌بیته راستی.

له قوتابخانه دیته‌وه، ده‌بینی بابی له پیش ده‌رگا قیت راوه‌ستاره، ده‌میکه به‌و قیتی نه‌یدیتوو، یه‌کسه‌ر ته‌ماشای پییه‌کانی ده‌کات، ئای! خو هه‌ردوو تاکه پیلای له پییه. ئه‌وه چیه! ته‌مasha ده‌کات، دارش‌ه‌قی له بن هه‌نگل نیه. کوپ چاوی هه‌ل‌ده‌گلۆفیت، خه‌ونه، راستیه! جوانتر ته‌ماشاده‌کات، باب گوچانیکی جوانی به ده‌سته‌وه‌یه، له گوچانه‌که‌ی پیری که‌ریده ناچی. ئای، به خوی ناوه‌ستی، هاوارده‌کات:

بابه، پیت هاته‌وه؟

باب بزه‌یه‌ک ده‌کات:

بوومه خاوهن پښه کی وا، نه گهر گولله شی بهرکه ویت، نه
نیشی ده بیت نه خویتی لیدیت.

جانناکه ی داده نئ و به تاو ده سووړیته وه، له سهر سیله
تووشی کچه ده بی:

- گولنار، ده زانی پنی بابم هاته وه!

+ زانیم، دایکم پنی گوتم، هاتم بیینم.

روژ و حهفته تیده په پرن، مانگ ئاودیو ده بی و سال
ده سووړیته وه. گهرک تا دی پرت و پرت ده بی. کولانی
مالی کوپ پرېزوه، پارچه زهوییهک به تال نه مایه وه.
ته نیشتی شیان بووه خانوو، مالیک له کویستانه وه، له بن
کیله شینه وه هات و له ته نیشتیان خانوویکی خوشی
قیتکرده وه. قه مراهیه کی جوانی شیان له پیش دهرگا
را ده گرت، دوو کوپیان هه بوو، فریا گه وره بوو،
سیامه ندیان هر ئاوزه ی کوپی داربی ده بوو، بو ی
ده گیرایه وه:

نیمه رهز و باخیکی گه له ک گه وره مان هه بوو، هه رچی
میوه ت ده ویست له رهزی نیمه دا ده تدیت، حهفتا بڼه گو یز
به س دارگو یز مان هه بوو، حکومه ت پارهی داینی و
ده ریکردین.

ماله‌که‌ی تهنیشه وان له به‌ری گهرمینه‌وه، له دوورایی
قهرجاهوه هاتبوون، کوریکیان چپای ناو بوو، ژنه‌که
گوتبووی:

دیشداشه له‌به‌ری پتخواس، ره‌شمالیان له پیش
ده‌رگامان هه‌لدا، سه‌رباز تهنه‌نگیان راکیشا به‌عه‌ره‌بی
گوتیان:

سی رۆژتان له‌پیشه، بارنه‌که‌ن قرتان ده‌که‌ین.

به‌په‌په‌ر بزرگورمان پینچایه‌وه و ئه‌و چهند سه‌ره‌زنه‌ی
هه‌مان بوو، هینامان و فرۆشتمان.

ماله‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی مالی کچی داربی، پنده‌چوو خزمی
مالی نه‌نه‌خان بن که له‌نیوان خویان قسه‌یان ده‌کرد، که‌س
تیاننه‌ده‌گه‌یشت، که‌که‌یان بۆ کچی داربی گێڕابۆوه:

له‌شکر ده‌وری گه‌ره‌کیان دا، گوتیان:

ئیه‌وه‌ی ئه‌و ولاته‌نین، سنوور به‌ده‌رتان ده‌که‌ین. بابم
یه‌کیانی ده‌ناسی، شتیکی دایی و خۆمان دزیه‌وه و هاتینه
ئێره‌.

گه‌ره‌ک له‌هیکرا گه‌وره‌بوو، دلی به‌وه‌خۆشه‌، لای
که‌ندێ تا ده‌گاته‌وه ئه‌و به‌ری دارتیله‌که‌چۆله‌. گه‌ره‌ک
تیکه‌له‌یه‌که‌ که‌س که‌س ناناسی. ماله‌کۆنه‌کان بزربوون،
کور تا مندالیکیان ده‌بینیته‌وه زۆری پنده‌چی. هه‌ر له‌و

سەرۆبه‌نده‌ش ناوه ناوه گه‌نجیک دیار نه‌ده‌ما، که‌ش نه‌یده‌زانی چی به‌سه‌ردی. له‌ بیریه‌تی هه‌مه‌دانیش ئیواره‌یه‌ک هاته‌ لای بابی، سه‌ریان له‌ بن گوئی یه‌کتر نابوو، ئیدی بزربوو. کۆلان جمه‌ی دیت و داربی هه‌مینیه‌که‌ی جارانی نه‌ماوه‌.

چۆله‌که‌کان ده‌خوینن، به‌لام ناوه ناوه له‌ لایه‌که‌وه به‌ردیک دیت و له‌ خویندنیان ده‌کات. به‌ردیش له‌ ناو په‌لکانه‌وه به‌رده‌بسته‌وه و چه‌ند به‌ردیک به‌ سه‌ری تۆله‌ستین که‌وتوو، به‌لام ئازاریکی وای نه‌بووه. گه‌رکه‌ پرپوو له‌ دارلاستیق، هه‌مووشیان روویان له‌ بالنده‌کانه، بالنده‌ی سه‌ر دار و دارتيله‌کان، ته‌نها دارلاستیقه‌که‌ی کوپه‌ وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه و تا ئیستا به‌ردیکی رووه‌و بالنده‌ لی ده‌رنه‌چوو. کوپ ناوه ناوه له‌ سه‌ربانه‌وه، به‌ دزیه‌وه تۆله له‌و دارلاستیقه‌هاویژانه ده‌کاته‌وه، سه‌ری چه‌ند مندالی شکاندوو.

به‌ینیکه‌ کچی داربی که‌م زۆر که‌م دینه‌ بن داربی و مالی، ده‌لنی گه‌وره‌بوونه و شه‌رم لیکدی ده‌که‌ن. له‌گینه‌ پتر له‌ ترسی براکه‌شی بی، براکه‌ی ئیستا چه‌کداره، خه‌لک ده‌لین بووه‌ته‌ جاش. ئیستا ری قوتا‌بخانه‌شیان یه‌ک نیه‌ و ئه‌گه‌ر چۆن لا به‌لای له‌ ری تووشی یه‌کتر بن. کوپ هه‌موو بیر و خه‌یالی هه‌ر لای کچه‌یه، له‌ هه‌موو جێیه‌ک چاوی لی ده‌گنرێ، له‌ ری، له‌ سه‌ر بان، له‌ بن داربی، له‌ سه‌ر جی، له‌ ناو کتیب، له‌ ته‌له‌فزیۆن. تازه‌ ته‌له‌فزیۆنیان

کړيوه، پټی سهرېبوو، بابی ته له فزیونی بۇ خوځیان کړی بۇ
مالی کچی داربیی نه کړی، شهرمیشی ده کړد پیښلی.

له ته له فزیونیش له دوی ده گهړی، ته له فزیون پر له
کچی جوانه، به لām له چاوی کور هوه هیچیان ناگه نه کچی
داربی. ده زانی کچی داربی چهندي جوانه، به ژنی ده لټی
شهنگه بییه، پرچی دريژ دريژ خاو خاو، لیوه کانی سوور
سوور، چاوی گهش گهش، رومته ناسک ناسک. کچ
نیواران جار جار له گهل دایکی دی و سهیری ته له فزیون
ده کهن، کورپیش به شهرمه وه ناوه ناوه تیچاویکی ده داتی.
ناگری گرتووه، به تاییه تی بۇ لیوه کانی، سووراییه کیان
تیدایه له سووری چ لیویک ناچی. دپته بیري روژیک کچ له
مالیان بوو، کور له حه وشه له خه یالی وی بوو، گوئی
لیوو دایکی دهیگوت:

کچم نه وه لیوت سوورده کهیت؟

کور به پندزه خوی گه یانده په نجه ره گچکه که، کچ به
شهرمه وه ده لټی:

نا، هر به خوی نه وهایه.

چاوی لټیه، دایک وهک بلټی باوه پر ناکات، لټی
نزیکه ده پته وه و په نجه به لیویدا دینټی، ته ماشای په نجه ی
خوی ده کات:

کچی خو راستده کهیت سوور اوت لټنه دایه.

له و ساته هزار خۆزگه ی به دایکی خواست، خوا خوای
بوو، کچ زوو بپروات، تا بگاته دایکی و ئه و په نجه یه ی ماچ
بکات که به لیبوی کچه ی داهیتا. له به دبختی ئه و کچ
دانیشتووه و هه لئاستی، گوئی لینه دایک ده لی:

کچه جوانه که م، منیش کاتی خزی وه ک تو جوان بووم.
کچ به شهرمه وه ده لی:

داده شیرن، ئیستاش زور جوانی.

داده شیرین له ئامیزی ده گری، کوپ هینده نه مایه ئاگر
بگری، خۆی پیناگیری، کشاوه دواوه، گوئی له دایکیه تی:

من که شووم کرد هر له ته مهنی تو بووم، به لام تو تا
خویندن ته واو نه کهیت بیر له شوو کردن مه که وه، هه نگین
من کوپیکی به دلی خۆت بۆ ده بینمه وه.

خۆشی له به شی یه که می قسه که ی دایکی نه هات، تا
خویندن ته واو ده کات، تازه پۆلی یه که می ناوه ندین، به شی
دوووه می قسه که ی به دل بوو، هر ده بی نه وی به دل بیت.

له قوتابخانه دینه وه، کارتی پیش کۆتایی سالی له
دهسته، دلی خۆش نیه، له هه موو وانه کان به خشراره،
به لام له وانه ی عه ره بی ده بیت بچیته تاقیکردنه وه. چهند به
تاسه یه تووشی کچی داربی بیت. خۆی گه یانده سه ری ئه و
کۆلانه ی که ری وی بوو، دیتی سووپایه وه، نه یگرت،

نزا یکرد ئه و له هه‌موو وانه‌کان به‌خشرابیت، نزا که‌ی
گیربوو. زۆری نه‌برد کچ هاته‌ مالیان و هه‌واله‌که‌ی هینا،
کاتی زانی کوپ وانه‌یه‌کی ماوه، دیاربوو خه‌فته‌ی خوارد،
به‌لام هیچی نه‌گوت، تۆله‌ستین ده‌لی:

شیرین، دیارییان بۆ بکړه.

دایک روژی دوا‌یی به‌ کاتژمیریکی کچانه‌وه، یه‌کی
کو‌رانه‌ له‌ بازار هاته‌وه، کچ دیار نه‌بوو، دایک دیارییه‌که‌ی
هه‌لگرت و چوو، زۆری پیچوو، نه‌هاته‌وه. خوشک و برا به
جووته به‌ دوا‌یدا چوون و هاتنه‌وه. دهمه‌و ئیواره‌ بوو، چ
هاتنه‌وه‌یه‌ک! کوپ له‌ سیمای دایکی خویندیه‌وه که‌ شتیکی
ناخۆش له‌ گۆږیییه، چووه‌ پیشی و چاوی له‌ چاوی بری،
به‌لام دایک خۆی لی لادا و هیچی نه‌گوت. کوپ به‌ بیده‌نگی
کشایه‌وه، ته‌نگه‌تاو بوو، یه‌کسه‌ر چووه‌ سه‌ربان به‌ری
خۆی دایه‌ حه‌وشه‌ی مالی کچ، چ له‌ گۆږی نیه، ئاه‌یکی
وه‌به‌ر هاته‌وه، دیاره‌ نیگه‌رانیی دایک په‌یوه‌ندی به‌ مالی
کچه‌وه‌ نیه. کوپ گوینی له‌ دایکه‌ قسه‌ بۆ باب ده‌کات:

ئاخه‌ر ئه‌و مندا‌له‌ هی می‌رده‌!

باب ده‌لی:

گو‌لنار! ماره‌شیان کرد، دایانه‌ کئ؟

دایک ده‌لی:

ئا، لەو دوو سى رۆژەش دەيبەن، شەوى ماريان
کردوو، براکەى بە مێردى داو، دايکيشى هينده ئاگای لى
نيه.

وہى! ھاوار، وەک بلىنى پشکۆى ئاگر بخەنە سەر دلى،
لە قورگىيەو بە کرووز ھات، بە ئاگر ئاگرى گرت،
ھەناسەى سواربوو، چاوى رەش بوو، ھىچ نابىنى. بە
دواى سەلتىک ئاوى سارددا دەگەرپى بە خۆيدا بکات، خۆى
بکوژىنيتەو. ئاوا نابىنيتەو، ھاوار لە سەر ئەو بوو يەک
بە مال و کۆلان ھاوار بکات، خۆى گرت، رىي ھاوارەکەى
گۆپى، ئاراستەى ھاوارەکەى بەرەو ناخى خۆى گۆپى. لە
ناخەو ھاوارىکى کرد، ئەگەر دايک و باوک بيانىستايە بە
زەبرى گولەش بايە گولناريان دەگيرايەو. ھاوارىک ئەگەر
براکەى گولنار بىستباى، دوورنەبوو، پەشيمانىتەو. ئەگەر
گولنار بىستباى، بى ترس دەھات دەستى لە مل دەکرد و
سەرى خۆيان ھەلدەگرت. کەس نەبىست، ھى لە ھاوار
کەس ھاوارەکەى ھاوارى نەبىست. رووى خۆى پيشانى
دايک باب نەدا. چوو ھەلە داربى، کەس ديار نەبوو، دلۆپ
دلۆپ فرمىسكى ھەلدەو ھەلە راند. دەنگى پتەک ھات، ھەستا
چوو ھەلە بان، روو لە مالى گولنار راو ھەستا، کەس لە
پيش ھەرگا و ھەوشە ديار نيه. گريا، ھاوار بە دل گريا،
ھيند گريا ھىزى تيدا نەما. سىنەى کەمىک ساردبوو، ھاتە
خوارى، تاريک بوو. چوو ھەلە شۆرک ئاوىکى بە خۆيدا
کرد، بە سەر خۆى نەھينا. لە کاتى نان خواردن ھەندىک

گەمەى بە كەوچك و شيوهكە كرد، هەولیدەدا، دایك و باوك هەست بە نینگەرانییهكەى نەكەن. هاوار باشى لە بېر نیه ئەو ئیوارەیه چۆن گەیشتە شەو و چۆن روژ بۆوه.

روژ بۆوه، هاوار رەنگبى سەد كەرەت بە كۆلانى مالى گولناردا هاتى و چووبى، كچ سەرىكى بە دەرىدا دانەگرت. لە سەر بانەوه تەماشای حەوشەى مالىانى دەكرد، كچ هەلىك رىي بە حەوشە نەكەوت، چەندى حەزیدەكرد منداڵ با و بى لە دەرگادان خۆى بە مالىاندا كوردبا، بیزانیایە گولنار لە كوئى دانىشتووه، چى دەكات، دلى خوشە، يان نینگەرانه؟ هاوار لە سەر ئاو و ئاگرە و لە هیچ جىنيەك تۆتكە ناگرى، بابى هیندە ئاگای لە دەور و بەرە كە دایك و باوك هەست بە شتىك نەكەن. پەنا بۆ گۆرستان دەبات، دەچىتە سەر گۆرى خانزاد و پىرى گەپیدە كە بە تەنىشت يەكەوهن. لە نىوان هەردووکیان دانىشتووه و هەندى لەقسەكانى خۆى لەبىرە كە بۆى دەكردن:

خانزاد، كچە جوانەكەى گەپەك، تۆ ئاگات لىیه! گولنار دەبەن، دە توخوا پىنبىلى بە گولنار بلى، با لەگەلىان نەچىت.

پىرى گەپیدە، گولنار دەلىنى لىم توورپەیه، نایەتە بن داربى، دەلىن گوايه بە يەكجارى دەروا و نایەتەوه، پىنبىلى نەروات.

هاوار دەچىتە مالى نەنەخان، لە دەرگا دەدات و قسە رىكدەخات، ئەگەر دەرگای لى كاتەوه، پىتیدەلى:

نەنەخان، بىكە خاترى گۆرەكەى پىرى گەپىدە، بېر
مالى گولنار، پىيلى نەروات، تەنيام نەكات.

نەنەخان دەرگا دەكاتەو:

ها، هاوار، كورم چىت دەوى؟

زمانى تىكدەئالى، قسەى بۇ نايە، نەيزانى چى بلىت:

هيچ، تينوومە.

نەنەخان جامە ئاويكى بۇ هينا، نيو دىناريشى لە گىرفان
نا:

بىدە قورئانخوين با چەند ئايەتىك لە سەر گۆرى پىرى
گەپىدە بخويئى.

نەيدەيويسىست پارەكەى لى وەرېگرئ، نەنەخان خوى
لى توورە كرد.

لە هاتنەوە تووشى گولنى بوو، بە گالتەوە دەلى:

ئەو گولناريان بە مىرد دا! من بۇ تۆم دانابوو.

هاوار هەوكى پر گريان دەبى، هيچ نالى. گولنى
تەماشايەكى دەكات، وەك بلىى لە قسەكەى خوى
پەشىمانبىتەو، لىنى نزيك دەكەويتەو:

گوځ مه دځ، ئازابه، كه ئه و توى نه ويست، توش ئه و ت
نه وځ.

خوى پيناگيرى و فرميسك داده بارينى، گولنى
به جيتلئ. له دهو كهندي پووشكاخه ز هه لده دات، ده خوازى
بفرېته سهر چه وشه ي مالى گولنار. چه ندى ئه و سهر و
ئهم سهر ده كات، ناچيت، بايهك هه لئاكات بيباته ئه وځ. دئ
له سهر بانه وه ده يفرينئ، پووشكاخه ز له ئاسمانى چه وشه
له نگر ده گرځ. به پرتاو به خه تى درشت ده نووسيت:

بو وات كرد بو؟

پتوهى كرد زوو گه يشت، به لام گولنار ديار نيه، تا
ببينئ، پووشكاخه ز و نامه ببينئ. هه ولده دات
پووشكاخه زه كه له چه وشه يان به ريته وه، داو توند ده كات،
شلى ده كات، ده يداتئ، رايد ه كيشيته وه، پووشكاخه ز هه ر
جاره ي ده يه ويت له سهر بانىك له چه وشه يه ك بنيشيته وه،
به لام وهك بلئى هيزىك هه يه له چه وشه ي مالى گولنار
دوورى ده خاته وه. ويستى به دارلاستيق گولنار ئاگادار
بكاته وه، تا به رديكى له گيرفانى ده رهيتا، پووشكاخه ز له
دارتيله كه ي دوو مال سهره وه تر گير بوو.

له سهر بانه وه ته ماشاى چه وشه ي مالى گولنار
ده كات، جمه ي ديت له ژن و مندا. خوزى خواست
دووربينه كه ي باب مابا تا له دووربينه وه ته ماشا بكات و
گولنار له نزىكه وه ببينئ. به لام كوا دووربين، هه ر شتىك

په یوه ندى به پيشمه رگايه تيبه وه هه بووبی، له مالې نه ماوه،
توله ستين مه تاره كشي نه هيتاوه.

زوری نه برد چوار پینج قه مېره له لای كنده كه وه
هاتن و له پيش مالې گولنار وه ستان. هاوار جگه له
فرميسك هه لوه راندن چی له ده ستدی! به لام شتيك نه كات
دلې ده ته قی، خه ريكه گولنار ده بن. به پرتاو هاته خوارې
و لیبیان نزيك بووه، كه سى نه ديت جگه له گولنار. چ
گولنارې، ده ست و په نجه كانی سوور كردبوو، ليوه كانی له
په نجه كانی سوورتر. هاوار په كسه ر كړيمستی بن
داربیه كه ی هاته وه پيش چاو، نهو سووراوه چهند له
كړيمستیه سووره كه ده چوو. سه ری گيژ ده خوات، له
سه ر نه وه په بكه ویت، هیز ده داته بهر خوی، نابیت بكه ویت،
ئيشی به په له ی هه په. كاتی نه ما تا چاو بداته زاوا، خوی
كه يانده په نای نهو عاره بانه ی تراكتوره كه ماوه په ك بوو له
خوار دارتيله كه ی نهو بهر له نزيك ری، له ته نیشست
خانويكي ته واو نه كراو راگيرا بوو. قه مېره ی بووكی له و
لاوه هات، بووك و زاوا له پشته وه سوار بوونه. باش
ريكه و توه، زاوا كه و توت له لای هاواره وه، جاميش
كراوه ته وه. به رد نا پارچه شوو شه په كی مه پله و خر،
پيیده لاین جامی فرۆكه، نه وه ی بابی ته زبى حى لى
دروسته ده كات، ده خاته دارلاستيقه كه په وه. ئای نه وه چ
ده بېنئ! زاوا گولينگداره، هاوار هه له ی نه كړدبى نه وه
حه سوپه حه فت سالیك ده بیت نه يدیتووه به لام ناسیه وه به

لووتی ناسیه وه. لاستیقی دارلاستیقی چهند راکیشابوو، له بهر خاتری هه سو پتری راکیشا. هاویشتی ریک له سهری که پووی دا، ویستی شووشه یه کیدی تیگرئ، ویستی ببینی، خوین ببینی، که لکی نه بوو، قه مەر ره راوه ستا، ده بوو به و دیودا هه لئ و خو بزرکات، دواتر بیستیه وه، مسته خوینیک له لووتی زاوا هاتوو، کراسی بوو کیش په له خوینی بهر که وتوو.

حه فته یه که له سهر سهر ده سووړئ، بزوهی داک و باب هه ستپینه که ن و نیگه ران نه بن، که م به مال ده که ویته وه. ئەو ده مانه ی باب له بن داربی نیه، له وی کات به سهر ده بات. ناوه ناوه ده چیته گۆرستان، ده چیته مزگه فتی ده رویش. زور کاتیش دیدار له گه لیه تی، دیدار زوو به ده ده که ی زانی، دلی ده داته وه، به لاشه، دیدار تووړه ده بیت و پتیده لئ:

بۆچی خۆت ده کوژیت، ئەو ئەگەر تۆی ویستبا، وای نه ده کرد، به لای که می پرسیکی پتیده کردی.

هاوار هیچی به گویدا ناچئ.

ههینی بوو، گولناریان برد، له ههینیش هاته وه. گولنار به دیار که وته وه، هاته وه مالی هاوار، له حه وشه سلاویتی له لئ کرد و غاری دایه باوه شی دایک. ده ببینی گولنار به حه فته یه ک زور گۆراوه، له کچیکی مندا لکاره وه بوته ژن، قسه ی، رویشتنی ژنانه یه، سو راو و سپیاوی له خوی داوه،

دهست و په نجهی سوور سوور، دیسان کریمستی مندالی
دیته وه بهر چاو، له چاوی نابیته وه. زور له خوی دهکات و
ورد لیتی دهروانی، به لام گولنار هینده چاوی هه لناهینتی،
وهک بلتی نه یه وی بیبینی، له رویشتنی له سهر دهرگا،
گولنار به هیواشی کهس گوئی لی نه بوو:

تولهی خوت له هسو کرده وه، قهیناکه، له دلم گران
نیه.

ویستی بلی، کچی تولهی توم لیکرده وه. زمانی به ستر،
بیستبووی له شهوی بووک و زاوا، له ناو رانی بووکن
خوین دهرژی، له پیش خویه وه دهیگوت:

ئای هسو، سهری منت به خوین هینا، ناو رانی
گولنارت به خوین هینا، به دارلاستیقی وازت لیناهینم، تو
زور قهرداری منی.

هاوینکی سهخت بوو، نهو پشووه بو هاوار
ماندووترین ماندوویتی بوو، له مائی توتکهی نه دهگرت، له
چ جی ئوقرهی نه دهگرت. له گه پانکی هه میشه پیدا شه و
روژی ده کرده وه، شه وانیش له گه پان بوو، چاوی ده چووه
خو پتیه کانی هه لیان دهگرت و دهیانبرده وه هه موو نهو
جیانهای به روژ سهری لیدابوون. هاوار به تهنی، زور
جاریش دیدار به گه لی ده کهوت. هاوار ده چووه سهر گوپی
پیری گه پیده و خانزاد، ده چووه بن دارخورماکه، ناو
قه یسهری ده کرد، به قه لاتدا هه لده گه پرا، له خوشاوه کهی

مام زۆرابى دەخواردەو، بەلام تامى لى نەدەکرد،
سەردانى منارەى دەکردەو، پىدا ھەلدەگەر، ئى ئەو
خوايە لە سەرەو گولنار ببىنى، سەرى دەسوور، بە پرەپر
دەھاتە خواری. ئەو ھاوینە پشوویکی پر ماندوویتى بوو،
ھاوار چى نەدەبىست، چى نەدەدیت، پىدەچوو بالندەکانى
داربى لەو پشووەدا گەشتیان کردبى، چ گویى لە
خویندنیان نەبوو. روژ نەبوو سەرىک نەچیتە پىش دەرگای
قوتابخانەى گولنار. ناو ناو لە سەربانەو تىچاوى دەدایە
مالى گولنار، گریانى دەھات، چ مالىکی چۆلە، بى گولنار چ
کولانىکی چۆلە، بى گولنار چ شارىکی چۆلە، بى گولنار...
بىستى گولنار لە دەروەى شارە، بەلام پىنەکەوت لە
کوئىيە، شەرمىشى کرد بېرسى. روژى بىست جار بە
کولانى مالى گولناردا تا پشت مالى نەنەخان دەچى و
دیتەو، ئى ئەو خوايە، گولنار ھاتىتەو و لە سەر دەرگا
بیبىنى، نایەتەو. لەو پشووە یەک جار لە دوورەو
گولنارى دیت، جارىکیش ھاتبوو مالیان، بەلام لەو دەمە
چووبوو دیدارى دارخورماکە. دەستى خۆى دەشکاندەو
چۆن لە مال نەبوو.

قوتابخانە ھاتەو، بە کزى و بى وازى مى رى
گرتوو. کتیبیان وەرگرت، ئەو ساتانەى بىرکەوتەو کە
پىکەو لەگەل گولنار کتیب و دەفتەریان بەرگ دەکرد.
کتیبەکان ھەندىکیان عەرەبى بوون، گوتمان خویندن بۆتە
عەرەبى، ھاوار تەماشادەکات لە کتیبەکان زۆربەیان

بوونته عاره‌بی، هه‌ندیکیان لی ده‌خوینیتته‌وه، فریان
تیناگات، له سه‌ری خوی ده‌دات، له به‌ر خۆیه‌وه ده‌لی:

چ سالیکی سه‌خته نه‌وسال، گولنار رویشتی، کتیب
بووینته عاره‌بی، باشته‌واز له خویندن بهینم، یازده‌ی
ئازار یان شه‌شی ئازار بفروشم.

به ناوه‌ینانی یازده‌ی ئازار کریمستی بیرکه‌وته‌وه، له
کریمستیشه‌وه لیو و ده‌ست و په‌نجی خه‌ناوی گولناری
هاته‌وه به‌ر چاو که بۆ سه‌وی جوانکردبوون. چه‌ند تنۆکه
رۆندکیکی هه‌لوه‌رانده‌ سه‌ر کتیبان. له‌و ده‌مه‌ دیاره
مامۆستایه‌ک رۆندکه‌کان ده‌بینی، به‌ نه‌رمی ده‌ست ده‌خاته
سه‌ر شانی و به‌ نه‌سپایی ده‌لی:

کو‌رم، بۆ ده‌گری، هیچ بووه‌؟

پرسیاره‌که زۆر له‌پر بوو، نه‌یزانی چی بلی، بۆی هات:
من عاره‌بی نازانم.

مامۆستا ده‌ست به‌ سه‌ری دادینی و ده‌لی:

هه‌ر تو نا، که‌س عاره‌بی نازانی، هه‌ولبدن، به‌ره‌ به‌ره
فیر ده‌بن، چ ده‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌و حکومه‌ته!

قوتابیه‌ک پرسى:

مامۆستا کوچه‌ر، حکومه‌ت لۆ کتیب ده‌کاته عاره‌بی؟

ماموستا:

لوی دهچيته سهر، لويه...

له و دهست به سهر داهيتان و قسانه وه، ماموستا چوه
دلی هاواره وه.

نيواره، له سهر خوان کوږ بۆ دايک و باب باسی به
عه ره بیکردنی کتیب دهکات، باب هه ناسه یه کی قوول
هه لده کيشی:

ئه و سهرۆکه هه موو شت دهکات، خاک و زمان و
جلکوبه رگ دهکاته عاره بی.

دایک دهلی:

تا سهر بۆی ناچيته سهر، ئای بیینم په تکی به مله وه یه.

هاوار زۆر له سهرۆک به رکدا دهچی، مه گهر هینده له
حه سۆ به رکدا چوویی. بیری بۆ دارلاستیق چوو، چوه
خه یاله وه. ده بیینی سهرۆک له سهر ترومبیلێک به پینوه
راوه ستاوه و سلاو له خه لک دهکات، هاوار له سهر
بانیکه وه، سیزه ی لئ دهگرئ، پارچه ئاسنیکي تیژی
خستۆته که وڵی دارلاستیفه وه، تینده گرئ، ریک له ناو له پی
دهدا و خوین به قۆلیدا دینه خوارئ، چه کداریک ده بیینی،
خه ریکه ده که ونه دواي. دایک به رسته یه ک نه یه نشت
چه کداره کان به دواي بکه ون:

گولنار هاته وه، ته لاقدره.

ته لاق! ئه وه گوئی له چی ده بێ، خه ونه، خه یال! چیه؟
خو راستی نیه! ئه وه چ وشه یه ک بوو له زاری دایکه وه
دهرچوو؟ به زور خۆی گرت، ده بویست دایکی له باوهش
بگری و لیه کانی ماچ بکات، ئه و لیوانه ی (ته لاق) یان
گۆکرد. له و ساته وه وشه ی ته لاق لای هاوار شیرینترین
وشه یه که له زاری شیرینی دایکه وه بهر گوئی که وت.
ئوخه یش، گولنار هاته وه، ده سته ردار ی هه سو بوو، هاوار
به جی نه ده که وت، نه یزانی چۆن نانه که ی خوارد، بالی
گرت، چوو ه سه ر بان، هاته خوار ی، سه رکه وته وه،
هه وشه ی مالی گولنار روونا که، زور له شه وانی پشتر
روونا کتره. له چاوی هاواره وه گلۆپ نا، مانگ له هه وشه
هه لکرا وه، به لام گولنار دیار نیه، چه ند جار ی به
کۆلانه که یاندا هات و چوو، گولنار سه ریکی به ده ری دا
دانه گرت.

سێ شه و و دوو روژ رابرد، گولنار ده رنه که وت، ئه و
سێ شه وه هاوار هینده ی نیو شه و نه خه وت، که له که ی به
عه رد نه ده که وت. روژی سێهه م سه به ینکه ی زوو ده چوو ه
قوتابخانه، چ ده بی نی! ئه وه گولناره، جلکی قوتابخانه ی له
به ره. ئای، مندا ل بۆته وه، له سه ری کۆلان سه ورا یه وه،
هاوار چاوی که سه ی نه دیت، یه کپی غاری دا، که یشته
ته نیشتی:

دهچیه قوتابخانه؟

گولنار سهري خوی نهوی کرد، به شهر مه وه:

ئا، دهچم.

هر هیندهی گوت، هاواریش قسهی دی بۆ نه هات،
به لام دوور به دووری تا پیش ده رگای قوتابخانه له دوای
رۆشیت. لهو ریه گولنار یهک جار ئاوریدایه وه، ئه
ئاوردانه وه بۆ هاوار هه موو شت بوو. ئیدی ناوه ناوه
یه کتریان ده دیت و دوو سێ قسهی ئاسایان ده کرد. چه ند
حه زده کات هوی ته لاقدانه که ی لی بپرسی، یان بیزانی،
هه لێک ویستی له دایکی بپرسی، نه پپرسی، به لام له زاری
دایکی گولناره وه شتیکی بیست. ئه وه له مائی دایکی گولنار
به دهنگی نزم بۆ دایکی قسهی ده کرد، لهو دیو ده رگاوه
چه ند رسته یه کی بیست:

حه سو پیش گولنار سێ ژنی دی ته لاقداوه، هیه ژنیک
له سێ مانگ پتر لای نه بووه. ئه و کوپه هه ر شیه شیت،
خوا کوپه که ی من بگریت، نازانم ئه و که ربابه ی له کوئ
دیه وه، فروشتی، به پاره فروشتی، منیش چ ده سه لاتم
نه بوو.

هاوار قوتابخانه و ژبانی لا شیرن بووه ته وه.

رؤژئ له رارهوهكهی پیش هۆدهی بهریوهبه، دهبینی
له نیتوان دوو مامۆستا قهقهه، مامۆستا چوارشانهكه
دهلئ:

خویندن به عه ره بهی زور باشه، مندا له كانمان فیری
عه ره بهی دهبن، هه ره كه سی دژی بوهستی، نه زانه.

مامۆستا باریكه له كه:

ئه وه فیزبوونی عه ره بهی نیه، به عه ره بکردنه، هه ره كه سی
پشتیوانی لی بکات، ناپاکه.

مامۆستا کان لیک بلند دهبن، هاوار له وه ده مه ئاخیک
هه له ده کیشی:

ئای ئیستا دارلاستیقم له کن با، چون نیشانه یه کم له
نیوچه وانی ئه وه چوارشانه یه ده نه خشانده.

چهند مامۆستایه ک که وتنه ناو بیژی، هه فته یه کی نه برد،
مامۆستا باریكه له كه دیار نه ما، گوتیان گواستوو یانه ته وه
بۆ دهره وه ی شار.

جوان دیته وه بییری، به عه ره بیکردنی خویندن
که یشته وه جه بار و هه مه دیش، هاوار له سه ره گۆری پیری
که ریده و خانزاد ده هاته وه، به گولناریشی گوت که پیکه وه
بچه گۆرستان، له گه لی نه چوو، به لام پاره ی قورئان خوینی
هه ره ده دا، هی ئه وه سی چوار مانگه ی که له کن هه سو ی

گولینگدار بوو ئه‌ویشی به زور دایی. هاوار گویی له
جه‌باره ده‌لی:

حکومت کاریکی پیروزی کرد که خویندنی کرده
عه‌ره‌بی، ئاخ‌ر عه‌ره‌بی زمانی قورئانه، زمانی ئه‌و دنیا‌یه،
زمانی به‌ه‌شته...

هرچی همه‌ده ده‌لی:

وايه، به‌لام که‌س مهرج نيه له سه‌ری، له سه‌ر دنیا
عه‌ره‌بی بزائیت، له سه‌ر دنیا خودا ریی به‌وه داوه هر
که‌سه به زمانی خوی باخفی، به زمانی خوی بخوینی.

هاوار پئی‌وايه له سه‌ر ئه‌و قسه‌یه جه‌بار دارلاستیکی
توند قه‌رداره، به‌لام قسه‌ی بایی بیرده‌که‌ویده‌وه:

کو‌رم، خۆت له جه‌باری قورئانخوین و شه‌له‌ی
شامینۆ‌ک‌فروش و براکه‌ی گولنار مه‌گه‌یه‌نه، ئه‌وانه له
حکومت نزیکن.

چ بکات باشه، جه‌بار به‌ردی هاوار ده‌ناسیده‌وه، له بنی
دناوه‌ش دارلاستیکی بۆ بیت، هر هی هاواره. به‌ردیکی‌شی
لی نه‌ده‌دات، دلی ده‌ته‌قی. له‌وه‌ته‌ی گولنار ته‌لا‌قدراوه و
حه‌سو‌ی به‌جیه‌یش‌تووه، خولیا‌ی تۆ‌له‌کردنه‌وه له سه‌ری
هاوار گ‌ر گ‌ر ده‌گه‌رئ و تۆ‌له‌نه‌کاته‌وه خه‌وئ لی ناکه‌ویدت.
ئه‌و ماوه‌یه‌ی گولنار له کن حه‌سو بوو جگه له حه‌سو
به‌لایه‌وه هینده گ‌رنگ نه‌بوو تۆ‌له له خه‌لک ده‌کاته‌وه یان نا.

هاوار پنده که ویت گولنار له وانه عهره بییه کان باش نیه، به وه پتر له ماموستا چوارشانه که و جهباری قورئانخوین به رکدا ده چی. ماموستا که ئاسانه، چوونکی به ردی هاوار ناناسیته وه، گرفته که جهباره. دواي زور لیكدانه وه و تاوتویکردن گه یشته ئه وه ی به گولله لی بدات.

هاوار گولنار ده بینئ، جاروبار دیته مالیان و له ریی قوتا بخانهش جار نا جار تووشی یه کتر ده بن و چاکو چونی که له گه ل یه کتر ده کن. داواي لیده کات که فیشه کیک دوو له براکه ی بدزی و بوی بهیئ، گولنار ده پرسئ:

+ بۆ چیته؟

- تۆ له وانه عهره بییه کان خراپیت، که چی جهبار ده لی عهره بی له کوردی باشته، نابئ له سه ری بچئ.

گولنار هه ری پنده دات که فیشه کی بۆ بهیئ، به لام تا ده بهیئ، هاوار له بن دارتیه که ی ئه و به ری که ندئ، گولله یه کی بی فیشه ک ده بینته وه. له دواي هه لیک ده گه ری، ده بیت له جیگه یه گ بۆسه دابینته وه، جهبار گومانی لی نه کات. ده بینته وه، ئه و جیگایه ده بینته وه که قورئانخوین مووچه ی لی وه رده گریئ. له نزیکه وئ، له ری ده بینت، دره ختیکی کورته به ی گه لا پر هه یه. دوور له چاوان مینا سمۆره به درخته که دا هه لده گه ری، ده چیته ناو لق و پۆپ و په لکان. له گه رانه وه دا، نیشانه له جهبار ده گری، حه یف،

هاوار دەلنى حەيف، لە پيشەو، نىوچەوانى نەكەوتە ناو
سىرەو. لە تىپەپووندا، سىرەى لى گرت، رىك لە پشتى
ملى دا. جەبار هاواری لى هەستا، هاوار چاوى لىيە، وىنەى
فرپوکه بە چوار دەورى خۆيدا دەسووپىتەو، كەسى
نەدیت، چاوى لىيە گولەكەش هەلدەگرىتەو، گوئى لىيە
دەلنى:

لە بنى دنيا تەقەيە گولە بەر من دەكەوئت، خوا كردى
ساردبوو، دەنا ساردى دەكردمەو.

هاوار پىكەنىنى دئ، پىكەنىن بەرى نادا، لە ترسى
ئاشكرايون لچكى كراسەكەى دەپەستىتە زارىەو.

دەزانىت كە گولنار هەر لە وانه عەرەبىەكان نا، لە
ماتماىكىش نمرەى خراپە. چى بكات باشە! پياوى ماتماىك
لە كوئى ببىنىتەو، كئى ماتماىكى داهىناو! هەرچەندە خۆى
زۆر زىرەكە لە ماتماىك و هەمىشە سەدى مسۆگەرە،
بەلام لە بەر خاترى گولنار دەبىت تۆلەى لى بكاتەو.
روژىك لە مامۆستای بىركارى دەپرسى:

مامۆستا، كئى بىركارى داهىنا؟

مامۆستا دەلنى:

ئەو چە پرسىارىكە؟!

هاوار:

دەمەوئى بزانم كئى بىركارى داھىنا و كرديه وانه؟

مامۇستا كەمىك دادەمىنى، لە ھاوار نىكەدەبىتەو و دەلى:

ھەرچەندە تۆ لە ماتماتىك نمرەت زۆر باشە بەلام زۆر كەرى.

تا ھىزى تىدايە زللەيەك لە بن گوئى دەدات، دنيا لە بەر چاوى ژىراوژوور دەبى، دەكەوئى، بە خۇ دىتەو و لە ژوورى بەريوہەر، راکشاو و سەر و سىنگى تەرە.

بىرپار دەدات تۆلەى ماتماتىك لە مامۇستاي ماتماتىك بکاتەو، بەلام ھەفتەيەك رانايرى، دەبىنى پارچە پەرۆيەكى رەش بە دەرگاي قوتابخانەو ھەلواسراو و مامۇستاي بىركارى چووەتە بەر دۆلۇفانىي خودا. بە دىتنى ناوى مامۇستاكە لە سەر پەرۆ رەشەكە، راچلەكى و پەشىمانبۆو لەوہى ويستبووى تۆلەى لى بکاتەو. لەبەر خاترى مەرگى مامۇستاي بىركارى لەو مامۇستايەش خۇشبوو كە عەرەبى لە كوردى پى باشتر بوو.

ئەوسال ھىندە و نيوى سالانى پىشوو سەرى بە سەر كىتەپەوہى، كىتەپە عەرەبىيەكان، چ عەرەبى نازانى، بۆيە دىر بە دىر ئەزبەر دەكات و نمرەى تەواویش وەدەست دەھىنى، مامۇستاي جوگرافيا جارىك لى پەرسى:

تۆ پىشتەر خوئىندنت بە عەرەبى بووہ؟

بەسەرسامییەوہ:

نەخێر.

مامۆستا دەپرسی:

ئەدی چۆن، لە جوگرافیا نەوہت و ھەشت دەھینی؟

دەنگیک لە ریزەکەى لای پەنجەرەوہ بە منگەوہ گوتی:

قۆپە دەکات.

ھاوار دەنگەکەى ناسیەوہ، لێى بەرکدا چوو، بیرى
چۆوہ لای دارلاستیق، ویستی بلێ، مامۆستا خۆ من لە
رۆژانەش باش وەلام دەدەمەوہ، ویستی بلێ مامۆستا نمرە
بەرزىی من بە ھۆى ھاقتەوہى گولنارە نەک قۆپە،
نەگوت، چۆن دەیلێت! بە پێویستی نەزانى، رۆژى دواتر
تاقیکردنەوہى جوگرافیایە، مامۆستا ھاوار بە کورسى و
میزەوہ دەباتە بەر دەم تەختەرەشەکە و جوان جوان
بەرکەکانیشى دەپشکنێ، بە وردیش لە دیواری بن
تەختەرەش و سەر تەختەرەش و تەنیشتەکانى ورد
دەبیتەوہ. چارەگیک دەبا و نابا، ھاوار لێدەبیتەوہ، مامۆستا
لێى وەرەگرت و دەینیریتەوہ جیگاگەى خۆى. مامۆستا
پینوسەکەى دەرھینا، پەرەکە دەخوینیتەوہ، بانگى ھاوار
دەکات و لە پیش تەختە رەشەکە لە تەنیشت خۆیەوہ
رایدەگرێ و بە قوتابیەکان دەلێ:

پینووسه کانتان دانن و ته ماشای من بکه ن.

دهست دهخاته سهر شانی هاوار و ماچیکی دهکات و
په ره که پیشانده دات و ده لی:

ببینن سهدی هیناوه، هاوار زیره کترین قوتابی
قوتابخانه یه، چه پله یه کی توندی بو لیده ن.

ماموستا رووی له هاوار کرد و گوتی:

له و قوتابی ههش ببووره که پیوابوو قوییه ده که یت.

ده یویست ئه و رووداوه بو گولنار بگپریته وه که له
ته نیشتییه وه دانیشتبوو، گولنار ناوه ناوه ده هاته مالیان و
هاوار ماتماتیکی بو رافه ده کرد. له ماتماتیک توانایه کی
سه یری هه بوو، قورسترین هاوکی شه لای وی ئیشی یه ک
خوله ک بوو، ئاو خواردنه وه بوو. ماموستای بیرکاری
سه ری لی سووړمابوو، ههر پرسیاریکی لی ده کرد، هی
پۆله کانی سه رووتریش، بویه ده یگوت:

هاوار ماموستایه.

بووه ته ماموستای ماتماتیکی گولنار، جینی دانیشتنیش
به ر چاوانه، هاوار هه زیده کرد له په نایه ک دوور له چاوان
دوو به دوو دانیشتبان، به لام وهک بلتی بوی دیاریکراییت
به هه زی وی نه ده هاته وه. به شیوه یه ک بوی رافه ده کات،
گولنار به ئاسانی تیده کات و ده لی:

ماتماتیکی تۆ زۆر ئاسانه، هی مامۇستا قورسه.

له ساتی راقه کردنی ماتماتیک، په نجه ره شتاله کانی
هاوار بزۆزن، ناوهستن و ده بزوون، نزیکه بینه وه له په نجه
سپیوسۆله کاتی گولنار، نزیکه بینه وه و ده کشینه وه، چه ند
حه زده کات، بیانگاتی و توند بیانگوشیت، به لام کوا زاخی
ئه وهی هه یه. جاریک له و جارانه په نجهی هاوار بزووت،
رۆیشت و نه کشاوه، گه یش و بهر په نجهی نه رمی گولنار
کهوت، به لام ئه و دهستی خۆی کیشایه وه، هاوار به شه رما
داکهوت، په شیمانیۆوه له و هه له یه ی له ریی په نجهی
بزۆزه وه روویدا، دووباره ی نه کرده وه. به خۆی ده لیت بق
وا بکه م، ئیدی گولنار گولناری خۆمه، کاتی خویندمنان
ته واوکرد لیكدی ماره ده کریین. ریناده م کهسی دی بییات،
نا، خۆیشی شوو به کهس ناکات، دلم ده لئ، گولنار جگه له
من کهسی ناوی. له چاویرا دیاره، ئه ها جار جاره چۆن
ته ماشام ده کات، ئه و ته ماشا کردنه هی حه زلیکردنه، هه ر
ده بی هی حه زلیکردن بی، کوا هیچ کچیکی دی به و شتیه
ته ماشام ده کات! نا دهستی لیتاده م، ماچی ناکه م، هه مووی
هه لده گرم بق شه وی گواستنه وه، ئه و شه وه تۆله ی
سه رده ری و به رده ری ده که مه وه، نا، نابین دهستی لیتده م،
زۆر ته ماشاشی ناکه م، خۆم تووشی گوناح ناکه م.

زۆر له (نه زهر و زینا) ده ترسا، ئه و دوو شته ی
هه ردوو قورئانخوین له سه ری کۆک بوون، حه مه د و
جه بار له باره ی هه موو شته کانی هه ردوو دنیا کیشه یان

هه‌بوو، نه‌ده‌گه‌یشتنه یه‌ک، به‌لام له‌بارهی (نه‌زهر و زینا)
هه‌ندی جار هیند کۆک و ته‌با بوون، له‌باتی یه‌کتر قسه‌یان
ده‌کرد، چه‌ند جار گوئی له‌حه‌مه‌د بووه:

گونا‌هه‌ ته‌ماشای ژن و کچان بکه‌ن، گونا‌هه‌ ده‌ستان به
له‌شیان بکه‌وئ و ده‌ستگه‌مه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن، ئه‌گه‌ر دلتان
به‌کچینکا‌د چوو، تا ماره‌ی نه‌که‌ن لئی نزیک نه‌بنه‌وه.

جه‌باریش هه‌ر وای ده‌گوت، به‌لام (گونا‌هه‌)ه‌که‌ی توندتر
گۆده‌کرد.

ئیدی هه‌ولینه‌ده‌دا جینه‌کی به‌ر جینه‌کی گولنار بکه‌ویت،
به‌لام به‌خه‌یال هه‌میشه‌ له‌باوه‌شی بوو، بیستی به
خه‌یالیش بیر له‌له‌شولاری کچی خه‌لکی بکه‌یته‌وه هه‌ندیک
گونا‌هت ده‌گاتن، به‌لام گوئی به‌و گونا‌هه‌ نه‌دا.

هاوار دیته‌وه‌ بیرى، دیداری هاوړیی، ئه‌و دیداره‌ی که
هاوار پیتیوابوو تاکه‌ که‌سه‌ که‌ شتیک له‌که‌ینوبه‌ینی ئه‌و و
گولنار بزانی. چه‌ند جارئ به‌گوئی هه‌لدا که‌ پیتیبلن، به
گولنار بلن و خوی لئ ئاشکرا بکات که‌ه‌زی لیده‌کات،
هاوار قسه‌ی دیداری به‌دل نه‌بوو، چوونکی پیتیوابوو
گولنار له‌خوی جوانتر هه‌ستیپیکردوو، ئه‌وه‌ی رووشیدا،
شووکردنه‌که‌ به‌هه‌سو له‌ناچاریه‌وه‌ بووه، ئیدی ته‌واو
هیچ به‌ربه‌ستیک له‌نینواندا نیه‌ و خویندن ته‌واوبکه‌ن بۆ
یه‌کتر ده‌بن، ئه‌وه‌شی به‌دیدار گوت:

واز له و قسانه بینه، دووباره ی مه که وه.

سالی خویندن گه یشته روژه کانی دوايي، کارتي پيش
کوټايي وه رگيرايه وه، هاوار له سهرجه م وانه کان
به خشراوه، له هاتنه وه بير له گولنار ده کاته وه، داخوا
نمره کانی چون بي، دايک و باب کارته کيان له دهسته و
دهستخوشي لينده کن، باب هه نديک پاره ی بو راده گري و
پييده لي:

دلټ چي ده خوازي، بيكره، ئه گهر به شي نه كرد داوا بکه.

كوپ به نابه دلي دهستي برد و پاره که ی وه رگرت، هاته
سهر زاري بلي، باب به له ت كرد، هيتشا گولنار نه هاتوته وه.
له گهل قووتدانه وه ی تفيك قسه که شي قووتدایه وه و نه يکرد.
خه می خوارد، نيگه ران بوو، چون ده بي، باب گولنار له
بيربكات، ئايا به هوی ميرد کردنه که وه ی ديار ی بو ناکړي،
تينه گه يشت. چاوهرينه گولنار به خو کارته وه بي، کات به
سهر چوو، نه هات، چووه سهر بان، ته واويک ته ماشاي
ماليانی کرد، نه له پيش ده رگا نه له هه وشه نه يدیت. به
پيش ماليان تا ئه و سهری کولان رو يشت، گه رايه وه،
نه بوو. ئوقره ناگري، عه سر داهات، گولنار هه ر نه هات،
دهيوست به دايکی بلي، بچي، شهرميکرد، دايک ده ليی دلي
كوپي خویندوته وه، ده لي:

گولنار دياره نه هات، با بچم، بزاتم.

باب ده‌لی:

له بیرنه‌که‌یت دیاریه‌کی جوانی بۆ بکره.

دایک ده‌روات، کوڤ وه‌کات ده‌چیته‌ سه‌ر بان، به‌لکوو له
ساتی ده‌رگا کردنه‌وه‌ گولنار ببینی، له‌ دووره‌وه‌ش هه‌ر
باشه‌. دیتی گولناری دیت، به‌لام له‌و دووره‌وه‌ سیمای دیار
نیه‌، تا بزانیته‌ خه‌فته‌ی هه‌لگرتووه‌، یان پره‌ له‌ شادی،
هاوار ده‌پارپته‌وه‌، له‌ خودا ده‌پارپته‌وه‌ که‌ نمره‌کانی به‌رز
بن. له‌ ریی نمره‌کانی پیشوویه‌وه‌ ده‌زانی زه‌حمه‌ته‌ له‌ هه‌چ
وانه‌یه‌ک به‌خشری، هه‌ر نه‌که‌وتبی، تا دایک هاته‌وه‌ بیست
جار پتر چوو هه‌ربان، دایک ده‌لی:

حه‌یف نه‌و کچه‌ زیره‌که‌ وای به‌سه‌ره‌ات، له‌ دوو سی
وانه‌ که‌وتوو، هه‌ر ده‌گریی، به‌لام باشه‌ هه‌موویان له‌
سه‌ره‌وه‌ی چله‌، بخوینیت پریانده‌کاته‌وه‌.

هاوار به‌ خۆی نه‌ه‌ستا:

له‌ ماتماتیکیش!

دایک بزه‌یه‌کی شیرینی کرد:

نا، چۆن له‌ ماتماتیک ده‌که‌ویت، ده‌زانی چتۆ
مامۆستایه‌کی هه‌بوو!

چۆن بگاته‌ گولنار و دلی بداته‌وه‌، به‌ په‌نجه‌کانی
فرمیسکه‌کانی بسپری. نا، قسه‌ی مه‌لاکانی بیرکه‌وته‌وه‌،

نابیت دهستی به هیچ جییه کی کچی خه لک بکه وی. چ بکات
باشه، نهییینی دلی دهته قیت، سهر بان دهکات، دهچیته
کولان، نهیدیت.

روژی دواتر گولنار خوی هات، داوای لیکرد که کیما
و... پیتلی، هاوار هیندهی نه مابوو پر به دهم پیتلی، وهی
به سهر هر دوو چاوم هر تو و وانه! گیرایه وه، به لام به
چاو هه مان رسته ی گوت و گولناریش پیده چوو رسته که ی
بیستبی. ئه و چهند روژه گولنار زوو زوو ده هاته مالیان،
هاوار هه موو توانای خوی وهک ماموستایه ک له
وانه گوتنه وه به کارهینا، گولناریش قوتاییه کی گیرایه له.

گه یشته روژی کارت وهر گرتنه وه. چوو، له سیله ی
خانووئ راوه ستا، نه ده بوو کوپ له پیش دهر گای
قوتابخانه ی کچان راوه ستی. نزاده کات گولنار سهر که ویت
و نه که ویت. له بیریه تی خیریکی له خوی گرت، له سهر ئاو
و ئاگره، ئوقره ناگری، دهست و پتی له جووله یه، بو ژوان
و راموسانیش با، هر وای لینده هات! ئه ها کچان وا دینه
دهری، هه ندیک حریت پیده که نن، هه ندیک کز دیارن
و ده لئی ده گرین، ئا، ئه و دوو کچه نزیک بوونه وه، خوڤ خوڤ
فرمیسک داده بارینن، هاوار ده لئی:

خودایه، فرمیسک به چاوی گولناره وه نه بینم، خودایه
به پیکه نینه وه، بیته دهری.

هات، به تهنیه، نزیكبووه، سهیره نه پیده کەنیت، نه دهگری، دهچیتە پیتی:

چ بوو، بلی؟

بزهیه کی شیرینی کرد:

سوپاس بۆ تۆ سهرکه وتم.

هاوار هەناسە ی ئۆخە ی هەلکیشا و به دەنگی بلند (ئۆخە) یەکی کرد، گولنار بزهیه کی شیرینتری بۆ کرد و به چاو پینگوت:

وا باشتەر پیکه وه نه چینه وه.

خۆ چاو قسهشی نه کردبا، هاوار ئه وه ی دهزانی. ئه و پیتی هەلینا و رویشت و هاوار دوور به دوور به دوايه وه. ته ماشای به ژن و بالای زرافی ده کرد؛ خۆی به پرچی وه هەلواسی که له دواوه کردبوویه دوو کهزی، درێژ گه یشتبوونه سەر سمتی، چ سمت! هاواری راجله کانت، ئه وه یه کهم جاره له سمتی وردینه وه و هەزی بچیتی. قسه ی مه لای بیرکه وته وه و هەلیدا هەزی سمت له دلی دهربکات، دووراییه کی دیاریکراوی له نیوان خۆی گولنار دانا، به پیتی ئه و دەرۆشت، وای دانایه پیش ئه وه ی گولنار بگاته پیش دەرگا، ئه و بگاته سیله ی کۆلانی، دانانه که ی ته وا وهاته وه، گولنار له سەر دەرگا ئاوریکی دایه وه، هاوار

فینکبۆوه، به دلخۆشیه وه گه‌شته وه مال، چه‌ند چه‌زیده کرد
بلیته دایکی که گولنار ده‌رچووه، شهرم ده‌می به‌ست.

هاوینیکه، ریک پینچه‌وانه‌ی هاوینی پيشوو، هاوینیکه
فینک، پشوویکه پر له ئاسووده‌یی، هاوار ده‌یه‌ویت ئه‌و
هاوینه کریکاری بکات، باب ری نادا و پینده‌لی:

له هه‌چمان که‌م نه‌یه، تو بو خۆت پشووبده.

کو‌پ چه‌زی له کاره، دایکی رازی ده‌کات که سبه‌ین
زوو له‌گه‌ل بانگدانی بانگی‌کات. به‌و تاریکیه دوو سنی نان
و سنی چوار هیلکه‌ی کولای خسته کیسه‌یه‌که‌وه و له‌گه‌ل
دیدار و سیامه‌ند ده‌رده‌چن و ده‌چه مه‌یدانی کریکاران،
چه‌زیان لێیه هه‌رسینکیان پینکه‌وه بن، ریکناکه‌ویت، هه‌ر
وه‌ستایه‌ک دێ یه‌ک یان دوانیانی ده‌وی. له‌ کۆتایی رازی
ده‌بن که ته‌نیا ته‌نیاش بچن، هاوار به‌ ته‌نی به‌گه‌ل
وه‌ستایه‌ک ده‌که‌ویت، سواری شه‌ره‌ ترومبیلێک ده‌بن، ته‌ق
ته‌ق، برۆ برۆ، هه‌شتا روژ هه‌لنه‌هاتووه، ئه‌وه ده‌چیته‌ کو‌ی!
سه‌ر هه‌لده‌برێ، ئێره‌ مالی نه‌نه‌خانه، سوورایه‌وه، ریک له
سه‌ر ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ راوه‌ستا که تاکه‌ زه‌وییه‌ له‌و ریزه
به‌ به‌تالی مابیته‌وه، له‌ ته‌نیشت مالی گولنار و پشت به
پشتی مالی دیداره‌وه. دوو روژ پینشتیش دیتبووی سنی
چوار کریکار بناغه‌ لنده‌ده‌ن، هاوار خۆزگه‌ی خواست که
ئه‌و چوار کریکاره‌ بو ئه‌وان کار بکه‌ن و مالیان به‌ مالی

گولناره وه بیت و گورانی (مالمان مالیکه دیوارمان بهینه)
بلیتته وه.

ویستی به وهستا که بلئی که توانای ئیشکردنی نیه،
شه رمیکرد، هاته سهری به بی پرس خوی بدزیتته وه، به
شتیکی جوانی نه زانی، ئی چ بکات! ئاساییه دایکی بی و له
بن ئیشی بیبین! ئه دی گولنار چی ده لئ! به لام خوشه
گولنار ده بیینی، هه ر بیتته ده ری ده بیینی، ملیدا که بمیتیتته وه
و کار بکات، به لام به جه مه دانیه که جوان خوی ده مامکدا،
ته نی کونی چاوی دیاربوو. داینا بوو ئه گه ر وه ستا یان
کریکاریک بپرسی، بۆ وات له خۆت کردو وه؟ بلئی
ده موچاوم دوژمنایه تی له گه ل تیشکی روژ هه یه.

دوو په قهره جی له دهسته و چه مه نتو ده کیشی. ئه وه
گولناره به ته نیشتیته وه تپه ری، به لای که ندیدا سوورایه وه،
هاوار هیتده ی نه مابوو په قهره ج توو په لدا و تا مالئ گیر
نه بی، خوی گرت، ئای ئیستا گولنار وا له مالیانه، چه ند
روژه نه چوو، هه ر ده بی بۆ دیتنی هاوار چووبیت، هاوار
نازانیت چۆن چه مه نتو تیده کات و ده بیات و دیتته وه، زۆری
نه برد گولنار به له نه جولا ر هاته وه، هاوار چه مه دانیه که ی له
سه ر لووتی که میکیتتر هه لکیشایه وه، ته ماشای ناو چاوی
گولنار ده کات، ده بیینی سهری داده خات، پیناچی به و
ته ماشا کردنه ی زانیی. چاوی له سه ر هه لئاگرئ، تیژ دئ و
خوی به ژووریدا ده کات، دوا ی که می گولنار به سۆنده ی
ئاویوه دیتته ده ری. بپیار ده دات له تیری ته ماشای بکات، چ

دهبىنيت خودايه! دهبيت جوانى وا ههبيت لهو دنيايه؟ تا ئىستا گولنارى جوان نهديتبوو، شهرمىكردبوو، ترسابوو، به وردى لييبروانى، بهلام ئىستا له بن دهمامكهوه له تىرى لىي دهروانى. گولنار پىناچى هينده ئاگاي لهوه بيت كه كهوتونه بۆسهى نىگاي كورپكى دهمامكدراوهوه. جاروبار سهر ههلههبرئ، بهلام رهنگه جگه له سهرىكى به جهمهدانى داپوشراو چ چاو نهبينى. هاوار له ساتى چهمانهوه بهشيك له سىنگى گولنارىشى ديت، چاوى له سهر كهلىنهكه راگرت. گوئى لىيه وهست (ا چهمهنتۆ چهمهنتۆ)يهتى، ئهوه يهكهه جار ههست چهمهنتۆى لييبري. هاوار ههههچهنده روژى يهكهه مى كرئكارى بوو، بهلام باش ئىشى دهكرد، خۆى كوشتبوو، چوونكى ديدار زوو پىنگوتبوو:

ئهگهر دهتهويت وهستا بتهاتهوه ئىش. دهبن ئىش بكهيت و خۆت نهگنخىنيت.

خۆى نهدهگنخاند، دهيوست بهيانىش بىتهوه ئىره، جگه لهوهش ههستى به ماندووئى نهدهكرد. چاوى گولنارى لىوه ديار بيت، چهمهنتۆكىشان چيه! وهستا ههه چهمهنتۆ چهمهنتۆيهتى، بهلام هاوار تا سهيرى كهلىنى دوو مهكان ههبن، دهست بۆ دوو پهقرهجه چهمهنتۆ دهبات! هاوار ئىرهى به ههسو برد كه سى چوار مانگ چۆن كهوتبووه ناو رهز و ميوه بهههشتى. ئهو روژه هاوار جوانى گولنارى ديت، ئهو روژه به شىوهى تهماشايكرد، له كوئى بىبينى به سىما بىناسىتهوه. پىشترى پتر به دهنگ

دەیناسیەو. نیوە پۆکەشی لە گەل کریکارەکان هەر لەو
مایەو، بەلام لەو ماوەیە گولنار نەهاتە دەری، لە ساتی
دەستەلگرتنی چاوەڕێ بوو وەستا بلی:

سبە ی وەرەو.

هەیهو! دیوار تەواو بووبوو، بەلام هیواب نەبوو،
گوتی کاری دیوار تەواو بوو، هێشتا ئیشی زۆر ماو،
بەلکوو لە گەل وەستایەکی دی بێتەو ئیرە. بە نابه‌دلی
رۆژانەکی وەرگرت، کریکارەکان روێشتن، ئەو خۆی بە
میزکردن و دەستشووشتنەو خەریکرد. هەستیکرد گولنار
هاتە دەری، خێرا خۆی دەمامک دایەو و لە جێی خەفته‌کە
نزیکبوو. هەبوو، چوووە فرۆشگاکی ئەوبەر و شتیکی
کری. لە گەپانەو ساتمە ی لە شتیک کرد و دەماو دەم
کەوت. دەبویست غاری داتن، بەبیری هاتەو کە
دەمامکدراو. هەستایەو و لە هەستانەو دیسان چاوی
کەوتەو سەر سینگی، بەرگە ی نەگرت و رووی خۆی
وەرسوو پاند. لە گەل چوونە ژوورەو ی گولنار ئەویش
بەرەو مال بوو و لە دەو کەندێ دەمامکی کردەو.
رۆژیکی خۆش بوو، رۆژیک بوو پڕ لە دەستکەوتی چاو،
بەریاریشیدا بەو پارەیی ئەو پۆ دیارییەکی جوان بۆ گولنار
بکڕیت.

ئەو شەو جوانی گولنار وەها دایگرتبوو ئاگای لە
هیچ نەبوو. لە سەر جێ راکشابوو، دایک و باوک رەنگە وا

تىگە يىشتىن زۆر ماندوۋە بۆيە ۋا كفت بوۋە. دايك ناۋە
ناۋە دەيگوت:

كورم مەچۆ ئىش، تۆ ھى ئىش نىت.

كور نەيدەۋىست كچ لە خەيالى بچىتە دەرى، بۆيە
ۋەلامى دايكى نەدەدايەۋە، دوا جار گوتى:

دايە، سبەي زوۋ ھەلمستىنە، دەچمە مەيدان.

خۆي ۋەرگىزپايە سەر زگ و چاۋى بپريە سىنەي گولنار
ۋ لە خودا پارايەۋە كە سبەي ۋەستايەك بيهينىتەۋە جىي
ئەۋپۆ، بەلام پارانەۋەكەي نەگەيشت. زۆربەي رۇژەكانى
ئەۋ ھاۋينە گەرمە چوۋە كار، ئى رۇژىك ئىش بكەۋىتە
كۆلانى مالى گولنار، نەكەۋت. لەۋ ھاۋينەش لەۋ كۆلانى
سى چوار خانوۋ تىكدرا ۋ چاككرايەۋە.

ئەۋ ھاۋينە زۆرى كار كرد، پارەيەكى باشى خىر
كردەۋە. ھەر رۇژى دەچوۋە كار، ديارىيە ناديارەكەي بۇ
گولنار دانابوۋ، گەرەتر ۋ گرانبەھاتر دەبوۋ. نەيدەزانى
چى بۇ بىكپى ۋ چۆن بىداتى. دەمىك بىرى بۇ بازنى زىر
دەچوۋ، دەمىك بۇ كاتزمىرى زىر، دەمىك بۇ خەناۋەكەيەك
ھىچ ژنىك لە گەرەك لە مى نەكردى. باشە، ئەۋە كپى بە
ناۋى چى ۋ چۆن بىداتى؟ شەرمەكەت، دەترسى، ئەگەر
ۋەرىنەگرت، يان ئەگەر كەسىك زانى، نالى ئەۋ زىرەت لە
كوۋ بوۋ؟ ئى ھەر دەشزانن، دايك ۋ براكەي دەزانن،

ئەدى چ بکات، ھەر دەبى ديارىيەكى جوانى بداتى،
ديارىيەك لە جوانى خۆى بى.

ھاوین رۆيشت، پشوو تەواو بوو، سبەى دووھى
قوتابخانە، ديارى نەکرا. پارەيەكى زۆرى گلداوئەوھ و
دەستى لىنادا، بۇ ديارىي ھەلگرتوھ، بەلام کەى؟ ديار نى،
رۇژىک ئازايەتى گرتى و چوھ ناو زىرنگران، ھەرچى
پارەى ھەبوو بە خەناوکەيەكى دا. بە دزى ھىنايەوھ مالى،
دەيويسىست لە ھەلىکدا بىداتە گولنار ريکنەدەکەوت. ئەو
ساتەى بويرى دەيگرت، گولنار ديار نەدەکەوت. ئەو
ساتانەى گولناريش دەھات، چۆرە بويرەيەكى تىدا نەدەما، چ
بکات باشە؟ دەترسىت دايكى خەناوکەکە بىينى، ھەينى چ
بلى، بلى ھى کتيە بۇ کتيە. باشترە چەندى زوھ بىداتى
بەلام کوا زاخ! بيريکدەوھ تا دەيداتى لە جتيەک باش باش
تەقەتى بکات، کوئ باشە! کوئ باشە! بن بەرمالەکەى پيرى
گەپيدەى بە خەيالدا ھات کە ئىستا پەستراوئەوھ و لە
جياتى بەرماليش کانتۆپىكى گچکەى لى دانراوھ. دوور لە
چاوان بىستىک پتر عەردى ھەلکەند، زىرەکەى لە
دەستەسرىک پىچا و خستىە بن خۆلەوھ.

لە سەر سەکۆى بن داربى دانىشتوھ، گوئى بۇ
خوئىندى داربى ھەلخستوھ. چاوى لە سەر خوشک و
براىە کە بە دەورى داربى غارغارانى دەکەن، بىريشى لای
گولنارە. لە يارى خوشک و براوھ خۆى و گولنارى دیتەوھ

بەر چاۋ، ئەھا خوشك و برا زۆرانى دەكەن، پرچى يەكتر
رادەكيشن. لە بن ليتوانەو دەلى:

خۆزى لە خۆزىداران ھەر مندال دەبووين و لە بن
داربى دەماينەو. چەند خۆشبوو مندالى، پر بوو لە
زۆرانى، لە تۆپانى و قاقايانى، كریمستى، چەند خۆشە
مندالى نە مێردکردنى تیدا بوو، نە دوورکەوتنەو.

بە سەرىكيش گەورەبوونى پېخۆشە، ئاخىر ھەر
خويندن تەواوبكات، دەنێریتە داخوازی گولنار. خوشك و
برا گەمە دەكەن و ئەو ئیرەییان پیندەبات. رۆژانى پیری
گەپیدە و نەنەخان و خۆى و گولنارى بە خیرایى بە
بەرچاۋدا وەك كاسیتىك كە بیدەیتە سەر خیرایى، ئاۋا تیژ
بە بەر چاۋیدا تیدەپەن و گرتهكانى بۆ ناگیرئ. چەند
گرتهیەكى ئایندهیى، ھى گەورەیی دەبینئ، ئەو تە بە جلكى
زاۋایەتیەو لە ناو قەمەرەكە لە تەنیشتى دانیشتوۋە،
گولنار بەرگى فریشتەى پۆشیۋە لیتو و پەنجەكانى لە
رەنگى كریمستى سوور كردوۋە. ئەھا گەیشتنەو مالى،
شەو داھات، لە تەنیشت یەك راکشاۋن، وەك ئەو جارەى لە
بن دارخورماكە راکشاۋون، بەلام ئەو جارە شەرمناكات،
دەست دەخاتە سەر سینهى گولنار، رايدەمووسئ...
دەخەون لە باۋەشى يەكتر دەخەون، باب نەبا وەھا زوو بە
ئاگا نەدەھاتنەو:

كوپم، وەرەو شەو داھات.

دوو رۆژه ده‌رگای قوتابخانه کراوه‌ته‌وه، سێ رۆژه گولناری نه‌دیتووه، نه له مال و کۆلان نه له ریی قوتابخانه. یالا خیر! ده‌بیت چی روویدابیت؟ سهر بان ده‌کات، کۆلان ده‌کات، گولنار دیار نیه، له سووچیک، له سیله‌یه‌ک ده‌رناکه‌ویت. ههر ده‌بیت له دایکی‌یه‌وه شتیک بیستی، شهرمیش ده‌کات بپرسی، ناچار ده‌بیت به دواي دایکی‌یه‌وه بیت، خوی لی بگریت، ئی، ئه‌وه خوايه، قسه‌یه‌ک له زاری ده‌رده‌چی که په‌یوه‌ندی به گولناره‌وه هه‌بی. ده‌رچوو، هاوار گوئی لینه دایک بۆ باب قسه ده‌کات:

وینده‌چی ئه‌و جاره به‌خت یاری بی، چوونکی دایکی بۆی دۆزیوه‌ته‌وه.

باب ده‌لی:

ئه‌و گولناره مندا‌له چی به‌سه‌ره‌ات، له‌و ته‌مه‌نه و دوو جار می‌زدکردن!

هاوار چاو ده‌کاته‌وه، ئیره کۆنیه، نه ماله، نه قوتابخانه‌یه، نه بن دارییه، نه بن دارخورما، نه سهر مناره و بازار، ئیره کۆنیه؟ به هه‌ردوو دیودا ئاو‌په‌داته‌وه، ئه‌و ژووره گه‌وره پر‌گلۆپه کۆنیه، ئه‌و هه‌موو په‌رۆکه سپیه چین؟ دایکی ده‌بینی له سهر سه‌ریه‌تی، سه‌ری سوورده‌مین، باب ده‌گاته سه‌ری و ده‌لی:

هیچ نیه کوڤم، هه وکه دهچینه وه مالن.

هاوار شتیکی ئه وتوی له و روژ و حهفته و مانگانه ی
دوای خهسته خانه ی بیرن ساکه ویته وه، جگه ره ی به
دهسته وهیه، دایک دهلی:

ئه یرو! کوڤم، جگه ره دهکیشی؟

گوپی له دهنگی بابیه تی:

لینگه پئی، وازی لیدینن.

له رینی کارته که یه وه که یه که م کارتیته تی مابیته وه
دهزانی نمره کانی زور خراپن و به جره جره سهرکه وتوو و
پۆلی سیته می ناوه ندی بریوه.

وهک خه ون ئه وهشی دیته وه بیر، له بن داربی
دانیشتوو، دلی پره، گریانی دیت، دایکی دیت له ئامیزی
دهگریت، ماچی دهکات و فرمیسکه کانی دهسپیت.

له بیریه تی هاوینی پاشتر گولنار به میردی تازه وه
دینه ئه و خانووه ی که به ده مامکدرای روژیک کریکاری
تیدا کردوو، ئه و خانووه ی پشتی به پشتی مالن
دیداره وهیه. دیته وه بییری له سهر بانه وه روژانه
پووشکاخه زی بۆ سهر بان و حه وشه یان هه لده دا و نامه ی
بۆ گولنار ده نارد، به لام هه رگیز له نامه کانی نه ناوی خوی
نه هی گولناری نه نووسیوه.

دیته وه بیرى داوا له دیدار دهکات که له شهویکی
هه یوه شهوی سهربانه که ی خۆیانی به قهر دباتی. دیدار
هه رینی پیده دات هه ر کاتیک که واده ی سهردان هات، ئه وان
ناوه ناهه ده چونه سهردانی خزمانی دهره وه ی شار و
شه وه نه ده هاتنه وه، کللی دهرگای هه وشه ی دباتی. دیدار
بی ئه وه ی بپرسی چیت له بن سهره؟ هه ریکه ی ده باته
سهر و کللی له مست ده نی.

شه ویک نازانیت چ کاتی شه وه، له بیریه تی
مانگه شه ویکى ناوینه ییه، هه له ی نه کرد بی هه ر ئه وه شه وه
بوو که براده ره که ی بابی به (شه وترین ته مووز) ناوی
هینا، ئه وه شه وه ی جیگر له ته له فزیونه وه، له جیگرییه وه
خۆی کرده سهرۆک، تۆله ستین کاتی ئه وه ی دیت و بیست،
گو تی:

ئه وه پیاوه قه ت جیگر نه بووه، هه میشه سهرۆک بووه.

براده ره که ی گو تی:

وايه، به لام له مه ودوا له تاوان گهرمتر ده بێت، به راستی
ئه وشه وه شه وترین ته مووزه.

هاوار له شه وترین ته مووز خۆی له مال ده دزیته وه، بن
دیوار و بن دیوار ده گاته بن دارتووه که ی پيش دهرگای
مالی دیدار و چاو به کۆلان و دهرگا کاندای ده گیرێ، باشه
دهرگا که وتۆته سیبهری دره خته که. دهرگا ده کاته وه و به

هینواشی به قادرمه‌دا هه‌لده‌گه‌رئ، خۆی ده‌داته په‌نای دیواری خانووه‌که‌ی قاتی سه‌رئ، په‌نایه و تریفه لیتی نادا، که‌س نایبینی. دیواری ستاره‌که بلنده، چاو ده‌گێرئ، سێ چوار بلۆک له سووچه‌که ده‌بینی، ده‌چیت بلۆک دیتنی، له‌و ساته له سه‌ر بانی ئه‌و لا که ستاره‌که‌ی نزمه، ده‌بینی ده‌لێنی مندا‌له خۆی له باوه‌شی گولنار ناوه. هاوار زوو رووی خۆی وه‌رده‌گێرئ، دوو بلۆک دیتنی و ده‌یانخاته سه‌ر په‌که.

ئێ، له‌ ته‌نیشته‌ په‌کتر له سه‌ر پشت راکشاون، سه‌ر له لای وی، پێ له‌و لا، راکشانی بن دار خورماکه‌ی بیرکه‌وته‌وه، سه‌ربانی به‌جیه‌نیشته و گه‌پایه‌وه بن داخورما، ده‌سته‌که نه‌با وا زوو نه‌ده‌هاته‌وه، پیاوه‌که‌ی خۆی وه‌رگێرایه سه‌ر ته‌نیشته و ده‌ستی خسته سه‌ر سین و مه‌مکان. هاوار گه‌یشه‌وه دار خورماکه و وه‌کاته هاته‌وه سه‌ربانه‌که، ئاخیکی قوولی هه‌لکێشا:

له ده‌ستمچوو ده‌ستم نه‌خسته سه‌ر سینه‌ت، هه‌ر بۆیه له ده‌ستمچووی.

چاو له سه‌ریان هه‌لناگرئ، ده‌بینی، ده‌ستی سه‌ر سینه بو‌خواری شو‌رپه‌روه، له‌گه‌ل سه‌رکه‌وته‌وه، لچکی کراسه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی هینا، جووتی ران که ده‌تگوت له به‌فره‌وه هاتوون که‌وته‌نه به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و. هاوار به‌رگه‌ی نه‌گرت و سه‌ری داخست، ویستی ب‌پروات،

بیریکه و ته وه بۆچی هاتوو، دهستی به گیرفانی
 شهرواله کهیدا کرد، دارلاستیقی دهرهینا و بهردیکی جوان
 لهو بهردانهی گولنار چهزی لیبوون، خسته ناویه وه.
 رایکیشا، سیرهی له سهری گولنار گرت، دهستی له رزی،
 ههناسهی سوار بوو، دهست و پی شل بوون، هیندهی
 نه مابوو بهربینه وه. سیرهی گرته وه ئهوجاره له سهری
 میرده کهی، لهو دهمه له سهرهخ سوورا، سهرکهوت،
 هاویشتی، به قهه گوللهیه که دهنگی هات. ههلی، خویشی له
 بیرى نیه چۆن دهرگا کهی کلیل دایه وه و چۆن گهیشته وه
 مال و چۆوه سهر جیگا که. له سهر بانه وه گوئی له غهلبه
 غهلبه، سهری ههلبری له مالی گولناره، دلی کوته کوتیه تی،
 ویناچی ئه و شه وه خهوتبی.

به بیرى دیته وه، گولنار دیته مالیان، له ههلی کدا
 بهرده کهی بۆ ههلدات و دهلی:

هاوار، چیدی مندا له مه به! واز له هاوار بهینه.

ئا، لهو رستهیه وه هاوار بیریکه و ته وه که میرده کهی
 گولناریش ناوی هاواره. ئیدی هاواری ئهویندار وازی له
 هاواری ژندار هینا، ههر هینده نا، له ریی هاواری ژنداره وه
 که زۆر خۆی دههینایه پیش و له دووره وه سلای له
 هاواری ئهویندار دهکرد، ئه و دوو هاواره بوونه ناسیار،
 دوو سی جارئ چوو هه مایشیان. جاری دوا بیان له مانگیکی
 باراناوی بوو، ههر ئه و مانگه بوو که ئیران له

شاهانشاییهوه بووه ئیسلامی، بهوه به بیرى دیتهوه رۆژى
دواتر به شهله شهل دهچووه گۆرستان و لهوئ کیشه
کهوتبوو نۆوان دوو قورئانخوینهکه ئهوه دووه نه بئیهکتر
ههلان دهکرد نه پیکهوهش، جهبار دهیگوت:

شیعه کهى موسلمانن، کۆمارى ئیسلامى چى! ههر
شاهانشاهییه.

حهمه دهیگوت:

وامهئى، کئى باش بیت ئهوه باشه.

شهوى پشتر هاوار و دوو سئ دراوسینی دى له مالى
گولنار دۆمینیهان دهکرد، ههر دوو هاوار بهرانبهريهکتر
دانیشتبوون، گولناریش دههات و دهچوو، هاوار جار جار
تیچاویکی دهدايى، له بیریهتى له سهردهرگا سینی له
دهستى گولنار دهکهوئیت، ههرچى پهرداخ و پیالهیه
دهشکئین، هاوارى میرد دهئى:

چ نیه ههمووى به قوربانى خۆت بیت.

شهو درهنگه بهلام دۆمینیه درێژه دهکیشی، هاوارى
ئهویندار دهچیت دهست به ئاو بگهیهئیت، له هاتنهوه له
سهردهرگا، شووشه به پییدا رادهچیت، خوئین فیچقه
دهکات، هاوارى میرد خۆى له گولنار تووپه دهکات:

شووشه دهشکیت، بۆچی خریناکه یته وه؟ زوو بۆی
بیهسته وه.

هاواری ئه ویندار له توورپه بوونه که ی هاواری میگرد
توورپه ده بی، چون ده بیت خو له گولنار توورپه بکات، زور
خهفته ده خوات، به لام دهسه لات چیه. گولنار هر په کوو
په کوویه تی و ده لی:

دهستم بشکی، نه مزانی.

هاواری ئه ویندار ده لی:

چ نیه، نه.

گولنار په پوکیک دینی، دهرمانیک دینی، دهست ده خاته
سه برینه که، ده گه پئ نه بادا ورده شووشه ی تیدامابیت.
هاوار حه زده کات ئه و گه پانه به رده وام بیت و په نجه کانی
له برینه که نه بنه وه. گه را و نه ییدیه وه، پیتیداده کات و
ده بیچی، گولنار دهستی به خوین ده بی، هاوار کریمستی
بن داربی بیرده که ویته وه، رهنکی خوین چهند له کریمستی
ده چی، هر سووریک به لیو و په نجه ی گولناره وه بی،
ئه وه کریمستی بن داربییه که یه، کریمستی مندالی. له ساتی
تیمارکردن چاوی ده که ویته سه سینه ی گولنار، پنده چوو
کونی دوگمه یه ک گه وره بوو بیت، له خووه تراز، هاوار
راچله کی، باشبوو گولنار زوو ههستی پیکرد، دهستی
خسته سه ری و دایخسته وه.

هاوار وهك خهون دیته وه بیرى، گولنار چاو به گریانه،
دهلین هاواری میردى له ترومبیل وهرگه رایه، پتر به لای
مردنه که متر به لای مان. نازانی چۆن بجیته لای و چ بلی،
دهچیت له سهر بانه وه پووشکاخه ز هه لده دات و نامه یه کی
بۆ ده نیرى، نامه که له گۆرانییه که وه وهرده گری:

سا بهس بۆ ره قیب شین و فریاد که

جاریکیش دوستی کۆنه یاد که

پووشکاخه زه که به سهرى مالى گولناره وه یه، هاوار له
بیری نیه له کوئ نیشه وه، گولنار دیتی، نهیدیت؟ به لام له
بیریه تی میرده که ی گولنار به شه له شه له گه رایه وه. هاوار
ئه وه شى له بیره مالى گولنار به میرد و دایک و براوه له
پر بزر ده بن، ده بیستی براکه ی که سیکى کوشتوه، ئیدی
به هۆی دوژمنایه تیه وه، ههر گه رهک نا شاریشیان
به جیهیشتوه.

هاوار له و سالانه لیرو له وئ رسته یه ک، گرته یه کی
بیرده که ویته وه. ئه ها هه مه دانی له میژ نیه له چیا هاتوته وه،
تازه ش له گه ل تۆله ستین پیکهاتوونه ته وه، له ته نیشته یه کتر
له بن داربییه که دانیشتوون و گوئی لینه ده لئ:

ئای! تۆ پیه کت له سه فین به جیهیشت و منیش چاو یکم
له هه کارى دانا.

له بیریه تی، شهوئیک خاله مؤسکۆیه که ی دیت، دایک
ئامیزی پتدا دهکات و باب ماچی دهکات، خال ده لیت:

چار نه ما ده بیت بچمه چیا.

باب گریان قورگی ده گریت:

منیش پی مابا، به چیا ده که وتمه وه

له بیریه تی تۆله ستین جی پیری گه ریده ی گرتۆته وه،
رادییی به گو یه وه، ئیوارانیش به دزیه وه گو ی له سروود
و هه واله قاچاخه کان ده گریت.

دیته وه بیر ی له ماوه ی چه ند مانگی ک زۆربه ی گه نج و
جوامیری گه ره ک بوونه سه ربان، ناوه ناوه داره بازیه ک
ده هاته وه لی نووسرابوو:

شه هیدی قادسیه.

له بیریه تی له گه ره ک یه ک خانووی قور مابوو، ئه ویش
مالی تۆله ستین.

گولی و چه قۆکه هه ر زیندوون، ره نگبی هه ر له
سه روبه ندی بزربوونی گولنار بووبی، عه سرانیک هه وال
هات گولی شووی کرد و بردیان، که س باوه پی به و
هه واله نه کرد، هه موو ده یانگوت:

نیره هه یته و میرد!

سبهي زوو هه وال هات، شهو گولي هاتوته وه مال،
گويي له ژنه دهلین:

هه دهبوو وابیت، هه میسه له ناو کوران بوو، کهسی
به پیاو نه ده زانی، داخوا کئ بی بنی کردووه!

روژی دواتر به هه موو گه ره کدا بلابوووه، زاوا برینداره
و گولیش براوه بو پۆلیسخانه. دواي هفتهیه ک گولي
هاته وه، له جاران سه ربلندتر بوو، به زاری خوی
سه رها ته که ی بو پۆلیس و بو خه لک ئه وها گیرابوووه:

به نابه دلی رازی بووم، باهم زور تکای کرد میرد بکه م.
ئێ، شهو زاوا هات، ویستی دهست له که مه رم بئالینئ،
یه که م شت که بهر دهستی کهوت چه قو بوو، سه ری
سو پما:

+ئه وه چیه! چه قو! بوچی؟

-هیچ نیه، من هه میسه چه قوم لایه.

تا هیزی تیدا بوو، زلله یه کی له بن گویم دا. سه رم
سووپا، چاوم تاریک بوو. منیش نه مکرده نامه ردی، من له
ته مه نم ملکه چیم نه نواندووه ناشینوینم، چه قوم لیراکیشا،
دوو چه قوی مهردانه م خیانندی و بوخچه که م که جلکی
ئاسایی تیدا بوو، هه لگرت و هه لاتم. له کولانی له په نایه ک،
هه ره له بای غاری، کراسه دریزه که م به سه ر جلکی
بوو کینیدا هه لکیشا و هاتمه وه مالی.

دهيانگوت:

بابی زاوا کابرایه کی تیگه یشتوه، زوو گولیی له
زیندانی دهرهینا و هیچ له هیچ.

سه روکیش هی له بیرچوونه وه نیه، له گهل بویری
هاورینی له یاریگای گه وره ده هاتنه وه، ده بینن ههردوو
بهری جاده، سه ربانه کان هه ره مووی چه کداره و چه ک
سواره، بویر دهلی:

من بزانه سه روک دیت.

هاوار دهلی:

چۆن بگه مه جییه کی بلند؟

بویر:

خوت که ره مه که، نه وه گوی گه مه نیه.

وا دیاره خوی که ده کات و گه مه که ده کات، له و بهری
یاریگا، چند مالیک دوور له جاده، له ده رگایه ک ده دات،
ژنیک ده رگا ده کاته وه:

چیتان دهوئ کورم؟

هاوار زور به ریز و سه نگینییه وه:

پله، کۆتریکم له سهر بانتانه، ئهگەر رێبدهی بیهێنمهوه دهستهکانت ماچ دهکهم.

ژنه رێبانهدات، هاوار نایه‌لێت بوێر له‌گه‌ڵی بجیت. سهربانه‌که گونجاو نیه، ده‌چێته سهربانه‌که‌ی ته‌نیشت که دره‌ختیکی بلندی پر چه‌ند لقنکی به سهردا شوێرکردۆته‌وه. خۆی ده‌گه‌ییته ناو دره‌خته‌که، هه‌ندیک ورده‌ لک و پۆ ده‌شکینێته‌وه، که‌لێنیک ده‌کاته‌وه. ئیستا جاده‌ی جوان لێ دیاره، چاوه‌ڕێی هاتنی سه‌رۆک ده‌کات. ئه‌گەر له سهر ترومبیله‌که به پێوه راوه‌ستایی، ده‌ست راوه‌شینێ، وه‌ک چۆن له ته‌له‌فزیۆن نیشانده‌دری، زۆر باش ده‌بی. هه‌رچه‌نده دووره به‌لام نیشان ده‌پێکی. له‌پر هات، کاروانی ترومبیلان هات، کومه‌لێک ترومبیل له چاوی هاواره‌وه وه‌ک یه‌کن یه‌ک ره‌نگ و یه‌ک جوور، هه‌موو جامیان داخراوه، ئه‌وه خراپ بوو. ئیدی به ته‌مای خودا، جامی یه‌کی له ترومبیله زه‌به‌لاحه‌کانی کرده نیشانه، به‌ردیکی تیژی هاویشتی و ئه‌گەر گوێی نه‌زرینگابێته‌وه، ده‌نگیکی گه‌وره‌ی لێهات. خێرا هاته خوارێ و له رێیی بوێر ده‌یگوت:

ئه‌و‌پۆ سه‌رۆک له هه‌ولێکی کوشتن رزگاری بوو.

هاوار له بیریه‌تی خوشک و برا که جانتایان به شانه‌وه بوو، له رێی قوتابخانه زۆر له منداڵانی داربی ده‌چوون.

له بیریه تی دیداری برادهری باسی په یوه ندی خوۍ و
 کچیک دهکات، که چوڼ ناوه ناوه ژوان ده به ستن، ده چنه
 باوه شی یه کتر و رامووسان ده کهن. نه وه هاوار هانده دات
 که په یوه ندی له گه ل کچیک بیه ستن، رهنگبی پتر له رقی
 گولناریش بووې. کچی مالیان له وسه ری کولانه له میژ نیه
 هاتوون، له ته مهنی خوۍ شتیک گچکه تره، زور شیرین و
 نازداره، روو روون روون ده لئی له به یانه وه هاتووه،
 ناویشی به یانه. کاتی ده چیت بۆ قوتابخانه له دواوه که میک
 له گولنار دهکات، هاوار دوور نیه بزی لیدراییت. زور
 که رت له کاتی هاتنه وه له قوتابخانه هاوار له دوو که ندی
 له بن دیواری مالی شله، راده وه ستن و لیدده پوانی، به لام
 به یان جاریک چیه سهر بلند ناکات، له ژیره وهش تیچاویکی
 ناداتی. هاوار بریارده دات به ته ماشاکردن رانه وه ستن،
 هه لیک که نزیکده بیته وه، نازایه تی دهیگری و ماچیکی
 توندی به دهنگی بۆ ده هاویت، که چی به یان بی نه وه ی
 خوۍ تیکبdat، تفیکی گه وره ی باگوی ده داته وه. هاوار
 تفیک له خوۍ دهکات و هه رگیز له سهر ری راناوه ستن، له
 دووره وه بیبینی خوۍ ده شاریتنه وه، به خوۍ ده لیت:

نه سته مه کچیک هه بی منی بوئ.

له بیرى ناچیتنه وه، شه له ی شامینۆکفرۆش ده مانچه ی له
 نیکنیه و هه ره شه له بابی دهکات:

دیاره تو له (ئهن) ناترسیت!

باب گۆچانەكەى ھەلدەشەقىنى دەلى:

لە خوێرى وەك تۆ دەترسم!

ئیدی لە گەرەك باردەكەن، بەلام نایەتەوہ بیرى بۆچى
خەناوەكەكەى لە بن عەرد دەرنەهینا، دلى نەھات، یان لە
بیریچوو!

ئەوہى مەگەر مەرگ لە چاوى بسپرتەوہ، شەوى دیار
پەنجەرەكەى، ھاوار لە بوێرى بیست، شیرین بەھارە،
جاروبار دەچیتە مالاكەى پشت مالى بویر و گۆرانى
دەلێت، ھاوار لێى دەبیئتە مەراق. درەنگانى ئینوارەىەك لەو
دوورەوہ بویر بە ھەلەداوان دیت، پیکەوہ دەچنە مالى بویر
كە تەنھا دایكى لە مالا، لە حەوشەى پشتەوہ گوێیان لە
دەنگى شیرین بەھارەى، بویر دەلى:

لە شیرین بەھارە بۆتەوہ.

ھاوار دەلى:

ئەوھا نابیت، جیگەىەك ببینیئەوہ لیتمان دیاربیت.

دارتووێك لە حەوشەى گۆرانىەكانە، لق و پۆى
دریژبۆتەوہ بۆ مالى پشت و تەنیشتیئ، بویر تیندەگات
ھاوار دەیەوێت بگاتە ناو دارتووہكە دەلێت:

لە ناو ئەو درەختەوہ پەنجەرەكە دیارە.

دەتگوت پشیلەن سەر دیوار و دیوار رۆشتن، سمۆرە
 ئاسا سەر لوق و سەر لوق رۆیشتن، گەیشتن، لە ناو
 دارتووەکە، وەرزی توو بوو، دەتگوت دوو کۆترن
 ھەلنیشتوون. لەوێوە لە کەلێنی گەلاکانەو ھەنجەرە بە
 دەرکەوت، لە ھەنجەرەو، شیرین ھەھارە بەرانبەریان
 دانیشتووە، جەمەدانێکە لە سەر چۆکیەتی، کلاوہکە لە
 سەر، بالیفیکی گەورە لە پشتیو ھەنجەرەو، لە بن
 چاویلکەو ھاو گەشەکانی دەبینرێ. چوار پێنج پیاو بە
 دەوری خوانیکەو ھەبازنەیان بەستووە، پەر سەری شووشە،
 پەرداخ، میو، ماست، تەپلە جگەرەو، بویر بە گوێدا
 دەچرپێن:

ئەوانە عارەق دەخۆنەو.

عارەقخۆر لە گوێی ھاوار خۆش نەھات، کەس بە باشە
 باسی عەرەقخۆری نەدەکرد، خۆ ھەردوو قورئانخوینکەش
 عەرەقخۆریان بە دۆزەخی ناو دەبرد. گوێی لێی شیرین
 بەھارە گۆرانی دەچرپێت، چرپێک کەس وای نەچرپو.
 دەبینی ناو ھاوھش فێک لە پەرداخەکی پێشی دەدات کە
 لەو دیوی ھەنجەرەو ھەنگی دەلێی شیرە، دەبینی،
 پەرداخەکی ھەلەگرێ و بە کەرەتی ھەنجەرەو پەر دەدات،
 بە توندی داھەنیتەو، کووزە لیمۆیک ھەلەگرێ و ناسک
 ناسک دەیمژێ. لەو ساتە کورەکانی ناو دارتوو توو
 دەخەنە زاریانەو. دەچرپێن:

ساقیا وا بادهوه وا بادهوه

روو له لای من که به جامی بادهوه

له و ساته، پیاوهکان چهپلهیان لیدا و یهکیان ههستایهوه
و ماچیکی کلاوهکهی شیرن بههارهی کرد. هاوار و بویر
له بیریان چوو، بو دزی هاتوون، ئەوانیش چهپلهیان لیدا و
فیکهیان کیشا، باش بوو له ژووری گۆرانیوه کهس گوینی
لێیان نهبوو، هاوار چهزیدهکرد ئەویش له سهر خوانهکه
بیت، بچیت ماچیکی شیرین بههاره بکات، ئەوهی بو
ههمیشه سهر دارتووهکهی گۆرانی _ دواتر ناوی له و داره
نا، دارتووی گۆرانی_ و ژووری گۆرانی له یادهوهیری
هاوار به زیندووی هیشتهوتهوه، ئەو دیرهیه که ئەو شهوه
شیرین بههاره به شیوهیهکی گۆت، ناگوتریتهوه، کهس
نایلتهوه. پهرداخهکه له دهستی چهپی بلند راگرتبوو، وهک
بلیتی نیشانی کوپهکانی سهر دارتووهکهی دها، دهستی
راستی به ئاسمانی سهر خوانهکهدا دهلهراندهوه:

ترازا بهندی سوخمهی ئالی گولداري به ئاهي من

کهچی دهستی له سهر دانا، له سهیری باخی بهی
کردین

هاوار له گهل ئەوه هیندهی نه مابوو، له سهر دارتووهکه
خو فریداته خواری، رهنگبی بویر ههستی بهوه کردبی،
چوونکی توند دهستی گرت و گوتی:

با برۆين درهنگه.

گوڼی پښه دا، هاوار گه‌یشته‌وه مالی گولنار نه‌و ساته‌ی
برینه‌که‌ی بو تیمار ده‌کرد و به‌ ناهی نه‌و دوگمه‌ی
کراسه‌که‌ی کرایه‌وه، که‌چی دایخسته‌وه و نه‌یه‌تشت
به‌هینیه‌کانی ببینی.

نای! نه‌وه چی ده‌بینیت! گولنار چی ده‌کات له‌و ژووره،
ژنی کام له‌م پیاوانه‌یه؟ هه‌وه، چاو هه‌له‌ناکات، نه‌وه
گولناره، هاوار له‌ ناسینه‌وه‌ی گولنار هه‌له‌ناکات، نه‌گر له
سه‌ری نه‌و سه‌ری دریژترین جاده‌ی ببینی ده‌یناسیته‌وه.
هر جلیک بپوشیت، ده‌یناسیته‌وه، قژی به‌ هر شیوه‌یه‌ک
به‌ستیت ده‌یناسیته‌وه، که‌س وه‌ک هاوار گولنار
ناناسیته‌وه. هه‌وه خو هه‌مان نه‌و کراسه‌ی له‌به‌ره که
شه‌وه‌که برینه‌که‌ی بو تیمارکرد و ترازا دوگمه. نه‌ها له
ته‌نیششت شیرین به‌هاره راوه‌ستاوه، که‌میک داچه‌می و
شتیکی دایه‌ ده‌ستی. نه‌ها سینه‌ی ده‌لئی سینی میوه‌یه،
هه‌وه گولناره. نه‌ها له‌ پشت سه‌ری شیرین به‌هاره پشتی
به‌ دیواره‌که دا، راوه‌ستاوه، ده‌میکه بی‌ جووله‌یه، ده‌لئی
بوته‌ وینه و به‌ دیواره‌که‌وه هه‌لواسراوه، وینه‌یه‌کی گه‌وره
یه‌ک به‌ دیواره‌که، سه‌یره بو‌ ناجوولیت! نه‌وه چی
رووده‌ات، گولنار بووه وینه به‌ دیواره‌وه، له‌وانه‌یه هر له
سه‌ره‌تاوه وینه‌یه‌ک بووینت به‌ دیواره‌وه، به‌لام له‌ چاوی
هاواره‌وه گیانی تیگه‌راییت، ئا خو‌ی نیه، وینه‌که‌یه‌تی، باشه
وینه‌ی گولنار چی ده‌کات له‌و ژووره؟ وینه‌یه‌کی وا

گه ورهش، ئه و وینهیه له و ساته گیراوه که برینه که ی
 هاواری تیمارده کرد، ئه ها دهستیکی له سهر به رکۆژه ی
 ترازاو، دهسته کهیدی تا سهر مه چه کی دیاره، ده بیت
 په نجه کانی له سهر برینه که بیت. ئه و که سه ی وینه که ی
 گرتووه، له دواوه راوه ستاوه و چه زینه کردووه هاوار
 دهر بچیت. هاوار ده بیت به دهنگ (گولنار، گولنار) ی
 کردب، چوونکی بویر به هیواشی گوتی:

گولنار کینه؟ تو چینه!

به رگه ی دهنگ و رهنگی ژووری گۆرانی نه گرت،
 پیده چی بوورایته وه، له زرمه ی خۆی به ئاگاهاته وه. له بن
 په نجه ره که دهستی له ناو دهستی پیاویکه، پیاویش
 به رانه ری راوه ستاوه، بویریش له ته نیشتی. له په نجه ره وه
 ته ماشای ژوورپی کرد، له و ساته دیتی گولناری وینه، له
 شیوه ی ته نکه ته من خزی و له په نجه ره که وه هاته ده ری و
 به ناو گه لای دارتووه که دا هه لکشا. هاوار واقعی وپما،
 درهنگ هاته وه سه ره خۆ و تیگه یشت که وتوونه ته دهستی
 عه ره قخۆره کان، ترسا، ئاخر زۆری بیستبوو عه ره قخۆر که
 سه ره خۆش ده بیت، دهست ده وه شینی و چ ئیش خراپه
 دهیکات و له هیچ ناپرینگیته وه، پیاوه که ده لی:

چیتان ده کرد له و سهر داره؟ بۆ توو دزین هاتبوون؟

هاوار قسه ی بۆ نه هات، بویر ده لی:

نا، بۆ گۆرانی.

پیاوھەكە پێدەكەنی:

گۆرانی شیرن بەھارە دەدزن! مەیدزن، خۆی دەتانداتی،
دە وەرن بچین دانیشین.

ھاوار لە پەنجەرەوێ چاویك بە ژوورەكەدا دەخشیتنی،
گولنار لەوێ نەماو، دەبینی شیرین بەھارە لە گۆرانی
گوتن نەپساوێتەو:

ساقی دەرویشە جامی شەراو با بی

پرکە پیاڵە ماچ لە گۆشە ی چاو بی

ئەو كچە جوانە بۆ لیمان تۆراو بی...

ھاوار گومانی ھەیە، لەگینە پیاوێ عەرەقخۆرەكە نیازی
خراپ بی، لی حەزیکرد بە قسە ی بكات، لەو ساتە بوێر
دەلی:

نا، دەپۆینەو.

سەرخۆشەكە دەلی:

دە راوێستن سەر و بیرەتان بۆ بەیتنم.

پیاوھەكە چووێ ژوورێ، ئەویدی ھەر لەوێ راوێستاو
و خەریكە جۆریك سەمادەكات. ھاوار و بوێر لە سەر

ئەو ھەندەن سەر دىۋارەكە و راكەن، پىاۋەكە
ھاتەۋە، دوو بىرە و دوو كىسە فستقى لە دەستە،
دەيانداتى، لە دەرگاۋە بەرپىياندەكات و دەلى:

ئەو جارە ئەگەر بۇ گۆرانى ھاتن لە دەرگاۋە ۋەرن، خۇ
كۆتر نىن لە سەر دارەكە بنىشەنەۋە.

دەرەنگە، بىرەيان خستە گىرفانى شەروالەۋە و چوۋنەۋە.
لە چاۋەكەى بوۋر دانىشتن، دايك ھەندى مېۋەى بۇ ھىنان
و چوۋ خەۋت. ھاۋار ھىشتا گۆرانىيەكە بەرىنەداۋە، چاۋى
ھەر لە سەر سوخمەى ئالە، لىۋى كرەۋتەۋە بۇ ماچىك لە
گۆشەى چار. بىرەيەك ھەلدەپچىن، ناۋىرن تامى بكەن، بۇ
لاى لىۋيان دەبەن و دايدەننەۋە. ھاۋار كە بە گۆرانىيەكان
مەستبۋە، بوۋرى دەيگىرى، بىرەكە دەخاتە سەر لىۋىيەۋە و
دوۋ سى قۇمى لىندەدات، تالە، وىستى بېھىتتەۋە، خۇى
گرت و نەيھىتاۋە. دوۋ سى دىكە فستقى خستە دەمىيەۋە و
ئاسايى بۆۋە. بوۋرىش چاۋى لىدەكات، بە ھەردوۋكىيان
بىرەيەك تەۋاۋدەكەن، بوۋر دەلىتە ھاۋار:

ئەرى گولنار كىتە؟

ھاۋار ئاھىك ھەلدەكىشى:

تەمىكە، تەم.

رهنگه پرسپاری له تهمه که کردیت، به لام هاوار هستا
و نه بیست، له رینی هستیده کرد سه رخوشه، به بی
دهنگی چوو سه جیگاکی خوی.

هاوار دواتر له ناو براده ران دهیگوت:

شه ویک شیرن به هاره بۆ من گورانی گوت.

هاوار له و شه و شه و به بریاریدا باده بخواته وه، نه گهر
ژه هری ماریش بیت دهیخواته وه، به کووزه لیمۆ وه
دهیخواته وه.

هاوار نه و کۆتایی ساله شی له بیره که کارتی که وتوویی
وه رگرت وه، به لام هینده پتی تیکنه چوو، چوونکی گولنار
پیشه وهی دنیا قووتیبدات، سالیکی له دهستچووبوو، له
بیریتهی به که وتوویش بابی دیاری بۆ کری.

نه و چهند ساله له قوتابخانه تهنها مامۆستای
گیرانه وهی له یاده وه ریدا زیندوو وه هه میسه قسه دهکات،
نه و مامۆستایه چیرۆک و سه رهاتی هیند جوان
ده گیرایه وه، بۆیه به مامۆستای گیرانه وه ناوی رویشت.
دوورنیه له رینی دیداره وه مامۆستای گیرانه وه شتیکی له
سه رهاتی هاوار بیستین، بۆیه زۆر گرنگی پینده دات، له
پشوو هکان گازیده کات و له گۆرپه پانه که قسهی بۆ دهکات.
مامۆستای گیرانه وه هانیده دات بۆ خویندنه وهی چیرۆک،
هاوار ده خوینیته وه. مامۆستا هانیده دات بۆ نووسین،

نووسینه‌وه‌ی روژانه‌ی خو‌ی، هاوار چه‌ند لاپه‌په‌یه‌ک
ده‌نووسیت‌ه‌وه، پیشانی مامۆستای گێرانه‌وه‌ی ده‌دات،
مامۆستا به‌ دل‌ی ده‌بیئت و له‌ دل‌ه‌وه‌ ده‌ستخۆشی لێده‌کات،
تیپینه‌کی ده‌داتن:

تۆ زۆر وشه‌ی (من)ت به‌کاره‌یناوه، ده‌کریت که‌می
بکه‌یت‌ه‌وه، ده‌کریت هر نه‌یه‌یلی و له‌ جیات‌ی من، (ئه‌و)
داب‌ن، یان ناویک باناوه‌که‌ش ناوی خۆت بیئت داب‌ن، ره‌نگه‌
سه‌ره‌اته‌که‌ خۆشتر بیئت، ئاگاداره‌، هر شتی‌ک زۆر
بی‌لیت‌ه‌وه‌ لێی بیزار ده‌بیئت.

هاوار دواتر به‌ قسه‌ی مامۆستای گێرانه‌وه‌ ده‌کات، له‌
نووسینه‌وه‌ی به‌شیک له‌ سه‌ره‌اتی خو‌ی هه‌موو (من)ه‌کان
فرێده‌دات و له‌ شوینی (هاوار) و (کو‌پی داربی) داده‌نیت،
به‌لام له‌ درێژه‌ی سه‌ره‌ات له‌و جێیه‌وه‌ که‌ هه‌وال‌ی
که‌شمرده‌بوونی مامۆستا که‌ی ده‌بیستیت، به‌ خو‌ی
ناوه‌ستن، هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بیئت و ده‌بنه‌وه‌ من.

ئیدی لێره‌وه‌ هاوار منم، کو‌پی داربی منم هر
لێره‌وه‌ش هه‌وال هات مائی شه‌له‌ی شامینۆکفرۆش باریان
کرد‌وه، گه‌راینه‌وه‌ مائی خۆمان و به‌ داربییه‌که‌
شادبوومه‌وه. سه‌ره‌تا چ خۆشبوو، ده‌تگوت به‌ گولنار
که‌یشتووم، به‌لام به‌ره‌ به‌ره‌ دووری گولنار، یاد‌ی گولنار
ده‌بوونه‌ پۆلووی ئاگر و چه‌ریان له‌ دل‌مه‌وه‌ ده‌هیتا.

لهو سهری کولانهی دهگه‌یشته‌وه سهر دهرگای
 سهره‌وه‌ی مزگه‌فتی حاجی له‌قله‌قه‌که، راوه‌ستاوم، سهرم
 هه‌لبرپوه و چاوم له سهر هیلانه‌ی حاجی له‌قله‌قه‌که‌یه که
 به ئاسمانه‌وه راوه‌ستاوه. باش نایه‌ته‌وه یادم له سهر
 هیلانه‌که‌ی بوو یان نا. خه‌یال بردمیه‌وه بۆ ئه‌و رۆژه‌ی که
 له‌گه‌ل گولنار ته‌ماشامانده‌کرد، پیری گه‌پیده‌ش هه‌لیک له
 وه‌لامی پرسپاری من:

حاجی له‌قله‌ق بۆچی حاجیه‌؟

پیری گه‌پیده به پیکه‌نینه‌وه:

سالی جارێ ده‌چیته‌ هه‌جی.

پیری گه‌پیده له باره‌ی حاجی له‌قله‌قه‌وه قسه‌ی بۆ
 خاله‌ مۆسکۆیی ده‌کرد:

ئه‌و حاجی له‌قله‌قه‌ ئه‌و سهر و ئه‌م سهری دنیا ده‌کات،
 له‌و لایه‌وه ده‌گاته ولاتی هه‌جی، له‌و لایه‌شه‌وه ده‌گاته
 رووسیا.

خاله‌ مۆسکۆیی به پیکه‌نینه‌وه گوتی:

چەند خۆشبوو منىش وەك حاجى لەقلەق بام، چەندان
جار مۆسكۆم دەدیت.

لەو قسەيەى خالەو وە من و گولنار پىكەو وە دەمانگوت:

خودا بمانكە حاجى لەقلەق، با بفرين و مۆسكۆ ببينين.

ئاخر خالە مۆسكۆيىم، بە شىوئەك باسى مۆسكۆى
دەكرد، قورئانخوينەكان وا باسى بەهەشتيان نەدەكرد.

ئەگەر دەنگە تىژەكە نەبا، لەبىرم نەمابوو بۆچى
چووبوومە ئەو سەرە كۆلانە. نىوان من و دەنگەگە ھەر
شەش حەفت شەقاوى ئەمنە لۆقنەكە دەبوو. پشتى لە منە،
ويتەيەكى گەورەى سەرۆكى دراند و بە دەنگى بلند
دووبارەى كردەو:

برووخی دىكتاتور.

لە سەرى كۆلانەو وە سەد دەنگ برووخینى كۆرەكەيان
گۆتەو، ئەو كۆرەى دەنگى بە من نااشنا نەبوو، بەلام
نەشمناسیەو. ئەو كۆرەى لە دواو لە كەسىك دەچوو،
نەهاتەو بىرم كىتە. راکە راک و تەقوتۆقە، كۆرە كەوت،
دەماودەم كەوت. خوینم دیت، ئەو خوینەم پىشتەر دیتووە،
هەستىكى وام بۆ درووست بوو كە خوینەكە ئاشنايە.
قسەيەكى پىرى گەپیدەم بىردیتەو:

ئەگەر كەسنىڭ خويۇنئاس بىت، خويۇن دەناسىتەو،
خويۇنەكان ھەموو وەك يەك نىن.

ھى ئەو ەنبوو بچمە سەرى، تەنگەكان روويان لەوى
بوو. خويۇن مەنى كەمى لە خەيالى گولنار دوورخستەو، تا
ئەو ساتە لە ناو خويۇشانەكان سەره داوى خەيالىك
دەگەشتەو گولنار.

روژى دواتر خويۇشانەكان لە دەرگاي قوتابخانەو
سەرىكد. سەرى گەشتە سەرى ئەو جادەيەى ئەگەر
پىچبەيتەو قوتابخانەكەى گولنار ديارە. لەوى لە ھەموو
لايەكەو چەكدار پەلامارىندا، بوو تەق و توق و
زرموھۆر، بەرد ھاويشتن. مەنى چوار دارلاستىقم
ھاويشت، ھىچيان بەلاش نەچوون. پەرتەمان لىكد و
ھەريەكە بە لايەكد ھەلات. ئەو لە دەرگايەك چوو
ژوورەو، ئەويدى بە سەرىديوارىكد ۋا ديو بوو. يوسقم
دى لەو سەروو سووپايەو. مەنى خۆم بە ھەوشەيەكد
كد، ژنىك كە ئەگەر لەبەر جلكەكەى نەبا دەمگوت دايكە،
چەند لە دايك دەچوو، تاكە ژنىكە لە تەمەنم دىتەيتەم كتومت
لە دايك بچىت، بابم بىيىنى جياوازيان پىناكات، جلكىكى
ھىند رەشى پۆشيوو ترساندى. ژنە بە چا و دەست
سەرى دار توو پەكەى پىشاندام، كەوتبوو قوژبنى
ھەوشەكەو. نەختى دوودل بووم، كاتى دوودلى نى، بە
قسەمكد. لە ھەلگەراندا يارمەتى دام، پىنى بلىند كردم.

باوهشم به لقیکی ئەستووردا کرد و خۆم کرده بەشیک له درهخت.

دوو سێ چهکدار به ژوور کهوتن. دلم توند لێدهدات، دهترسم ترپه‌ی دل جووله بخاته لقه‌که‌وه و ناشکرايم. گویم لێه به عه‌ره‌بی جوین ده‌ده‌ن، سه‌ر بان و بن بانیا‌ن کرد. له که‌لینی په‌لکانه‌وه دیتم چه‌کداریکیان پالێکی توندی به ژنه‌که‌وه نا و که‌وت. ده‌مویست ده‌ست بۆ دارلاستیق بیه‌م، باشبوو په‌ژیوانبوومه‌وه، رویشتن. دوا‌ی که‌می ژنه‌که به راستی هه‌ر ده‌لینی دایکه‌م، سه‌ریکی به ده‌ری داگرت، هاته بن دارتووه‌که و به ده‌نگیکی دایکانه:

کو‌رم، تا من نه‌لیم هه‌ر له‌وئ بمینه‌وه، هینشتا له‌ کۆلان.

له‌و دارتووه‌وه، گه‌یشتمه‌وه ئەو دارتووه‌ی که ده‌یروانیه سه‌ر گۆرانی، ئەو گۆرانییه‌ی برده‌میه‌وه دیار سینه‌ی ترازاوی گولنا‌ر. بویرم بیرکه‌وته‌وه، ده‌میک بوو نه‌مدیتبوو. ئەو دارتووه‌ پرپه‌ی له‌ خه‌یا‌لێکی پر به‌ریداینه‌وه ناو ده‌ستی سه‌رخۆشان، به‌لام ئیستا له‌و دارتووه‌وه ناییت خۆم بده‌مه ده‌ست خه‌یا‌ل، به‌ر به‌مه‌وه ده‌که‌ومه ناو ده‌وی پیاو‌کوژان. چاوه‌ڕێ ده‌که‌م ژنه ره‌شپۆشه‌که هه‌والی خۆش بیتیت، هه‌والی چۆلبوونی کۆلان له‌ چه‌کداران، ده‌بیت ئەو ژنه‌ کێی مرده‌بیت وا ره‌شپۆشه‌؟

له‌ ده‌رگا درا، لیمه‌وه دیار نیه‌ کێیه، گه‌وره‌یه، مندا‌له، چه‌کداره، بێ چه‌که، ئۆخه‌یش:

پله په‌رژین، داکم گوتی دوو نانمان بداتی.

ژنه ره‌شپۆشه‌که که دیاره ناوی په‌رژینه:

باشه، وه‌ره، چه‌کداره‌کان له کۆلان ماون؟

منداله‌که:

رۆیشتن.

ئۆخه‌یش، رۆیشتن و ئه‌وجاره‌ش ده‌رباز بووم. داوای
لێ‌بووردنم له ژنه‌که کرد که به هۆی منه‌وه پالێکی خوارد،
به‌لام ژنه گوتی:

نا، به هۆی جل‌که‌که‌مه‌وه بوو، ئه‌منه‌که پرسى بۆ
ره‌شپۆشى، منیش گوتم کى هه‌یه ره‌شپۆش نه‌بى.

لێم پرسى:

ده‌توانم بزائم بۆ ره‌شپۆشى؟

گریاو گوتی:

له کۆستیک پتره، دوا‌ییان ئه‌و کوپه‌ی دوتینى له بازار
خوینى رژا، کوپم نه‌بوو، به‌لام وه‌ک کوپه‌که‌م
خۆش‌مده‌ویست.

پرسیم:

ناوی چى بوو؟

ئاھىكى ھەلگىشا:

بوير...

بوير؟ ئۆي، گوتىم ئۇ دەنگە ئاشنايە، ئۇ سىمايە
ئاشنايە، گريام، بە كۆل گريام، ئۇنىڭ نەبا ھەر دەگريام.

لە رىيى گوللىم دىت، زانىم لە خۇپىشاندان دىتەو.
دوينىش لە لاي مزگەفتى حاجى لەقلەقەكە دور بە دورى
دىت. ئۇ كچە لە ھىچ ناگەپتەو، خۇپىشاندان نىيە
بەشدارى تىدا نەكات، نازانم چۇن ناگىرىت، لىم
نزيككەوتەو:

دەست خۇش، نىشانەت راستە، بەلام ئاگات لە خۇت
بىت، نەگىرىتى.

بە شەرمەو گوتىم:

تۇش لەوئ بوويت؟

بىزەيەكى كرد و گوتى:

شىتىكت بۇ بگىرمەو بەس بە كەس نەلىنى، لەو رۇژانە
چوومە سەرى، وەرياننەگرتىم، گوتيان:

باش نىيە كچىك بى مىرد يان برايەك، كەسىك بىيتە
پىشمەرگە.

تير قسەم كردن و ھاتمەو.

گولیم پتر خوشویست، ده‌مگوت چ ده‌بوو نه‌گەر
 گولناریش وه‌ک گولئ بویر با، چ ده‌بوو نه‌گەر من کچیکی
 بویرم خوشویستبا؟ ئای گولنار چیت به‌ سەر من هیتنا، به
 چاو سوورکردنه‌وه‌یه‌ک دوو می‌ردت کرد. نرخى
 پووشکه‌یه‌کت بۆ من داننا، پووشکه‌یه‌ک له‌و پووشکانه‌ی
 له‌ پووشکاخه‌زه‌که‌م ده‌خست و پینکه‌وه‌ ده‌مانتارده‌ ئاسمان.
 ئای گولنار، خۆزى به‌ گولئ ده‌چوویت، نا، هه‌له‌ له‌ خۆمه
 له‌ گولنار نیه. قسه‌ی دیدار بوو، ده‌بوو من خۆم بۆی
 ئاشکرا کردبا، ده‌بوو پیتی‌لیم تۆم خوش ده‌وئ پر به‌ دنیا،
 هه‌له‌ی من بوو، رسته‌یه‌کی ناسکم بۆی نه‌گوت، گله‌ییم لئی
 نیه، خۆم به‌ خۆم کرد.

خوینه‌که‌ی بویر له‌ گولناری پساندمه‌وه، ئای هاورئى
 پۆل، هاورئى ناو دارتووی گۆرانی، له‌ پێش چاوی خۆم
 که‌وتی، فواره‌ی خوینی سەر شانتم دیت و نه‌مناسیته‌وه، چ
 خوینتیک بوو ئه‌و خوینه، ده‌بوو بیناسمه‌وه، خوینی
 براده‌ری مندا‌لیم بناسمه‌وه، ئه‌و جاره‌ی مامۆستا مستیکی
 له‌ ناو زاری دا و خوین فیچقه‌ی کرد، هه‌ر ئه‌و خوینه‌ بوو
 که‌ به‌ دیار مزگه‌فتی حاجی له‌قله‌قه‌که‌وه‌ رژا، من له
 خوینه‌که‌یه‌وه‌ هه‌ستمکرد ئاشنایه.

بابم و داکم زانیان چوومه‌ته‌ ناو خۆپیشاندانه‌وه، دایکم
 گریا، خوشک و برا و گیقارا ده‌وریان دام، بابم ده‌لئیت:

ئاگاداری خۆت به، له‌ به‌لاش ده‌رۆیت.

پیاوی هه مه دانییه هه کارییه کهش له مالمانه، گویمان
داوه ته رادیو، ناوی بویری خوینده وه، گریان قورگمی
گرت، به گریان وه گوتم:

ئه و کوره زور براده رم بوو، له سه ره تایی له ته نیشته
یه کتر داده نیشته.

دایکم له ئامیزی گرتم، گریان هه موو گریان به
تۆله ستین و هه مه دانی و دایک و خوشک و براو گیقاراهه،
هه موو گریان. له ناو فرمیسه که وه ته ماشای دایکم ده کهم،
چهند له و ژنه ده چیت که منی له ناو دارتووه که شارده وه
و هه وایی مه رگی هاوړیکه می دامی. خودایه ئه و دوو ژنه
له سیمه، له گریان، له گێرانه وه بۆچی هینده به یه ک ده چن،
بۆچی هینده لیک نزیکن؟ ته نهها له جلك لیکدی دوورن،
خودایه با هه ر لیکدی دوور بن و دایکم به ره شپۆشی
نه بینم، به دیتنی ژنی ره شپۆش دنیا له پیش چاوم تاریک
دادیت و هیچ نابینم. به دایکم نه لیم ژنیک هه یه له تو
ده چیت، دلم ده ته قی، گوتم، به لام ئه و له سه ره تا به هه ندی
وه نه گرت و گوتم:

له دنیایی زور کهس هه یه به یه کتر ده چن.

گوتم:

به لام له دنیایی دوو کهسم نه دیتووه هینده به یه کتر
بچن.

دایکم تهواوینک دامام، پرسپاری ژنهکهی کرد، له کویت
دیت؟ تهمهنی چهنده؟ ناوی چیه؟

سهرهاتی دارتووهکه و ژنه رهشپوشهکه م بوی
گیرایه وه، له و ساته ی گوتم ناوی په رژینه و رهنګه شتیک
له تو به تهمه نتر بی، راجله کی وهک ئه وه ی کاره با
گرتبیتی، به لام دهویست خو ی ئاسایی نیشاندات.
هه ستمکرد شتیک له گورپییه، زور هه ولم له گه لی دا، خو ی
کرده به رد و هیچم لئی هه لنه کړاند. دوا ی چهنده روژتیک
پرسپاری مالی په رژینی کرد، ناو نیشانه که م بوی هه لدا،
ئیدی بابه ته که ی داخست و چهنده ی سهری قسم ده برده وه
سهری، ئه و نه ده هاته وه سهری، قسه ی به لایه کیدی ده برد،
وازم لیه یی نا، به لام زور جاریش دور به دوری به
دوویدا ده چووم و خو م لینده گرت، بزائم ری ناچیته وه
کولانی مالی په رژین، جاریک له و جارانه ری به وی که وت.

له سهری کولان خو م خستبووه په نای دره ختیک، دیتم
دایکم ده رگا که ی لادا و چووه ژووری، وهک چو ن ده چیه
مالی خو ت ئه وها، ئه و چوونه ژووره وه پیناچیت هی جاری
یه که م بیت، رهنګبی له ده رگای دابی، به لام دور بوو،
گویم له ده نگی ده رگا نه بوو. هه راوه ستام نه هاته ده ری،
زوری برد، هه ژنیک مندالیک به ویدا تیده په رین، یان له
ده رگایه که وه سهریان ده ردینا، هه ستمده کرد به چاو
پیمده لی:

ئەگەر خوڤریاتی نەبێت بۆ لیڤه وەستاوی!

رەنگە واش نەبوویت، من بە هەلە چاوەکانم
خویندبێتەو. رویشتم بە پیش دەرگای مالی پەرژین، بە بن
سینبەری دارتوووەدا رویشتم، دەرگای حەوشە نیو
کراوە بوو، لە حەوشە کەسم نەدیت، ئیدی رویشتم
نەگەرمامەو. خۆم پینەگیرا، روژی دواتر بە شەرمەو
پێیمگوت:

دایە، مالی پەرژینت دیتەو؟

دایکم بە پیکەنینەو مالێک تۆ ناوێشانى هەلبەدیت،
ئاسان دەبیندریتەو.

گوتم:

زۆر لە تۆ دەچوو، وایە؟

دایکم:

وایە، بەلام من لەو دەچم، چوونکی سێ سالی لە من
گەورەترە، بەلام چ پرسسیاری دیم لى مەکە، دواى
سەرھاتیکی تالێت بۆ دەگیرمەو.

بە قسەم کرد، دەرگای پرسسیارم داخست، بەلام روژ
دواى روژ تامەزرۆییم بۆ سەرھاتی تال پتر دەبوو. ئەو
دایکم ناوى نا سەرھاتی تال، لای من سات دواى سات
شیرینتر دەبوو، خوا خوام بوو خولەکیک زووتر ببستم و

تامی بکه‌م. ده‌بی ئه‌و په‌رژینه کئی بی، شیرین و په‌رژین
چی یه‌کترن؟ ده‌زانم خوشک نین، دایکم خوشکیکی هه‌بووه
وه‌ک بیستوومه هیشتا دایکم شووی نه‌کردووه ئه‌و
مردووه، ئه‌دی؟ ده‌هاته سه‌رم بچه‌ لای پلکه په‌رژین و لئ
په‌رسم:

ئه‌ری تو چی شیرینی دایکمی؟

نه‌ده‌چووم، به‌ قسه‌ی دایکم کرد و له‌و باره‌یه‌وه
په‌سیارم نه‌کرد.

به‌هار زۆری رویشتبوو، که‌می مابوو، هه‌ر ئه‌و ماوه‌یه
بوو که‌ بابم و هه‌مه‌دانی پیس تیگگیران، شه‌ری شاخیان
هینابووه بن داربی، لیک هه‌ستانه سه‌ر پئ، توله‌ستین
ده‌لینه هه‌مه‌دانی:

تو که‌ ئه‌وها ده‌لینی بوچی خۆت به‌ چاوئیکه‌وه ناچیه
شه‌ریان؟

هه‌مه‌دانی ده‌لینت:

نا، تو به‌ لاقیکه‌وه برۆ.

توله‌ستین ده‌لینت:

شاخ به‌ چاوئیکه‌وه ده‌کریت، به‌لام به‌ لاقیکه‌وه ناکریت.

ئەو قەسەيەى بابم منى ھىنايە گريان، ويستم پەلامارى
ھەمەدانى بدم، بابم نەيھىشت و گوتى:

ئەو ھەشەرى خۇمانە، تۇ خۇت تىوھەمەگلىنە.

ئا لەو سەرۈھختە ھەوالى مەرگى خالە مۇسكويىم ھات،
ئەويش لەگەل مەرگە قەندىليپەكان بوو، بەلام ھەوالەكە
درەنگتر گەيشت. ئەو رۇژە بوو من لىي دەترسام، باشبوو
تاقىکردنەوھم كىردبوو، دەنا دەمامەو ھە نەدەگەيشتە
كۆليژ. دايكم گريا ھىند گريا بەگەرەكەك ژن ھىندە
نەگرياون، نەدەبوو لە كۆلانىش بگرى، بابم دەيگوت:

ھىواش بگرى، ھىواش بگرى، ئەمن پىبزانن دەمانگرن.

دايكم دەگريا و جوينى دەدا، جوينى بە ھەمەدانىيەكەش
دەدا. جلكە رەشەكەى پۆشى، ئەو جلكەى پەرژىن
پۆشيبووى، ئىستا دايكم و پەرژىن ژنىكن، كەس لىكيان
ناكاتەوھ.

ئەو ھەتا لە تەنيشت يەك دانىشتوون، پىرچيان كىردۇتەوھ،
سەر روومەتەكانيان خوينيان لىندەچۆپى، ھەردووكيان
(براپۇ)يانە. باشە پەرژىن بۆچى برارۇ دەكات، نا، ھەر ئەو
نيە، دوو سى ژنى دىش برارۇيانە، ئەوى دى بابەپۇيەتى،
ئەوى دى رۆلەپۇيەتى، لە پرسە ھەر كەسە بۆكەسى
خۆى دەگرى. ئەو دوو ژنە كىتومت يەكن، وەك يەك شىن
دەكەن، ئەو دوو ژنە ژنىكن، كاميان دايكمە، نايناسمەوھ،

من نایناسمه وه، ده بیت بایم بی و بۆم بناسیته وه، به بایم ده لئیم:

بابه، ئه و ژنه کێیه وهک دایکم ده گری؟

نه مزانی له گهڵ کامیانمه، بایم ده لئیت:

دایکت پیتی نه ناساندوویت؟

گوتم:

نا

بایم له سه ری نه رویشت و قسه ی به لایه کی دیدا برد و نه هاته وه سه ر په رژین، تینه گه یشتم، ئیستاش هی ئه وه نیه، له دایکم بپرسم، له پله په رژین بپرسم.

شه ویک دایکم منی هه لپێچا که بجینه مالی په رژین، هه ر کاتیک دلی زۆر توند با، ده بوو له مال ده ربجیت. پیمخۆش بوو، هیشتا له مال ده رنه چوو بووین، گوتم:

ئه وشه وه هه ر پرسیاریک بکه م، وه لامم ده ده یته وه؟

گوئی:

بپرسه.

له رییی، مه رجی نه گیرانه وه ی بۆ که س به سه رم سه پاند و ئه وه ای گیرایه وه:

پەرژین سى سال له من گه وره تره، هيشتا شووم
 نه كردهبوو، دوو سى جار كورپك هاته داخوازيى پەرژين،
 بایم چوو ه سهر كهلى شهيتان و نهيدايى. پەرژين له گهل
 كورپه سهرى خويان هه لگرت، ئاموزاكانم هاتن شير و
 تيريان دهسوو، بایم ته لاقى خوارد كه پەرژين بكورژيت، به
 خالتى گوت:

كورپم، هانى ده مانچه م بو كړيويت، نه يكوژيت، كورپى
 من نيت.

خالت به ئاموزاكانى گوت:

ئيوه برۆنه وه مالى، با ههر من دهستم سوور بيت.

خالت ده مانچهى له بهر پشتين ناو ده رچوو. من و
 دايكم له سهر ئاو و ئاگرين، بابيشم ده رگاي له سهر خوى
 داخستوه، نايه ويت كهس ببيني، ناوه ناوه ديوار به بهر
 مست و پيله قه ده دات. دوو هفته به كى پيچوو، خالت
 پهيدا بووه، بایم كه زانى پەرژين له سهر سنوور كوژراوه
 و لاشه كهشى له چوله وانى خراوته بن خول، ئاسايى
 بووه، به لام من و دايكم كه وتين، رقى دنيا مان له خالت
 ههستا، نانمان نه ده دايى، جلکمان نه ده شووشت، ئه ويش
 هيچ قسهى نه ده كرد. چهند هفته بهك به سهر كوژراني
 پەرژين تينه په پرى، بایم ترومبيل ليتيدا و مرد، دايكم بوى
 گريا، به لام من تنوكه فرميسكىكم بو هه لئه وه راند. دواى
 هه لگيرانى پرسه، خالت گوتى:

شتيكتان پندهلیم، بهلام هر كه سيك له زاری ئیوهوه
بییستی، ئیوه نا، خۆم دهكوژم.

بهنا به دلی گفتمان دا كه نهینه كه دهپاریزین.

خالت گوتی:

په رژین ماوه و نهكوژراوه.

من له رژیم، دایکم له هۆش خۆی چوو، ئاومان پيدا کرد
و هاتهوه هۆش. خالت په رژین و كوربهكهی دیتبوه،
پینگوتبون:

دوور برۆن، چهندی دهكری دوور برۆن، له زیی
گهوره بهپهپهوه و برۆنه ئهوپهري سنوور، ئیدی ئیوه
مردوون، دهبیست وا بکهن، دهنابابیشم نه تانكوژیست،
ئاموزاكانم راناوهستن، خواخوای رووداویکی ئهوهان، گوی
به قسهی من نادهن.

من و دایکم سالانی زوو دوو سی جار په رژینمان
دیت، خالیشت دیتبووی.

دایکم دایه پرمهی گریان و گوتی:

كوپم ئهگهر خالت له ژيان مابا، ئهو سه رهاته
نه دهگنپرایهوه.

ئەو شەو ە لە مالى پەرژىن مەن بەرانبەر دارتووى
خۆشاردەنەو ە لە نىوان دوو ژنى رەشپۆش دانىشتبووم، نا
لە نىوان دوو كەرتى ژنىك دانىشتبووم، كەرتىك شىرىنى
داىك، كەرتىك پەرژىنى پلك. ەەر دەبىت بە ناو ەكانىان
بىانناسمەو ە، ەەر دەبى لە بانگکردندا بىانناسمەو ە،
كى(داى ە)منى و ەلامداى ەو ە، ئەو شىرىنە. دوو كەرت ە ژن
دوای سالانىك دابرا، دوای كەرتبوون، بە جلكى رەشەو ە
لە فرمىسكدا يەكتريان گرتەو ە. قسەيان لە براىەك دەکرد
كە بە قەد حەفت برا سۆزى برايانەى ەبوو ە، براىەك لە
چىاكان لە شەپى براكان خوينى رژاو ە و رەنگە بە
گۆرەكەشى نەكەونەو ە. ئەو شەو ە مەن پلكىكم دىتەو ە، كچ
و كوپىكى گەنجى ەبوو، لە چاوى كچەكەو ە گولنارم
دىت، چەند لە چاوى گولنار دەچوو، لە قسەى
كوپەكەشەو ە ەو پى كۆژراو ەكەم ناسى ەو ە، برادەرى بوو،
بە ديارى ەو ە بوو ە كە گوللەكەى بەركەوتوو ە.

زۆرى نەبرد ەوالىك ەات كەس باو ەپى نەکرد:

پىاوى مۆسكۆيى نەمردوو ە، بەلام برىندار ە.

شەوىك پىاوىك ەات، دياربوو لە ەيلى پىاوى مۆسكۆيى
بوو ە، ەوالەكەى بەراست گەپاند. ئاى ئەو پىاو ە دەناسم،
بە دەنگى ناسىمەو ە، ئەو مامۇستا كۆچەر ە، كاتى خۆى
سالىك وانەى پىمگوتوو ە، سىماى ەندىك گۆراو ە، ديار ە

ئەو من ناناسىتەو، گوتىم نەو، ك پىنخوش نەبىت، خۇمى
پىناناسىنمەو، مامۇستا كۆچەر گوتى:

لە مردن دەرچو، بەلام ئەندامىكى لەدەستداو.

دايىم خەنى بوو:

بەس نەمردى، قەيناكە.

بابم لىنى دووبارە دەكردهو، كە چ ئەندامىكى
لەدەستداو، پى؟ دەست؟ چا؟ هەرچى دەرگوت، مامۇستا
كۆچەر بە نەخىر وەلامى دەدايو، لە هەستاندا بابمى تى
كردهو و سرتەيهكى كرد، دەورى بابمان دا، باب رووى
لە دايىكمە:

چەندمان پىنگوت، ژن بهينه، با مندالت بىت، ئىدى مندالى
نابىت.

دايىم قىژەيهكى لىنو، هات، بەلام يەكسەر هېوربۇو و
گوتى:

قەينا، بەس زىندوو بىت.

هەر لەو شەو، شەو، ناوى لە مامۇستاكەم نا
(فرىشتەى شەو، كە)، شىرىن رەشى فرىدا، كراسە
جوانەكەى لەبەر كردهو، بەلام پەرژىن هەر بە رەشپوشى
مايو، مېردەكەى بەر لە سالىك مردبوو، من جياوازى

جاگم پىخۇش بوو، چوونكى له دووره وه ليكديم
جياده كرده وه.

ئەو رۇژانە ھەوالى ناخۇش ليكيان گرتبۇو، بە دواى
يەكتردا دەھاتن، ناخۇشترينيان مەرگى مامۇستاي گىرانه وه
بوو، ئەو ھى فىزى خويىندەنە وه وسەرھات گىرانه ھى كردم،
ئەو ھى پىمىدەگوت:

وا مەكە كەسىكت زۆر زۆر خۇشبويت، دەنا دەكە ويتە
داويكە وه دەر بازبونت نيه.

بەلام كار له كار ترازازا بوو، من كەوتبوومە داوى
گولنارە وه. نەمزانىبوو مامۇستا بە چيا كەوتووه، درەنگ
ھەوالى مەرگى بلاوبۇو. ئەو سالە جەنگ كۇلانىك
كوژراوى بۇ گەرەك ناردە وه، سيامەند ئەو ھى بە پارەى
بنە دارگويزەكان خانوويك و ترومبيليان كرى، بى سەر
ھاتە وه، دايكى بە سى خالەكەى سەر قۇلنجى ناسيە وه. ئەو
رۇژانە پىر مەرگ بوون، لە ھەر سى ژن دوو ژن رەشى
پۇشى، ژن دەتگوت قەلەرەشكەن بە رىي گۇرستانە وه.
گەرەك لە سنوورى خۇى راوہستا و گۇرستان ناو
چىورمەكانى پردەبۇو و ھەك جارانى گەرەك رۇژ بە
رۇژ بە ھەر چوار لادا دەكشا. قورئانخوينەكان چەندى
زۆردەبوون ھىشتا پىرانه دەگەيشتن. ھەمەدى قورئانخوين
لە سەر گۇرپىكە وه بۇ سەر گۇرپىك، بازارى گەرمە، بەلام
جەبارى قورئانخوين مەنتى بە گۇر و مردو و نەماو، زۆر

جار له راډیو و تلهفزیون قسه دهکات، همه د جاریک
گوتی:

له جهبار نزیک نه بیه وه، به خودای به یهک تلهفون
دهتوانیت بیست قورئانخوین بخاته به ندیخانه وه.

ئو روژانه هیند تووش بوون، زور کهسیان تووشی
شیتبوون کرد. دیدار له روژی دووهمی پرسه که دیکی
به کولان و جاده کهوت. پارچه ئاسنیک له ئاسمانه وه هات،
گوتیان خومه ینی هه لیداو، کهوته حهوشه ی مالی
دیداره وه، دایکی نانی دهکرد، دهستیکی به سیره وه به جیما،
پتیه کی له گهل خوانه که رویشت، هر پارچه یه کیان له
جیبه که هینایه وه و له تووره که یه کی سپیان کرد. دیداره
شیت یه کهم شیتی گهړهک بوو، به لام هر چند حهفته یه که
به تاقانه شیت مایه وه. کوړیکی حهساره که ی خانزدیش له
جهنگه وه به شیتی هاته وه. منیش رهنکه له سه روخی
شیتبوون بووبم، هه موو ئه وانه که میک له خه یالی
گولناریان دوور دهخسته وه، به لام هه رگولناریش له وانه ی
دوور خسته وه.

نیو خوله کی بهر له هانتی ماموستا، به یاتی باشی کرد،
سهرم هه لپری له چرکه یه که که متر لایه کی روویم دیت. من
له ریزه کانی دواوه دانیشتووم، ئو له ریزی پتیشه وه. ئو
دهنگه دهناسمه وه، دهنگی دایکم نه ناسمه وه ئو وه

دهناسمه‌وه. تو بلنی له دنیایی دوو دهنګ هه‌بی هینده لیک
بچن، بیستن توانای جیاکردنه‌وه‌ی نه‌بیست؟ دوو ره‌نگم
دیتووه، وهک دایکم و پلکم، به‌لام دوو دهنګم نه‌بیستووه.

هه‌وه دهنګی گولناره، لا روومه‌تی هه‌وه، من روومه‌تی
گولنار نه‌ناسمه‌وه! له که‌لیننی قوتابیه‌کانه‌وه ده‌بینم، پرچی
به سهر شانیدا په‌خشانه. هه‌وه، ئه‌وه پرچی په‌رییه، پرچی
ئایشه‌وفاتمه‌یه! چ بیانویهک بیینمه‌وه بگه‌مه لای
ته‌خته‌ره‌شه‌که، لای ده‌رگا، تا رووی بیینم. رووی بیینم
و نه‌بینم ئه‌وه گولناره، دهنګی دهنګی ئه‌وه، پرچی هه‌وه،
له ناو ئاسمانیک پرچ ئاسمانیک په‌لکه زیرینه من هی
گولنار دهناسمه‌وه. به به‌ژنیش گولناره، چ به‌ژن هه‌یه له
به‌ژنی گولنار بجیت!

ئه‌و وانه‌یه زور دوور و دريژه نابریته‌وه، له ده‌چله و
فره‌هات دريژتره. ماموستا میژووی نیوان ئه‌و دوو زینیه‌ی
ده‌گیرایه‌وه، منیش له پرچی ئه‌و کچه‌وه، له به‌یانی باشی
ئه‌و کچه‌وه که ههر ده‌بیست گولنار بیت، پچر پچر میژووی
خوّم و گولنارم ده‌گیرایه‌وه، وانه دريژ ده‌بیته‌وه، وهک
میژوو دريژه و بی کوتایه.

ئوخه‌یش پشووه، ده‌مویست به سهر میژو و
کورسیه‌کاندا بازبده‌م، زوو بگه‌مه ده‌رگا، له سهر ده‌رگا
پرچیم دیت چووه ده‌ری، ری نیه زوو بیگه‌می، پۆل پره،
چی به‌سهره‌ات! ویده‌چی چووبیته یانه‌که، گه‌رام،

نەمدىتەو، تۆبلىنى لە گۆرپەپانەكە پىياسە نەكات؟ لەوى نىيە،
ئاي! گولنار لە كوئى! وا چاكە بچمەو پۆل. لە جىنى
مامۇستا دانىشتووم، ئىستا دىتە ژوورەو و دەيىنم، ئاي!
وانە دەستىيىكرەو، گولنار نەھاتەو، نەزانى وانە چۆن
كۆتايى ھات، لە كى بېرسىم ئەو كچەى لە وانەى يەكەم
ھات و نەھاتەو، كى دەيناسى؟ بۆچى نەھاتەو، لە پۆل
كەس برادەرم نىيە، جارى كەس ناناسم، جوانىش نىيە، لە
كچىكى تازە ھاتوو، بزرېوو بېرسىم. پشووەكانى ئەو
رۆژەم لە گەپان بە دواى گولنار بىردە سەر. دەمگوت،
رەنگە لە بەشىكىتر لە پۆلىكىتر بىت، بە ھەلە ھاتىتە
پۆلەكەى ئىمەو، گەپام، وانەيەكەش نەچوومە ژوورەو،
گەپام، ھىند گەپام سەرم سووپا، لە تەوابوونىش لە پىش
دەرگا راوەستام، چاوم بە ھەموو لايەكدا دەگىرا، گولنارم،
نەدىتەو.

ئەو شەو ھەو نەچوومە چاوم، باشە گولنار چۆن
گەيشتە كۆلىژ، تۆبلىنى لە رۆژى باركردىانەو،
چووبىتەو قوتابخانە، ھەر دەبىت وا بىت. ئاكام گەيشتە
ئەو ھەى ئەو ھەى دىتم خەون بوو، بە دوورى مەيىنە لە ناو
پۆلى خەوم لىكەوتىن، ئاي لەو خەونە!

سبەى گىژ و وىژ گەيشتە ناو پۆل، لە جىنى مامۇستا
روو لە دەرگا دانىشتىم، خەو دەمباتەو، پۆل چەند
قوتابىيەكى تىدايە، دوو كچ بە سىرتە قسە دەكەن، بە
ئاستەم گويم لىيە:

چاو چاو، ده لئی سهرخوښه.

ويستم بليم ته مەنيكه سهرخوښم، نه مگوت، چاوم له
دهرگايه، ئی ئه وه خودايه گولنار بيته وه.

ئای! گولنار! به دهنگيكي وهك دهنگي دويئي:

به يانيتان باش.

له ريزي پشت پيشه وه دانيشت، نازانم كه وتمه چ
باريكه وه، چاوم له سهریه تي، بوچی سهر هه لئابري!
سهری هه لابري، ته ماشای كردم و سهری داخسته وه، ئای!
دياره نامناسيته وه. گولنار نه گورپاوه، وهك ئه و روژه يه كه
بو دواچار ديتم. با خوڻم بچمه لای، شه رمكرد، چووم له
ريزي پشته وي دانيشتم، لايه كي رووي جوان له من
دياره، نيوه ئاوړيكي دايه وه، هه سنده كات كه وتوته ناو
نيگامه وه. ليوي سوورسوور كردبوو، ده تگوت كریمستی
خواردوو، هه سنده كه چاوی پۆلم له سهره، به مامۆستا
و قوتابيه وه، چاوم له سهر گولنار هه لگرت، به لام رووي
ئهوم بایی هينده له چاوم گلدابوه كه به خه يال نيشانی
چاوی خوڻم بدهمه وه. گويم له ناوی گولنار بوو، مامۆستا
ناوی قوتابيانی ده خوینده وه، له خووه وا ناليم نه خه ونه و
نه خه يال، راستيه و گولنار هاوپۆلمه، پشووه، ئه وچاره
وهك جاري پيشوو ناکه م، له دووی نابمه وه، بزري ناکه م.

له یانه که به تاقي تهنی له سهر میزیکه، چوومه به رانبه ری سلاوم لیکرد، سلاو وهرگرته وه که ی، نه هی یار بوو، نه هی نه یار، نه هی ناسیار بوو، نه هی نه ناسیار، وهرگرته وه یه که تهنه له هی گولناری یانه که ده چوو. چاوه پیم فهرمووم لینکات، نه یکرد، که میک راوه ستام، رووی وهرگیرا و چی نه گوت، شکامه وه، شکانه وه یه که کهس وا نه شکاوه توه، ویستم بلیم:

گولنار، ده لینی نامناسیته وه؟

زمانم به ستر، چووم له میزیکه دوور له و دانیشتم، تیچاویکم به شیوه یه که له سهریه تی، نه مینیت. له وانه ی دواتر جیتی خۆم گوپی، دوورتر که و تمه وه، پرچی لیتمه وه دیار بوو، به لام وه ها به شهرمدا نه چوومه چاوم هه لینی و تیری ته ماشای پرچه نایشه وفاتمه که ی بکه م. وه ها به شهرمدا چوومه، رۆژانی دواتریش مه گهر دوور به دووری ده نا رووی ته ماشا کردنیم نه بوو.

حه فته هاتوو چوو، گولنار به شیوه یه که ئاسایی، وه که کچ و کورپه کانی دی به یانی باشی ده کرد، چاکوچونی ده کرد، به لام من به شهرمه وه وه لامیم ده دایه وه. خودایه، گولنار بۆ وایه! تو بلینی نه مناسیته وه، یان مندالینی له بیرچوو بیته وه، یان دوا ی شوو کردنی، من له چاویه وه وه که ههر که سیکی ئاسایی، ئاسایی بم، بۆچی هه والیک له دایک، باوک، گهره که ناپرسی؟ تیناگه م، تو بلینی رووداویکی

وای به سهرهاتیت که رابردو لای وی هینده بی بهها
 بووینت، هی ئه وه نه بیت قسه یه کی لئوه بکهیت. گولنار،
 ئای، گولنار، باشه، تو بلتی ئه و گولناره گولناریکی دی
 نه بیت، وهک چون شیرین و پهژین له بهرگیراوه ی یه کتر
 بوون، گولنار و گولناریش به هه مان شیوه. نا، ناکری، له
 دنیا یی یه ک گولنار هه یه به و شیوه یه. ئاساییه دایکم له
 پلکم بچی و ئه و دوو ژنه لیکدی جیا نه که مه وه، به لام
 گولنار نا، گولنار له هیچ گولنار و ژنیک ناچی. ئه و کچه
 گولناره به بهژن، به روشتن، به پرچی په لکه زیرینه یی، لئو
 و دهم و چاو و برۆ، به لووت که جوانترین لووتی دنیایه،
 به دهنگ، به بزه، ته نها پیکه نین ماوه، گولناری ئیستا
 پیناکه نیت، ئه ویش دلنیام کاره ساتی گه وره ی
 به سهرهاتوو، بۆیه پیناکه نیت، تا ئیستا گویم له
 پیکه نینه که ی نه بووه، به لام که بزه دهکات، هه مان ئه و
 بزه یه که له بن داربی، له بن دارخورما، له سهر مناره و
 قه لات، له ریی قوتاخانه، له هه موو ئه و ساتانه ی بزه ی
 دههاتی.

گولنار چه تو شابارام.

رهنگبی حهفته ی دووه می سالی خویندن بووبی،
 مامۆستای میژووی دهچله و فرههات که پیاویک بوو له
 خوارووی زبیه کانه وه هاتبوو، به لام شاره زایی له
 چیاکانیش هه بوو، ناوی سیانی گولناری خوینده وه،
 دیاربوو واتای گولنار و شابارامه که ی دهزانی، به لام به

عەرەبى پىرسىياري له واتاي (چەتۆ) كه كرد، گولنار
نه يزاني، هەر يەكە و شتيكى گوت، يەكنى پىيوابوو، چەتۆ له
(چەتە) وه هاتوو، من بۆ بەرگري له گولنار و بابى، گوتم:

نەخىر، چەتۆ واتە ئازا، واتە چاونه ترس، واتە ئەگەر
سەرۆكىك بىريارى كەرگرتن بدات، پىيدهلى تۆ بەرئوه بەرى
كەرى.

بووه پىكه نىنيك، كۆليژ هەژا، گولنار ئاورپىدايه وه، بەلام
منى نەديت، چەندى مامۆستا له ميژى دا، له تەختەرەشى
دا پىكه نىن نەبىرايه وه، ئەگەر راگرى كۆليژ بە ژوور
نەكە وتبا پىكه نىن نەدەپسايه وه، راگر بە عەرەبى له هۆى
پىكه نىنەكەى پرسى، مامۆستاي ميژوو بە پىكه نىنە وه گوتى:

بە (چەتۆ) كه وشە يەكى كوردىيە، ئەگەر بكريتە عەرەبى
پىكه نىن هەلناگریت، بۆيە بۆت ناكەينه عەرەبى.

ئەرى چەتۆ و شابارامە؟

گەرامە وه لای كارتەكان، من تەنها له سەر كارتەكان
ناوى باب و باپىرى گولنارم دەدى، تا پۆلى دووهمى
ناوەندىشمان برى، هەموو كارتەكانى گولنارم دیتوو،
ئىستا له پۆلى يەكەمى كۆليژ له دواوهى گولنار دانىشتووم،
هەموو كارتەكان دەهينمە وه پيش چاوى خۆم، سەيره،
تەنها ناوى گولنار دەبينم، ناويكە بە خەتيكى درشت و
روون نووسراوه، هەرچى ناوى باب و باپيره، دەلئى دلۆپە

ئاويان گرتۆتەو، رەشبوونەتەو، لە يادەوهرىم
 رەشبوونەتەو، نە چەتۆ ديارە، نە شابارام، نە هيچ،
 سەيرە، بەلام ھەر دەييت ئەو ناوانە بووبن. ئاخري ئەو
 گولنارەي لە پۆل دانىشتوو، ھەر گولنارەكەي مندالييە،
 گولنارە كریمستىيەكەيە، دەمويست بۆ دليابوونەو لە دايكم
 بپرسم، كە باب و باپيري گولنار ناويان چى بوو، شەرم
 زارمى بەست، دەمويست بە دايكم بلييم گولنار ئىستا لە
 كوليژ ھاوپۆلمە، شەرم نەيھىشت. لە بارەي گولنارەو
 وھا بە شەرمداكەوتبووم، نەمدەتوانى لای ساوايەكيش،
 لای درەختيكيش باسى بكەم، بەلام پتيويست بە پرس
 ناكات، ئەگەر چەتۆ و شاباراميش باب و باپيري نەبن،
 خۆي ھەر گولنارە، رەنگە بە ھۆي رووداويكەو ناوەكانى
 گۆرپيى.

دەبوو بە دواي گولناردا بچم و بزەنم لە كوئى
 نىشتەجىيە، جىنى شەوانى كوئىيە. چەند جارى تا نزىك بازار
 بە دوايدا چووم، بەلام شەرم و ئاوردانەو نەيانھىشت بە
 جىيەكەي بكەوم. گولنار لە چوونەو، ناوە ناوە ئاورپىكى
 دەدايەو، دوو سنى جار منى دىت كە بە دوايەو،
 تەرىقدەبوومەو، جارېك كوئىرىكى پىرم بە ديوار دادا،
 گۆچانەكەي پەرى بە سىنگى كچىك كەوت، ھاواری پىر و
 كچە تىكەلبوون، كوئىرە سەد تووکی لى كردم، بەلام كچەكە
 چى نەگوت. جارېك خۆم بە ژنىكى عەبا بەسەردا دا و
 سەد جويىنى پىدام. جارېك خۆم لە منداليك دا سىنى

پاڦلاوہی لہ سہر بوو، سینی کہوتہ چلکاوہوہ، پارہم لا
 نہبوو بوی بیژیرم، ہینامہوہ مال، پارہکم دایی. ھہموو ئو
 رووداوانہ بہ دواوہی گولنارہوہ بوو، بہلام ئو ھیچیانی
 نہدی، ئاوپی لہو سہرہاتانہ نہدہدایہوہ کہ بہ دواوہی
 وی بہ سہر مندا دہات.

روژیک نہچومہ کولیز، لہ کاتی بہربوون بہ جلکی
 کریکارییہوہ گیشتمہ نزیک کولیز، کلاویکم لہ سہرہ،
 دہموچاوم سینہرہ و جوان دیار نیہ، رویشتنیشم گورپوہ.
 ہات، گولنار ہات و رہتبوو، دوور بہ دووری بہ دوی
 کہوتم، چہند جاریک ئاوپی دایہوہ، با بداتہوہ،
 نامناسیتہوہ. ئو رویشت و من بہ دواوہی، گیشتمہ
 دہرگای ئو بہشہ ناوہخویہی دہرگای بہو ریگایہی
 قہلاتہوہ بوو، ئو ریگایہی تہنہا مندالان بہ خشخشوکہ
 پییدا دہہاتنہوہ خوارہوہ. ئو ریگایہ جاریک من و گولنار
 خشخشوکہ مان لئی کردوہ. گولنار بہ پھیژہکہدا،
 سہرکہوت، گولنار ئیتستا رہنگہ لہ پہنجہرہیہکہوہ
 تہماشای ریگای مندایی قہلات بکات، ریگای خشخشوکہ،
 کہ تولہستین ئو دہمہی خاوہن دوو پی بوو، ھیشتا
 پیئہکی لہ سہفین بہجینہہیشتبوو، ئیمہی بہو ریہ
 ئاشناکرد.

لہ نزیک ہیلانہی فریشتان، من زوو ئو ناوہم لہو
 بہشہناوہخویہ نا، چایخانہیہک ھہیہ، ناوی شہوانہ،
 ھہمووی داروبارہ، لہو دہمہو عہسرانہوہ من ئاشنای ئو

چایخانه بووم، له وهرزی گهرما، له وهرزی فیتکی هەر
 چەند کورسەیهک له بن درهختیک دانراون، من پتر له بن
 داربیهک دادهنیشتم که چەند پەنجەرەیهکی هیلانە
 فریشتانی لێو دیاربوو، یان له ئاست ئەو پەنجەرەیهی که
 دەروانیته چەند پەنجەرەیهک، ئیواران تا درهنگانی شهو له
 شهوان دەمامهوه، ناوه ناوهش سەریکم به دەریدا به پیش
 هیلانە فریشتاندا دادهگرت، ئی، ئەوه خودایه گولنار
 ببینم، هەر لهو شهوانهش شیعی (خشخشۆکه)م نووسی.

حهفتهی دووهمی خویندنه، هیشتا گولنار نامناسیتهوه،
 یان نایهویت بمناسیتهوه. پۆل له یانهکه دا دانیشتنیکی
 یهکترناسینی ریکخست، کورسی ریزکرا، ده‌مویست گولنار
 دانیشت، تا بچمه به‌رانبه‌ری. ده‌ستی کچیکی له ده‌ستا
 بوو، هەر ده‌هات و ده‌چوو، دانه‌ده‌نیشت، ده‌گوت نیازی
 منی خویندۆته‌وه و هه‌زناکات بکه‌ویته به‌رانبه‌رمه‌وه. ئیدی
 من به‌ نیگه‌رانییه‌وه له لای پەنجەرەوه که هیشتا
 پرته‌بووبۆوه دانیستم. دیتم هات هات، کچه‌که‌ی له‌گه‌لی له
 به‌رانبه‌رم دانیشت و خۆیشی له‌ته‌نیستی، ئۆخه‌یش! گولنار
 وا له‌ پێشمه، گولنار چەند ناسک کێک و کۆلا ده‌خوات، له‌و
 سه‌زه‌وه له‌ ریزی گولناره‌وه خۆناساندن ده‌ستیپێکرد، هەر
 که‌س هه‌له‌ده‌ستاوه، ناوی خۆی و ئەو جیهی ده‌گوت که
 لێیه‌وه هاتوه.

—من ئازاد له‌ ناو گپی بابەگۆرپ‌گۆرپه‌وه هاتووم.

- له یلئ له خانه قینی له یلیوه.

- چاوجوان له بن مناره ی چولییه وه.

- سه گفان له نزیك پردی ده لاله وه.

- هیوا له شاره زووری نالییه وه.

- گولنار له دهره وهی شارم.

- فه وزی له گوگجه لی.

- من هاوار له بن داربی مندالییه وه، كه وتوته پشت
كولیزه كه مان ههر ده خوله كیكه به پنیان.

بهو خونا ساندنه ی من بووه پیکه نین و چه پله ریزان،
گولناریش چه پله ی لیدا به لام پینه كه نی، له و ساته به سهر
شهرمدا زال بووم، چاوم خسته سهر گولنار، بزوه ی بزانه
به ناوه یتانی داربی سیمای چ گورانیکی به سهردا دیت،
هیچ، وهك ئه وهی ههر نه بییستیت. چ بکه م، باشه! ئه و
كه چه بز وا دهكات! دیت، دهروات، وهك كچه كانی دی
چاكوچونه کی ئاساییم له گهل دهكات.

گه یشینه به فره كهش، گولنار نه بووه گولنار، نه بووه
گولناری گهره کی داربی، به گولناری كولیز مایه وه. له
په نجه ره وه ده بینین به فر دادهكات، ده لینی پارچه په پویه
دهكه ویت، چ زوو عهردی سپی كرد، پؤل ئوقره ی لیبرا بن
پرسی ماموستا دهر په رین. ئیستا هه موو له گوراپانه كه له

بن به فرین، هه‌لپه‌رینه، سه‌مایه، شه‌ره‌به‌فره، من له دوای
 گولنار ده‌گه‌ریم. دیتمه‌وه، پرچی بۆ به‌فر کردۆته‌وه، ئه‌و
 به‌فره‌ چ به‌فریکه به‌سه‌ر پرچی گولناره‌وه! پرچی گولنار
 به‌فری چه‌ند جوان کردووه، ئیستا له‌ چاوی منه‌وه‌ دوو
 جۆر به‌فر هه‌یه، به‌فریک به‌قژ و له‌شی گولناره‌وه، به‌فریک
 به‌ده‌ره‌وه‌ی گولنار به‌دنیاه‌وه، خودایه‌ تیکه‌لی به‌فری
 گولنارم بکه. لیتی نزیکده‌بمه‌وه، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ تۆپه‌له
 به‌فرم پیده‌که‌ویت، به‌لام چاوم هه‌ر له‌ گولناره‌وه، ده‌ی کچی
 به‌فر له‌ تۆوه‌ هاتوو، به‌ده‌سته‌ ناسکه‌کانت به‌فرم تیگره‌،
 ئه‌ها بۆ هه‌موو لایه‌ک داه‌او‌یژی، ته‌نها بۆ من نه‌بیت، تۆ
 بلیتی نه‌مبیت! ئۆی، گولناری ناو به‌فر چه‌ند له‌ گولناری
 ناوی به‌فری نزیک داربیه‌که‌ ده‌چیت، هه‌چ گه‌وره‌ نه‌بووه،
 هه‌ر منداڵه‌که‌ی جارانه‌، ئه‌وده‌میش دلی نه‌ده‌هات توند
 به‌فرم لید! رهنکه‌ به‌فر لیتکردبیته‌وه‌ به‌لام شه‌ره‌به‌فر
 درێژه‌ی هه‌یه. گولنار، به‌فرم تیگره‌، ده‌میکه‌ به‌فری نه‌رمی
 ده‌ستی نه‌رمی تۆم به‌رنه‌که‌وتوو، تیمگره‌، شتیکم تیگره‌،
 به‌ردیش له‌ ده‌ستی تۆوه‌ به‌فره‌، تیمگره‌، دیته‌ بیرم له‌
 ناوه‌راستی گۆره‌پانه‌که‌ راوه‌ستاوم، روو له‌ گولنار، تۆپه‌له
 به‌فریکی گه‌وره‌م له‌ ده‌سته‌ و توند و توندتری ده‌که‌م، پیش
 راوه‌شاندن له‌گینه‌ زۆری بردبیت، کوپه‌ گۆگجه‌لی دیاره
 چاوی لیبوووه، دواتر بۆی گێرامه‌وه، ده‌یگوت:

تۆ راوه‌ستابوویت، له‌ گشت لاوه‌ به‌فرت بۆ ده‌هات، تۆ
 نیشانه‌یه‌ک بوویت، که‌س نیه‌ به‌ به‌فر نه‌یشکاندبیت، هه‌زار

تۆپەلە بەفەرت گرتۈتەو، بەلام سەيربوو، خۆت تىكنەدەدا،
 چاوت لەو دوو كچەي نزيك پەنجەرە بېرىبوو، تۆپەلە بەفر
 بە ناو چاوت دەكەوت، كەچى چاوت دانەدەخست. تۆ جگە
 لە دەستەكانت كە نەرم نەرم تۆپەلە بەفرىكيان توند دەكرد،
 هيچ جىيەكەت جوولەي نەدەكرد، سىپى سىپى، دەتگوت
 پەيكەريكى لە بەفر، دەتگوت شىرە بەفرىنەيت و بە دەستى
 كچ و كورپان دروستكراوى، تۆ كەسىكى سەيرى، چۆن
 توانيت ھىندە بەرگە بگرى، چۆن نەكەوتى، ئەو چ ھىزىك
 بووى رايگرتى! دوايش...

گوتم:

ھىزى گولنار، گۆگجەلى، ھىزى گولنار!

گۆگجەلى بە پىكەننەو:

چ زوو ئەو گولنارە بوو ئەو ھىزە؟ باشە ئەو تۆپەلە
 بەفەرت بۆ بەو شىوھىە لىدا؟

گوتم:

زۆر چاوەرپىم كرد ئەو لىندا، لىننەدام.

دیتەبىرم، لىنى نزيككە وتمەو، تا ھىزم تىدا بوو لە سەر
 سىنەي گولنارم دا و بە لادا ھات و و ھاوارىكرد:

واي! كاكا چ دوژمنايەتتەكم لەگەلت ھەيە؟ تۆلەي ئەو
 خەلكەت لە من كردەو.

زمانم تیځنالا، له رزیم، وهک جارانی پیشوو له رزیم،
 ویستم داوای لیبووردنی لیبکه، زمان به ستر و
 نه کرایه وه. نه چوومه وه پؤل، بی کتیب گه پامه وه مال، له
 ریښی، له کولانی له پر تویه له به فریک به بن گویم که وت،
 سه رم هه لبرې گولې بوو، به نابه دلی به فریکم بوی
 هاوېشته وه. له کولانی مالی گولې شه په به فریکه مه گهر له
 کولیز شه پری وا بووینت. دوو روژ نه چوومه وه کولیز،
 سه ری سیته ی له سیله ی خانووی خویان تووشی گولې
 بووم، نازانم چون شهرم نه کرد، راست و ره وان گوتم:

گولې، ده زانی ئیستا گولنار له کولیز له گه لمه!

گولې پیکه نینیک گرتی به رینه دا، ته واویک راوه ستم
 پیکه نین نه پسایه وه، به جیمه یتشت.

+ راوه سته.

- چیه؟

+ تو ده لئی تیځچوویت!

- لږ؟

+ هیشتا! گولنار چی...

قسه ی گولیم به ئاسایی وهرگرت، ئاخر من وا له وه یه
 گومان له گولنار بکه، نه و چون باوه رده کات.

كۆرە گۆگجەلى كىتىب و دەفتەرەكانمى ھەلگرتبوو، لەو
رۆژەو ھەوورپىيەتيمان چوو ھە قۇناغى گيانى. سلاويكم لە
گولنار كرد، ويستم داواى لىبووردنى لىبەكەم، تىگەيشت،
نەبەيشت قسە بكەم، گوتى:

تۆ براى ئازىزى منى.

ئەو رستەيەى گولنار منى ويرانكرد، ويرانبوونىك جگە
لە خۆم كەس نەيدىت، جگە لە خۆم كەس گوتى لە دەنگى
دارمانم نەبوو، رەنگى كۆرە گۆگجەلى شتىكى لى
بەيشتى، دەپرسى:

+ دەبينم باش بۆگولنار لىدراوى.

- وازى لىبىنە.

+ پىيلى، ئەگەر شەرم دەكەيت من بۆت پىيدەلنم.

- نا، نا، شتى وا نەكەيت.

+ باشترە زوو پىيلى، نەو ھەك بگيرىت.

- وازى لىبىنە.

چۆن وازى لىبىنم، گولنار نەك دوو، ھەفت مەردىش
بكات، ناتوانم وازى لىبىنم، وازەيتان لە گولنار وازەيتانە لە
خۆم، جگە لەو كەس نابىنم، ئەويش بەس من نابىنەيت،
لەبىرىكدووم، نامناسىتەو، تۆ بلى من سەرچىخ چووبم

و ئه و گولناره گولناره که ی بن داربی، گولناری کریمستی
نه بیت!

باشتره په نا بۆ گولئ ببهم، بیت و ببینیت و بزانت چی
به سه رهاتووه، مالی گولئ له مالی خویان دووکانیکیان
کردوته وه، زۆر جار گولئ له سه ری داده نیشیت، له وئ
دیتم، تووړه دیاره، ویستم بلیم، ئه و گوتی:

+ شتیک هه یه به چه قو ناکریت، برنوکەت ماوه؟

- بی برنۆ دهیم!

دهستی بۆ ماله که ی به رانباریان، ژووری سه ری دريژ
کرد:

ئو په نجه ره یه ده بینی؟

دیتم، تیگه یاندم که پیاویک ده لئی به و په نجه ره یه وه
نووساوه، هه میسه له ویه وازی لیتا هیتیت، بیزاریکردووه،
ناویرئ بیته سه ر دووکان، چه ند جار پییگوتووه پیاو بیت
و وازی لیتیت به لاشه. ئیدی ده یه ویت به شیوه یه ک
ته مینی بکات، که س تینه گات. له و قسانه بووین په نجه ره که
کرایه وه، هه ریم دا گولئ که دارلاستیق دینم و له دار
پرته قالئ حه وشه یانه وه چاری په نجه ره که ده کم. ده مه و
عه سرانه، دایکی گولئ منی دیت چوومه سه ر دار
پرته قاله که، نه یزانی کیشه چیه، به لام قسه ی نه کرد، منی به
کوپی خوی و له جی برای گولئ دانابوو، بابی گولئ

دهمیکه په کی که وتووه و گوښه کانی له ده ستداوه نه یدیتم.
 په نجره روو له روژه، نیتوچه وانی پیاوکه جوان دیاره.
 شووشه په کی خر له و شووشانه ی بابم ته زیځی لن
 درووستده کات، خسته دار لاستیقه وه، دار لاستیق نوییه،
 لاستیقه که ی ته ستووره، ته گهر ته واو رایکشی له
 نیره که ری بدهیت ده ترځ. ته واوم راکتیا، گوښم له هاواری
 پیاوکه بوو، دیتم به قادرمه که دا هاته خوارځ، دهستی به
 سه ریه وه بوو، خوینم دیت.

ته ری بچی گوښم نه برده و کولیژ و گولنارم پیشاننه دا،
 تا پتیکه وم خونه ناسکردنی له پای چی؟

کچی هه بوو، په ریزی ناو بوو، چاکوچونیمان له نینواندا
 هه بوو، تا بللی به ریز و زیرهک بوو، خوینه ری بوو تاکی
 نه بوو، هه میسه کتینکی به سینگیه وه بوو. دیار بوو منی له
 شه په به فره که ی ته و روژه دیبوو، گازیکردم و گوتی:

+ ویده چی تو ته و کچه ت زور خوشبوئ.

- من! کام کچ؟

+ ته وه ی تپه له به فره کت له سینگی دا.

- نا، هیچم له گه لی نیه.

+ من ده لیم شتی هیه، ته گهرنا ته و به فره ت به و
 شینویه لی نه ده دا.

- ئەگەر خۆشمبوی چۆن والى دەدەم!

+ پېموايە كاتى كەسى كەسىكى زۆر خۆش دەوى و ئەو
كەسە رووى ناداتى، كەسەكە كارى واى لى دەوەشىتەو.

- نا، من لەو جۆرە كەسانە نىم.

+ با وا بى، دەلىم ئەگەر دلت پىوئەتە، خۇم لىنى
نەزىكە كەمەو و...

- سوپاس، هېچ شتە لە گۆرئ نىە.

ئەو رۇژەى مامۇستايى كە پىنەدەچو وچ بېروانامەيەكى
هەبى، وانەى (حېزبى بەعسى عەرەبى ئىشتراكى)
دەگوتەو بە زمانى بەدووى گوتى:

ھەر كەسى بەرگى سوپاى مىللى نەپۇشەت، با بچىتەو
مالى.

گولنار بەر لە ھەمووان جانئاي بە شان دادا، ھەموو بە
دوايەو چوونە دەرى، تەنھا سى چوار قوتابى لە پۇل
مانەو، ئىدى گومانم نەما گولنار گولنارەكەى خۇمە، ئەو
گولنارەيە كە سالى كەرگىران بابى بە دەستى ئەو حېزبە
كوژرا كە ئىستا ئەو مامۇستايە مېژووەكەى دەگىرېتەو،
من لە ھەلىك وىستم بلىم:

مامۆستا، بۆچی بابەتی کەرگیرانە کە مان بۆ ناگێریتەو؟

بەلام کسۆری گۆگجەلی زوو لە نیازم تینگەیی، لە
تەنیشت یەکتەر دانیشتبووین، دەستی خستە سەر زارم و
نەبەنیشت بیلیم، گوتی:

کەرە، نەبێت، مردنی بە دواوەیە.

لەو رۆژەوێ گومان نەما، کە گولناری کولیژ گولناری
بن داربەکە، هەر بۆیە ئامادە نە جەلکی حیزبێک بپۆشیت
کە بابی کۆشتوو.

پۆلمان بۆ سێ چوار قوتابی جێنیش، چوینەوێ مەل،
مەن خەمی لە دەستچوونی خۆیندەم نە، خەمی مەن خەمی
گولنارە، رۆشیت و نەمزانی بۆ کۆی چوو. چەند شەرمەن و
گێژ بووم، وەنەبوو لە کەسێ بپرسم کە مەلی گولنار لە
کۆیە؟ مەن بۆچی وای بە شەرمدا کەوتبووم، هەر شتێک
پەیوەندی بە گولنارەوێ هەبە، نەدەبوو بپرسم، لە کەسم
نەدەپرسی.

ئای، گولنار ئەو جارەش هەلفری، وەک چۆلەکە، وەک
ئەو کۆترانە وەک ئەو پووشکاخەزانە و هەلمەدان و
نەدەهاتنەو، بزربوویت. وینە و کریمستی توابەوێ. چەند
گەژە بووم، نە بە قسە و دیدارم کرد نە بە قسە و کۆری
گۆگجەلی، شاردمەو، خۆشەوێستیم بۆت شاردمەو، بەلام
بۆ شاردمەو! خۆت نەتەزانێ؟

نایبیت نه یزانیت! ئای گولنار، جاری پیتشوو مینرد،
 کیشهی خیلهکی له منی دابری، بهلام ئه وجاره حکومهت، له
 کوئی بقییمه وه گولنار؟ لهو رۆژه وهی ده رکراین، ههفتهی
 سی چوار رۆژ کریکاریم ده کرد، دوو سی رۆژ، ده گه رام،
 له شاروچکه و گوندهکانی دهوروبهاری شار ده گه رام، ئی
 ئه وه خودایه له جادهیهک له سه ره کولانیک له پیش
 ده رگایهک گولنار ببینم، گولنار له کوئی؟ ههلوهدای دوو
 چاوی جوانی قوم، له بهر خۆمه وه ئه و گۆرانیهم ده گوته وه.

جاریک له گوندیکی بن زوورگه کان، ئه و گوندهی
 سه رده مانیک له کاریزهکانی دهوروبهاریه وه جوگه یهک
 ئاوی ده به خشیه شار، جوگه پیتشه وهی سه ر به شاردا
 بکات سه ریکی له دار خورماکه ده دا. له وئ له و گونده
 سیبهری گولنارم دیت، شهوی پیتشتر خه ونم دیت، له و
 خه ونه گولنارم دیت له لای دارخورماکه به رۆخ جوگه ی
 بی ئاو سه ره وه هه وراز ده رۆیشیت، رۆیشیت و من به
 دوایه وه، پرسیم:

ده چیه کوئی؟

ئاو پیدایه وه:

سه رچاوه، کاریزهکان...

دوا رۆژهکانی هاوینه، سواری شره پیکاییک بووم،
 ده چووه گوندی کاریزهکان. چیشتانیکی درهنگ له سیلهی

خانووڻڪه وه، ديتم، سڀيهري گولنارم ديت. من گولنار له
 سڀيهره كه شيه وه دهناسمه وه، ههوبوو، تيڙ تڀهري،
 سڀيهره كهيم ديت، تا سهرم ههلبري سوورپايه وه، تا
 سوورپامه وه قه ميره كه دهريهري. ههوبوو، گولنار بوو، له
 سڀيهره كه يه وه به ڙنيم ناسيه وه، پرچيم ناسيه وه،
 له نجه ولاريم ناسيه وه، له ڪي پرسم، نه و ڙنه ي سواري
 قه ميره بوو ڪي بوو؟ ناوي گولنار بوو، وا نيه؟ ناي شهرم!
 شهرم نه يهيشت له ڙنيڪ له منڊالڪ بپرسم، گولنار چي
 ده ڪرد ليره، گولنار به رهو ڪوي رويشت؟ ديتيه وه؟

ها تمه وه، له ڪولاني پشته وه ي هيلانه ي فريشتان ديدارم
 ديت، ڪومه لڻڪ منڊال به شيته شيته و چه پله ليدان دهوريان
 دابوو، نه و يش هر ده يگوت:

غارده توپ هات، غارده...

تا منڊاله ڪانم لي دوورخسته وه منيش وهڪ ويم لينهات،
 منڊاله ڪان به منيشيان ده يگوت:

شيته شيته، نيشم به دهريپته.

دهستي ديدارم گرت و گوتم:

ها وڙيڪه م، هر تو به نيوان من و گولنارت ده زاني،
 چاڪبه وه، پتويستم به يارمه تيته.

دیدار ته ماشای نه کردم، گوئی لیم، نه گرت، هه لات و
گوئی:

غارده، توپ هات...

وه رزی خویندن هاته وه، قسه ههیه وهرده گیرینه وه،
وه رگیراینه وه. ئوخه یش گولنارم دیته وه، ریک له
سیبه ره که ی دهچیت. گولنار و سیبه ره که ی کتومت یه کن،
سیبه ری که س وهک گولنار له خوی ناچیت، کی به سیبه
که سیک دهناسیته وه؟ من سیبه ری خوم ناناسمه وه، هر
من نا، کوری گوگجه لیش به سیبه ر گولنار دهناسیته وه.
چهند جار له پهناوه له سیبه ری کچانمان دهپوانی، تنها
گولنارمان دهناسیه وه، سه ره تا گوگجه لی به
سه رسوورمانه وه دهیگوت:

سهیره، تو چۆن گولنار دهناسیه وه؟

دواتر به سه رسوورمانی پتره وه:

نهینیهک له و کچه دا ههیه، منیش سیبه ره که ی
دهناسمه وه!

گولنار وهک سالی پیشووه، جیاوازیه که ی له وهیه له
پاره وه دهمناسیت، هر ئه وه شه خه ریکه شیتم دهکات. ئه و
کچه تووشی نه خوشی له بیرچوونه وه بووه، له باره ی
منه وه پیش پار هیچی له بیرنیه. ئه گه ر له بیرری با، شتیکی
هر دهگوت، هیچ نه با، له توله ستینی بامی دهپرسی، خو

ئەو ھى زور خۇش دەۋىست. مەن ھەر ئەۋرۇ ئەۋرۇم بولۇپ،
 ھەممۇ رۇژىك دەمگوت، ئەھ ئىستە خۇمى بەبىر دىنمەۋە،
 ھەممۇ شىتى بە روۋدا دەدەمەۋە، ھەممۇ دەگىپمەۋە، لە
 كرىمستى بىن داربىيەكەۋە تا بەركۇۋە ترازان و
 تىمار كىرنەكە، كەچى كاتى دەمدىتەۋە، زارم دەبەسترا،
 دەلەرزىم، ۋاى لىھات كە تەنیا دەبۇ، نەمدەۋىرا لىتى
 نىزىكەۋەمەۋە، ۋەك بلىنى بۇ ژوان بچم و چاۋى دىنام لە
 سەر بىت. لە دوۋرەۋەش قىسەيەكى لەۋ بابەتە بەھاتايە سەر
 زارم، بە پىرەپىر قوۋتمدەدەۋە، نەك دەربچىت و كەسىك
 بىيىستىت. ئىدى گەيشتە ئەۋ باۋەپەى روۋ بە روۋ تەن
 بە تەن ناتوانم رىستەيەكىش لە رابردوۋمان بە گۈپى
 گولناردا ھەلبەدەم، ھەر دەبىت لابلەلەيى شىتىكى
 بەبىر بىنمەۋە.

لە دانىشتەكانى يانە كە جارجارە ۋا رىكەدەكەۋە مەن و
 گولنار بىكەۋىنە سەرمىزىكەۋە، چەند رىستەيەكەم لە رابردوۋ
 دەگۈتەۋە، ئى دىنبايە گولنار مەن بىر كەۋىتەۋە، دەمى قىسە
 دەھاتە سەر چاۋەروانى دەمگوت:

داربىيەك لە پىش دەرگامانە، بە مندالى لە سىتەرەكەى
 كەمەمان دەكرد، ھەۋكەش لە چاۋەروانى ھاورىتى مندالىم
 لە سىتەرەكەى دادەنىشم.

لە ساتى گىپرانەۋەى داربى تىچاۋىكەم لە سەر گولنار
 بولۇپ، كەمىك دادەما، ۋەك بلىنى شىتىكى بىر كەۋىتەۋە، بەلام

له پر قسه يه کی بۆ هاوړنیکه ی تهنیشتی دهکرد و هر گویی
له من نه بوو.

قسه دهاته سهر شهړه گهړهک، دهمگوت:

کورنیک به مندالی سهرمی شکاند به گه وره یی توله ی
خوم لیکرده وه.

گولنار بزه یه کی دهاتن، وهک بلنی شهرم تیتکی بهرو
خواری راکیشی، سهری داده خست، به لام زوو سهری
به رزده کرده وه و په رچه می هله دایه وه و هیچ.

قسه دهاته سهر سهرکه وتنه جی بهرن، دهمگوت:

له بن مناره بزمکرد، له سهر سهری دیمه وه.

گولنار وهک بلنی گویی له مناره ش نه بووه، له گهل
ئوه ی تهنیشتی بابته ی وانه ی ده کرده وه.

به لاشه، گولنار وها نه چوته چوله وانی له بیرچوونه وه
به چند رسته یه کی من بیتوه ئاوه دانی بیره اتنه وه، هیچی
بیرناکه ویته وه.

ئوسالیش هر له هیلانه ی فریشتان نیشته وه، ئهو
هیلانه ی به دیار خشخشوکی مندالییه وه، به لام وهک
پار به پیان ناچیته وه، تاکسیه ک دی، گولنار و دوو کچی
دی هله دگرئ. چند رقم له و تاکسیه ده بیته وه، هر ئهو
رقلیبوونه وه یه ئیستاش ژماره که یم له یاده، چ ژماره یه کی

شوومه، تاکسیی ژماره شووم له له نجه ولاری گولناری
 کردم، له قژی نایشه وفاتمه یی کردم، ده زانی که دور به
 دوری به دوايه وه بووم، چۆن خه یال ده بووم، هه رچه نده
 هه ندی که رته خه یال بوونی دوی گولنار روودوی
 ناخوشی به سه رمدا دینا، به لام چیژی گولناریان
 پینه ده هیتا مه وه. من که به دوايه وه ده پویشتم،
 هه ستمده کرد ئه و کچه فریشته یه و رینی به هه شتم پیشان
 ده دات، یان هه ر خوی به هه شتیکی گه پوکه، ده بیت به
 دوايه ی بم، ئه و تاکسیه له کوئی هات! خوزگه من
 شو فیتره که ده بووم، چهند جاریک من زووتر تاکسیه کم
 ده گرت و ده چومه لای شه وان، له سووچیکه وه ده مدیت،
 گولنار له تاکسی داده به زی، به په له ده چیت هیلانه ی
 فریشتانه وه. نه مده زانی چی ده که م، له کۆلیژ له دیتنی
 گولنار تیر نه ده بووم، یان هه ستمده کرد گولناری ده ره وه ی
 کۆلیژ گولناریکه رهنگه نزیکتر بیته وه له گولناری داربی،
 گولناری جاران. تاکسی بۆ من به لا بوو، وام به سه ر هات،
 ئه گه ر له چوونه وه به دوی گولناره وه نه بم، وهک ئه وه
 وایه ئه و روژه نه مدیتبی. روژ به روژ له تاکسی به رقدا
 ده چووم، ده مگوت، نازانم چیم ده گوت، نایه ته وه بیرم چیم
 ده کرد، بۆچی وام ده کرد؟ گولنار منی بر دبووه دۆخی ئه و
 سالانه ی که له نیوه ئاگایی شه و روژم ده کرده وه، ده بوو
 چاره یه ک له و تاکسییه بکه م.

روژنیک دوا وانه نه چوومه ژووره وه، پيش چوونه وه به
 چاره گنک، چوومه دهري، خوم گه يانده تاکسي، شوفيره که
 له ولاوه سهرگه رمي قسان بوو، نه ترسام له ناشکرا بوون،
 به پيښه، به خو گنځاندن به شته وه، هر چوار تايه م
 فسکرده وه. روښتم له جاده که په پيمه وه، له دهو به سته
 گه وره که راوه ستام، نهو به سته کاتي خوي که ره کان
 ليه وه نازووقه يان بو به چياکه وتوان دهرېد، نهو که رانه ي
 بوونه هوي کوشتنې بابي گولنار. نوخه پيش وا به خو و
 دوو دهسته خوشکه که يه وه به پتيان که وتنه ري، ترسام له
 ري تاکسي راگرن. دياره راناکرن، برېو گولناره که م، دوور
 به دووري وا به دواته وم، نه وهات لنده که م تاکسي!

گولنار چ گولنار، ده لني شوپه بيه به جاده دا دهرات،
 پرچي داو ته ده ست با، وهک دلي من په ريشان و بلاوه.
 جگه له گولنار هيچ نابينم، نه کهچ نه بنيادم، نه ترومبيل و
 جاده، هيچ هيچ، کهس کهس، گولنار و بهس. خودايه، نهو
 کهچي له من دهکات، نه نجام چيم به سهردينې و بو کويم
 ده بات! دوور به دووري به قزي گولناره وه به سترام و
 رامده کيشي، نه گهر خشه و جيره و زرمه نه با، له قزي
 گولنار نه ده بوومه وه. چاو ده که مه وه، بوچي چام
 داخستبوو! سي ترومبيل وهک بلني چوونه ته ناو يه کتر،
 شوفيره کان ليک دابه زين، له دهستي يه کيان دهر نافي سي کم
 ديت، نيو کهز دريژ دهبوو، په لاماري يه کتريان دا، من وهک

بلیی چه په ساوم، سهیر بوو، وازیان له یه کتر هینا، هر
سیکیان پریاندا من، ده پنافیس له دهست دهلی:

تو، کویری، گیژی، کهری، وا دیته ناو جاده.

چ تینه گه یستم، مستیکی توندم به شان کهوت، دهستم
بلند کرد، دهستیکی توند مه چه که می گرت، له و ساته
دهنگیک:

بهری دهن، دهنه کهرت کهرتتان دهکم.

ئو دهنکه ناشنایه، ئاورده ده موه گولئ چه قویه کی
گوره ی به دهسته ویه وه، به چاویک ته ماشاده کات،
چه قوکیشتترین چه قوکیشت ته ماشای بکات، ترس دایده گریت.
شوفیره کان سه رسام بوون، وهک بلیی هرگیز نه یاندیتیت
ژنیک چه قوی به دهسته وه بیت و هه ره شه بکات،
به ریاندام، له و لاوه گویم له دهننگیکه:

خوتان له وه مه دهن، ئو وه گولئ چه قوکیشه.

شوفیره کان نازانم نه ترسان، نه شهرمیان به خو بوو
له گه ل ژن شه بکه ن، وازیان هینا، من و گولئ تا نزدیک
مالیان پیکه وه هاتینه وه، گولئ کوتی:

دهلیی ئیستا دارلاستیق هه لئاگریت، هه لیگره به که لکت
دیت.

له رښی دهمویست به گولۍ بلنم، به دواى گولناره وه
 بووم، بویه وام به سهرهات، چندی کردم و کوشام،
 وشه یه کم به زاردا نه هات. شهو به و خه یاله وه نووستم که
 گولنار ئاکای له و رووداوه بوو بیت و سبه ی شتیک بلۍ.
 سبه ی هات و چی نه گوت، ئای گولنار!

زور پینجشه مووان چاودیریم ده کرد، بزائم ناچیته وه
 مال، زور له قوتابیان ئه وانه ی له جی دور نه هاتبوون،
 سهردانی ماله وه یان ده کرد، که چی گولنار ئه وه شی نه بوو،
 نازانم، نه مده دیت بچیته وه، نه مده دیت بچیته هیچ کام له
 گه راجه کان. عه سرانی پینجشه مه یه که له گه ل کچیک له
 هیلانه ی فریستان هاتنه وه خواره وه، جانتای گه شتیان له
 شان بوو، سواری تاکسی بوون، نه مکرده نامه ردی تاکسی
 دواى ئه وانم راگرت، پتیمگوت، بو گه راجی گه وره،
 نه شمه زانی گولنار ده چیته ئه وئ یان نا.

ئوخه یش له وئ دیمه وه، خو م پیشانینه دا، چاودیری
 ده که م، سواری کوسته ریک بوون، سوار بووم، به تهنیشیدا
 هه لکشامه پشته وه، نه یدیتم. بو کوئ ده چیت له گه لتم
 گولنار. ترومبیل ریی باشووری گرت، له بازگه یه که یه که
 داواى پیناسه یان کرد، منیان دابه زانند. وا تینگه م گولنار
 نه یدیتم یان نه یناسیمه وه، ترومبیل رویش و منیان
 هیشته وه. گومانیان له ناسنامه که م هه بوو، درهنگ ئازادیان
 کردم، به ریی خو م دا گه رامه وه. ته مبی نه بووم، زور

پینجشهمه یقدي چوموه گه راجه که، حه یف گولنارم له وی نه دیته وه.

په نام بۆ تهخته رهش برد، به لکوو له رینی تهخته ره شه وه رابردوو به بیرى گولنار بهینمه وه. له پشووه کان دوور له چاوان، به رهنگی سپی، وهک دلی جارانی گولنار سپی، زور شتم دهنووسی:

به سهر داربی دیداردا

به فریکی نه ستوور کهوت

چی سپیتره له وه رزی مندالی؟

مه گهر نهو سینه یه ی له هه له ی به رکوزه یی

بۆ چاو ترووکانی دهر کهوت.

چاوم له سهر گولناره، ده یخوینیته وه، به لام هیچ، پرووشه ی یاده وه ری به سیمایه وه دیار نیه، په نجه یه ک له ناگاییه وه بۆ به روکی نابات.

له سهر تهخته رهش به خه تی سپی وینه ی سپیتی چاوی گولنار دهنووسم:

دوو مندال

به پروشکا خه زیکی سپی مینا رهنگی سامال

نامه یه کی تینوو دهنترنه ئاسمان

پووشکاخه ز ده بیته په له هورئ

ئه وان به ناو پروو شه دا ده چنه وه مال...

چاوم له گولناره ده خوینتته وه، به لام، هیچ، سه ریکی بؤ
پووشکاخه زی یاده وه ری هه لنه بری، من هه ستمپینه کرد.

له سهر ته خته رهش به خه تی سوور دهنووسم:

په نجه کانت دهناسمه وه

خوینتی ئیواره یه کی منی گرتوه

لیوه کانت دهناسمه وه

کریمستی سووری مندالیی بردووه

به چی ده مناسیه وه، کچی داربی؟

من کریمستی و خوین و سووراوم لی تیکه لاوبووه.

ده بینم گولنار له ساتی خویندنه وه لینوی سووری
ده جوولینی، به لام هیچی پنه دیار نیه، ده لئی له تمه نی نه
کریمستی خواردووه، نه برینی پی که سیکی تیمار کردووه.

به خه تی زهر د له سهر ته خه ته رهش دهنووسم:

له سهر بانی تریفه یی

به کراسی زهرده‌وه راکشاوه،

به‌ردیکی هینده‌ی سهره په‌نجه‌یه‌ک، مانگ ده‌شله‌قینی

پتخف له بان تووړه ده‌بی

ئو شه‌وه چ شه‌ویک بوو له بی‌هوده‌یی!

گولنار ده‌یخوینیت‌وه، به‌لام هیچ، نه‌ک هر دارلاستیقی
من، رهنګی هاواری می‌زدیشی له‌بیرچووبیت‌وه.

له سهر ته‌خته‌پرش به چند رهنګیک ده‌نوسم:

له ده‌و به‌ستی پیش مالی

له پاش بارانیک به سهر مندالی

به ته‌نیش خومه‌وه بوویده په‌لکه‌زیرینه

له بیرته؟

یان داب‌ران به‌ستیک بوو، هه‌ستا و یاده‌وه‌ری رامالی!

به دم خویندنه‌وه‌وه په‌رچه‌می په‌لکه‌زیرینه‌یی
هه‌لده‌داته‌وه، به‌لام دیاره یاده‌وه‌ری به به‌ستیدا چووه.

جگه له گوځجالی که‌س نه‌یده‌زانی ئو شتانه‌ی سهر
ته‌خته‌پرش من ده‌یان‌نوسم، هر ئه‌ویش ده‌یزانی بو
گولناریان ده‌نوسم. سهری سوورپا بوو له‌وه‌ی له
دیره‌کاندا مندالیی بیرده‌هیت‌مه‌وه، ئاخر ئو چ بزانت که من

له منداليه وه سه راسيمه ي گولنارم. رۆژيک هه رسالي به که م
بوو گوتي:

يه ک نه زانيت، ده ليت هفت ساله ئه وينداری ئه و کچه ي.
له بهر خومه وه گوتم:

هفت بخه سه ر هفته که و هيشتاش...

له پشوويک له سه ر ته ختهرهش ئه و دوو ديره م
نووسي:

به ريشي بۆزه وه سوجه ي ده به م من بۆ جه مالي تو

ئه دي بۆچی ده يانگوت دار که پير بوو تازه دانايه

بزه ت نايسته سه ر ليو، به زه ت نايه به حالما

ئه گه رچی زۆر له ميژ ساله له دووت ده خشي م وه کور
سايه

ماموستا خوينديه وه، پرسى:

کئ ئه و شيعره ي هينى نووسي وه؟

که س وه لامينه دايه وه، گوتي:

له بهر خاترى ئه و دوو ديره له بابته ي خومان
دوورده که وينه وه و له ره وانبيژى نزیکده بينه وه، هه ر له و

وانه‌یه‌شه‌وه ناوی بووه مامۆستای ره‌وانبیزی، مامۆستای
ره‌وانبیزی ده‌یگوت:

ئه‌و که‌سانه‌ی ناخویننه‌وه، نازانم چۆن ژيان
ده‌گوزهرینن!

مامۆستا شیعر ده‌کاته وینه، خه‌ریکه وینه‌ی کچیک
ده‌کیشی له‌یه‌که‌م هه‌یله‌وه هه‌سته‌ده‌که‌م له‌گولنار ده‌چی.
ئه‌وه‌تا گولنار هه‌نده لیم دوور نیه، له‌پیشم دانیشتووه
لایه‌کی رووی لیم دیاره. له‌ئاوردانه‌وه‌یی ته‌وا‌ی رووی
دیار که‌وت، وینه‌که‌ی سه‌ر ته‌خته‌ره‌شه‌که‌ش له
ئاوردانه‌وه‌یی گیراوه. جیاوازی له‌بزه‌یه، ئاوردانه‌وه‌ی
وینه‌که‌ بزه له‌سه‌ر. لێ‌ویه‌تی. مامۆستای ره‌وانبیزی ریک
وینه‌ی گولناری کیشا، جوانیه‌ک له‌سیمای وینه‌که‌دایه،
ته‌نها له‌گولناردا هه‌یه. له‌به‌رانبه‌ر گولنار وینه‌ی پیاویک
ده‌کیشی، کتومت منم، به‌لام به‌پیری. سه‌ر و ریشی بۆزه،
که‌می‌ک به‌لای گولناردا چه‌ماوه‌ته‌وه، وه‌ک بلی‌ی له
کرنووشه. له‌پشت منه‌وه، وینه‌ی دره‌ختیک له‌لقه‌کانیه‌وه
دیاره، چۆته ته‌مه‌نه‌وه. قه‌دی دره‌خت زۆر له‌به‌ژنی من
ده‌چیت، منی سه‌ر ته‌خته‌ره‌ش نا. مامۆستای ره‌وانبیزی
ده‌پرسی:

کی ده‌توانیت، دره‌ختی پیر بچه‌میننه‌وه؟

که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه، ئه‌و جاره‌ش پرسیه‌وه:

قوتاییه ک گوتی:

ماموستا، که س...

هه نندیک به ییده نگی مانه وه، هه نندیک به (که س ناتوانیت) ده نگیان به رز کرده وه، ده ستمه لیری:

+ ها، تو ده توانیت؟

- ئه وه ی ده توانیت بیچه مینیت وه، ته نها شیعره.

+ ده م خوش، شیعر ئه ستم باردینی، شیعر په رجوو ده نوینی، ئه وه په ره وانیتژی، ئه وینداری پیر به داری پیر ده چووینیت، یان به پیچه وانه وه.

گولنار ئاور ی لیم دایه وه، وه ک وینه که ویستم هه ستم کړنووشی بۆ ببه م، تا وینه ی سه ر ته خته طه شه که نمایش بکه م، شه رم به ستمیه وه.

ماموستای ره وانیتژی وا وینه ی من و گولنار ده سپریت وه، هینده ی نه مابوو، هاوا بکه م، خۆم گرت. ماموستا هاته سه ر دیره که ی دی، گوتی:

من که میک لئی ده دویم، دواییش کئی ده توانیت به وینه بیکیشی، با بیکیشیت. له و دیره دا (بزه) و (بزه) که هاوئاوازن و له ره وانیتژی ده چنه ره گه زدوزیه وه، ئی هه موو بزه یه که له به زه ییه وه نایه، به لام لیره دا بزه بی به زه نارسکیت. لیره جووله ی لئو به جووله ی دلّوه به نده.

تۆ بېھىنە بەرچاۋى خۇت، كورپىك سالانىكى زورە
 سەراسىمەى كچىگە، بە دوايەۋەيە، بە تەنىشتىيەۋەيە،
 چاۋدى كورپە تىكەلى سىبەرى كچە بوۋە و لىكىدى جيا
 نابنەۋە، بە لام كچە بىزەيەكى بۇ ناكات، چوونكى بەرانبەرە
 ۋى بەزەيەكى لە دلدا نىيە.

مامۇستاي رەۋانپىژى چوۋە دوۋى، گۆگجەلى كە لە
 تەنىشتەۋە دانىشتىۋو، ھانمدا كە ۋىنەكە بىكىشىت، ئەۋ
 كورپە ۋىنەكىشىكى كارامە بوۋ، مامۇستا لىبۇۋە، گۆگجەلى
 ھەستا، كىشاي، ۋىنەى گۆلنارى كىشا، سىبەرەكەى كىشا،
 ئەۋ سىبەرى لە گوندى كارىزەكان دىتم، كىشاي، گۆگجەلى
 چ ۋىنەكىشىكى دەسترنەنگىنە، بە سەر خواركردنەۋە
 تەماشاي سىبەرەكە بىكە لە شىۋەى كورپىك خۇى
 دەردەخات، ئەۋ كورپە رىك منم، من تىكەلى سىبەرى
 گۆلنارم. دواتر داوام لە گۆگجەلى كرد، ۋىنەكەم بۇ
 بىكىشىتەۋە، كىشايەۋە، نەمويرا لە ژوورەكەم ھەلىواسم،
 دايكم گۆلنارى دەناسىيەۋە، ۋىنەكەم لايە و لە دوۋى گۆلنار
 دەخشىم ۋەك سايە.

حەفتە دى، مانگ دەروا، سال دەسوۋىتەۋە، گۆلنار
 نامناسىتەۋە و نامناسىتەۋە. لە ھۆلى گەلىش نەيناسىمەۋە،
 ۋا رىككەۋت بىكەۋىنە تەنىشت يەكەۋە، بەر لە دەسپىكردى
 شانۇگەرىيەكە زاخم كرد لىي بېرسم:

+ تۆ ھەرگىز چوۋىتە سىنەما؟

- به لئی چوومه.

+ جارى يه كه مت له بيره چۆن بوو؟

- نا، نازانم. -

هيښدهى نه مابوو به بيري بهيتمه وه، شهرم زارى به ستم. چۆن به بيرت نايه ته وه گولنار! ئه دى تۆله ستين نه بيردين، له ته نيشته يه كه وه دانه نيشته بووين؟ گوله به رۆژه مان ده قرتاند و چه پله مان بۆ پالنه وانه كه ليډه دا، چۆن ده بيت ئه و رۆژه ت له ياد چوو بيت!

گولنار به دارلاستيقيش نه يناسيمه وه. له په نجه ره ي پۆله وه ده بينم له گهل كورپك پياسه ده كات، ماوه يه كه گولنار پتر هر به ته نى پياسه ده كات، به لام چه ند جاريكه له گهل ئه و كورپه دا ده بينم، هر ئه وه ش واى كرد، دارلاستيق بگاته ناو كۆليژ. پۆل چۆله، گۆگه ليم له سهر ده رگا كرده سه يار، نه شيده زانى چ ده كه م، له پارچه كاخه زيكي گچكه نووسيم:

وا باشه ته نيايى ئه و كچه تيكنه ده يت.

له به رديكم ئالاند، له په ناي په رده ي په نجه ره وه ستره م لى گرت، برنۆ هه له بكات دارلاستىكى من هه له ناكات. ئه وه قسه ي گولن بوو، ناوى له دارلاستيقه كه شم نابوو برنۆ. ستره م له زگى گرتبوو، به به رچاوى خۆمه وه به رده نامه ييه كه ي هه لگرته وه، خويندبييه وه. گولنار ويستى

کاخه زه که ببینی، نه یدایی. ته نها بهرده که ی دایه دهستی.
گوتم ئوخه یه ش، گولنار دهناسیته وه، ئای کچی
له بیرچوونه وه! به دارلاستیقیش نه یناسیمه وه، دنیا تووشی
چ به ره واژییه ک بووه، گولنار بهردی من نه ناسیته وه!

چیدی کورهم له گه ل گولنار نه دی پیاسه کات.

هر ده بیت بمناسیته وه، نامه ی بۆ دهنوسم، ئه وپه پری
ئازایه تیم نواند، به خه تیک که له خه تی من نه چیت،
نوسیم:

کیژی، تو داتناوه که نگینی بمناسیته وه! من چیدی
به رگه م نه ما، وه لام بده وه گولناره که م. نامه که هر هینده
بوو، ئه وه شم نووسیوو:

ئه گه ر به نامه وه لامت دامه وه، بیخه دهن دووکی
کوتره که وه.

له پشوینکا دور له چاوان خسته جانتا که یه وه. ئه وه
یه که م جارم بوو جانتای کچیک بکه مه وه، له کردنه وه دا
چوکلیتیکم بهر چاو که وت، دزیم، یه که م دزیم له جانتا که ی
گولناره وه بوو. چ چوکلیتیکی به تام بوو، زور جار
ده مگوت تامی چوکلیده که ی وایه داخوا تامی لیوی چون
بیت؟ به چاوی خۆم نه مدیت نامه که بخوینیتیه وه، به لام هر
ده بیت خویندبیتیه وه. ئیدی چاوه ریم وه لام بگاته دهن دووکی
کوتره که. ئه وه دهن دووکه که وتۆته ته نکیشی خوارووی

تەختەپرەشەكە بەلای كورسى ومىزى مامۇستاۋە.
دەندوۋكى كۆتر ھەلكۆلنىكى بە قەد سەرى كۆترىكە لە
تەختەپرەش، ھەر رىك سەرى كۆترە. ئەۋە دەستكردى
گۆگجەلىيە، چاۋم لىيۋو، بە قەلەمبەر ئەۋ نەخشەى
نەخشاند. ھەموو پۆل ناويان لەۋ نەخشە نا دەندوۋكى
كۆتر. مامۇستاي رەۋاننىژى جارىك گوتى:

بەس بزانم، كى ئەۋ دەندوۋكەى خستۈتە
تەختەپرەشەۋە، خەلاتى دەكەم.

گۆگجەلى خۆى ئاشكرا نەكرد. ئىدى من رۆژانە، ھەر
ھەلىك ھەلكەۋى، نوۋكە پىتۋوسىك، سەرە پەنجەيەك بە
دەندوۋكى كۆترەكەدا دەكەم، ۋەلام نابىنمەۋە. لە بنەۋەش
تەماشاي چاۋى گولنار دەكەم، ھىچ، نە بايە نە باران. زۆر
لىي پەست بووم، بىرم بە لاي دارلاستىقدا رۇيشتەۋە، زۆر
نیشانەم گرت و پىكام، ئىستا نۆرەى گولنار خۆيەتى. ئەۋ
منى ھەنجن ھەنجن كرد، بە چى سىرەى لە من نەگرت!
سىرەيەكى لىتەگرم، دلم داناكەۋى.

رۆژانە دارلاستىق ھەلدەگرم، ۋەرزى بارىنە، باران
لىيكردۈتەۋە، ئەگەر دلت خوش بىت، ئەگەر يار بىتناسىتەۋە،
ھى ئەۋەيە لەۋ ھەۋايە پىياسە بكەيت. تەنھا پۆلى ئىنمە لە
دەرەۋەيە. گولنار لەگەل كچىك لە پىاسەيە، نىزىكن، لە بەر
دەممن، لەۋانەيە ئەۋ دلى خوش بىت. لە پشت يانەكە چەند
بىنە درەختىك ھەيە، پەنایەكى باشە، بەردىك و كەرتە

چوكلېتېك له گېرفانمه. چوكلېت ئو چوكلېتېه كه له
جانتاكه ي گولنار دزېم. دهمويست بهرده كه بخمه
دارلاستېقه وه، دلم له رزى، چوكلېتېه كه له جى دانا. ويستم
دارلاستېق ته واو راکېشم، دلم له رزى. هيندهم راکېشا كه
چوكلېتېه كه ي بگاتى، گه يشتى. به نهرمى له سهر سېنگى
كه وته وه، چاوى به دهورى خويدا گېرا، هه ليكرته وه. گويم
لېيه هاورېكه ي ده لى:

چيه! چوكلېتېت بۇ داوېن!

چاوم لېيه كرديه وه، حەيف نه خواردى نه خویندېيه وه.
رهنگېن نه يزانيېى شتېكى لى نووسراوه، تېيه ه لدا. چووم
هه لمگرتنه وه، خوم بۇ خوم خویندنه وه:

پار چوكلېتېك لېت دزى، ها كه رتېكت بدهمه وه.

هر ئو روژه دهمويست گولنار به گولې پېشانېدهم و
چاره يه كم لېېكات، نه وجاره گالته شم پېېكات هر ده بېت
بېېنېت، به لام گولې ديسان له بېرى بردهمه وه:

+ تو ده زانېت ترومېل باژوى؟

- له جى چول...

+ منېش ئېشم به جى چوله، به لام ده توانى ترومېلېك
بۇ ماوه ي كاترېمېرېك په یدابكه یت؟

- ئاسانه.

ئاسان بوو، هاورېم هه‌بوو، هه‌يانبوو. کاتې تېيگه‌ياندم
 ترومبېلې بۆ چپه، نه‌ گولنارم له‌بېرما، نه‌ هيچ، زراوم چوو.
 به‌لام به‌ سهر خۆم نه‌هينا و ههرېم پېدا که کاره‌که‌ی بۆ
 جېبه‌جې بکه‌م. مې نه‌مده‌توانی له‌ قسه‌ی گولې ده‌رېچم،
 هينده‌م ريز له‌و کچه‌ چه‌قوکېشه‌ ده‌گرت، هينده‌ ريزی
 دايکېم نه‌ده‌گرت. خوام خوام بوو ئېشېکی به‌ مې بېت، له‌
 بېرمه‌ نه‌وه‌شم گوت:

+ ئه‌و پووخه‌يه‌ بۆ مې لېنگه‌ړئ، بايې دارلاستېيکه‌.

شه‌وی پېش ده‌ستبه‌کاربوون، به‌ گولېم گوت:

ئو کاره‌ مه‌ترسېداره، مې په‌يوه‌ندېم له‌گه‌ل رېکخستې
 شار هه‌يه، ئو کاره‌ بۆ ئه‌وان لېنگه‌ړئ.

گولې ملېنه‌دا، چه‌زېکرد کاره‌که‌ به‌ ده‌ستی خۆی بکات.
 له‌وه‌ ئاگادارمکرده‌وه‌ که ره‌نگه‌ پاسه‌وانېکی هه‌بې و له‌
 دووره‌وه‌ چاوی له‌ سهر بېت و بزانت که دېته‌ مالی ئېوه‌.
 گولې دلنایای کردمه‌وه‌ که ورد و درشتی مزاره‌که‌ی له‌ به‌ر
 چاو گرتووه‌ و به‌ نه‌ينی ده‌مېنېته‌وه‌، سبه‌ينېکه‌ی زوو گولې
 هات و گوتې:

وه‌ره‌ کاره‌که‌ ته‌واوبکه‌.

چه‌په‌سام، باوه‌رېمنه‌کرد، ئې، چووم ترومبېلېم هينا،
 گونېه‌کی خاوينمان بارکرد، يه‌ک په‌له‌ی پېوه‌ نه‌بوو، هه‌ر
 هينده‌ی فهرده‌ پيازېک گرانه‌. ده‌ستېکېم له‌ سهر سووکانه‌،

دهستیکم له سهر دلم، ئاورده ده مه وه، وا ده زانم هه رچی
چه کداری شاره به دوامه وهن. له چۆله وانیه که ی سهر وه ی
بهستی گه وره له ناو دهغل فریما. چه ندان شه و خه ونم به
ناو فهرده وه ده دیت، دواتر به گولیم ده گوت:

چۆنت کوشت؟

گوتی:

بردمه ژووره که ی خۆم، پینش ئه وه ی دهستی به دهستم
بکه ویت، چه قۆم له قورگی راکرد، که وته لرخه لرخ، دهستی
بۆ ده مانچه برد، پیرانه گه یشت، به چه قۆیه کی دی خستم،
دایکم تیگه یانده بوو، پیکه وه _ به پیکه نینه وه _ تیمارمانکرد،
نه تدیت گونیه که په له خوینیکی پیوه نه بوو.

چۆن دهستت تیچوو بیکوژیت؟

گولی گوتی:

چۆن دهستم تیناچیت! به دوویک، زۆرم لیبکات ئه گهر
له گهلی نه خه وم، به گرتنم بدا، چۆن دهستم ناچیته
کوشتنی؟!

پووخه له بیابانه وه هاتبوو، مالی له پشت کۆلیژه،
خانووێک بوو حه وشه که ی به قه ده خانووی ئیمه ده بوو.
هه مووی گول و گولزاره، ناوی نازانم کی خه له ف بوو،
به لام خه لکی ئه و ناوه له نیوان خویان به به دووه پووخه که

ناویان دههینا. پووخه هرچی ویستبای بوی دهچووه
سهر. شهویک به سهریان دادا، بهرنهکهوت. ئو پووخهیه
که دهتگوت بزنه لهږه کهس نهبوو لئی نهترسی. من لهوه
تینهگهیشتم گولی چون باوهږی پییهینا که به تنی و بی
ترومبیل بیته مالیان.

گولنار نهبا، پووخه ی ناو گونیهم لهبیرنه دهچووه. گولنار
منی خستبووه گینژاویکهوه هرچی روویده دا، زوو
تیده پهږی و وینه و دهنکهکانی هینده له چاو و هزری من
ندهمانهوه. ئو سالانه خه می گولنار نهبا، کیشه ی گولنار
نهبا، کاره ساتی گولنار نهبا، من له ئاست ئو هه موو خه م
و کیشه و کاره ساتانه چون خوم راده گرت. زور هاوږی و
ناسیار ئاوه وئاو چوون، کهس نهیدیتنهوه، نیشانه یه کیان
به جینه هیشت. پیشان ئو ئوده مانه ی که هیشتا گولنار له
گهږهک هه لئه فریبوو، ژنه ره شپو شهکانی گهږهک هینده ی
په نجه ی ده ستیک نه بوون، ئیستا گهږهک ده لینی ره شوله ی
به سهر دا باریوه. ری گورستان ره شده چینه وه، ئیستا
داره بازه داره بازه، پیشان ئو دهمانه ی گولنار هیشتا
پینه کی هه ر له سینه ری دارییه که بوو، مزگه فته که ی نزیک
گورستان داره بازه یه کی هه بوو، لهو گوږه که وتبوو، کی
ئیشی پیده کهوت، جگه له خانزاد و پیری گه ریده، ئیستا
دوازه داره بازه ی هه یه و هیچیان به مزگه فت ناکه ونه وه.
ئو هه موو تهرمه له کوپوه دین، پیشان ئو دهمانه ی
گولناریش پاره ی قورئانخوینی دههینا، گورستان

قورئانخوينيكي سەر و زياد بوو، ئەو نەبوو جەبار بى
ئيش دەماو، ئىستا كلاًو لە سەرە قورئان بە دەستەكان
ناژمىزدىن، كەچى دەبىت تۆرەيان بۆ بگريت. گۆرستان،
گۆرستان، ناو چۆرمەكان پىپوونەو، گۆرستان گەورە
دەبىت، بە ھەر چوار لادا دەكشيت، زەوى و زارى
نەھىشت، گەشتە گەرەك. شارەوانى فریانه كەوتبا، گۆر
دەھاتە كۆلانى. دیواری بە دەورى گۆرستاندا قیتكردهو.
پيشان بە چەند گەرەكى گۆرستانىكى گچكەيان ھەبوو،
ئىستا ھەر گەرەكىك چەند گۆرستانى ھەيە، تۆلەستىن
دەيگوت:

گۆرستانەكانى ئىستا دەستكەوتى شەپن.

شىرن دەيگوت:

ئەو كۆژراوانەى لە كەند و لەندان بوونە خۆراكى قەل و
دالاشان، لە چەند گۆرستان جيان دەبیتەو؟

لەو سالانە بوو فریشتەى شەو كە ئەردو و ئاسمان بە
گژیدا چوون و خۆى رادەستیان نەكرد، شەويك لەو
گەرەكەى كە ھىندە دور نەبوو لە قوتابخانەكەى
گولنارەو، گولنارى دواى مێردى يەكەم، وا بزانم ھەر لەو
كۆلانە بوو كە دارلاستىقيكم گرتە سەرۆك، بوو ئاگر
باران لە ھەموو لایەكەو تەقە و ئاگر، كۆپتەر ھەستا، شار
بوو پارچەيەك ئاگر، ھەوال بە دواى يەكدا كۆلان كۆلان،
سەربان سەربان، دەھات دەپۆيى، ھەوالى جياواز

زنجیره‌ی به‌ستبوو، جیاوازیه‌که پتر له ژماره‌دا بوو،
هه‌وال:

هه‌زار پېشمه‌رگه هاتوونه‌ته ناو شار.

هه‌وال:

دوو هه‌زار پېشمه‌رگه پتره، هه‌ر دیتان شار ئازاد بوو.

هه‌وال:

خوین له جاده ده‌روات.

ئو شه‌وه پېنده‌چوو شار دل‌ی له ناو ده‌ستی بی،
تۆله‌ستین ئیمه‌ی ده‌کرده‌وه ژووری و خۆیشی به
پتیه‌که‌وه، ده‌هات و ده‌چوو یان له سه‌ر بان یان له پتیش
ده‌رگا بوو. روژی دواتر ژماره‌که روونب‌زوه، یه‌ک
پېشمه‌رگه، شه‌ری حوکه‌تیک‌ی کردووه، دوا فیشه‌کی به
خۆیه‌وه ناوه، دایکم که زانی ئو پېشمه‌رگه‌یه (فریشته‌ی
شه‌وه‌که) یه شه‌ش مانگ خۆی له خم هه‌لکیشا، وه‌ک
په‌رژینی خوشکی لینه‌اته‌وه، لیکم جیانه‌ده‌کردنه‌وه.

هاوین هاته‌وه، ئای هاوین، چ زوو دینته‌وه، هاوینی ئو
سالانه‌ی کۆلیژ بق من ویرانی بوو، به من با نه‌هاتبا، پشوو
نه‌هاتبا. دوا روژ ریگ له دوا هه‌ناسه ده‌چوو، چ
سه‌ره‌مه‌رگیکه داب‌ران له گولنار! له هاویندا شار چ
چۆله‌وانیه‌که، چ که‌لاوه‌یه‌که، له پۆل چۆلتر، له که‌لاوه‌ی

نزيك دارخورماكه كه لاوه تر. شار بڼې گولنار بيا بانيكه جگه له تۆز وخول چ ديار نيه. هه ناسهم ده گيرئ، چاو داده خهم، به ده وري خوم گيژر ده خوم. ئه و هاوينه ش پارچه كاخه زيك بووم به دم گيژه لووكه وه، نه مده زاني له كوي ده بزووم و له كوي ده گيرسيتمه وه.

له و هاوينه له هه ليك گولنارم ديت، له كن مام زوراب به يادي گولنار په رداختك هه نارم خوارده وه، هه ر به يادي وي له كولاني قه نه فره وه سه رم به قه يسه ري داگرت، چه ند ژنيكي گه رگه ئه و ناوه يان له و كولانه نابوو، چوونكي كه سه رت پيدا داده گرت بوني قه نه فر ده رڅايه لووتته وه، خانزاديش گوتبووي:

له و كولانه وه بچيته ژووره وه ئه گه ر هه مووي قه يسه ريش بكه يت تا نه يته ده ري قه نه فل به رت نادا.

به خه يالي گولنار له كولاني قه نه فره وه له كولاني خانزاده وه، ده چمه ژووري، چه ند خو شه ري خه يال بگاته وه راستي، ئه و جاره گه يشتن.

له سيكوانه كه له پيش فرژشگايه ك گولنار له ته نيسته وه ده بينم، كراسيكي سووري له به ره، پرچي كر دوته وه، به سه ر شان ملي هاتوته خواري، وهك بلبي چاو به ره ژيري بم، روم نايه رووه و روو بو ي بچم. له پشته وه لي ي نزيك بوومه وه، نه گه يشتم رويشت. قه يسه ري سه ر ږيژه، شان به شان ده كه وي ت. به دواي گولناره وم، خيرا

ده پوات، ری نیه، نایگه من، ده لینی پیښه وی چوله، یان
 خه لک ده زانن به په لویه و ری بؤ ده که نه وه. نابیت بزری
 بکه م، قه یسهری هه زار کولانه بزرییت نایینمه وه. بزری
 نابیت له دووړه وه پرچی دیاره، پرچیکه له هی که س
 ناچیت، رهنکی به لای زهردیه ویه، به لام زهردیک له پرچی
 که سدا نه مدیتووه. ده لینی بای دی، پرچی گولنار سه ما
 ده کات، من تنه نا پرچی وی ده بینم، باوه شیک پرچی به
 قه یسهری وهرکردووه، ده لینی روو له کونه با ده پوات، پرچ
 په خش و په ریشانه، په رتوبلاوه، داوداوه، به دوی پرچم و
 نایگه من، شان شان، شانم پیډه که وی و هر ده پوم، پرچ تا
 دی په رتوبلاوتر ده بی، زورتر ده بی، ئای! چ ده بینم، یه ک
 به کولانی قه یسهری پرچ له پیښمه ویه، ده پوم و نایگه من،
 ناوه ستم تا نه که من ناوه ستم، تا ده ستم نه خه مه پرچی
 گولنار ناوه ستم، پرچی هینده لیم دوور نیه، که میکتر
 ده ست دریژبکه م، په نجه م ده یگاتی، چاوم چ نابین، به
 پرچی گولناره ویه.

زلله یه ک وه ستاندمی، ئاگری له چاوم کرده وه، چاو
 ده که مه وه پیش زیړنه گریکه، ده نکیک:

چما، ئه وه توی!

سه ره له دهرم، گولتیه، نازانم به چ شینویه ک گوتم:

ئوه تو له منت دا؟

گولئی گوتی:

ئیره جئی نیه، با برۆین.

بووه دهنگ دهنگ و ههرا، گویم لئی:

دهک دهسته کانت خوش.

چ تینه گه یشتیم، تا له قهیسهری هاتینه دهری، بیرم له
زلله ی گولئی ده کرده وه، پرچ و گولنارم بیرچوته وه، لیم
چهند باره کرده وه:

به من بلی ئه و زلله یه ت بۆ له من دا؟

گولئی له چاوییه وه دیاربوو، سهری له پرسیاره کهم
سووپماوه، نهیده ویست وهلام بداته وه، دوا جار گوتی:

له بیرخۆت ببه وه، جیگا که مه یله و تاریک بوو، من تا
زلله کهم لینه دایه نه مناسیته وه، دیاره تۆش ئه گهر
بتناسی بامه وه، دهستت بۆ سینگم نه دههیتا.

به و وهلامه ی شیت و هار بووم، ئاخو من دهست بۆ
سینگی کچیک ببه م، له کویش له ناو قهیسهری! دیاربوو
گولئی تیگه یشت من ئاسایی نیم، تا گه یشتینه گه راجی
پاسه کان، قسه ی بۆم کرد، دلی دامه وه. شه رمه زاری وه ها
دایگرتبووم، نازانم چی دهگوت. به یه که وه سواری پاس
بووین، له نزیک مالئ مه دابه زیین. نه ده بوو به و شینوهیه له
گولئی جیا ببه وه، چۆن دلئای بکه مه وه ئه و دهسته ی له

ناو قه‌یسه‌ری گه‌یشته سهر سینگى وى، ده‌ستی من
نه‌بووه، سویند که‌لکى نیه، که‌سیک شتى وا بکات،
سویندیش ده‌خوات، چ بکه‌م!

هاتم، وردو درشتى پرچ و گولنارم بۆی گیرایه‌وه. دیتم
گولنى گریا، هینده‌ی نه‌مابوو باوه‌شم پيدا بکات، به‌شیره‌ی
ته‌ماشای ناو له‌پى ده‌ستی راستى خۆى ده‌کات، وه‌ک بلنى
نه‌فره‌تى لیده‌کات، گوتى:

گولنارت له‌ کوئى بۆ ببینه‌وه!

ویستم پنبیلیم گولنار ئیستا هاو‌پۆلمه، ئای له‌و.
هتیرایه‌تیه‌ی کردم، گیرامه‌وه، نه‌مگوت.

چ روژیکى ئه‌فسوونیه‌یه‌که‌م روژى چوونه‌وه کۆلنیز،
هاته‌وه، ئه‌وسال وازی لیناهینم، به‌هر ریگه‌یه‌ک بیت
رابردووی بیردینمه‌وه. له‌ بن دره‌ختى سهر ده‌رگای لای
پرسگه‌که‌ دیتم، سلاویکم لیتکرد زۆر به‌گه‌رمى وه‌لامى
دایه‌وه. ویستم ده‌ستى ته‌وقه‌ی بۆ دریز بکه‌م، کینشامه‌وه،
شهرم، ئای! شهرم. گولنار چ ناسک و جوانه، ههر ده‌لینی
گولناری سالانى زووه، هى بن داربى، ورد ته‌ماشام
ده‌کات، له‌ چاوى دیاره، پنده‌چیت شتىکى بیرکه‌وتبیته‌وه.
کوپه‌ گوگجه‌لى به‌سه‌ردا هات، ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل گولناریش
کرد، خۆزگه‌ ده‌ستى وى ده‌ستى من ده‌بوو، باشه‌ من
بۆچى ته‌وقه‌م له‌گه‌ل گولنار نه‌کرد؟ خۆ زۆر ئاسایى بوو،
له‌گه‌ل کوپه‌کانى دیش ته‌وقه‌ی کرد، ته‌وقه‌ نه‌کردنى بن

درهختی پیش دهرگای له دلم بووه گری، گریهک مهگر
به په نجهکانی گولنار بگریته وه.

ئوسال له هیلانه ی فریشتانیش نه نیشته وه، جیی
گوری، دهمدیت دهچووه مالیک، ئویشم چوو، ئو ناوه
چه ند مال له ئومنیکی لینه، پیندا برۆیت، بگریته وه توووشی
به لایهک ده بیت، گولنار جی نه ما، ئو خانووه دیته وه!

روژ دیت و ده روا ئوسالیش ده لینی دووباره ی پاره،
گولنار له نیگای له سیمای تالیک، پنتیک رابردوو به دیار
ناکه ویت، بیجگه له دوو نامه بی ژماره که، ههشت نامه ی
یهک دوو خه تیم به دزیه وه خسته جانتکایه وه، له سه
نامه کان ژماره دهنووسی، هه ر جاره ی شتیک له مندالی
له رابردووم بیرده خسته وه:

۱

دوو مندال

له خشخشوکه ی سه ر قه لاتن لیکدی بزر بوون،

له سه ر مناره یه کترین دیته وه،

نه تده ناسین؟

کریمستی ئیستا

تامی کریمستی بن داربی ده‌دا؟

سه‌ردانی دارخورماکات نه‌کرده‌وه،

به‌لام ره‌نگین له‌بیرت بێ

له‌ژماردنی کونه‌کان گه‌یشینه‌کۆ!

مندالیک خۆی هه‌لکردوه،

وا‌دیاره‌ به‌هانی مالیکی ناو‌لافاووه‌ ده‌چێ

دوای نیشته‌وه

به‌مستیک ورده‌ به‌ردی ره‌نگاو ره‌نگه‌وه‌ ده‌گه‌په‌ته‌وه.

ئه‌و‌جاره‌ له‌گه‌ل‌تۆ‌چووم

سواری له‌یلووک بووم،

به‌پالی‌پیروی به‌رزبۆوه،

به من با هر له ئاسمان بم و نه نیشمه وه.

٦

مندالیک به دزیه وه گه وره بوو،

به دزیه وه به بووک چوو،

به لام دواپی گه پایه وه بۆ مندالی.

٧

مانگ

سه ر بانیکی به پیخه فه وه له باوهش گرتوه،

لاساریک به ردی ده گریته پیخه ف

مانگ به رده بیته وه.

٨

له و رۆژه وه ی تۆ بزر بوویت، بزم،

تۆم دیته وه

به لام خۆم هر بزم،

بلندترین پووشکا خه ز منم، به مناسه وه.

نەیناسیمەو، ئەو ھەموو نامەیم خستە جانتاکە یەو،
 نەمدیت چاویک بگێڕی، نەمدیت جارێک لە پەناوێ خۆی
 بگرت و پێکەوێت ئەو کتێبە نامە دەخاتە جانتاکە یەو.
 گەشتینە پۆلی سێیەم، نە گۆلنار ناسیمەو، نە من زاحم
 کرد راستورەوان خۆمی پێناسینمەو. ئەو کچە بۆ وا لە
 من دەکات! ھیچ چارەم نەما پەنام بۆ قورئان برد. گوتم،
 گۆلنار بە ھیچ نەناسیتەو بە قورئان دەناسیتەو، لە
 نامە یەکا قورئانم بیرھیناوە:

کیژێ، تۆ دەزانی چەند قەرداری! چەند سالا ھەقی
 قورئانخوینەکت نەداو، ھەمەدی قورئانخوین چاوەرییە؟

روژی دواتر بۆ وەلام سەرم بە جانتاکەیدا گرت،
 وەلامی چی ئەو کچە دەزانی وەلام چیه. دوا جار
 بیرم کردووە پەنا بۆ کەر ببەم، گوتم نامە یەک دەنووسم
 پری دەکەم لە کەر و ھەرچی جوینی پیسە بە کەری
 دەدەم. گۆلنار بە ھیچ نەھیتە گۆ، لە جانتاکە ی کەر
 بخوینیتەو، خۆی ناگرێ و باوکی بیردەکەوینتەو شتی
 دەلی و دەگری. چەندی کردم و کۆشام وشە ی (کەر)
 نەھاتە سەر کاخەز.

چارە چیه! ھاتە سەرم بچم لە پیشی راوێستم، ھەردوو
 قۆلی بگرم بە ھەموو توانای خۆم رایوێشینم و بلیتم:

ئەری تۆ بۆ نامناسیتەو؟

چه‌ندان جار به خه‌یال وام کرد، له خه‌یالیش هه‌ر به
بیده‌نگی ده‌مایه‌وه. هه‌والێک دنیای به‌ره‌واژ کرده‌وه، له
هه‌مووی کردم، له گولنار، له مائی:

پێرئ شه‌و... گیرا.

ئه‌و کورپه‌ له‌ ورینه‌شدا ناوی منی به‌ سه‌ر زاردا بی،
ده‌گیریم. هه‌رچه‌نده‌ چه‌ندان جار هه‌ریمان به‌ یه‌کترداوه
تووشی هه‌رچی بین، ناوی یه‌کتر نه‌لین، به‌لام ئه‌شکه‌نجه
به‌رد ده‌هێنێته‌ زمان. به‌ چی دلنیا بم ئه‌و پێلێنانی؟ من
ئێستاش نامه‌وێت ناوی به‌ینم، به‌ دوا‌ی ویدا چه‌ند که‌سیکی
دیش گیران، یه‌کیانم باش ده‌ناسی، پتر ترسام. ده‌بوو شار
جێهێلم و به‌ چیا بکه‌وم، زۆر زۆرم له‌ خۆم کرد،
راستورپه‌وان خۆم به‌ گولنار بناسینمه‌وه، نه‌متوانی. شیعی
(خشخشۆکه) که‌ بۆ گولنارم نووسیوو، له‌ هه‌فت لاپه‌ره
نووسیمه‌وه، له‌ په‌راویزی شیعه‌که‌ش نووسیم:

گولنار،

له‌و خشخشۆکه‌وه بکه‌رپوه سه‌ر قه‌لات،

ده‌ستی هاوار بکه‌ره و برۆنه‌وه جیتی خشخشۆکه‌ی
مندالی.

خشخشۆکه‌م دایه‌ گۆگه‌لی، پێیمگوت دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک
له‌ رویشتنی من بیده‌ گولنار، مالاواییم له‌ گۆگه‌لی کرد.

له سەر روښتن بووم، نهنه خان گه‌يشته ئه‌و دنيا، له
ئاويلکه‌دانی گوتی:

حه‌زده‌که‌م له پیری گه‌ريده نزيک بم، توخدا له ته‌نيشته
وی بمنيژن.

به‌لام سولتانی کچی راسپارده‌که‌ی به‌جینه‌هینا، گوتی:
دياره ئیوه مه‌م و زین!

برديه گورستانیکی دوور، هیند دوور هفت گه‌ره‌ک
نیوانیان بو، من هینده‌م له‌ده‌ستهات، له دله‌وه بلیم:
سولتانه شیت، دارلاستیقی قه‌رداری.

مالاواييم له مائی کرد، خه‌ناوکه‌که‌ی گولنارم به‌ نه‌ینی
هیشته‌وه، دایکم نامه‌یه‌کی بۆ براکه‌ی نووسی، چوومه مائی
گولن، گوتم:

- خوشکی، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت به‌ چیا بکه‌وی، ده‌بمه‌ برات
و پیکه‌وه ده‌پۆین.

+ براکه‌م، من له‌وێ جیم نابێته‌وه.

- له‌ ناو کۆمۆنیسته‌کانیش!

+ له‌ویش.

گولئی چاوی پر گریان بوو، منیشی گریان، دهستی
راستی پیشاندا و گوتی:

ئو دهسته یهک ههلهی کردوو، ئویش له ناو
قهیسه‌ری.

پهلاماری دهستیم دا و ماچم کرد، دهستی کیشایه‌وه،
دهستی چه‌پی خسته سهر شام، گوتی:

ئه‌گهر بۆت دهرده‌چیت، ده‌مانچه‌ت ده‌ده‌م.

به سهر به به‌لئی وه‌لامم دایه‌وه، به دووده‌ویک که‌وته
هه‌لکه‌ندنی بن دره‌خته‌که، ده‌مانچه‌ی دهره‌یتا، گوتی:

ئه‌وه هی پیاوی ناو گونیه‌که بوو.

به ده‌مانچه‌وه له‌گه‌ل چاوساخیک گه‌یشتمه‌ بنار.

شه‌ری براکان راوه‌ستایه، به‌لام خوینی براکان هیشتا
ههر به تاشه‌به‌رده‌کانه‌وه ده‌تگوت خه‌نه‌تیله‌یه، چاوساخ
ده‌لن:

چ خوینیک وه‌ک هی براکوژی نیه، ههر هینده‌به‌ردی
گرت، به به‌فر و بارانی دنیا ناچیته‌وه.

چاوساخ هه‌سته‌هکات ماندووم و پیم له دووم نایه،
لامان دایه ده‌و چه‌مه‌که. له‌و به‌روه‌و ژنیک له ناو گیاگۆل
ته‌نها سهری دیار بوو، ده‌گریا. که‌میک له سهره‌وه‌ی وی

چەند كىلىك ديارە، نزيكبووينەوہ. ژنە گۆرپىكى لاپچەپى لە باوہش گرتبوو، ئىترە پىناچىت گۆرستان بىت، سى چوار گۆرپ بە تەنىشت يەكەوہ. ئەو گۆرپەى ژنەكە لە سەرى دەگريا تەواويك لەوانى دى دوور بوو، چاوساخ گوتى:

ئا، بەبىرم ھاتەوہ، ئەو چەند گۆرپە لە براكوژىي ئەو دوايىيە كوژران، بەلام ئەو تاقە گۆرپە نازانم، با بېرسىن.

ژنە گوتى:

خوشكە، دە دوازەدە سالە كوژراوہ، بەلام ھەر وا دەزانم دوينىيە. سالى جاريك لە بنى دنياوہ دىم، گۆرپەكەى دەپەستمەوہ. خاتوون برىنىكى تازەيە، خاتوون فېشەكى بۆ بەچياكەوتووان دەگواستەوہ، كەچى ئەوانىش لە ناو خويان تىكبەربوون و يەكتريان بېيىوہ.

ئىي خاتوونى بە فېشەك زگېر، گۆرپەكەتم دىتەوہ. لە تەنىشت خوشكى خاتوون دانىشتم. چەند درەنگ گۆرپەكەتم دىتەوہ، زووتر با، ھەمەدى قورئانخوينم دەھينا سەرت. لە گۆرپى خاتوونەوہ گەيشتمەوہ مالى، خاتوونم دىت بە زگى پەرەوہ لە ژوورەكەى پىرى گەپىدە ھاتە دەرى، بەرمالەكەم، ھەلدايەوہ، لە بەرمالەكەوہ گولنار بە دياركەوت، ئاي گولنار خۆزگە لىترە باي، لە سەر گۆرپى خاتوون، بەلام من نەناسىتەوہ، خاتوون دەناسىتەوہ؟ مالوا خاتوون، درەنگە.

زور سؤراخی مۆسکۆييم کرد، کەس نەیدەناسی. لەوی
هەموو ناوی خۆیان گۆریبوو، ناوی تازەیان لە خۆیان
نابوو، کەس بە ناوی کۆن کەسی گاسنەدەکرد. چەندی
کردیان مە ناوی خۆم نەگۆری، ئەوەش لەبەر گولنار بوو،
دەزانی کاتی خۆی هاوار چەند لە سەر زاری خۆش
دەهات، هەر دەبێت بەو ناوە بمینمەو. زۆر نیشانەی
مۆسکۆييم هەلدا، کەس نەیناسیەو، بەلام نیشانە
ترسناکە کەم لای کەس باس نەدەکرد.

لە بن دوندیکم دەلێی ئەسپە هەستاوەتە سەر پاشوو،
چەند بنە دارێک بە سەر ملیەو زۆر لە بژ دەچن. ئەو
دوندە بە سەر هەموو دونداندا دەروانیت، دەلێی ئێشکگری
لە دنیا دەکات. دەبێ هەر ئەو دوندە بێت کە لە مائی ئیمە
زۆر جار دەبوو سەرباس، هەو دوندە ئەسپەکەیه،
ئەوێ پیری گەپیدە دەیگوت:

ئەشقیاکان نەو دواي نەو سەردانی دوندە ئەسپەکە
دەکەن و سەر خەویکی لە بن دەشکینن.

تۆلەستین دەیگوت:

دوندیکە یەک دوو جار نازانم نە گویم زرينگاوەتەو نە
وێک ئەسپ حیلاندووێت.

پیری گەپیدە راستی گۆ، ئەو مەنیش سەردانیم کرد.
لێرەو دنیا دیارە، گەرامەو ئەو روژانەی تۆلەستین لێرە

بوو. من به تهنیشت گولناره وه به پووشکاخه زدا نامه م
بۆی ده نارد. له هیکرا دنیا وه رسو وړا.

هاتمه وه، گولنارم دیته وه، خواستم، شاییه کی هفت
شه و روژیم گنیرا، داکم سه رچوپی گرتووه، خوشک و
برا شاییه که ده که ن چاوی هه موو گه ره کیان له سه ره. بابم
به پنیه که پیچیکی کرد. گیفارا سه ما ده کات. گولی چووه
دهستی دایکم. کچیگمان هه یه، کتومت گولناره، زوو زوو
کریمستی بۆ ده کرم، پووشکاخه زی بۆ هه لده دهم. گولنار
له به سته که ده په ریته وه، دهنگی ته قه یه که دی، گولنار
به رده بیته وه، نازانم نه به ری که وت نه له ترسا خوی به
عه رد دادا.

ئه گهر دهنگی فروکه نابا، ده گه یستمه گولنار، دوندی
ئه سپی چهند به خه ونه، رهنگ نیه ببورژینی خه ون ئاماده یه.
چهند فروکه یه که دوندی ئه سپی داده بیژن، به لام ئه شکه فته
گچه کان ده مانپاریژن، تۆله ستین ده یگوت:

ئه شکه فتی وای تیدایه هیچ چه کیک نایگریته وه.

بوو به سالیک نامه ی دایکم نه گه یشتوته براکه ی هیشتا
له کۆله پشته که مه. نامه یه کم بۆ مائی نووسی، باسی
نه گه یشتنی نامه که ی دایکیشمم کرد. نامه یه کم بۆ گولیش
نووسی، ناردم، ویتاچی گه یشتین، وه لام نه هاته وه.

له ترسی نارەقە و تەپبوون تینیم تینچاوه، تووشم به
تووشی خالە مۆسکۆییم نەدەبوو، زۆر لەوێ دەترسام لیم
بکەوینت و کەسیک بیکاتەوێ، دایکم گوئی:

له دەستی منەوێ بۆ دەستی تۆ، له دەستی تۆشەوێ بۆ
دەستی ئەوێ، چ دەستی دی نەکات.

جاری وا دەمیست دەستی بێ چیا کەوتوون لەو
چیاوەی بەرانبەرمان، نزیک هەر لە بن دەستمان، بەلام
گەشتن بەو چیاوە چەندان شەو و رۆژی دەویست. رێی
بەچیاکەوتوان وایە، تا دەگەیتە چیا بەرانبەر، دەبیت
سەد چیا و دۆلی بۆ ببڕی. رینگات هێندە دووربخەیتەوێ،
وێک ئەوێ بە دەوری زەوی بسوورینیتەوێ. بـۆـیـە
پەڕینەوێ بۆ چیا بەرانبەر لە دەست کەس نەدەهات،
نامەکە دایکم لە گیرفانە و دەپاریزم.

شەوان لە دوندی ئەسپیەوێ گۆپی شاران دەلێی
ئەستێرە رزاون بەلام نەکوژاونەتەوێ و بریسکەیان دی.
بە دواي گۆپەکانی قەلاتدا دەگەڕیم، دیتەوێ، لە بنی
دنیاوێ گۆپە قەلاتیەکان دەبینرینەوێ. گۆلنار زوو
دەیناسینەوێ، ئەو شەوێ لە گەشتی چیا دەگەڕاینەوێ، لە
ترومبیلەکەدا من و گۆلنار لە پشت تۆلەستینەوێ بە
تەنیشتی یەکتەرەوێ دانیشتبووین، لە بلنڤایەک تۆلەستین
ئاوێ لێمان دایەوێ:

بزانم گۆپەکانی قەلات دەناسنەوێ!

من و گولنار له جامهكه وه تيكه لی گلۆپهكانی شار
 بووین، ئه و زوو دیتیه وه، تا به منی پیشاندا زوری
 ویست. ئیستا گولنار له کوئی بینم، بۆم ببینیته وه، تا له ریی
 گلۆپی قه لاته وه، به گلۆپهكانی گه رهك به هی نزیك کولیز
 بکه ومه وه. له پال دوندی ئه سپیه وه، له تاریکایی چیا وه به
 دوا ی ئه و گلۆپه دا ده گه ریم که له هۆده ی گولنار هه لکرا وه.

دیتمه وه، گلۆپه که م دیته وه. ئه ها، په رده ی په نجه ره که
 لادرا وه، هه وه گولناره به جلکی خه وه وه له سه ر پشت
 راکشا وه. چه ند له راکشانی بن دار خورما که ده چیت، به لام
 بی من. چه ند له راکشانی سه ربانی به ر تریفه ی مانگه شه و
 ده چیت، به لام بی مێرده که ی. چۆن بیگه می؟ دهستم گه یانده
 ده رگا، کلیله؟ هه لیککی باشه با له دهستی نه ده م، پنیسته به
 نه رمی له ده رگا بده م. ده لئی دهستم مردو وه ناجوولی،
 هه ر چۆن بوو جولاندم، له ده رگام دا.

نیوه چه وانم به به ردیک که وت، تومه ز من له
 سه رچیچکان خه وم لیکه وتو وه.

برسیتی، تینوویتی، ماندوویتی، نه خه وتن، شه پ و
 هه لات هه لات خه یالی گولناریان له سه رم ده رنه ده کرد. له
 شه پیک به هوی گولناره وه برینداربووم، له بن به ردیکم
 ته قه ده که م و ته قه م له سه ره، هه سته ده که م مردن
 نزیکیۆته وه، ده مر م و گولنار نابینمه وه، له بن به رده که له
 مردنی خۆمه وه گولنار به ریوه یه، هه سته ده که م به

سەر مەوە راوەستایە. سەر مەلەبەرم هەو، گولنارە
 کریمستی بە دەستەوویە، دەست درێژ دەکەم، برووسکیک
 لە قۆڵم دەوێستێ، چ برووسکیک! خۆینم دیت، کە وەتم.
 دێتە بیرم کە سێک هاتبوو بن پێلم، نازانم لە کوێ ئاگام لە
 خۆم بڕا، بەلام کاتێ هۆشم هاتەو بەر، چاوم کردەو،
 پیاویک بە سەر مەوویە، لە دەستەکە ی ئێمە نیە، بە نامۆی
 نابینم، وێنای دەکەم، ردینی بستیک دەبوو، داوی سپی
 زۆر تیکەوتبوو، ئەو پیاوێ کێیە، دیتوومە، گوێی:

دکتۆرەکە دەلی: برینەکە ی سووکە، بەو زووانە
 چاکی دەیتەو

گوتم:

دەلی تو دەناسم.

گوێی:

دوورنێ، بەلام من ناتناسمەو.

ویندەچی هەو بێ، دەنگی ئەو، بەلام شتووی گۆراو،
 چاوی زۆر لە چاوی ئەو دەچی، گوتم:

+ تو خوشکیکت نیە ناوی شیرین؟

- شیرین! تو هاواری شیرینی؟

باوه‌شی پئیمدا کرد، ماچبارانی کردم، پرسپاری
کۆلەپشته‌که‌م کرد، له پشت سه‌رم بوو، نامه‌که‌م دایی،
خویندیه‌وه، گریا، منیشی گریاندا. چەند حەزەمدە کرد بزانم
دایکم چی بۆ نووسیوه، نه ئه‌و گوته‌ی و نه من پرسیم. خاله
مۆسکۆییم شه‌لینکی جوان ده‌شه‌لی، له رووم نه‌هات،
پرسپاری شه‌لینه‌که‌ی بکه‌م، له باره‌ی نامه‌که‌وه ته‌نها
هینده‌ی گوت:

ئای! به‌ر له سال و نیویک ئه‌و نامه‌یه نووسراوه.

گوتم:

زۆر سووراحم کردی، به‌هۆی ناو گوپینته‌وه،
نه‌مدیتیه‌وه.

حه‌فته هات و چوو، قۆلی چه‌پم هه‌ر پێچراوه، ئازاری
زۆره‌و نیشانه‌ی چاکبوونه‌وه‌ی پێوه دیار نیه، دکتۆریک
تازه له هه‌نده‌ران هاتبووه ته‌ماشای قۆلی کرد، گوته‌ی:

پتۆستی به‌ نه‌شته‌رگه‌ری هه‌یه.

خاله‌ی مۆسکۆییم، دلنایا کردمه‌وه که خه‌مم نه‌بیت و
چاره‌یه‌ک ده‌بینیتیه‌وه، دیتیه‌وه. به‌ دزیه‌وه منیان نارده‌وه
شار. به‌ ناسنامه‌یه‌کی تازه‌وه له‌گه‌ڵ ژن و پیاویک
چوومه‌وه ئه‌و خه‌سته‌خانه‌یه‌ی کاتی خۆی تۆله‌ستینی لی
نه‌شته‌رگه‌ری کرا. پێش بردنم بۆ ژووری نه‌شته‌رگه‌ری
ژنه‌که چرپاندی به‌ گویمدا:

بزانه، تا له و خهسته خانه دهچیه دهړئ، من خوشکتم،
ناوم نارنجه، ئه و پیاوهره (رؤسته م) ی میږمه.

سهرم بوی له قاند، تیگه یستم، چهند هه زنده کرد دایکم و
بابم و خوشک و برا و گیقارا و گولیم له سهر بان، نازانم
بو له وئ بیری گولنارم نه کرد.

گویم لینه:

باشه، باشه، هاتوته وه هوش.

زور هه ولما تا چاوم هه لیتا، نارنج به سهرمه وه بوو،
بزه یه کی زور شیرینی بوم کرد، له بزه ی دایکم دهچوو.
زوو منیان له خهسته خانه دهره ینا، له هوده یه کم کهس
نابینم، ژنیکه به سالداچوو، به روویکی خوشه وه چهند
جوره خواردنیکه له پیشم دانا و گوتی:

کورم، نه گهر پیویستت به سهر ئاو بوو، که وچکیک له
له گه نه که بده.

بزه یه کی کرد و دهرگای له دوا ی خوی داخست. شه و
دهرنگ نارنج و رؤسته م پهدابوونه وه. نارنج زور روو به
پیکه نین بوو، پیکه نینی لئ دهباری، دهستی به قسه ی خوش
کرد، رؤسته میش هه ر پیده که نی، نارنج به پیکه نینه وه
گوتی:

ئهړئ پیماننالی گولنار کتیه؟

به سهرسامیه وه گوتم:

گولنار!

نارنج به پیکه نینیکی شیرنتره وه:

ئا، ئا، گولنار، له کاتی بهنجه که هه ر گولنار گولنارت
بوو، خیزانته، یان دهزگیرانت.

گوتم:

هیچیان.

نارنج وهک بلایی له پرسیاره که ی په ژوانبوو بیته وه،
پیکه نینی نه ما، داما. داوام لیکردن که ئه گهر بکریست،
هه والیک بگهیه نه مالمان و بیانبینم. به لام رۆسته م
تیگه یاندم که هه ر ئه و شه و ده بیته له شار ده ر بچم،
چوونکه زمان دراوه و شتیک ئاشکرا بووه، ماله و مال به
دوای برینداردا ده گهرین. زۆری نه برد، دوو کهس هاتن،
ناسیمنه وه، یه کیان فریای برای سیامه ند بوو، ئه و کوربه ی
بی سهر له جهنگ گه رایه وه. ئه وی دی چیسای به ری
گه رمینی، به لام ناوی خویان گۆریبوو. پیش رۆیشتم،
داوام له نارنج کرد نامه یه ک بگهیه نیته شیرنی دایکم، به
شیوه یه ک گوتی:

سهر چاوم.

ئەگەر شەرمم نەکردبا چاۋىم ماچ دەکرد. پىنۋوس و
 كاخەزى ھىتا، نامەكەم نوۋسى، پياۋەكان تىگەيشتن كە بو
 ساتىك پىۋىستە بە تەنى جىمبھىلن، چوۋنە دەرى. تەنھا
 نارنج مايەۋە، بە وردى ناۋنىشانى مالى خۇمانم دايى، لە
 بىرمە ئەۋەشم گوت:

ھەر بە داربىيەكە كۆلەنەكە بىيىنەۋە، ھەر بە دارشەق
 يان گۇچانى بن داربىش بابم بناسەۋە.

گەيشتەۋە ئاقارى دۈندە ئەسپىيەكە، خالە مۇسكۇيى بە
 گەپانىك رۇيشتىبوو. ئەۋ پياۋە نە نەزۇكى نە شەلەن ورەي
 دانەبەزاندېبوو، ھەمىشە لە گەپان و شەپدا بوو، ئەگەر لە
 شەپىك بەشدارى نەكردايە، پىتۋابوو بە ئەركى سەر شانى
 ھەلنەستايە. دۋاي چەند خەفتەيەك قۆل ئىشى نەما، بەلام
 ھىزى كەم تىدابوو. ھىچى پى ھەلنەدەگىرا، تەنگى جوان
 بۆ رانەدەگىرا. مانگ ھات و چوۋ دەست لە كزى دەدا.
 ئىستا كلاشىنكۆف ھەلناگرم، تەنھا دەمانچەكەي گۈلېم لە
 بەر پىشتىنە. نامىزىنە شەپەكان، بەلام نەچىتە شەپىش،
 شەپ خۇي دى، شەپى ئاسمانىش ھەر بەسەر تەۋەيە. خالە
 مۇسكۇيى كاتى بەۋ شىۋەيە منى دىتەۋە، زۆر خەفتەيى
 خوارد، بىيستمەۋە لە ھەۋلى ئەۋەيە بىمىزىتە مۇسكۇ.

عەسرانىكى درەنگە لە بن كەپرىكم پاش كەمىكى دى
 سىيەرى سەرى ئەسپە دۈندىيەكە دەيگاتى. جا جىگەيەك
 ھەيە لە رۇژھەلات و رۇژاۋاۋە، ئەگەر بۆ چەند ساتىكىش

بى، نەكەۋىتە بن سىتەرى دوندى ئەسپىيەۋە. لە بن
كەپرەۋە بە دەم چايە و جگەرەۋە پىندەچۈۋ چوۋبىتمەۋە
خەيالەۋە.

گويم لە حىلەى ئەسپ بوو، حىلەيك نەيدەبىيەۋە.
حىلەيك چيا و چيا، دۇلا و دۇل دەپۇشت. خودايە ئەو
حىلەيە ھى چ ئەسپىنكە لە كۆيۈە دى؟ سەرھەلدەبىم ئەسپى
دوندى پتر ھاتۇتە سەر پاشوو، تەۋاۋ قىتبۇتەۋە، ئىستا نا
ئىستا بە پشتدا دەكەۋىت. خودايە، دوندى ئەسپى نەكەۋىت،
دەنا دىنيا بن خۆى دەخات، ۋەك ئەۋەيە ئاسمان بگەۋىت.
ئەسپ لە حىلە ناكەۋىت، حىلەى ئەسپ خۇشە، ھەمىشە
حەزم لە حىلە كىردوۋە. بە مندالىش لەگەل گولنار گويمان
لە حىلەى ئەسپ دەگرت و لاسايىمان دەكردەۋە. ھەلىك
خانزاد گوۋى لە حىلەى من و گولنار بوو، روۋى لە من
كرد:

ھەردوۋىكتان جوان دەحىلىنن، بەلام حىلەى تۆ ھەر
دەلىنى ئەسپەكەيە.

نەترسابام، بە يادى مندالى دەمچىلانندەۋە، ترس، ترس
دايگرتم. چى روودەدات، شاخ چۈن دەبى بحىلىنن، چۈن
دەجۈولئ! دەمەۋى لە ناۋ حىلەى ئەسپىيەۋە بسانگى
ھاۋرىكانم بگەم، زمانم بەسترا.

نازانم چەندى برد حىلە ۋەستا. تەماشادەكەم ئەسپە
دوند، چۆتەۋە بارى پىشۋوۋى خۆى. لە سىمى

هاورپیکانمه وه ترسم خوینده وه، کهس قسه ناکات، کهس نالئی ئه ری ئه و حيله یه چ بوو، منیش هیچ نه گوت.

زوری نه برد دۆله کان پرپوون له بارستایی گه وه گه وه، له هیچ شتی نه ده چوون. دواى کهمیک شیوه ی گورگی ئاسنینیان وه رگرت. له زمانیه وه ئاگر دهرده چوو، دهرخه کان ئاگریان گرت. هه لاتین، هه لکشاین سه ره وه ئه سپی دوندی. ده بینم هاورپیکانم ته قه ده کهن، منیش هه ر چۆنیک بوو هیژم دایه ده سته هیژم تیدا نه ماوه کهم، ده مانچه م سوارکرد و فیشه کیکم به گورگه کانه وه نا. ته واو هه لکشاین، گورگه ئاسنینه کان، کشانه وه، نا له جیی خویان مانه وه، به لام دیاربوو ماندوونه و توانای سه رکه و تنیان نیه. پشوویکمان دا، سه ره له ده برین، له ئاسمانی چیاکان ماری ئاسنین جلیتبازیان ده کرد، له زمانیه وه ژه هریان ده پشت. له دووربیننه وه ده بینین، ژه هره که به سه ر دهرختدا بکه ویت یه کسه ر ده یکاته خو له میش. ده بینین به سه ر به ردا ده پژی، به رد ده تویته وه. ده بینین دهرژیته ناو کانیه وه دواى کهمیک ئاو نه ده ما. پتر هه لکشاین، ماره کان نزیکبوونه وه و ژه هر ده پژیئن، ته قه مان کرد، هه له وه سته یه کیان کرد، به دم ته قه کردنه وه گه یشتینه بن گه ردنی ئه سپه که، ماره کان په رته یان کرد.

خاله مۆسکووییش به هه ندیک ئازووقه و دنیا یه ک هه والی ناخۆشه وه په یدا بووه:

ئاوايى چيە لە دەشت و چيا نەما، ئەوەى زوو ھەلات،
دەرچوو، ئەوى دى لە زىل بارکرا بەرەو ھە بيايان. ژەھرى
بارى، بالەندەھەكى بە دنياو ھەشت، درەختىک نەما پەلک
دەركات، بەر بدات. سەرانسەرى ولات بگەریت نە ئازەلە
کنيوەک نە مالیک نابینەو.

لە بن گەردنى ئەسپى دوندی گیرساوینەو، وەرزهکان
دەژمیرین. ناو ھاو ھەندیک بزر دەبن، بە ئازووقەو
دینەو. من واقورماوم، حیلەى ئەسپەکە ھى ئەو نە باس
نە کرئ، کەچى جگە لە حیلەکە قسە لە ھەموو شتىک
دەکریت. سەیرە کەس حیلەى بیرنايەتەو ھەک ئەو ھى
ھەر نەيانبىستبیت، ھەموو دەلین:

ئەسپى دوندی پەناگەى ياخیانە و کەس دەستى ناگاتى.
بەلام من لێى دەترسم، بە خۆم نەو ھەستام، گۆتمە خالە
مۆسکۆي:

تۆ قەت گویت لەو دوندە ئەسپە بوو ھە بچیلینى؟

گوێى بە پرسیارەکەم نەدا، گوێى:

خەمى دەستت نەبیت، ھەر لێرە دەرچین، چارەى
دەکەین.

چیدی حیلەم نەکردەو پرسیار و ھەولمدا لەبیر خۆمى
بەبەمەو، بەلام لە بیرناچیتەو. لەو رۆژانە زۆر بیرم لە

تۆلەستىنى بابم دەكردهوه، حەزمدەكرد بىيىنم و لىنى
بىرسم:

تۈكە گۈيت لە حىلەي ئەسپەكە بوو، كارەساتى بە
دوادا ھات؟

لە بلندايى دىئاو ھەرزەكان دەژمىرىن، زىستانان ھىندە
بەفرى لىدەكەويت، تا ھاوینىش دەمىنىتەو، بۇيە كانىكەكانى
پايزانىش باوھىك ئاويان لە بەر دەروات. بەوھى باشە
داروبارى زۆر، دەنا زىستانان گورگىش ناتوانى لىنى بژىت.

من چاويكم ھەر لە سەر دەستە، زۆر خەفەتى لى
دەخۆم، وا بە بەر چاومەو ھەفە دواي ھەفە بى ھىزتر،
لاوازتر دەبىت و ھىچ چارەيەكىشم نى. دوورنىە بە دەردى
پىي بابم بچىت، بە دەردى چاوى باپىرم بچىت، بە دەردى
ھىنەكەي خالم بچىت. لە نىزىك پاشووى ئەسپەكە
داربەروويكى بە سالد چوو ھەيە، تا تۈ دەلىنى ئەستور
ئەستور، ناوى كلۆر، جىي دانىشتى دوو سى كەسى
لىدەبىتەو. داربەروو تا سەرى كلۆر، ئاسمانى لىو
دىار، بەلام ھىشتا لە چەند جىيەكەو لىق و پەلكى ژيانى
پىوھە. بەھاران چرۈ دەكات، ھاوینان ناو داربەروو كەپرى
منە، ھەر ھاوین نا، بەھار و پايزانىش دىئا باران نەبىت،
زۆر سەرما نەبىت، دەچمە ناو داربەروو ھە. ھەر بە ھۆي
منىشەو تەورى دەستى ھاوپىكانم لىنى نىزىكەكەوتەو.
داربەروو مالى منە، زۆر جار لە ناوى لە سەر پشت

را ده کښیږم، له چوکم بڼو خوارۍ له دهریښه. به کونی
داربه پوو که تا سهرتر بکویت باریکتره، تهماشای
ناسمان ده کهم، ناسمان لهو کونه وه هر هینده
بنپیا له یهک دیاره. فریا ئه و کورپه ی منی له مالی نارنجه وه
که یانده وه بن گهر دنی ئه سپه دوندیبه که بووه نزیکترین
هاوړیښم، ده یگوت:

من که لهو کونه وه تهماشای ناسمان ده کهم،
هسته ده کهم ژیان زور بهر ته سکه، تو چو دتوانی هینده
لهو بهر ته سکه ی ژیان پروانی؟
من دمتوانی.

بابی ئه و بنپیا له ناسمانه ئومیدم به گهرانه وه بڼو
ئاوه دانی و رووناکي نه مابوو، ئومیدم به ژیان نه مابوو، له
بن بنپیا له ناسمانه که بیست و یهک کڼپله شیعرم نووسی.
ناوم نا بنپیا له یهک ناسمان، هندیکیانم له سهر زگی
داربه پوو له دیوی ناوه وه هه لکولی بوو، هندیک له
هاوړیکانم که به سهر دان ده هاتنه لام، ده یان خوینده وه به لام
به دلیان نه بوو. زور جار شه وانی مانگه شه و که مانگ به
پری به تاقی ناسمانه وه تریفه ی به سهر ئه سپه که دا
ده پړاند، ده چوومه بن بنپیا له ی ناسمانه وه، به نیازی
ئه وه ی مانگ لهو ناسمانه گچکه وه بیینم، مانگ نه ده هاته
ناو دار به پرووه وه، مانگ له داربه پرووه وه هه لته هات و
هه لته هات.

لهو رۆژهوهی گولنارم بهجیهتشت تا ئهو رۆژهی بۆ دووهم جار گویم له حیهلی ئهسپهکه بوو، ئهگهر ههلهم نهکردیشت، نزیکهی پینچ سالیک له تهمن رۆیشت، دوور له گولنار، دوور له کهسوکار دوور له رووناکی دوور له دنیا، تهمن رۆیشت، ئهو سالانه سالانیک بوون، بێ یادهوهری!

لهو جیانهی بهفر رهشبۆتهوه، گیا سهری دهرهتیاوه، ههتاو له دهرییه، خاک ههلمی لیههدهستی، ههلمیک بۆنی دانوولهی لیدی. له زاری ئهشکهفتیک که له دوورهوه له پنتیکی رهش دهچیت به بن گهردنی ئهسپهوه، دانیشتووم و به دهنگیک ههر خۆم گویم لیه گۆرائی ناویمیدان دهلیمهوه:

له پاش مهرگم له پاش مهرگم

چ فایدهیه شین و گریان...

ئهو گۆرائیه سههرهتای ههیه بهلام که دهستپیکرد بێ کۆتایه. حیهلی ئهسپهکه نهبا، دواپی نهدههات. حیلاندى، دیسان دواى دوو سال و ئهوهنده ئهسپ حیلانديهوه، بهلام حیهلی ئهوجارهی نهرمتره، ناسکتره، حیهلی ئهو جارهی زۆر له حیهلی گولنار دهچیت. له ئهشکهفت دیمه دهری، له بن گهردنی ئهسپهکه دوور دهکهومهوه. دهبینم دیسان ئهسپ ههستاوته سهر پاشوو، یالی دهلی پرسی گولناره به با دهشنیهوه، لمووزی خهریکه دهگاته ئهو پهله ههوهری تاق و تهنیا به تاقی ئاسمانهوهیه. له حیهلی

ناکهوینت، حیلەیهک هیند بە گیانم خۆشه حەزەدەکەم تا
رۆژی دواى هەر حیلەى بێ. دەبینم هەموو خویان بەست
و لە چیا دابەزین، بە بزەنەری و رێچکەکاندا شۆربووینەو
بۆ دۆلەکان. چاوەدەگیرم، ترسام گورگە ئاسنینهکان
پەیدا بنەو، دیار نین. سەرەلەدەبڕم، ئاسمانیش ماری
ئاسنینه پتووە نیه، مۆسکویى بە منى گوت:

تۆ جارێ لێرە بمیتەو.

خۆى بالى گرت، لە بن بەردىک پشووێکدا، بە قسەم
نەکرد منیش بەگەل کەوتم، گەشتینه دەورێگا و جادەکان.
لە بەر نەمى باراندا گویم لە حیلەى ناسکى ئەسپە، لە
ئاوهدانى نزیکبووینەو، گلۆپەکان بانگمان دەکن. من
ئێستا لە نزیک ئەو چایخانەیم کە لەگەڵ بابم و گولنار
چایەمان لێ خواردووە کە لە زارى بابم بە تامترین چایە
بوو، حەیف داخراوە.

تەقوتۆقە، زۆر هەولیاندا نەچمە ناو تەقوتۆقەو، بە
قسەم نەکردن، بە تەنیشت چیا و فریاو تەقەدەکەم،
کلاشینکۆفم باش بۆ رانگیریت، بەلام کۆلم نەدا و سواری
دەکەم و دەیهاوێژم. لەپەر چیا دەکەوێ، رێک سەر دلى
گرتبوو، لە پشتیەو خوين جۆگەى بەست، وەکات گيانى
هەلفرێ. لەو ساتە یوسف نازانم لە کوێو پەیدا بوو، لە
ئامیزی کرد و بردى، گەرم داها تووین و خوینی چیا
ساردمان ناکاتەو.

دهمانچه که ی گولیشم هر له بهر پشتییه، فریا زوو
زوو فریام دهکه وئ. خه لک به ژن و پیاو و منداله وه به دار
و بهرد و دهستی رووته وه رژاونه ته جاده وه، چهنده
دارلاستیق به دهستیکم دیت، ئای دارلاستیکه که م! رهنگه
ئیتسا دهستم توانای راکیشانی دارلاستیقی تیدا نه ماییت!

سه ری داریک ده بینم چه قویه کی گه وری ده م پانی لی
به ستراره، ده لئی شمشیره ده بریسکیته وه، کییه ئه و
چه قویه ی بهر زکردوته وه! گولیم بیرکته وه، دلم ده لی
گولیییه. درم به خه لکه که دا، له چه قوکه نزیکوومه وه،
نه مگوت! گولئ جه مه دانیه کی له مل ئالاندووه، هیتسا منی
نه دیتووه:

به دهنگیکی بلند گوتم:

من وازم له دارلاستیق هینا، تو چه قوت هه رماوه؟
ناسیمیه وه، باوهشی پیمدا کرد، دهمانچه که م ده رهینا و
گوتم:

هانئ، ئیتسا نۆره ی دهمانچه یه.

گولئ گوتی:

سو پاس، له کاتیککی باش تووشت بووم.

گولئ هه والی مالمانی پیوو که باشن و به لام له جیی
خویان نه ماون، ناو نیشانه تازه که ی دامی. دوی

هئوربوونه وهی شار به مائی که وتمه وه، له ساتی دیتنه وهی مائی چه په ساوی گرتمی، تا دواى گه رانه وه له هه لاتنه گه وره کهش چه په ساوی به رینه دام. له باوه شى مائی دانیشتبووم که چی نه مده زانی له کویم و بو له ویم، نه هیزی پرسیارکردنم هه بوو، نه وه لامی پرسیارانم ده دایه وه، که م که سم ده ناسیه وه.

دایکم دهسته هیز تیدانه ماوه که می به سینگی خویه وه دهنا، بایم دهستی له ملم ده کرد، گیقارا و خوشک وبرا له دهورم بوون، به لام وهک بلئی له ناو دراوسیکان دانیشتبم ئه وها بووم، نازانم چ دهردیک لیتیدا بووم.

دایکم ئه و نامه یه ی که به نارنجدا ناردبووم پاراستوویه تی، بوخچه که ی کرده وه و ده ریهینا و گوتی:

له و رۆژه وهی ژنیک له سه ر ده رگا دایه دهستم و جندۆ که ئاسا برزبوو، رۆژ نه بووه جاریک نه یخوینینه وه.

من ته نها بزه یه کم بوی کرد و به هه ندم هه لنه گرت.

له هه لاتنه که ئه وهی که شار سه راپای شار تاق و لۆق نه بن خوی به کوئی خویدا دا و باریکرد، گرته یه کی روونم نایه ته وه پیش چاو، له هه موو ئه و وه رزه ی که له بن گه ردنی ئه سپه دوندیه که وه دابه زیم و گه یشتمه وه مائی و به شاره وه بارمان کرد وهاتینه وه، دهنگ و رهنگینی وام لا نیه تا نیشانی بدهمه وه، بیلیمه وه. له و وه رزه دا نه هاته

سهرم سهردانی داربی بکه، نه گۆری پیری گهپیده و خانزاد، نه سؤراختیکی دیداره شیتیم کرد، نه چوومه مالی گولیش، دیته بیرم په رژین به کراسیکی گولگولیه وه که له کراسه که ی دایکم ده چوو، هات باوهشی پیمدا کرد. دیته بیرم خاله مؤسکویی باوهشی به بامدا کردبوو، ههردووک ده گریان. دیته بیرم گولئ هاته مالمان، بایم به پنییه که وه له بهری ههستا، له کاتیک له بهر کهس ههله دهستاوه. دیته بیرم ههلاتین، دیته بیرم هاتینه وه، دیته بیرم له کولانی مؤسکو کورپیکی سیما خۆلای ده تگوت ئیستا له خۆله وه هاتوو، بانگمیکرد، نه مناسیه وه، دهستی تهوقه ی هینا و گوتی:

دهلئی نامناسیه وه؟

لییوردبوومه وه و نه مناسیه وه، به دهنگ نه مناسیه وه. باوهشی پیمدا کرد و گریا، به فرمیسک ناسیمه وه، برادهری مندالی به فرمیسک ده ناسریته وه، هه ر ئه و فرمیسکانه بوون که به ردی کورپه گولینگداره که پیتی رشت، هه ر ئه و فرمیسکانه بوو که جاریک له سهر درهنگ هاتنه پۆل زلله یه کی له روومه ته سینویه کانی دا، فرمیسک سوورتری کردن، هه وه، گوتم:

یوسف، ئه و هه موو سووراییه ی روومه تت کئ بردی؟

یوسف فرمیسکی سپی:

كونه فيرار، هاوار، چوار سالى ناو كونه فيرار.
ئەو كورپەى لە كونه فيراران رەنگى خۆلى گرتبوو،
گوتى:

من لە ترسى جاشان چوار سال لە كون، لە تاريكى
خۆل ژيام، كەچى ئىستاش روژ ھەر روژى جاشانە.
ھىندەو تەواو، ئەو وەرزه بۆ يادەوهرى ھەر ھىندەى
بەر دا.

ليزەوھش من لە (من) بيزار بووم، مامۆستاي گيرانبەوھ
دەيگوت لىي بيزار دەبیت! ويستم بۆ (ئەو) بگەپيمەوھ،
بەلام پەنام بۆ(تو) ھيتا، ئيدى ليزەوھ من دەبمە تو، هاوار
تويت.

دوای گه پانه وه، دوای ئه وهی شار هاته وه شار، وازت له چه کداری هینا و له چه کداران دوور که وتیه وه. مالتان چۆ وه لای داربیه که. ئوخهیش داربی، نه و جار ههش تۆی هینایه وه سه ر دنیا. مینا جاری گورین به دیتنه وهی داربی له دایک بویته وه. به دوای دیداره شیتدا گه پرایت، له جاده و کۆلانیان له دوای گه پرایت. پیتش نیوه پۆیه که له مزگه فتی حاجی له قله ق دیتته وه. له جیی ده زنو یژ هه لگرتن پیاویکی ریش هاتووی سه ر قژنی شه پوال له چهند جی دپاو، زاری به به لوعه و نابوو، زوو ناسیته وه. ده ست گرت، له پیتش ده رگا که له ته نیشتی دانیشتی. زۆر قسه ت له گه لی کرد، گوئی لینه گرتی. قسه ی له گه ل خوی ده کرد، پالیک پیوه نایت و گوئی:

غارده، توپ هات.

رویشت...

سه ردانی دارخورما که ت کرد، هیتی! دارخورمات نه دیته وه، زۆر گه پرایت نه دیته وه. له دایکت پرسی:

دایه، به دارخورما که نه که وتمه وه.

دایک گوئی:

دارخورما! له گهل هاتنه وهی ئیوه نه ما.

نه مانی دارخورما ئازاری دایت، تۆ ده تو یست ته ماشای
ئه و کونانه بکهیت که له گهل گولنار ژماردتان و نه گه یشتنه
کۆتایی.

له بن داربی نابیه وه، تا دی ههست به ته نیایی ده کهیت،
نامۆیی له گیانت چه که ره ده کات. هه ر کۆتری، بالدارئ له
داربییه وه هه لده فریت، پتر ههست به دهسته پاچهیی خۆت
ده کهیت. خولیای فرین له سه رته، خه یال هه لته ده گریت،
ده تباته وه چیاکان، ده که یته وه ئه سپه دوندییه که. له فرین
ناکه ویت، چلنکت نیه بۆ نیشته وه، هیلانه یه ک نیه بۆ
حه وانه وه، رهنگبی هیلانه ی تۆ هه ر گولنار بی، تۆ له بن
داربی و نانیشیه وه. ئه گه ر تۆ له ستین یان گیفارا رسته یه ک
نه هاوێژن، تۆ به زه وی ناکه ویته وه. تۆ له ستین جار جاره
ده تهینیته وه لای حیه ی شاخه که، به لام هیچی تیناگه ن.
گیفارا له بیریه تی تۆ له پووشکاخه ز بلندترین بوویت و
که س نه تده که یشتی. به بیرى ده هینیته وه که تۆ له ستین له
تۆش بلندتر بووه. به لام گیفارا وه ک بلینی باوه رناکات.
خولیای پووشکاخه ز له سه رت ده که رۆ و ده ته وی له و
رَبیه وه بفریت. به به ر چاوی گیفارا وه پووشکاخه ز
هه لده دهیت، به سه ر مالی جارانی گولناردا فری، گه یشته
تاقی ئاسمان. پارچه کاخه زینکت له دهسته، گیفارا ده لی:

ئه وه چی ده کهیت؟

تۆ بە پىكەنینه وه دهلىت:

گۆرانیهك ده نىزمه ئاسمان.

نووسیت:

تاكهى دانىشم له ساي دارى بى

تاكهى بىچىزم دهردى غەربى

ناردت.

گىفارا دهلى:

چیت نووسى و بۆ كىت نارد؟

وه لامت نه دایه وه، قسهت به لایهكى دیدا برد.

هەر ئه و ساله چو ویته وه كۆلیژ، وه ریانگریته وه، له
پۆلى سینیهم دانیشتییه وه، حەیف له جینی خۆی نه مابوو.
بارکردنی كۆلیژ بۆ تۆ دهتگوت كۆسته. هینی، هاو پۆلهكانت
له چاو تۆ چەند مندان، هەندیک له مامۆستاكان له تەمەنى
تۆن، گولنار! ههوالی گولنار له كى بېرسى، گۆگجەلى له
كوئى ببینییه وه، بزانی كاتى شیعرهكهى دایى، چى گوت! ئای
گۆگجەلى! حەفتهى یه كهمه، له راپه وه كه كچىكى رهشتاره
به ره و رووت هات، ناسیته وه، په ریز بوو، چاكۆچۆنیهكى
كهرمى له گهڵ كر دیت. ههنگینی له و قوتابیانە بوو كه وهك

دهيانگوت به پرسيارهکانی، مامۆستای شهرمه زارده کرد، تۆ خۆزگهت دهخواست گولناريش وهک وی با. گوتی:

زۆر دلخۆشم دهتبینمه وه، تۆ که له چیا هاتیه وه ریزی زۆرت لām ههیه، من ئیستا لیره مامۆستام، هه ر ئیشیکت هه بوو، له وانهکان هه ر ئاستهنگیکت هاته پیشی، به من بلن، به چاوان بۆت دهکهه.

سوپاست کرد، دهست له سهه سینگ کهمیک بۆی چه میه وه، ویستت هه والی گولناری لی بیرسی، وه بیرت هاته وه کاتی خۆی چیت پتگوتیوو. باسی گولنارت نه کرده وه.

نازانی چهفته یان مانگی چهندهم بوو، دهزانی تاقیکردنه وه تان هه بوو، وانهی مامۆستایه که کاتی خۆشی وانهی پتگوتیوو، جاریک له سهه فۆلکلۆر له گهلی تیگگیرایت. ئی، له گۆ وه لامدانه وهیت، پرسيارهکان هه ر ئه وه پرسيارانه که پیش به چیا که وتن دهیهینه وه. نه ئه وه دهه م نه ئیستاش نازانی وه لامیان بدهیه وه، به هه ر شتیه که وه لامیان بدهیه وه هه لهیه، وه لامی ئه وه پرسيارانه له کتییکی گچکهن، کتیه کهت ههیه، پیشتریش هه تبوو، به لām به تۆ ناخویندریته وه، نیو لاپه رهیه کی لی دهخوینی وه ژانه سهه دهگریت و فری دهدهیت. ئی، ئاگات لییه مامۆستایه کی دی دی، مامۆستای پرسيار گران

ده چټه دهړئ. دواى كه مې سهرت هه لېرى و له روخسارى
ماموستاى تازه ت پروانى، ئاى!

چاوت ره شكه وپيشكه دهكات، يان به ديار پرسياره وه
خه وتوويت و خه ون ده بينيت، گولنار! هه وه؟

كه س نه ناسيه وه گولنار ده ناسيه وه، ئاكات له پينووس و
كاخه ز برا، له گولنار ده پروانيت، هه ستيكرد ليني ده پروانيت،
چهند جاريك تيچاوى دايتي، هه ستيكرد ده تناسيته وه، به لام
نه هات به لاته وه. هه ر وهك خوږيه تي، هيچ نه گورپاوه، هه ر
گولنارى بن داربيه كه يه، هه ر گولنارى كوليژه، كات ته واو
و هيچى ديت بو نه نووسرا، له و كاته ي كاخه زى مهيله و
سپيت دايه ده ستي، گوتي:

به خيتر بيته وه.

نه تزاني چون گوت:

سو پاس.

چ قسه ي دى نه كرد، له پول هاتيه دهړئ، ئيدى گولنار
ماموستاته. دياره هاواري سهرده مى كوليژه ده ناسيته وه،
به لام چ پيناچيت له باره ي هاواري بن داربى له ياده وه ريدا
دهنگيك رهنگيك مابيته وه. هه ر ده بيت پتيكه ويت داخوا
شيعر و نامه كه ي خويندو ته وه يان، نا. روژيك له پيش
ژووره كه ي خو ي پرسيارى چهند براده ريكت ليني كرد،
له وانه گوگجه لى، پرسيت:

نازانی چی به سه رهات؟

که میک داما:

کور به شه به که که ده لئی! نه دی له گه ل تو بزر نه بوو؟

له گه ل تو بزر بوو! ئای گو گجه لی به شیعره که ی تو وه
داخوا که وه ته کونجی چ به ندی خانه یه که وه! شیعی
خشخشو که ته فه وتا، نه تپاراستبوو، لیره و له وئ چ هند
رسته یه که ته له بیرماوه، به لام بایی نه وه نیه ببیته وه شیعر.

هه سنده که یه که گولنار به ران به رت زور سارد و سره، به
ته نیشته دا وه که ماموستایه کی لووت به رز تیده په پئی، ده ورو
به ری خوئی نابینیت، ده بیت تو سلاوی لیکه یه ته. ئیستا نه و
ماموستا و تو قوتابی، قوتابییه کی ده ست گوجه، چ
سه و دایه کی خاوه! ماموستا گولنار له پولا ده ره قه،
حه زنا که ته قوتابی زور پرسیار بکات، پیناچیت زانیاری
زور بیت. له ساتی رافه کردنی بابته زور چار له گه ل خوئی
دژ ده که ویتته وه، که سیش ناویرئ ده ست هه لبرئ و
قسه یه که بکات. له سه س ساده ترین جووله قوتابی ده کاته
ده رئ، جوینیش ده دات، هه رگیزیش پینا که نه، جار جار
بزه یه کی شیرین ده کات، هه ر قوتابییه و به جوریک له
تو و په یی ماموستا ده دوا، هه یه ده لئ:

جگه له تو و په یی هیچی پینیه، پیناچی چوار کتیبی
خویند بیتته وه.

هه يه ده لئ:

قهيره يه، توورپه يي نه ديتتني دنيا به سهر ئيمه دا
هه لده ريزيت.

ده تويست بلني، هينده ي من بزانه دوو ميتردي كردوه،
نا، چون قسه ي وا ده كه يت!

گولنار لاي تو هر جوانه، به دزيه وه ئاگاي لينه بيت لني
ده پروانيت، كاتي له لاي تهخته ره شه كه راده وه ستي، ده لني
شورپه بيه، له دهم و ليوي ده پروانيت، هيند جوان رهنگي
كردوه، ده لني كريمستي خواردوه. چاو كه كاني، ئاي له
چاو كه كاني! ئه و چاوانه له ناو داربه پرووه كه خسته كزپله
شيعريكه وه، هر ده بيت بوي بخوينيه وه، دنيايت گوئي له و
شيعره بي، چاوي خوي ده ناسيته وه.

به هاره، وهرزي شيعر و چيرۆكه، توش ده خوينيه وه.
گولنار كه م ديه ديداري شيعره وه، بويه داوات ليت كرد له
كوپه كه ي تو ئاماده بي. هه رييدا ئه گهر كاتي هه بي، دي.
هولتيكي گچكه يه، كاتي خويندنه وه يه، چاو ده گيريت گولنار
ديار نيه. له ريزي پيشه وه شهش هفت ماموستا
دانيشتون، گولنار له ناويان نيه، چاو ده گيريت، چاوت له
سهر كورسي كورسي راده گريت، گولنار نيه، نه هاتوه.
داتنابوو، له سه ره تا (چاو) كه بخوينيه وه، شيعريكي ديت
پيش خست، چاو ره ييت گولنار بي، ئه و جا چاو بخوينيه وه.
به نابه دلي ده ست به خويندنه وه كرد، چاويكت له سهر

شیعر، چاویکت له ده‌رگایه، شیعرى (له پووشکاخه‌زدا
 ده‌رکه‌وت) یشت خوینده‌وه، گولنار هر ده‌رنه‌که‌وت. شیعر
 شیعر پیش (چار) ده‌که‌ویت، چاوی گولنار هه‌لنه‌هات. ئیدی
 نۆره‌ی چاوه، له رسته‌ی یه‌که‌مى چاودا، چاوت به
 هۆله‌که‌دا گنپا، چاویک رایکیشایت، ته‌ماشای که‌چه‌که
 ده‌که‌یت گولنار نیه، به‌لام چاوه‌کانی چاوی ئه‌ون. دیاره
 گولنار خۆی نه‌یتوانیوه بى، چاوه‌کانی نارده‌وه. سه‌د
 سوینده‌خۆیت ئه‌و چاوانه چاوی گولنارن، چاوه‌کان به بى
 ترووکان به پری لیت ده‌روانن، تۆش چاوت ناترووکی‌نیت.
 به‌وه‌ی باشه شیعره‌که‌ت له‌به‌ره و پتویست به
 ته‌ماشاکردنی په‌ره کاخه‌زه‌که ناکات، بۆیه نه له
 خویندنه‌وه‌ی (چار) ده‌که‌ویت، نه له ته‌ماشای چاو.
 چاوه‌کان وه‌ک بلیی ده‌یانزانی شیعرى (چار) بۆ وین، پتر
 ده‌گه‌شانه‌وه، هه‌ستنده‌کرد، برژانگه‌کان درێژده‌بن، لیت
 نزیکه‌ده‌بنه‌وه، ده‌بنه تیر و ده‌ورت ده‌دن، تۆ هه‌وکه
 که‌وتوو‌یته ناو ئه‌ستیره‌ی به تیر ده‌ور دراو، خۆت
 راده‌ستکرد، تۆ که‌وتیت. به چه‌پله‌ریزان هه‌ستایته‌وه، ئه‌وه
 چ بوو خودایه! چاوی گولنار چ ده‌کات له کن ئه‌و که‌چه؟
 که‌چه به به‌رده‌متدا له هۆله‌که چووه ده‌ری، چ جییه‌کی له
 گولنار نه‌ده‌کرد، به‌لام چاوه‌کانی چاوی وی بوون. که‌وتیه
 گومانه‌وه، چۆن ده‌بیت چاوی دوو که‌س کتومت چاویک
 بن، ئه‌دی ئه‌گه‌ر به‌ژن و دهم و لێو و په‌نجه و قژی دوو
 که‌چه هه‌موو جییه‌کیان له یه‌ک چوو، رویشتن، قسه، ئه‌وه‌دم
 چی! نا شتی وا نیه، نه‌بووه دوو که‌س له هه‌موو شتی‌ک له

یهک بچن، مه‌گەر چاوێ هه‌بن، شته‌ لێکنزیکه‌کان وه‌ک
یهک ببینیت.

دوای کۆره‌که‌ گولنار هر باسیشی نه‌کرد، نه‌یگوت،
نه‌متوانی بێم، نه‌یگوت، چیت خوینده‌وه‌، هه‌یچ، وه‌ک بلێنی
هر نه‌یزانیی شیعرت خویندۆته‌وه‌، تۆش هه‌یچت نه‌گوت،
ته‌ماشایه‌کی چاوت کرد، رێک ئه‌و چاوه‌ بوو که به‌ کچیکدا
ناردبوویه‌ هۆلی شیعر خویندنه‌وه‌.

هاوینه‌، گرانییه‌ک داهاتوه‌، پیری گه‌پیده‌ش به‌ گرانیی
وا تینه‌په‌ریو، راو و رووتیکه‌ نان له‌ ده‌ستان ده‌رفیئن.
خاله‌ مۆسکویی زۆر هه‌ولیدا بچیه‌وه‌ باره‌گا نه‌چوویت. له‌
نزیك سینه‌ما له‌ سه‌ر شوسته‌ له‌ سه‌ر ته‌نه‌که‌یه‌ک
دانیشتوویت و جگه‌ره‌ ده‌فروشت. له‌ ته‌نیشتیشت فریا به‌
دیار تایت و سابوونه‌وه‌یه‌. باب و برا هه‌ولیان له‌گه‌لت دا
دانیشیت و کار نه‌که‌یت، برا ده‌میکه‌ وازی له‌ خویندن
هه‌ناوه‌، خوشک خویندنی ته‌واو کردوه‌، گیڤارا وه‌ک تو
قوتابییه‌.

دووسێ جار گولنارت دیت، پۆشته و په‌رداخ به‌
به‌رده‌متدا تێپه‌ری، تۆی نه‌ده‌دیت، تۆش خۆت پیشانی
نه‌ده‌دا. جارێکیان پاکه‌ت و جگه‌ره‌ت به‌ جیه‌تیشت و به‌
دوایدا چوویت، کلاویکی گه‌وره‌ که له‌ هی سه‌پانی ده‌چوو
له‌ سه‌رته‌، ئاوڕیش بداته‌وه‌ ناتناسیته‌وه‌، ده‌پوات و له‌
دووی نابیه‌وه‌. له‌ نزیك ئه‌و شوینه‌ی ئه‌گه‌ر گولێ نه‌با

شوفیره‌کان ده‌یانکوتایت لایدا کۆلانتیک، له سه‌ری کۆلانه‌وه دیتت له ده‌رگایه‌ک چووه ژووره‌وه، به‌ویدا رەت بوویت، ده‌رگا‌که‌ت ده‌ست نیشانکرد، سێ ده‌ریه، ره‌نگه‌که‌ی شینیکێ-کاله، خانووێکی خۆشه، پێ له داروباره، چه‌ند جارێکی دی دیتت هاته‌وه ئێره، ئێره مالی گولناره، به‌لام له‌و ماله نه‌ هاواری می‌رد ده‌بینیت، نه‌ دایکی، نه‌ براكه‌ی، نه‌وانه‌ی ده‌یانبینیت که‌سیان ناناسیت.

وه‌رزی خویندن هاته‌وه، چه‌یف نه‌و سال گولنار مامۆستای تۆ نه‌یه، هه‌ر له‌ کۆلیژه‌ و جاروبار ده‌بینیت، به‌لام هینده‌ سارده‌ هی نه‌وه نه‌یه که‌میک لای راوه‌ستیت و دوو قسه‌ بکه‌ن، سووکه‌ سلاویکتان هه‌یه و به‌س. دلت هه‌ر ترپه‌ترپه‌تی بۆی، چه‌زده‌که‌یت هه‌میشه به‌ دواوه‌ی بیت، هه‌میشه لیته‌وه دیار بیت. زۆر جار له‌ سه‌ره کۆلانی مالیان بۆ دیتنی، خۆت ده‌گریت. جارێک له‌و جارانه ئه‌ویش تۆی دیت به‌ بزیه‌کی واتاداره‌وه سلاویکی کرد، وه‌ک بلیسی تیگه‌یشتییت که‌ تۆ به‌ دواوه‌ی، ته‌ریقبوویته‌وه، ئاره‌قه‌ت کرد، له‌ شوینی خۆت ره‌ق بوویت، نه‌گه‌ر سلاویک نه‌با هه‌ر له‌وئ ده‌مایته‌وه. سلاوه‌که سلاوی فریا بوو، فریات که‌وت و ده‌ستی گرتی و گوتی:

خه‌ونم به‌ یوسفه‌وه دیوه، با سه‌ریکی لیده‌ین.

قسەت نەشکاند، گەشتنە سەرە کۆلانی وان، لە پەر لە
هەوشە مائی یوسف کلپەهەک و هەواریک پیکەو
بەرزبۆنەو، کۆلان رزایە هەوشەو:

هەوارتە لە من، یوسف خۆی سووتاند.

مەسینەهەک بەنزین و دنکە شخاتەهەک، یوسفی بۆ
خۆی بردهو. دەلین: یوسف رچەشکینە، پیتشە وی لە شار
خوسووتاندن چەکی ژنان بوو، بەلام یوسف کردیە
چەکی پیاوانەش، کێ زانی یوسف بۆچی خۆی سووتاند؟!
نامەهەکی تایبەت بە خوسووتاندنەهەکی لە دواى خۆی
جیهیتشتبوو، بەلام کەس هێچی تێنەگەشت، کەس نەبوو
ئەو نامەهە نەبینی، دەروونناس، کۆمەڵناس،
جادووباز... بەلام کەس هێچی لێهەلنەکراند.

جار جارە بە یادى جارانهو لە بن داربى دادەنیشیت،
بابت هەر خەریکی تەزبیتە، ناوہ ناوہش سەردانی
بارەگای کۆنە برادرەکانی دەکات. هەمەدانی بە کۆلاند
دئ، سووکە سلاو دەکات، بەلام دیارە نێوانیان هێندە
خۆش نیە، دایک هەر نایەوێت ببینیت، بەلام لەگەڵ برا
بەینی خۆشە، باب تەزبیتکی زەردى کارەبایی بە
دەستەوہیە، ئەویش تەزبیتکی دنک گەورەى کەسکی
دەستکردى بابت، باب دەلی:

هەلەى خۆم بوو، بۆم دروستکرد.

ئىستا خەرىكە لە گەپەكى ناوى ئەو دوو پىاوه
دەگوپى، خەلكانىك بە تەزىيە كەسك و تەزىيە زەرد
ناويان دىنن، بەلام گوللى ماوه يەكە ناوى ناون يەكپى و
يەكچا و لە زارى گولپوه كەوتنە سەر زارى مندا لانىش،
بەلام نەزانرا لە زارى كپوه نەزوكى پىاوه مۇسكويىيەكە
كەوتە زارى كۆلانەوه!

گوللى ناوه ناوه دىتە مالتان، لەگەل بابت زۆر تەبا نىه،
قەسەكانيان ناچىتە دلى يەكتەرەوه. گوللى بۆ تۆ ئارامىيە،
رۆژى ئەگەر دوور بە دووريش بىت نەبىيىت دەلىلى
شتىكت بزرکردوو، رۆژىك گوللى گوتى:

نۆرەى منە بچمە چيا، دەپۆم.

بە سەر سوورمانەوه گوتت:

چياى چى! ئىستا كەى كاتى بە چيا كەوتنە!

گوتى:

بۆ من ئىستا تافىەتى، چيا گاسمەكەت، لەوانە يە لە ناو
ئەوانەى ئەوى جىم بىيتەوه.

گوتت:

ئەگەر وەك پىشوو بن، زەحمەتە.

گوتى:

تاقیده که مه وه.

تفه ننگه که ی خۆت که خستبوو ته قه دی نویته وه و
نووستبوو، داتی و گولی بزر بوو. به رویشتنی گولی پتر
ته نیایی دهوری دایت. سهردانی گۆرستانت کرده وه، به
گۆری پیری گه پیده و خانزاد که وتیه وه، همه دی
قورئانخوینت دیته وه، پرساری جه بارت لیکرد، گوتی:

له جاران گه وره تره، ئیستاش ده توانیت من و تو به
گرتن بدا، نابینی له ته له فزیۆن له دوا ی کئ ده پوات!

نه تدیتبوو، دوا یی زانیت چهند گه وره یه. شه له ی
شامینۆ کفرۆ شیشیت دیت دوو سه د چه کدار به دوا یه وه و
وه زیر بۆی ده چه مایه وه. برا که ی خانزادیشیت ناسیه وه،
روژیک به پررسیکی گه وره به ره وه یه ک چه کداره وه هاتنه
ناو کۆلیژ، برا که ی خانزاد به ده مانچه ی رووته وه به
دوا وه ی بوو، له به رخۆته وه گوتت:

ره ننگه هر به وه ده مانچه یه خانزادت کوشتیت.

له وه ده مه گولنار لیته وه نزیک بوو، هاته سهرت بلّیت،
تو برا که ی خانزاد نانا سیه وه؟ تاهو واه وا تو نانا سیته وه،
ئه وه ده ناسیته وه!

خویندنت ته واکرد، ده سته تال ده سوورپیته وه، له ژاوه
ژاوی شار ته نیایی ده تپنچیته وه، چ ته نیاییه کی ترسناکه، بۆ
هر لا ده چیت ته نیاییه و ته نیایی. جاروبار بۆ هه لاتن له

ته نیایی ئیواران په نا بۆ ئو یانه یه ده بهیت که ئاوی که سس
 و سۆر، ئاوی یادگاری لئوه دیاره، گولناری لئوه دیاره. له
 باخچه که له په نایه ک داده نیشیت، نه تیشکی گلۆپ
 ده یگریته وه نه تریفه ی مانگ. به چاره گن عه ره ق که ده لینی
 گیراوه ی نه فته گرێک له ته نیایی به رده دهیت، تا پینکی یه که م
 ئاوا ده که یهت زه حمه ته، یانه بۆ تۆ پیش پینکی یه که م
 باره گایه، مه یدانێ که رانه، گویت لینه جاش و ئه من و
 پیشمه رگه پیشمه رگایه تی خویان ده گیرنه وه، گویت له
 زه ره زه ره، دوا ی پینکی یه که م چیدی گویت له زه ره زه ره
 نابن. پینک بۆ تۆ ئاوه دانییه، یادگاریه کان به سه ر شانی
 یه کتردا دینه سه ر میزه که ت، گولنار له دره خته که ی
 سه رته وه پرچی شۆر ده کاته وه، هه زنا که یهت که س له
 ئاوه دانیت بکات.

ده ستت روژ دوا ی روژ له کورتی دها، چه ند دکتۆرت
 پینکرد، به لاش بوو. به ده ستینکی گۆجه وه له جاده ی پشتی
 مالی گولنار، له بن دره ختیک، کتیب و کۆنه گۆقاران ده کړی
 و ده فروشیه وه، دووکانی ناسیاریکت له وییه، شه وان
 ده تخسته دووکانه که یه وه. جینگاکه هینده سه ره ری نیه،
 مه یله و چۆله، ئه گه ر بازارپشت کز بیت، بۆ تۆ ئیره باشه،
 تۆ توانای (هات پۆلیس هات) و راکه راکت نیه، ئه و
 ساتانه ی پۆلیس ده که و تنه ویزه ی ده ستگیر و عاره بانه کان،
 هه موویان به ره و جاده و دره ختی دلنه وایی ده هاتته وه، تۆ
 ناوت له و دره خته نابوو دره ختی دلنه وایی. له وییه

جاروبار گولنارت دەدى لە جادەكە دەپەرپىيەو، لەو ھەموو
جارە تەنھا جارێك لايدا، سلاوێكى ساردى كرد، چاویكى
بە كۆتیبەكاندا گیرا، بى ماللایى رویشست. زۆر تووڤە
بوویت، چوویتە بارەكەى بەرانبەر، خواردتەو، ھەرگیز
ھیندەت نەخواردۆتەو، مەست، دیتە بىرت ھاتىە دەرى،
دیتە بىرت ناسيارێك دەستى خستە سەر شانت و گوتى:

پىویستە بچىەو، شتێك لە مالتان روویداو.

راچلەكیت، نازانى چۆن گەیشتیەو كۆلان، گەرەك
ھەمووى رژاوەتە كۆلان، چىە؟ چ بوو؟ كەس وەلام
ناداتەو، خوشك باوھشى پیتدا كرد و گوتى:

براكەم، گىقارا كوژرا، برا كوشتى.

یەكەم فیشەكى براكوژى تازە لە مالى ئیوہ تەقى و
گىقارا لە خوین گەوزى.

بە دواى ئەو فیشەكەو و لە سێیەم رۆژى پرسە،
جەبارى قورئانخوین بە گەرەكێك قورئانخوینى
چەكدارەو، لەگەل ھیزەكەى شەلەى شامینۆكفرۆش
تێكگیران و لەگەل ھەر ئەللاھو ئەكبەرێك پەنجەرە دیتە
خوارى، خشت بەردەبىنتەو، دووكەل و قیژە پىكەو
بەرزەبنەو. داربى بالندەيەكى پێوہ نەما، قیامەت ھەستا.
زۆرى نەبرد تەزىج كەسك و تەزىج زەردەكان لە كۆلانى
بەربوونە گیانى یەكتر.

برا خوی بزر کرد، دیسانه وه رهشی پۆشیه وه،
خوشک رهشی پۆشی، په‌رژین شیوه‌ی شیرینی گرت‌ه وه،
گۆږی گیفارا له‌ نزیک گۆږی پیری گه‌پیده و خانزاده. زور
هه‌ولتدا، بزانیته برا بۆچی گیفارای کوشت، چون ده‌ستی
تیچوو، ئیستاش نه‌گه‌یشتییه بنجوبنه‌وانی کوشتنه‌که.

گیفارا کۆستیکه‌ پرزه‌ی لیبریوی، ده‌ستت هیچ ناگریت،
له‌ مانی دیار نه‌بی، له‌ ناو گۆرستانی، له‌ گۆرستانیشه‌وه بو
ژووره‌که‌ت. له‌ سه‌ر پشت راده‌کشی، چاوت له‌ پنتیک
ده‌بپی، بی جووله، هینزی هه‌لگرتنی جگه‌ره‌که‌شت نیه،
بیده‌نگ بیده‌نگ، دیمه‌نیکی ترسناکه. خوشک هه‌میشه به
ده‌ورته‌وه‌یه، دایک دێ باوه‌شت پێدا ده‌کات، باب دێ،
به‌لاشه، نه‌چووێته بیده‌نگیه‌کی واوه به‌ قسه‌ی ئه‌وانه بیته
قسه. چه‌ند مانگیک وا مایته‌وه، ئه‌گه‌ر تۆپه‌که نه‌با، به‌ سال
له‌و ده‌قه ده‌مایته‌وه.

زرمه‌یه‌ک چپاش زرمه‌ی وای به‌ خۆیه‌وه نه‌دیتووه،
له‌گه‌ڵ قیژه‌ی دایکت، له‌ گولله‌ سووکتر گه‌یشتییه هه‌وشه،
لایه‌کی هه‌وشه رووخواوه، دایکت له‌ سه‌ر ده‌رگا له‌ جینی
خۆی به‌ پینه‌ وشک بووه، ناجوولی، غارت دایی، له
باوه‌شت کرد، هیناته ژوورێ، بی هه‌ست و خوسته، باب
گه‌یشتی، ده‌ست له‌ له‌شی ده‌گێڕی، نیه خوین نیه، خوشک
جامه ئاوێک دینێ، تۆ له‌به‌ر خۆته‌وه ده‌لێیت، به‌س دایکم
هیچی لێ نه‌یهت، بیده‌نگی ده‌شکینم و تیکه‌ل ژیان ده‌مه‌وه.
باب ئاوه‌که‌ی پێدا ده‌کات، دایک چاو هه‌ل‌دینێ، ده‌لێ:

کوا ئیوه له کوین؟ ماون !

دایک ههستاوه، لهو توپهوه براکوژی چوووه قوناخیکی ترسناکهوه، چهته و ریگر به مۆلهتی فهرمیهوه به شار وهربوون، چهکیان به سهر منداالاندا دابهشکرد، له کۆلانی مهشقی چهکیان دهکرد، پهنجهرهی مالانیان دهکرده نیشانه. قاتوقری شاری گرتوه، وانها، تو ههلهدهستایتهوه، به کهلینی تفهنگهکانهوه، خۆت دهگهیانده جادهی مزگهفتی حاجی لهقلهقی، له قوژبنیک به دیار زهمبیلهیهک هیلکهوه دادهنیشتی، که دهبووه تهقو تۆق خۆت دهدایه پهنا، خۆت دهگرت و هیلکه بهتالت لینهدهکرد. پندهچوو له حاجی لهقلهقهکهوه ئازایهتی وهربرگیت، ئهو بهرگهی شهپ و تهقوتۆقی گرتوه، هیلانه و شاری بهجینههیشتوه، تۆش هیلکه بهجیناهیلی، ئهو هیلکه دهکات تا دنیا دنیایه له شاردا له سهری منارهی مزگهفتهوه به وهجاغروونی بمینیتتهوه، تو هیلکه دهفرۆشی تا له برسان نهمریت و بمینیتتهوه. لهو گرانیهش دلت نههات خهناوکهی گولنار له بن خۆلی دهربینی و بیفرۆشی. لهو ناو تهقوتۆق و فرکان فرکانی بازارپدا، پتر بیرکردنهوهت لای هیلکهکانته، لای کپاری هیلکهیه، زوو بیانفرۆشیت و به چهند عانهیهکهوه بگهڕیتته مالی. له خهیالی هیلکه بوویت، کهوتیه بهر سینبهری ژنیک، له سینبهرهکهی دیاره، عهبا بهسهره، چاوت کهوته سهر پتی، نهعلیکی درابوو، دهستهکانی که هیلکهیان ههلهدهبژارد، ماندوویتیان پیوه دیار بوو. سهرت ههلبیری ناسیتتهوه، ئهو

چاوی له سهر هیلکه کانه و تو نابینى، هه وه، ده میکه
نه تدیتوو، به لام جوان ده ناسیه وه. ده ستى به بهرکى که وا
کونه کهیدا کرد و پاره ی بۆ راگرتى، تو که میک دامای،
گوت: -

+ لینگه پرى، با له سهر من بیت.

- له بهرچى! ده مناسیت؟

+ ئا، سهر ده میک، مالمان له کولانىک بوو...

ژنه هه ندیک لیت وردبۆوه، هیلکه کانى داناه، وهک بلئى
به سهر خۆدا شکابیتته وه، بیده نگ خزى، رهنکه تفه که ی
بیرکه وتبیتته وه، به یان رویشت و تۆش به دیار هیلکه وه
جگه ره یه کت داگیرساند.

ههر له و سه ره روبه نده و به دیار هیلکه وه، ژنیکی
که له گه تى ره شپۆش، چه ند هیلکه یه کى هه لگرت، له و کاته ی
پاره که ی دا، ته واوئ لیت راما، پرسى:

ده لئى ده تناسم، تو هاوار نى؟

تۆش که مى لئى وردبوویه وه:

ناوم هاواره، منیش وینات ده که م، به لام...

ژنه فرمیسک زایه چاوى:

تو ئه وئ سالى به بریندارى نه هاتیه خسته خانه؟

تۆلەو ساتە ویست به دَل له ئامیزی بگری، گریانته
هاته و گوتت:

تۆ داده نارنجی.

نارنج گوتی:

ئەری به منت نه گوت گولنار کئ بوو؟

تۆ خۆت له پرسیاره که ی لادا و پرسیت:

ئەدی کاک.....

نارنج ئاهیکی هه لکیشا:

رۆسته م له رۆژی ئازادکردنی شار گوللهیه ک
ساردیکرده وه. ئی، ده بلی به گولناره که ت شاد بوویت؟

گوتت:

گولنار چیرۆکی بوو، هه ر ده بی خۆم بیخوینمه وه، لینی
که پئی.

ئەو پۆش ده چیته وه بۆ هیلکه فروشتن، به لام ئەو پۆ
رۆژیکه له ته مه نی تۆ نه بووه نه ده بیته وه، رۆژیکه
هه لایردیه یی، ئەوه ی تۆ دیتت و بیستت، بۆ هه ر که سیکی
بگێریته وه باوه ر ناکات. دنیا روو له گه رمیه یه، له سه ر
هیلکه کانتیه وه چاوت لیتیه له سه ر قه لاته وه چه ند چه ته یه ک
له وانه ی له دووره وه هاتبوون، خه ریکی نیشانه دانانه وه ن،

ئەوانە پەنجەرەى بالەخانەىەك، تايەى تېومبىلىك، عەلاگەى دەستى ژنىك ئەو شتانهيان دەكرده نيشانه. بەلام ئەو جاره تۆ بە چاوى خۆت دىتت، حاجى لەقلەقى سەر منارەى مزگەفت پەلەواژبۆوه. لەو ساتە ھوشەىەك يەك بە جادە ھات و خەلكوخا خۆيان لادا. ھوشەىەك ھات و كەس نەيزانى چىە، ھوشەىەك لە چ ھوشان نەدەچوو. بە مردنى حاجى لەقلەق نەتتوانى چىدى بە ديار ھىلكەكانتەوہ دانىشيت، لە دووكانى ناسيارەكەت دانا و ھاتى. مەرگى حاجى لەقلەق تۆى بردەوہ مندالى، تۆى گەياندەوہ گولنار، ئەو رۆژەى حاجى لەقلەق لە گەشتى دوورودريژ دەگەرپايەوہ، دايكى گولنى زۆر جار دەىگوت:

ھەر جلكىكى جوان بە سەر رستەوہ بى، حاجى لەقلەق
بۇ مندالەكانى خۆى دەبات.

گولنار بە دەم غارەوہ:

حاجى لەقلەق مار ھات

مارى زەنگولدار ھات...

تۆ نەتدەھىشت تەواوى بكات، دەنگوت:

گولنار وا بەغار ھات.

گولنار دەگەيشتەوہ ھەوشەى خۆيان، ئەگەر جلكى بە
سەر رستەوہ با، لىيدەكردەوہ. مەرگى حاجى لەقلەق

مندالیتی گهړانده وه، گولناری هینایه وه تهنیشتت. نه و
دهمانه ی حاجی له قلهق له گهشتی دوور بوو، تو و گولنار
به پرسپاری (حاجی له قلهق که ی دیته وه؟) سهری پیری
گهړیده تان خواردبوو، نه ویش دهیگوت:

رینی هه جی دووره، منیش کاتی خوی که چوومه هه ج
هیندهم پیچوو، هه جی نه و له هی منیش دوورتره.

له بیرته تو و گولنار ده تانپرسی:

حاجی له قلهق که ده چیته بنی دنیای، چون مالی خوی
ده ناسیته وه؟

پیری گهړیده دهیگوت:

هه موو که س مالی خوی پیده زانیده وه، پیویسته ئیوهش
ریتان بکه ویده هه ر کوییه ک مالی خوتان پیبزاننه وه.

له بهر خوته وه ده لیتت: ئیدی حاجی له قلهق ناچیته
هه جی.

له بن په رژینی باخی شار، سهرت هه لپری، گولنار به
کراسیتی سوور و ته نووره یه کی ره شه وه له پینشته، پرچی
کردوته وه، ده لیتی به مانگه وه دابه زیوه، لئوه کانی هیند
سوور هه لگه رابوون کریمستیان لیده چورا، چاکوچونیتان
کرد، وهک جار ان نیه، گهړموگورپه کی پنه دیاره، به لام له
سیمایه وه دیاره وهک پیشوو بی یاده وه ریبه، گولنار گوتی:

ئىستا خەرىكى چى؟

ويستت بلنى ھىلكە دەفرۆشم، گىراتەو، گوتت:

ھىچ، تىدەسوورېم.

ويستت بلنى، نەزانىوۋە گىقارا بە دەستى برا كوژرا،
نەتگوت.

ئەوۋەت گوت:

حاجى لەقلەقەكە كوژرا، ئىدى جلكى كەس لە سەر
رست ناپىتى.

گولنار چ گوينى بە و قسەيە نەدا، رويشت. چەند
حەزەتدەكرد پىتەكەنى، پىتەكەنى و رويشت. تۆ لە جىنى خۇت
پشتت بە پەرژىنەكە دا. ماوھىي بوو، ئەگەر جاروبار دەنا
ھىندە بىرت لىنى نەدەكردەو، بەلام ئەو دىستن و
چاكوچۇنيە، تازەي كەردەو. كرېمستىيەكە دەلىنى ئىستايە،
ماچى شىرىنى شىعرەكەت بىرکەوتەو، خۇزگەت خواست
بە مندالى لە بن داربى ماچىكى لىنى گولنارت بىكردايە،
بۆۋەي ھەر بە زار نا، لە دلەوۋە و لەگەل ھىمىن دىرە
شىعرەكەت بىگوتايەتەو:

بە مندالى لە لىنى ئالى ترم ئەستاندوۋە ماچى

بە پىرىش لە زەتى ئەو ماچە شىرىنەم لە بىرناچى

پشتت به پەرژینه که داوه و ناجوولیت، ئەگەر دیدار
نەبا هەر لە جیبی خۆت دەمایتهوه، به دەنگی گەوره:

خەڵکینه، حیزب حاجی لەقلەقی کوشت.

یەكەم جارە دیدار رستهی خۆی بگۆڕی، لەوهتهی
شیت بووه، تەنها رستهی:

غارده، تۆپ هات.

ی دەگوتەوه، بەلام حاجی لەقلەق پێی گۆڕی، لە پیش
چاوت چهكدارێك پێی دیداری گرت و زللهیهکی توندی
خیانندی و گوتی:

ئەمە چی ئەلێی تۆ؟

دیدار به دەنگی بلندتر گوتیهوه، چهكدارهکه تهنهنگی
لپراکیتشا، تۆ غارت دایم و گوتت:

لۆ وا لەو شیتە دەکهیت؟!

چهكدارهکه بهتوورپهیی:

وای لێ ئەكەم و زیاتریش، چی تویه؟

تۆ گوتت:

هاورپمه.

چهكدارهکه به پێکهنینیکی تالەوه:

وا دیاره توش شیتی...

دهستت جوولاند تا پشته دهستیکی له دور دهوی
گیربکه‌یت، بیرتکرده‌وه که دهستیگ شه‌ری دوو دهست و
تفه‌نگی بۆ ناکریت، بۆیه نه‌رمیت کینشا. دیدار هه‌لات، توش
به لۆژلۆژ ریی مالیت گرت‌ه‌به‌ر.

ئهو رۆژه رۆژیکه هه‌لاوێرده، هه‌ر له‌و رۆژه هه‌ریت به
خۆت دا ئه‌گه‌ر وه‌ک دیدار به جاده نه‌که‌ویت، سه‌ره‌اتی
خۆت وردوباریک بنووسیت‌ه‌وه و ناویشی لینیی کریمستی.
له سه‌ری کۆلانی پیشانی مائی گولنار، دایکی گولی
رایگرتی، گوتی:

نامه‌یه‌کی گولیت بۆ هات‌وه.

نامه‌که له شیوه‌ی چوکلیتیکی گه‌وره‌یه، هیند توند
پنچرابوو، به‌دانیش بۆت نه‌کرایه‌وه. په‌له‌ت کرد زوو
بگه‌یته مائی و بیخوینیت‌ه‌وه، له سه‌ر ده‌رگای هه‌وشه
دایکت ده‌لی:

میتوانمان هه‌یه، ده‌زانی کئ؟ گولنار.

سه‌رسامانه ده‌لی:

گولنار!

دایکت ده‌لی:

ئا، گولنارى خۇمان، ئەۋەى ھاۋپىنى مىندالىت.

لە شۈيىنى خۇت چەقىت، وشكبوويىتەۋە، لە بەر خۇتەۋە
دەلىيت:

باشە مى تازە گولنارم لە بازار دىت، چى نەگوت، چۈنە
ھاتۇتە ئىرە! تىناگەم، چى روودەدات!

دايكت ھەستىكىرد پەشۇكاۋىت، گوتى:

دەى جارى بىرۇ ھۇدەكەى خۇت، خۇت بىگۇرە.

بەلام تۇ چوويىتە لاي مىۋان، ھۇدەكە كەمىك تارىكە،
ئاي، كوا گولنار!

ژنىكى رەشپۇشى لاۋاز، سى مىندالى بە دەۋرەۋەيە،
ھەستايەۋە، چاكۇچۇنىتان كىرد، بەپەشۇكاۋى لە بەرانبەرى
دانىشتى، لەبەر خۇتەۋە دەلىيت:

بە راست ئەۋە گولنارە! ئەدى ئەۋىدى كى بوو؟

دايك دەلى:

كۆرۈم دەلىنى نايناسىتەۋە!

ورتەت لىۋە نايە، تەماشاي دەكەيت، ژنە چاۋى كەمىك
بە قوۋلدا چوۋە، بەلام زۆر لە چاۋى گولنار دەچىن، ھەون
چاۋى ئەون، لە بن چاۋىلكەشەۋە بى، چاۋى ۋى
دەناسىيەۋە، ئەدى بەژنى!

کچه پارچه له که ی که پشتمی به په نجه ره که دابوو، هر
زور له گولناری بن دارخورماکه دهچوو، ژنه دهلی:

هه قی خوږه تی نه مناسیته وه، ناخر...

قسه که ی ته واو نه کرد. تو چه په ساوی، قسه تېو نایه،
بیرده که یته وه، هینده ی نه ماوه بقیرژینی، چوون ده بی نه و
هه موو ساله کچیکې دی خوږی کردیته گولنار! چ
په رجوویکه!

ژنه پیده که نی، ریک پیکه نینی گولناره، نای ده میکه گویت
لئی نه بووه.

لهو ساته به دیار چاو و له ناو پیکه نینی له گولناره وه
هاتوو، رهنگبی بوزرژا بیت، یان که وتبیه زینده خه وه وه،
خه ناو که ی بن خوالت هینا، وا به ده سته وه یه و لئی
ده پروانی، ژنه له پیکه نین وه ستا و به شهرمه وه دهلی:

دارخورما نه ما، داربی هر وهک خوږی ماوه ته وه، نه ری
کریمستیت بیردیته وه؟

- ۱- لەدایکبوونی دووهم/ پېشەرەو عەبدوللا/ رۆمان.
- ۲- چەشە و چەشنە ئەدەبیبەکان/ د.حەمە مەنتک/ لیکۆلینەوێ ئەدەبی.
- ۳- دژە مەسیح/ فریدریک نیتچە/ و.مۆئەببەد مستەفا/ فەلسەفە.
- ۴- لەبیرکردن. COM/ نەحلام مۆستەغانمی/ و.کۆسەرەت نەحمەد بیکەس.
- ۵- بیری ئاشووزەردەشت و ئایینی یاران/ میهرەد قەدرەدان/ و.غەریب پشەدەری.
- ۶- کورتەیک لە ژیانی من/ ستیفن ھۆوکینگ/ و.سەنار سەمەد/ یاداشت.
- ۷- کتیی مەستوورەئە ئەردەلان/ بوخاری وشیار/ لیکۆلینەوێ ئەدەبی.
- ۸- گیرانەو لە داستان و شانۆدا/ ھاوکار جەمیل/ لیکۆلینەوێ ئەدەبی.
- ۹- ئیشراقی دار ھەلووژە/ شکوفە ئازەر/ و.شوپش غەفووری/ رۆمان.
- ۱۰- شار/ سەمکو مەحمەد/ فکر و فەلسەفە.
- ۱۱- ئیستانیکا/ سەمکو مەحمەد/ فکر و فەلسەفە.
- ۱۲- تراویکە/ بوخاری وشیار/ شیعەر.
- ۱۳- زەیتوونستان بە پێلاوی پیرۆزەو/ کەریم کاکە/ رۆمان.
- ۱۴- سۆزین/ ئەنوەر عەباسی (ھەرەس)/ رۆمان.
- ۱۵- فائوگۆخ/ حەمە ھاشم/ ھونەری.
- ۱۶- سەلارخان/ مەحموود نەجمەدین/ رۆمان.
- ۱۷- - قەصائد نسیبھا الحرب فی جیب الشاعر/ جان دوست/ شعر.
- ۱۸- دور ھەنگاو تا زەردەخەنە/ و. غەریب پشەدەری/ کۆمەلە چیرۆک.
- ۱۹- سەربروردەئە خەبات/ جان دوست/ و.زانیار عەلن/ رۆمان.
- ۲۰- ئەستێرەئە قەلاتی/ کەریم کاکە/ رۆمان.
- ۲۱- یادنامە/ سەرکەوت رەسوول/ شیعەر.
- ۲۲- مە و زین، الدەر الثمین فی شرح مە و زین/ جان دوست/ شرح.
- ۲۳- حەسەن و مەریم - داستانێ بەستی ھەنگوین/ کەریم کاکە/ رۆمان.

Kirêmsitî

Kerîm Kake

کریمستی له ئیوان په‌نجه‌کان، په‌نجه‌ی وردیله‌ی خرپن ده‌توێته‌وه. مژیک له‌و مژیک له‌م، کریمستی ده‌توێته‌وه و لالیویان ده‌نه‌خشیڻ. به‌یه‌کت ده‌لین: ئه‌ها وێنه‌یه‌کی جوان به‌ لیوته‌وه!

له‌ بن داربیه‌که، داری کریمستی له‌ که‌لینی په‌نجه‌کانه‌وه چۆراوه‌یه‌کی سووری به‌ سهر گهردندا به‌ستووه. به‌یه‌کت ده‌لین: نابینی، گهردنیش بووته‌وێنه!

چۆراوه‌یه‌ک دنیا هه‌زار سه‌رمه‌قولاتی دا، ئه‌و ههر به‌ لالیو و سهر گهردنه‌وه‌یه. گهره‌ک گۆرانی دنیا‌ی به‌ سه‌ردا هات، به‌لام چۆله‌که‌کانی داربی ههر ئه‌و چۆله‌کانه‌ن که به‌ سهر دوو مندالی کریمستی له‌ ده‌ست ده‌یانجریواند. کئ هه‌یه‌ ده‌نگی چۆله‌که‌ی مندالی ئه‌ناسیته‌وه!

ناوه‌ندی رۆشنییری مەم و زین

Mem u zin cultural center

memuzin20@gmail

Mem u zin